

بەدوا چۆرەو لێکۆڵبوو دەربارە

بابا تاشی هەمەدانی

وێنەکانی

(گەزەنگ ئەدەبی سۆفیگەری کوردی)

نوسین و ئامادەکردنی

هێاس محمود کاکەیی

٢٧١٠ کوردی

٢٠١٠ زاینی

www.iqra.ahlamontada.com

به دوا چوون و ليكۆيه وه ده رباره ي

بابا تاهيري هه مه داني

و چوارينه كاني

(گه زهنگي نه ده بي سوڤي گه ري كوردي)

نوسين و ناماده كردني

هياس محمود كاكه يي

٢٠١٠ زاييني .. ٢٧١٠ كوردي

ناوی پەرتووک: بەدوا چوون و لیکۆلیسەود ددربارەدی بابا تاهیری هەمەدانی و چوارینەکانی
ناوی نووسەر : هەیاس کاکەیی
نۆرەدی چاپ: چاپی یەكەم ۲۰۱۰
چاپ : چاپخانەى شەهاب - هەولێر
تیراژ: ۱۰۰۰ دانە
بەرگ: کارزان سەعدى / نووسینگەى مەریوان گرافیک
نەخشەسازی ناردود: ئەحمەد سلیمان / نووسینگەى مریوان گرافیک

له بەرپۆهه‌رایه‌تى گشتى كتيبخانه گشتیه‌كان ژماره سپاردنى
(۱۹۳) سالى ۲۰۱۰ى پیندراو،

ٲٲم كٲٲبٲه ٲٲشكٲشه به ٲادٲ هٲزار سالٲهٲ كوچٲ
دوٲٲٲ باٲاٲاهٲرٲ هٲمه دانٲ
ز (ٲ٠١٠ - ١٠١٠)

ہزارہی بابا تاہیر ہمہ دانی

نوسینی فلك الدين كاكهیی

وا ریچکھوت ئەمسال (۲۰۱۰ز) بە ہزارہی بابا تاہیر ہمہ دانی بزاین، کہ تیپہربوونی ہزار سالہ بەسەر کۆچی دوایی بیرمہندی بابا تاہیری (باوہ تاہیری) ہمہ دانیہ، کہ سالی (۹۳۵ز) لە بخاری ہمہ دانی لہ دایک بووہ سالی (۱۰۱۰ز) ہەر لەو شارہ مالاوایی لەم جیہانہ کردوہ.

ہەرچەند یاد کردنہوی سالتۆژی لہ دایکبوو، لە ہی مردن، گونجاوترہ، بەلام ہندی جار بە ہەردوو بۆنہ کان باہەخ دەدری، کہ بەمانای پیزنانہ لە کہ سایەتی و بیرو تیکۆشان و داہینانی مرۆقہ مەزنہ کانی میژوہ.

بابا تاہیر مەزنیکی میژووی ہندو ئەدەبیاتی کوردییہ، کہ پسپۆران و زانیانی بیانی و خۆمالی میژووی زمان و ئەدەب شیعری بابا تاہیر بە دەستیکی (ئەدەبیاتی نووسراوہی) کوردی دەزانن، بۆ نمونہ پروانہ لیکۆلینہوی گرنگی د. مارف خەزنەدار، بەرگی یە کہ می میژووی ئەدەبی کوردی^(۱) کہ فەسلیکی بۆ ژبان و داہینانی بابا تاہیر و کہ لە پوری کوردی یارسان تەرخان کردوہ

بالموولی دانا:

کہ واتە یادی ہزارہی بابا تاہیری ہمہ دانی بەمانای ہزارہی ئەدەبیاتی کوردی پاش ئیسلامہ، ہەرچەندہ بە لگہی و ہاش خراوتہ روو کہ میژووی ئەدەبیاتی کوردی لە دوای ہاتنی ئیسلام و بلا بوونہوی زمان و فەرہنگی عەرەبی، بۆ زیاتر لە ہزارو دووسەد سال دەگەریتہوہ، مەبەستمان دەستخەتی

^(۱) میژووی ئەدەبی کوردی د. مارف خەزنەدار ب. ۱.

شیعری بالوولی دانا (بالوولی ماهییه)، که سالانی (۱۴۶-۲۱۹) ی کۆچی له لورستان ژیاره، واته هه مان ژینگه ی جوگرافیا و کۆمه لایه تی بابا تاهیری هه مه دانی.

که واته: هه ر دووسه د سالّ دوا ی زالبوونی زمان و فه ره هنگی عه ره بی، له لورستان پاشان له هه مه دان و کرماشان و شاره زوورو هه ورامان به کارهینانه وه ی زمانی کوردی له ئە ده بو و هه زرو ژیا نی پۆژانه دا سه ری هه لدا وه ته وه.

دوا به دوا ی بالوولی ماهی (بالوولی دانا)، چه ند زاتیکی لورستانی په یدا بوونه که به زمانی پاراوی کوردی شیوه زاری لوری ناویته ی گۆران، شیعیان داناوه، له وانه ش، بابا لوره ی لورستانی، له نیوان سه ده ی دوو م و سییه می کۆچیدا ژیاوه، بابا په چه بی لورستانی، له هه مان سه ده مدا بووه، هه روه ها بابه (بابا) حاته می لورستانی، بابا نجومی لورستانی، که شیعو یادیان له ده ست نووسه کانی (سه رانجام^(۱))، ما وه ته وه.

له نووسراوه کانی دا ناری (بابا) که ئە سه له که ی (باوه) یه، به (بابه) ش نووسراوه، له لایه ن عه له وی و به کتاشییه کانی تورکیا بووه به (به به). که باوه) بابه = بابه = به به) پله یه کی ئایینی به رزی یارسان و ئایینه کوردییه کۆنه کانی به ر له ئیسلام و دوا ی ئیسلامه، بابا (باوه) هه ندی جار (پیر = مورشید و رینوما) ی رتیا زی ئایینی هه بووه.

باوه کانی دیکه:

باوه سه ره هنگ (سه ره هنگی ده ودانی) سالی (۳۲۴) کۆچی له چیا ی شاهۆ (هه ورامان) له دا ی کبووه کۆمه لیک و ته ی به نرخی لی به جیماوه و چه ندین زانی دیکه ی له ده وردا کۆبوونه ته وه، له وانه ش:

بابا قه یسه ری هه ورامی، له هه مان سه ده ی چواره می کۆچیدا، هه روه ها بابا سه رنجی که لاتی، بابا گه رچه کی هه ورامی، دا یه ته وریزی هه ورامی، که یه که مین ژنه رۆشن بیره بیر مه ندی کورده ناوی له (سه رانجام) ده سخه تی سه ره ده می بابا

(۱) کتییی سه رنجام: ته یب تاهیری

سەرھەنگی دەودان ھاتوو، دایە تەوریز لە سەدە ی چوارەمی کۆچی ژیاو و ھەندی
شیعری بە کوردی ماوتەرە.

شاخوشین:

قۆناغی دواتر سەردەمی پەیدابوونی شاخوشین (شاخوھشین) ی لورستانیە
(٤٠٦-٤٦٧ کۆچی)، کەناوی دروستی: موبارەك شا، کوری جەلالەخانمی کچی
میرزا نامانە ی لورستانیە، کە لەو سەردەمەدا فەرمانەرەوایی لورستان بوو.

جەلالە خانم، کە بەماما جەلالەش ناری ھاتوو، پۆشنبیرو زانا بوو، ھەر
بۆیەش موبارەك شا (شاخوشین) ی کوری زانیەکی گەرە ی لیدەر چوو و ریبازی
یارسانی ^(١) گەیاندۆتە تەواری ناوچەکانی لورستان و ھەمەدان و کرماشان و
ھەورامان و دەشتی بەغدا و کەرکوک و جینگە ی دوورتر.

بابا تاهیری ھەمەدانی (٣٩٠-٤٥٠ کۆچی) = (٩٣٥-١٠١٠ ز) لە سەردەمی
شاخوشین لەدایکبوو و لە بەر پۆشنایی ریبازی یارساندا پەرودە بوو پینگەشتوو،
لەچەندین چوارینە شیعریدا بابا تاهیر نامازە بوو ریبازە ئایینیە سوڤیگەریە
دەدا، ھەرچەندە ھەول دەدا بە رەمزو ھیمای تایبەتی پێشانی بدات، چونکە
پەیرەوانی سوڤیگەری ئەشکەنجە دەداران و لەسیدارە دەدران، ھەر لەو سەردەمە
بوو کە مەنسور ی ھەلاج لەبەغدا بەشیوہیەکی درندانە شەھید دەکریت.

ژنە پۆشنبینەکانی لورستان و ھەورامان:

دوای جەلالە خانم (ماما جەلالە) چەندین ژنی زانی پۆشنبین لە لورستان و
ھەورامان، لە سەدە ی چوارەم و پینجەمی کۆچیدا، پەیدا دەبن و شان بەشانی پیاوان
شیعری عیرفانی و سوڤیگەری بە زمانی کوردی دادەنێن، کە پاشماوی لەپەرە
(سەرانجام) و دەفتەرەکانی دیکە ی یارسان ماوتەرەو.

لەو ئافرەتانەش:

رەیحان خانمی لورستانی، فاتیمە لورپی گۆزان، (ھاو دەمی بابا تاهیری
ھەمەدانی)، لیزاخانی جاف، کە جوان بوو و شیعری لەسەر بەھار گوتوو،
ھەرودەھا خاتوو مە ی زەرد، و دایە خەزانی سەرکەتی، ئەوانی دیکە.

(٢)

خۆ ته گهر ئه ده بىياتى كوردى رۆژنيك له رۆژان بپرسيت، كه له چى سهرده ميكهوه ژنى داھيتنر هاتوونه نار ويژهى كورد بيهوه، تهوه له ناوى ئه و خانمه سهر بهرزانه زياترمان بهرچار ناكهوى. وهلى مه خابن هيشتا پسپورو زاناو ليكۆله رانى كورد ئه و راستيه به لاهه ده نين، يا ناييينن، يا باوهريان نيه به كه وناى كه له پورى نه ته وه بيان.

هۆيه كى ديكه ش ههيه كه په رده به سهر ئه و راستيه دا ده دا ئه و هيش تينه گه يشتنه (يان به هه له تينگه يشتنه) له ئايينه كۆنه كانى كورد، له وان هيش ريبازى يارسان (ئه هلى هه ق=كا كيه).

يه كه م : له لايه نى تو يژى رۆشن بىرى كورده وه كه فه ره ههنگى عه ره بى (ئيسلامى) به سه ريانا زال بووه وه كۆمه لگاي ئيسلاميش به گشتى ده رگاي به سه ر گشت ريبازو كلتورى غه يرى عه ره بيدا داخستوه، هه ر هه زار چوار سه د سال زياتر كۆمه لگاي ئيسلامى (له هه ر نه ته وه جوگرافيا بيهك، به كوردستان يشه وه) په يره وى تهك فه ره ههنگى، نهك مه زهه بى، تهك كه له پورى، تهك ريبازى وه ته نانه ت تهك ميژوويى هه بووه، ريگه ي نه داوه به فه ره چه شه ني=فه ره زمانى=فه ره ئايينى=فه ره ئاينزايى=فه ره ريبازى=فه ره بۆچوون...ته نانه ت له چوار چيه وى ئسلاميشدا.... هه ر بۆيه ش له زۆربه ي ولا ته ئيسلاميه كاندا هيشتا جياوازيگه رى و (ته نانه ت جو ره جينو سايد په ت كر د نه وه ي ئه وى ت ريش ده بينن: وهك: ده زگار په يره وانى مه زهه بى سوننه دژ به مه زهه بى شيعه و ريبازه كانى تر، هه روه ها شيعه دژ به سوونه و ريبازه عيرفانيه كان، يا په راو زيكر دنى مه سيحى، يه زيدي، سابيئه ي مه ندايى، ئه هه دى قادا نى، سيخ، دروزى، عه له وى، ئيسماعيلى و ئه وانى ديكه

ده رگا داخستن به پروي هه ر مه زهه ب و زمان و كه لتوو رو ئايينى ديكه دا وه هاى كر دوه كه س به ئاسانى تينه گات له ريبازيكي عيرفانى وهك يارسان، كه له لايه كه وه ئيسلاميشه، له پروي زمان و ريشه ي ميژوويى و بارى كۆمه لايه تيشه وه بۆ فه ره ههنگى ميتراي (ميهر په رستى) زه رقانى (زه ردانى) و زه رده شتى و مانى ده گه رپته وه.

ههروه کو زمان و ئه ده بی عه ره بی سه راپا بۆ سه رده می جاهیلیه تی بهر له ئیسلامیش ده گه پیتته وه. دیاره که فهره هنگی عه ره بی پیش ئیسلام که له پوری بو تپه رستی و فره خواناسی و، به مانای ئه مپۆ (کوفرو شرک) یش له ته کدا هه بووه.

به لām روونا کبیرانی عه رب، ته نانه ت تو یژهر ئاینیه که شیان، رۆژیک له پۆژان خه تیان به سه ر فهره هنگی جاهیلدا وه که کولتور، نه هیناره، ههروه ها په پره وانی ئاینی مه سیحی (کریستیان) که ته واری ئه ورو پای گرتوه ته وه، خه تیان به سه ر فهره هنگی فه لسه فه و بۆچونه کانی بهر له له دایک بوونی مه سیحیا نه داوه، به لکو ریزیان له گشت فهره هنگه کانی پیتتوو گرتوه، که بهر له عیسی مه سیح له ولاتانی ئه وروپا بوونه: وه ک فهره هنگی میتزایی و مانی (که بهر له مه سیحیه ت له ئه وروپا زالبوونه... هه ره له کوردستان و رۆژه لاته وه به ره و ئه وری چوونه)... ههروه ها فهره هنگی یۆنانی به گشتی، که سوود مهنده بووه له کولتوری زه رده شتی و هیرمسی (گه نویسی) و فیرعه ونج و ته نانه ت هیندیش.

هیچ نه ته وه یه کی زیندوو که له پووری خۆی پشتگوی ناخا و نایخنکی تی، وه کو هه ندی تو یژهری کورد ده ره قی فهره هنگی کۆنی کوردی بهر له ئیسلام و دای ئیسلام کردوویانه.

به ئی: بۆ خواناسی و یه کتا په رستی و با وه رداری چ به ئاینی ئیسلام یا هه ر ئاینیکی ئاسمانی دیکه. ئه وه یان له جیگه ی خۆیه تی.

به لām خۆ ده بی شو یینیکیش بۆ که له پوری که وناریانه بکه ینه وه، نه خاسمه که به زمان و ئیدیوم و ئه فسانه ی کۆنی خه لکی ئه م خاکه وه به نده.

ده توانین باوه به رپۆ ره سم و "عه قیده" کۆنه کان نه هینن و به لاوه ی بنیین، به لām ناتوانین ده یان هه زار لاپه ره ی نیمچه شاراره و ونبووی تینکستی په سه نی کوردی کۆن فهرامۆش بکه ن. خۆ ته گه ره به شیوه ی زانستی و بیلابیه نی و به چا و ئینساف و هه ق و با وه ردارانی و دینداری دورسته وه له فهره هنگی کوردی کۆن بنۆرین، ده بینین که په یامی رۆشنی یه کتا په رستی و خوا په رستی و فه لسه فه ی قوولی خواناسی عه شقی عیرفانی و جیهان بینی گه ش له ژیر هه وری فهرامۆشی په راویز کردنی دوورو دریش، وه ک رۆژی رووناک، له ریشه ی که له پووری کوردی ده ره و شیتته وه.

نایین و فەرھەنگی زەردەشتیش پەراوینز ئەکەن :

زۆران کەس لە تووژی زانایان و رووناکبیرانی کورد، تەنانەت رەسانەییەتی کوردبوونی نایین و کەلتوریکی دەولەمەندو ناسراو وەک زەردەشتیش پشتگوێ دەخەن و، هەولنەدەن ریشەیی حاشاھەلنەگری زمانی (ناویستا) لە نێو فەرھەنگەلی شیوہزارەکانی ئیستای کوردی بدۆزنەو، کە بیانیان خەریکە ئەوہمان بۆ دەکەن.

کەواتە: ھەموو ئەو ھۆیانە و ھایان کردووہ نەوہکانی تازەیی کوردستان لە کەلتووڕ و کەلەپووری خۆیان ناگادار نەبن.

لە ئاستی خواناسی و یەکتا پەرستی و باوہریشەوہ پەپرەوانی نایین و ناینزا کۆن و تازەکانی کورد ھێچیان لە باوہردارانێ مەسیحی و موسلمان و جوو ناینەکانی دیکەیی کەمتر نییە، ئەوہتا زۆرینەیی تووژەران، لەوانەش زانای عەرەبی و فارسی و رووسی و ئەلمانی و ئەوانی دیکە، نایینی زەردەشت بەیەکتا پەرست و خواناس و پاک و بیگەرە دەناسن.

خۆ ئەگەر، لەلای زانایانی نایینی کورد و رووناکبیرانی دیکە بەگشتی، تەنیا ئەو راستییە سەبارەت بە زەردەشت ساغ بێستەوہ، ئەوہ کیشەیی تینگەشتن لە ناینزاو پێبازو تەریقەتە سۆفیگەرایی گەورەکان، لەبناغەوہ، چارەسەر دەبن. ئەوہش سەلمینراوہ کە سۆفیگەری بەر لە مەسیحیەت و ئیسلامیش ھەبوو، پێبازی و سۆفیگەری ئیسلامیش، بۆ پێبازی زەردەشتی و میتراییی دەگەریتەوہ. بەلام چەمکی دوگما (بەستەئەکی فیکری) و یەکلایی و تەکبیینی و خۆبیینی و قبوولنەکردنی ئەوانی تر، و ھەای کردووہ باوہردارانێ ناینە ئاسمانییەکان، ھێچ تروسکەییەکی رووناکی خواناسی و خواپەرستی و خواناسی پەپرەوانی نایین و ناینزاو پێبازەکانی دیکە نەبینن.

ھۆیەکی دیکەش: دواکەوتوو و ترسو و تۆقاندنی پەپرەوانی ئەو ناینە کوردانەییە کە نەیانووێراوہ بەناشکرا خۆ بنوینن، چونکە ھەمیشە دەمکوێراون و، زۆریەیی جارێ بەکۆمەڵ بەتاک کوێراون.

به لأم ئیستا له سه دهی بیست و یه که می زاینیدا، ئیت ئه و ده رفه ته ئازادییه
په خساوه، شان به شانی شوپشی گه یاندن و زانیاری، تا گشت باوه پدارانی ریبازو
ئاین و ئاینزا شاراهه کان (و... شاردراره کان و قه ده غه بووه کان، به سه ره به سستی
بتوانن راستی خو یان ده رنجهن.

هیشتا ماویه تی و له هه ندی جینگه کۆسپو له مپه ر خه تی سوور له پێشدا
ماونه ته وه، وه لی، به گشتی، کۆمه لگا کان چ ئیسلامی یا مه سیحی و نه وانی تر،
به پرووی فره لایه نی مه زه به بی و ئاینیش، وه کو فره لایه نی حیزبی و سیاسی،
ده کړینه وه.

بیگومان، له سالاتی دژوار و تاریکی په راویزو سه رکوتکاری و نه زانین،
کۆمه لیک خه رافات و نه فسانه و پروا و بۆچوونی پرپوچ، به ده ور هه ندی ریبازو
ئاینزادا تیکالاه، وه ختیکی ده وی تا جه وه هری دروستی پروا کان بخریته به رچاو، ...
ئه و کاته ده بیئریت که کړک و جه رگ و جه وه هری ئاینه کان و ئاینزا کان، له سه ر
ئه رزدا یه کن و یه ک شت ئه لئین: ئه ویش ستایش و په رستن و ناسینی تاکه خوی
په روه ردگاری جوان و میه ره بانه، که ته وای خولقینراوانی خۆی خۆشه وئی و
له ئاستی هه موویاندا دلۆقان و لیبورده و میه ره بان و به به زه یی و سه خاوه تمه نده. ئه و
په روه ردگاره یه زدانه هه میشه میه ره بانه، ته نیا به خۆی ئه زانی چۆن ته میی
خه تبارو هه لّه داره کان ده کار، چۆن پاداشتی راستان و دروستکاران و باوه پداران
ده داته وه.

زمانی سومبولیکی باوه تاییر:

باوه تاییری هه مه دان یه که مین شاعیر و بیرمه ندی ناسراوه که رچکه ی
سۆفیکه ری و عه شقی خوداوه ندی هیناوه ته نیو و یژهی کوردییه وه. ئه گه ر وه کو
بیرمه ند (هزرقان) و زانای خاوه ن جیهانبینی خۆی، ته ماشای باوه تاییر و فه قی
ته یران و مه لای جه زیری و خانی قوبادی و خانی و شاعیرانی تر نه که مین، ئه وه
ده که وینه هه لّه یه کی مه عریفییه وه.

به لای منه وه شاعیره کلاسیکیه کانمان ته نیا شاعیری، ریکه خه ری به یتی
شعیری و قه سیده و گوتار نه بوونه، به لکو شاعر ته نیا نامرازو شیوه ی ده رپرینی

بیرو فەلسەفەیان بوو، چونکە چاپ و چاپخانه و ئازادی نووسین و دەرفەتی پەخشانی شەرۆفە و ڕاڤەر و لیکۆلینەوێ هەزاران لاپەرەیان نەبوو. شاعیرانی کلاسیکی، بیرمەند، سیاسی، کۆمەڵناس، فێرکار و پەروراندن و فەیلەسوفانی سەردەمی خۆیان بوو.

ئەگەر، بۆ نمونە دیوانی مەلای جەزیری شی بکەینەو سەرەرای تەواوی مەکتەب و قوتابخانە فەلسەفی و فیکرییەکانی سەردەمی خۆی تێدا دەبینین. بە هەڵە تیگەیشن لە وەزیفەی شیعەر کە فەلسەفە و تیشکھاوێژی فیکرییە کارێکی وەهای کردوو لەسە دەمی بیستەمەدا تەنیا دوو سۆ شاعیرمان هەبیت. (ئەم باسە بۆ دەرفەتیکی دیکە هەڵدەگرین).

ئێستاش لەسەر زمانی باباتاهیر دەڕۆین و دەبینین کە تا چەند خۆپارێزو نەینیکار و سۆمبولیک شیعری دانارە دیارە ناچار بوو... یا هیچ نەئیت، یا بەزمانی هێما و ناماژ و پەمزو بەدوی.

وێکو گۆتمان، باوە تایر لەسەردەمی سەرھەڵدانی کۆمەڵتک ژن و پیاوی رێبازی عێرفان و سۆفیگەری و عەشق، لە هەرئیمەکانی لورستان و کرماشان و هەورامان و هەمەدان، جێگە تر، دەرکەوتوو، کە هەر لەوسەردەمەدا سۆفیگەری لە تەواوی جیهانی ئیسلامی ئەو دەمەدا کە لە سنوری هیندستان و تەووپا و ئۆقیانوسی ئەتلەس و نارەندی ئەفریقای دەگرتەو، وێکو ناگر لەپووش و پەلاش سیستەمی دۆگما بەستە لەکی فیکری و کۆمەڵایەتی و سیستەمی سیاسی بەربووو.

سۆفیگەری بەخیرا بوو بە رێبازی ئۆپۆزیسیۆنی تەواوی ئەو سیستەمە، چونکە بیرو هۆش و وێژدانی ئینسانی، لەرێگە عێرفان و سۆفیگەرییەو، ئازاد دەبوو. واتە: سۆفیگەری بوو بە رێبازو ئایدۆلۆجییەتی جوولانەرە ئازادییەخەشەکانی گشت ئەو کۆمەڵگایانە، بەتایبەتی لە سنوری ئێستای عێراق و کوردستان و ئێران و ئەفغانستان و... ڕۆژئاوای ئیسلامی و سوودان و... تا دا!

لەو سەردەمە (بەر لە نزیکە هەزار ساڵ و... بەدواوە) هزرشان و نووسەر و فەیلەسوفی گەرە (دەرکەوتن وەک: ئەلکندی، ئیبن سینا، فارابی، خەسەنی بەسری، مەسنوری حەلاج، بایەزیدی، جۆنەبیدی، ئەبجا ئبن و عەرەبی، شیخ

شه هابه دینی سوهه روه ردی، حافز... سه عدی، دواتر مه ولانا جه لاله دینی
روومی... تادا!

زۆریه ی نه وانه په پیره کاری ریچکه ی فه لسه فه ی تیشکه اویشتن (ئیشراق) بوون،
که له فه یله سووفانی بۆنانی وه ک سوقرات و نه فلاتوون و فیساغورسه وه مابوه وه
... نه وانیش له فه لسه فه و کولتوری میترایسی و زه رده شی و گونوسی (هیرمس-
فیرعه ونی) و به گشتی له رۆژه لاتسه وه، وه ریانگرتبوو.
بازنه ی بیرو فه لسه فه و بۆچوون، به و شیوه یه، له رۆژه لاتسه وه بۆ رۆژئاواو،
ئه جا له رۆژئاواوه بۆ رۆژه لات، له هاتووچۆردابوو.

سه رده می په ییدا بوونی:

ئا له و سه رده مه دا بوو بابا تاهیر په ییدا بوو، نزیکه ی هه شتا سال دواتر
عومه ری خدیام ده رکه وت، که چه ندین وینه ی شیعیری و فیکری و هه مه دانی
وه گرتوه، له و سه رده مه دا سیاسه تی ره سمی فیکری ده ولته کان، به توندی دژی
ریبازی ئازادیخوازیه ی سۆفیگه ری و عه شقی عیرفانی بوو.
له و را ده یان هه زار په پیره کاری نه و ریبازه که وتنه بهر گرتن و کوشتن و
ده مکو تکر دنی ده زگا داپلۆسینه ره کانی ده ولته تان. زاناو رۆشن بینی هه ره مه زن
په راویز کران، یا ناچار بیده نگ بوون، نه وانیش که بیپه روا بوون و خۆیان
ده رده خست، درندانه ده کوژران، بۆ نمونه: مه نسوری هه لاج، دواتر عه ینولقزاتی
هه مه دانی، شه هابه دینی سوهه روه ی و، نه سیمی، سه دان بیرمه ندی دیکه.
بابا تاهیر، له نه سلدا، که وه کو زانیارییه کان ماونه ته وه، له ژینگه ی پر ره مزو
رازی یاراسان په ییدا بووه، هه ر بۆیه ش بروا و فه لسه فه ی خۆی له تۆی هیمما و ناماژه ی
ناراسته وخۆ دهر پیره وه.

بابا تاهیر و عومه ری خدیام

به پیتی هه ندی سه رچاوه بابا تاهیر نزیکه ی سالی ۴۱۰ کۆچی یا ۴۵۰ کۆچی
مردوه. عومه ری خدیام نزیکه ی ۵۱۷-۵۲۰ کۆچی مردوه.

واته، به لایه نئی که م بابا نزیکه ی ۷۰-۸۰ سالی بهر له عومهری خه یام ژیاوه. بابا له همه دان و خه یام له نیسابوو (خوراسان) په یدابونه، رهنگه ههردوکیان له ژیر کاریگری بیرو فلهسه فدی سهده ی پینجه می کوچیدا بووین، ههردو بویه ش ویکچوون له هندی بۆپوون و بیری فلهسه فیان ده بینین، له گه ل ره چار کردنی نه وه ی که بابا تاهیر زووتر ده رکه وتوو، به لام له شیوه و خیرایی گواستنه وه ی بیرو شیعی نه و سه رده مه، له ناوچه یه که وه بۆ نه وه ی تر ناگدارنین. لیته دا یه کدوو چوارینه ی بابا تاهیر و خه یام دینینه وه، که لیکه وه نزیکن، یا کوتومت یه کن:

۱- بابا تاهیر نه لیت:-

نه گهر ده ستم بگاته چه رخی گهر دون
 ده پرسم لینی که وا نه م چونه و نه و چون
 یه کی پیت داوه سه د جور نازو نیعمه ت
 یه کیکیش نانی جو ی ئاریتته ی خون

(دلزار کردوویه تی به سورانی)

عومهری خه یام نه لیت (به فارسی):-

گر برفلکم ده ست بری چون یزدان
 برداشتی من این فلک را زمینان
 و ز نو فلکی دگر چنان ساختی
 نیازده بکام دل رسیدی اسنان

- نه جمه دی شالی نه م دوو بابه ته ی کردوو به کوردی:

گهر نه بووم به خاوه نی جیهان
 هه موم سه رتاپا ته خت نه کرد و ریران
 نه وسای به چه شنئ نیویم نه کرده وه
 نیازاد به کامی دل بگه یت ناسان

۲- بابا تاهیر (به کوردی - دلزار):-

خودایه گهردنی گهردوون بیسی ورد
که رۆلانی جیهان سهر له بهر برد
یه کئی نه یگوت: فلان وا زیندوو بۆوه
ده لئین گشتیان فلان کوپ فلان مرد

-خه یام (به کورد - وەرگێرانی ئەحمەدی شالی):

بی حەد بی حساب مردن پیرو جوان
نەمانبیبست کەسی بییتەوه لەهوان
پرسی هەت و نەهات ناگەریتەوه
چیت هەیه بیبه له سوک و گران

۳- بابا تاهیر (به کوردی - دلزار):-

کەتۆ نەتخویندوه عیلمی سه ماوات
کە تۆ نابەیتە دەر ری له خه رابات
کە تۆ سوودو زیانی خۆت نەزانی
به یاران کە دەگەهێ هەیهاتە هەیهات!

-خه یام (به وەرگێرانی کوردی-شیخ سه لام)

نەکەنیشته جوو، نەمزگهوت بیبین
له کام گل خولقاوم، بۆ خوییه زانین
دینو بههشت و دنیام له دهست چوو،
وهک گاوپی لات و قه چیهی ناشیرین!

هه مان چوارینه، ئەحمەد شالی به بۆره کردوویهتی به کوردی

بۆ دیر دهست ناددم، مزگهوتیش یه قین
خۆشم نازانم که من چیم له ژین
له دنیا بووم و بههشتیش هه روهک
لاتی بی ئیمان قه چیهی ناشیرین

۴- بابا تاهیر (به کوردی-دلزار):

دلسم زارو هزینسه چوون ننه نالم
وجوودم تاگرینسه چوون ننه نالم
دهبیژن پییم که چوون چهنده ننه نالی
که مه رگم له که مینه چوون ننه نالم

-خدیام (به کوردی -ته حمده دی شالی):

که وتمسه دنیاره گیژو سهرگرردان
لهژین چیم نه دی غهیری سهرسو پیمان
به زوژیش ئه پۆم ئه مرن ننازانم
لهم هاتوو چووندهم چی بوو مه به ستیان

(چهن دین چوارینهی دیکه ی خدیام لهو جووره چه مکه ده دوتین).

۵- بابا تاهیر (به کوردی-دلزار)

عه زیزان مهوسمی جووشی به هاره
چه مهن پیر سهوزه، سه حرا لاله زاره
دهمی لهم وهرزه دا دهر فتهت به ده سه سخه
کهوا دنیای دهنی بی ئیعتباره

-خدیام (به کوردی -ته حمده دی شالی):

هه ور هات و گریا دیسان به هاره
وهه سهر خوش بین لهم سهوزه زاره
ئاخو سهوزه گیای سه رگوپی تیمه
سه بهی سههیرانگای کام هه رزه کاره

۶- بابا تاهیر (به کوردی - دئزار):

زه مانی لاله زاران حفته یه که
که فسه سلی نه به هاران حفته یه که
هه ئیکه یاری گیانیت ده سکه وی تو
که وه سلی پرووی یاران حفته یه که
(بابا. چوارینه دی که شی بهرمانایه هه یه).

-خدیام (به کوردی - شیخ سه لام):

ساقی، سهوزه گیاو گول تیکه لاره
تیپه ری: به هار حهوت پژی ماره
شیه راب بنوشه، سهو بجهی ته بیینی:
گول: خاک، گیا: دپک، سهوزه فهوتاره

نه سی چوار چوارینه دی که شی خدیامدا هه مان ماناو بوچوون دووباره ده بنه وه).
۷- بابا تاهیر له ز مانی (وهرزیریکه وه) ده دوی و خدیام باسی (گوزه کدر) ده کات
که ههردو کیان یه ک ماناو یه ک دنیا بیینی ده ده برن.
-بابا (به کوردی - دئزار) دبیریت:

وهرزیری له نه ده شته دهینالان
به چاوی خونبار هه لاله ی ده چان
هه رده ی وه شانده ده یگوت دریغا
ده بی له نه ده شته چاندن و جیمان

-خدیام (به کوردی - شیخ سه لام)

گوزه که ری کم دوی دی له مه یدان
قووی نه شیلایه به دئو به گیان
به زمانی حال نه وه قووره نه یگوت
من وه کو تو بووم بهس بی تیک شیلان

۸- بابا تاهیر (به کوردی - دلزار):

من ئەو رەندەمە، عوسیانە پێشەم
بە دەستی جام و بە دەستی شیشەم
گەرتۆ بی خەتای ببە فریشتە
من لە حەواو ئادەمە ریشەم

-خەيام (به کوردی - ئەحمەد شالی)

دەستتیک بە قورئان دەستتیکم بە جام
لایبە کم حەلال ئەو لاکەم حەرام
لەم ژێر گومەزی شینە ئیمە وایین
نە تەواو کاسەر، نە تەواو تیسلام

۹- بابا تاهیر (بەسۆرانی - کاروان عوسمان عەلی، کە بەشیووی خۆی

دایدەرپێژیتەوه)

لەلایەرە (۱۴۵) دەلیت:

منی بی مەو بی باده مەستم
لەدولبەر دورم بییەوۆش و هەستم
لەناو ئاگردام هەست ناکەم گەرم بی
بەلام تینی عیشق ناو دل گەستم

-خەيام (به کوردی - ئەحمەدی شالی) - ل ۶۲

گەر لەمەو مەستم بەلی من مەستم
کاسەر بی دین من بت پەرسەم
هەر کەس بەجۆرێک ئەمداتە قەلەم
من خۆم ئەزانم چی یە مەبەستم

-خدیام (همان سه چاره) ل ۷۱ دهلیت:

گهر سه رخوش نایم په ست و دلگیرم
که سه رخوش نه بم بی هوش و بیرم
حالیکه بهینی هوشیاری و مهستی
بهندهی نه و کاتم گهر بی ده ست گیرم

۱۰- بابا تاهیر (به- هورامی باقی - شفیعی سه یاد) ل ۵۱:

فه سلی وه هار مهی نه هه ر جا گولئی
نه هه ر باخپوه هه زار بولبولئی
نیمارۆ هه نگام بنیو مه کانی
نه و ا چون من بو پروزیسا دلئی

واته: به هاره و گول و بولبوله، ناویرم پی بنیم، نه ک نه وی، وه ک من دل
سووتاویک بووبیت.

خدیام (به کوردی - نه حمدی شالی) ل ۶۹ دهلیت:

له هه ر قوژینی سه وزه و میرگیکه
له خوینی گهشی جوانه مه رگیکه
پی توند دامه گره له و سه وزه گیایه
پهگ و ریسه شهی دل و جه رگیکه

تیبینی: نه گهر له دوو چوارینه دا، به ته نیشته یه که وه دابنیین و به راوردیان
بکهین، نه وه هیشته شاز زیاتر له یه کتر ده چن.. چونکه وه رگیترانه کوردیه کان هندی
دهستکار بیان تیدایه، نه ویش له بهر جوانکاری هونه ری شیعر.

۱- بابا تاهیر (به کوردی - دئزار):

دبیژن پییم که بوچی بی قهراری
مه گهر پهره رده بی بایی به هاری
له بوچی وئلی کیو دهشت و سه حرای
به گیانت نیمه تاوی ئیختیاری

- خه بیام (به کوردی - نه حمدی شالی) - ل ۵۳:

عه شقی که پاک بی وشک و بی تامه
هه رهوک خو له میش بی ترس سامه
عاشق نه وه یسه مانگ و رژو سزان
بی خه و بی خواردن به بی نارامه

تیبینی: وه کو بئی شهرجی مانای چوارینه کدی بابا تاهیر ده کات و هوی بی قهراری
بی ئیختیاری نه و ده دۆزیته وه که عه شقی بیسنوره.

به راوردی وردتری نیوان چوارینه کانی خه بیام و بابا تاهیر، له وه زیاتر هه لده گرن نه و
چهند چوارینه یه، ته نیا بو نمونه، هیتا و مانه وه...

جیاوازیه کیش نه وه یه که بابا تاهیر، چ له بهر نه ئیختیاری، یا باوهری وه ها هه بووه،
زیاترو روون به ره و سو فیگه ری چوه، وه لی خه بیام راسته و خو (هیچ گه ری) گه ردوونی
ده بریوه بی په رواتر باسی عه شق و مهستی و شادمانی "نه و کاته ی کردووه: واته:
به لای خه بیامه وه ته نیا" نا و ده مه... نا نه و سات و کاته ی تیدایه "گرن گه، ئیتر هه رچی
ده بی بابیی.

له دیوئکی دیکه ی فه لسه فه ی دنیا بیسینه وه، خو چه ندین فه یله سوف و دانای
دیکه، به تاییه تی هیندییه کان، له وان هه تا گورو ئوشو و کرشینا مۆرتی و نه وان ی تر،
فه لسه فه یان له سه ر بناغه ی "ته م له حه زیه" و هیچی تر داناره، که ده بی مرؤف
هوشیارو ناگاداری نه و له حه زیه بی که تیایه تی، بزانی له چی بیرده کاته وه، به چییوه
خه ون ده بنی و چیده کا، چونکه را بردو و رژیشته وه و ناینده هه نایزانی، که واته:
"له و کاته دا" بژی.

سۆفیگه‌ری ئەم و هیچگه‌ری ئەو بە یه‌ك سه‌راخام ده‌گه‌ن. ڕه‌نگدانه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌و شیعره‌ی باباته‌هیر له‌ شیعره‌ی کوردی دوا‌ی خۆیدا:

ئه‌گه‌ر به‌ شویتیا برۆین، ڕه‌نگدانه‌وه‌ی شیعره‌ی بابا له‌ شاعیره‌ی دیکه‌ی فارسی و کوردیش ده‌دۆزینه‌وه. سا‌خ هه‌لاج، پیداجوونه‌وه‌ی وه‌رگیرانی کاروان عوسمان علی بز چوارینه‌کانی باباته‌هیر له (ل ۱۰- ۱۹) دا، نمونه‌ی چواندنی شیعره‌ی بابا ته‌هیر له‌ گه‌ل چهند شاعیره‌ی کوردی هه‌تاوه‌ته‌وه، له‌وانه‌ش، نالی، شه‌رقی، سالم، هه‌یمن، مه‌له‌وی، پیره‌مێرد، ئەگه‌ر وردتر بیه‌ینه‌وه ڕه‌نگدانه‌وه‌ی چواندنی شیعره‌ی باباته‌هیر له‌ شیعره‌ی فه‌قی ته‌یران و مه‌لای جه‌زیری و خانیشی ده‌دۆزینه‌وه، به‌تایبه‌تی له‌مانا و بۆچوونی دنیا‌یه‌نینیدا.

بابا ته‌هیر و ئه‌بنوعه‌ره‌بی:

ئه‌بنوعه‌ره‌بی، که‌ ناوی ته‌واوی ئەه‌بو بکر محمد ئه‌بنوعه‌ره‌بی حاته‌می تائه‌ (۵۶۰-۶۳۸) کۆچی به‌رامبه‌ر (۱۱۶۵-۱۲۴۰ز)، فه‌یله‌سووفیه‌کی مه‌زنی جیهانی ئه‌سلامه، داناو سووفیه‌کی ڕۆشندله (عارف)، چهندین کتیه‌ی گرنگی به‌جیه‌یه‌شته‌وه‌و، به‌ لایه‌نگری یه‌ کیتی وجود و یه‌ کیتی ئایینه‌کان (وحدة الوجود وحدة الاديان) ناسراوه، نزیکه‌ی (۲۳۰) سا‌ل دوا‌ی باباته‌هیر هاتوه.

ئه‌یه‌دا ڕه‌نگدانه‌وه‌ی سه‌رنجراکیشه‌ی جیهانه‌یه‌نی باباته‌هیری له‌باردی یه‌ کیتی ئایینه‌کانه‌وه، له‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌بنوعه‌ره‌بیدا ده‌یه‌نین. جا مه‌گه‌ر ئەم بۆچوونه‌ له‌ یه‌ کیتی ئایینه‌کان و یه‌ کیتی وجود، له‌ کۆنه‌وه، له‌ دنیا‌یه‌نی سووفیه‌گه‌ران و ڕۆشندلان هه‌بووی، گه‌رنا ده‌بی بله‌ین که‌ ئه‌بنوعه‌ره‌بی سوودی راسته‌وخۆی له‌ شیعره‌ی فه‌لسه‌فه‌ی باباته‌هیر بیه‌نیوه، نه‌خاسه‌ که‌ له‌ شیوه‌ی دا‌رشته‌و ویناکردنیشدا شیعره‌ی هه‌ردووکیان و دیکده‌چن.

ئیه‌ستا چهند چوارینه‌ی باباته‌هیر ده‌یه‌نینه‌وه:

۱- بابا ته‌هیر (به‌هه‌وارمی باقی شه‌فیه‌ی)

وه شله‌ی که‌سانی پاو سه‌ر نه‌ژناسان
جه‌گله‌یه‌و شکه‌شان جه‌ ته‌ر نه‌ژناسان
جه‌ مزگی و که‌عبه‌ و ده‌یرو بۆتخانه‌
مهاوای بی جزور دل‌به‌ر نه‌ژناسان

-بابا تاهیر (به شیوهی زاری خوئی):-

خوښا انوكه از پسا سر ندونند
میان شعله خشك و تر ندونند
كنشت و كعبه و بتخانه و دیر
سرای خالی از دلبر ندونند

واته: (به سورانی)

خۆزگه بهو كهسهی بی و سهری خوئی نه ناسی
مه شخه لی تهرو وشك لیك جیسا نه كاته وه
كه نیسه (كلیسا) و كهعه بهو بوتخانه و دهیر
(هیچ جیگه یان) خالی له دلبر نه زانی

مه بهستی له دلبر خوی په روهرد گاره كه خوشه ویستی رۆشندلانه.

بە شێوەی زاری

بـصـحـرا بـنـگـرم صـحـنـهـی تـهـوـیـنـم
بـهـ دریا بـنـگـرم دریا تـهـوـیـنـم
بـهـر جـا بـنـگـرم کـوـدو درود شـت
نـشان قامـت رـعـنـا تـهـوـیـنـم

-همان چوارینه به رینووسی ئه مرۆی کوردی

به سه حرا بنگردم سه ختهی تو وینهم
به دهریا بنگردم دهریا تو وینهم
به هر جا بنگردم کوودو درود شت
نیشانی قامت ردعنای تو وینهم

(وابزانم بهم پښووسه ماناکه پوونتر ده‌بسی).
 بنگرهم : ته‌ماشای بکه‌م واژهی (پروانگه) بیینه.
 وینه‌م : ته‌بینم. مه‌دنیو (به‌هورامی). وشه‌کانی دیکه له‌لای خوینه‌ران نامۆ
 نین.

- (هه‌مان چوارینه‌ی بابا تاهیر به‌کوردی سۆزانی - کاروان عوسمان علی)
 پرووبکه‌مه سه‌حرا وینه‌ت ته‌بینم
 بچمه‌ناو ده‌ریا شییوت ته‌بینم
 پرو له‌هه‌ر کوو کهم چۆل و بیابان
 شیوه‌ی بی وینه‌و بی هاتتات ته‌بینم

- بابا تاهیر، له‌چوارینه‌یه‌کی دیکه‌دا (به‌سۆزانی کاروان عوسمان علی):
 له‌ناو مه‌ستانا مه‌ستت بم پروم له‌تۆیه
 له‌دی‌را بته‌رس‌ت بم پرو له‌تۆیه
 ته‌گه‌ر هی‌ندۆ کافریم یا موسلمان
 له‌هه‌ر جو‌ره مه‌به‌ستت بم پروم له‌تۆیه

- بابا تاهیر (به‌سۆزانی ته‌حمد دل‌زار) له‌چوارینه‌کی تردا:
 کوو یه‌جینگای تو ئه‌ی یاری دل‌خوا
 هه‌تا ئه‌و جی یه‌بکه‌م به‌رینگا
 هه‌مو جی جیته‌ کویری باگنم (باتنم)
 خه‌تام گوت خه‌تا، ته‌سته‌غفر لالا (استغفر الله)

- بابا تاهیر (به‌زاری خو‌ی):
 که‌نش‌تو که‌عبه‌هه‌و بتخانه‌هه‌و دی‌ر
 سه‌رای خالی از دل‌یر نزن‌ند (ندون‌ند)

-بابا تاهير (به سۆرانى - کاروان عوسمان على)

که من دوورم له تو زوننار دوه ستم
ئه گهر من پیکه نم جووم، بت په رستم
له پاش گه تو به لیتت نهی دلارام
به لیتت و گهفتی دی نابسی مه به ستم

ئین و عهده بی چی ده لیتت؟

ئین و عهده بی دواى زیاتر له دووسه دو سی سال ته و مانا و تیگه یشتنه و بۆ
چوونانه ی بابا تاهیر له باره ی عشق و خواناسی و یه کیتی جه وه هری نایینه کان و
یه کیتی و وجوده وه، له شیعریکی جوان به زمانى عهده بی هۆنیوه ته وه.
ئین و عهده بی ده لیتت:

وما كنت قبل اليوم اعشق صاحبى اذًا لم يكن دينى لدينه داني

لقد صار قلبي قابلا كل صورة
فمرعى لغزلان ودير لرهبان
وبيت الاثمان وكعبه طائف
والسواح توراة ومصحف قرآن
ادين بسدين الحسب اني توجهت
ركائبه، فالحسب ديني وايماني
لنا ساوة في بشر وهنسد واختها
وقسيس وليلى ثم في غيلاف

ئین و عهده بی، به شیوه ی خۆی، هه مان دنیا بی نی بابا تاهیر ده سه می نی و

ده بی ژیت:

- که بهر له تینستا نه و که سه م خۆشنه ده ویست نه گهر نایینه که ی نزیکی ناینی

من نه با (ئه گهر هاو نایینم نه با، ... " که لیره دا ته کره بووه " ...

- به لام ئیستا دلی گشت و وینه و وینا و ئاین و بۆچوونیکه دیکه قبوولده کات
" واته: به باوه پری فره چه شنه یی گیتی گه یشتوه "....

- لیڤه دا، ئین و عه ره بسی، به یه کیتی ئایینه کان ده گات، که و ابو به بر وای
ئه و له هه ر شوینی، مزگه وت، که نیسه، دیر، بتخانه، ئا ته شکه ده، خوا بپه رستری
راسته و هه موو ئه و مه به ستیان خوایه. (پروانه: ل ۹۵، د. ابراهیم نه حمه د و
شوان، چاپی یه که م ده زگای موکریان، هه ولیڤر ۲۰۰۱ ز). خۆ بابا تاهیر یش هه ر
ئه وه ی گوته بو که هه یچ په رستگایه ک، هه ی هه ر ئاینیک بسی، له وجودی خوا ی
په ره ر دگار بیهه ش نیه، به لکو تیشکی خوا له هه موو جیگایه که .

یارسانبوون و زه رده شتبوونی بابا تاهیر:

ئه گه ر قوولترو فراوانتری به شوینیا بچین، ده بینین لیڤه دا ده رده که وی که بابا
تاهیر یارسانی (کاکه یی) بووه، به لکو ئه م جیهان بینه ی ئه و به لگه نامه یه کی
دیکه یه (له چه ندین به لگه ی پۆشنی دیکه)، که ئه و په په ره وی رپیازی یارسان
بووه، چونکه یه کبوونی بوون و یه کیتی ئایینه کان بناغه ی پته وی ئاینی یارسانه و،
هه ر له سه ر ئه و دیده دامه زراوه.

سه رپای رپیازی یارسانی له به ره ی یه کیتی بوون (وجود) و یه کیتی ئایینه کان
ده دی، هه ر ئه وه شه ئه نجامی فله سه فه ی دژناودۆن (خولانه وه) که هه ر شتیک
جیگه ی ئه و دیکه ده گریته وه، یا، له راستیدا، هه ر شتیکی نو ی په نگدانه وه ی
شتیکی پیشتووی خۆیه تی.

جا... گه ر به راوردی ئه م دنیا بینه له گه ل فله سه فه ی ئایینی زه رده شتی
بکه یین، ده رده که وی که یارسان و دنیا بینی یه کبوونی وجود (له هه ر ئاینیکدا)
ریشه یان له سه رچاره ی زولالی زه رده شتی ئا ر ده خۆنه وه.

د. حسین وه حیدی، له کتیبی، جیهان بینی زه رده شتی و عیرفانی موغان (به
فارسی)، بلا و کراوه ی ئه شا، تارانی (بسی میژوو)، که سه رچاره یه کی پسپوورانی
تویژه ری فه ره نگی زه رده شتی، فله سه فه ی که لتووری زه رده شتی، پوخت و ساده و
روون، به م شیوه یه داده ریژی: که له دلی ههستی (وجود) و جه وه ره ی ههستی و

گهردیله کانی هستیدا هیتیک به ناوی (فره وه هر " هدی، که هدر نهوه، هستی دهجولیتنی و بهره و خولقان (نهفران) دهیبا.

-له و باره بهره ته هورامه زدا (په روهردگار) به په یامبهری خوی زه ردهشت ده لیت: به راستی، تو له توانار و زو هیتزی فره هر کان (فریشته کان) به ناگا دینم، که په پیرهوی فرمانی بوونه و نه م جیهانه یان خستوه ته جووله و کارو وهرچه رخان. به و شیوه یه زاروکان له زکی دایکیانا ده میننه وه تا له دایک دهن، .. هدر به پروناکی و بهره که تی نه وانه که ناوی کانیاه کان وشک نابیت و .. گیا و درخت ده پوین.

د. وه حیدی، له جیگه یه کی دیکه، فلهسه فهی یه کیتی بوونی زه ردهشت پرونتر ته کاته وه نه لیت: ره وندی چالاک کی جیهانی هستی ره وندی کی به رده وامه که هدر له حزه یه ک جیهانیک ده سریت و جیهانیک زیندرو ده بیتو، که جیهانی نه وزاد (تازه له دایکبوو) هه ناگاریک له جیهانی به ری خوی، له پیشتره (پیشکه و توتره). نه م هاتوچو بوون و نه بوونه جه وه ری فلهسه فهی دژنادوون و یه کیتی بوونه.

نوسه ره وه ها ده بیثیت: له دنیا بینی زه ردهشتیدا، ژیانی ته نیا تاییه ت به جانه وهران و نینسان نیه، به لکو له م جیهانه دا، هدر شتیک بتوانیت کاریگری بخاته سدر شتیک کی دیکه، نه و زیندرووه.

که واته: له که لتوری زه ردهشتیدا، هه موو بوونه وهرانی هستی: پروناکی و ماده و گیا و جانه وهر و گیا و درخت و هی دیکه، هه موو زیندوون و، له جه وه ری ژیاندا، پیکه وه یه کن.

له سروده کانی زه ردهشتا، وه ختیک له باره ی خزو مانگ و ناو گیا ده دوین، به شیوه یه ک ده ریده برن که نه م بوونه و رانه هه موو گیاندار زیندوون.

که واته: بیرو فلهسه فهی یه کیتی وجود (بون = هستی) له ناینی زه ردهشتیه وه بو ناینه کۆنه که کانی کورد ماره ته وه .. بابا تاهیریش هدر نه و پریازه ی گرتوه، که له که لتوری ته واری سؤفیگه ران و ته ریه ته کان، رهنگی داوه ته وه، هه روه کو له لای نین و عه ره بی و مه ولانا جه لاله دین رومی (بهر له نزیکه ی شه صد سال) و مه لا سه ورا و نین و سینا و سه وه روه دی و فیله سوفه کانی دیکه ی جیهانی نیسلام، تازه بووه ته وه .. تانه مرپوش .. به رده وامه .

به لگه‌ی دیکه‌ی یاراسانیوونی بابا تاهیر:

مه‌به‌ستمان له هینانه‌وه‌ی بابه‌تی پیتشو له‌باره‌ی جیهانی بوونی زه‌رده‌شته‌وه،
بو سه‌لماندنی بیری قول‌و هۆشی تیژی بابا تاهیره، که له تۆی رسته‌و چوارینه‌ی
ساده‌دا، فه‌لسه‌فه‌ی سهرده‌می خۆی ده‌ربریوه.

جگه له نووسینه‌کانی تویتزه‌رانی شاره‌زا وه‌ک د. مارف خه‌زنه‌دارو ئه‌وانی
دیکه، ده‌بینین که بابا تاهیر، له چه‌ندین چوارینه‌دا باوه‌ری خۆی به‌ پێیازی
یارسان سه‌لماندوه:

۱- ئه‌و چوارینه‌یه که سهرده‌می خۆی بو کۆمه‌لگه‌ی یاراسانی ناردوه، که
له (سه‌رانجام) مارنه‌ته‌وه، شایانی وه‌بیره‌ینانه‌وه که سه‌رانجام گرنه‌گترین سه‌رچاوه‌ی
بیرو‌رای تاینی یارسانه.

۲- له چه‌ندین چوارینه‌ برۆی خۆی به‌ یه‌ کیتی بوون دووپات ئه‌کاته‌وه.
۳- نازناری (عوریان=پروته‌له) که نیشای پر هیزکاری و خواپه‌رستی و
دورکه‌وتنه‌وه‌یه له ویست و به‌رژه‌وه‌ندی رۆژانه‌ی دنیایی... که ئه‌وه‌ش په‌وشتی
پیشه‌وایانی یارسانه.

۴- قیبله‌ی (پروگه‌ی)..ههر کوی بووه، که یار (خوا)ی تیدایه، که بیگومان
له‌هه‌موو جینگه‌یه‌ک هه‌یه‌و، هه‌موو ده‌میک هه‌یه.

۵- برۆی بابا تاهیر به‌ فه‌لسه‌فه‌ی یارسانی له‌باره‌ی خولقاندنی گه‌ردوونه‌وه،
که زاتی په‌روه‌ردگار له‌نار (دور) بووه‌و دوره‌که له‌سه‌ر تۆی ده‌ریا بووه.
بابا له‌م چوارینه‌دا بیروباوه‌ری ده‌رده‌خات:

یا گیم در دی هه‌نی دریه‌ نه‌بوو، یار
یا گیم خوردی، گیه‌هان په‌یدا نه‌بوو، یار
من نه‌ژ ئان رۆ به‌ دامان ته‌ زه‌ده‌ده‌ست
د گه‌ر دوونت په‌رو پایی نه‌بود، یار

سدیق بۆره‌که‌یی (سه‌فی زاده) ئه‌م چوارینه‌، به‌م جوژه‌ شی ده‌کاته‌وه:

واته: ئەي یار لەو جینگەیدەدا کە دووڕم دی، دەریا نەبوو، لەو جینگەیدەدا کە خۆرم دی، جیهان نەبوو، من لە ئەو پۆژەو دەستم گرتە داوینت، لە گەر دوونت هیچ نیشانەیک نەبوو.

سەدیق بۆرە کەبێ لە شەرحی زیاتر ئەو چوارینەیدەدا دەنووسیت:
بابە (بابا) تاهیر ئەم دوو بەیتەیدا دیاردیبە دەکاتە وشە (دوور) و دڵی:
ئەي خۆای گەوڕەو بەبەزەیی، لەو جینگەیدەدا کە دوو بوو، منیش لەپۆژی
بەریندا لەوی بوومو ئەو دووڕم چاوی پیتی کەوت. ئەو دەمە هیشتا دەریا زوی و
تاسمان ئەم جیهانەت بەدی نەهینابوو، وە لە جیهانی پوون و خاوینی خاوینی
تۆدا، کە من هەتاری خاویتم دی و گەوهری هەموو بەندەکان بۆ سروشت بوون و
بەدیھینان و بەلین و پەیماناندا بەگەوهری و شکۆیی خاوینی تۆ گەواھیان دا،
منیش دەستم گرتە داوینت و بەلینم دا.

ناوڕۆکی ئەم راقەبە بۆ شیعەرە کەبێ هەمەدانی دروست هەر ئەو فەلسەفەیکە
یارسان لەبارەي خولقاندنی گەردوونەرە هەیسەتی، ئەویش بوونی دووڕەو،
تەقینەوہیەتی کە ئەم گەردوونەي لێوہەر کەوت.
کەواتە بابا تاهیر گەواھی دەدا کە ئەو دووڕەي دیوہو لەویدا بوو، ئەویش لە
(دۆنکی دیکەدا) یەکیک پەپرەو و باوەرداری فەلسەفەي یارسان نەبێ، قەت
ئەو نەبیت و لیشی حالی نەبیت.

-بەلگەیکە دیکەي یارسان بوونی بابا تاهیر ئەو بەیتەیکە دەلێت: " ئەز
تان ئەسپیدە بازوم هەمەدانی....." / من ئەو سپیە بازەي هەمەدانیم..... لێرەدا
مەبەستم هیمای (باز) و (سپی) یە، کە باز نیشانەي مەڕۆقی پینگەیشتووی پۆشند
لە سپیش هیمای پەنگی یارسانیکە. جینگەي تیبینی قوولە کە زەرەشتیش بازەي
بە هیمای هیزو توانا وەرەگرتو، پەنگی سپی هیمای تاینە کەبەتی.
لەدوای بابا تاهیرەوہو تائەمەڕۆ واژەي (باز) لە گوفتاری سۆفیگەری و
پۆشندلاندا بەمانای پینگەیشتن بەپەلەي بەرزی عیرفانیە.
چوارینەکانی بابا چەندین نیشانەو بەلگەي یارسانیبوون و زەرەشتیبوونی ئەو
تێدایە.

بابا تاهیر بۆچی به کوردی شیعیری داناهه؟

۱- له باره‌ی کوردییوونی شیعیری بابا تاهیر، تا ئیستا کهس وهک دکتۆر محمد نوری عارف، زانستیانه ههولتی تهوهی نه‌داوه، تا له کوردییوونی بابا و شیعه‌کانی بکۆلیتتهوه، به‌دورستی سه‌لماندووپیته‌ی که کوردییه. (بروانه: د. محمد نوری عارف، وشه‌و زاراه‌کانی بابا تاهیر و به‌راورد کردنیان له‌گه‌ڵ شیوه‌کانی زمانی کوردیدا، چاپی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری، هه‌ولیر (۱۹۹۷).

له ۲۳ی کتێبه‌که‌یدا د. محمد نوری ده‌نووسیته:

به‌شی زۆر ته‌و سه‌رچاوانه‌ی که له‌باره‌ی شیوه‌ی زمان و زمانی بابا تاهیره‌وه شتیکیان نووسیوه، دانیان به‌وه‌دا ناهه که بابا لۆر بووه‌و چوارینه‌کانی به‌هه‌مان شیوه‌ی زمانی خۆی داناهه، لیته‌دا به‌یروپرای (دارمیسته‌تیر) و (کلیمان خوار) ته‌خه‌ینه‌ پیش‌چاو که‌ته‌لین: زمانی ئاڤیستا زمانی ماده‌کانه‌و (هوار) شیوه‌ی چوارینه‌کانی بابا تاهیر که‌لۆری یه، ته‌باته‌وه سه‌ر ته‌ڤیستا (ئاڤیستا). دوا‌ی ته‌وه، ته‌و به‌یروپرایانه ته‌خه‌ینه‌ پیش‌چاو (لۆری) یان داناهه، به‌یه‌کی له‌ شیوه‌کانی زمانی کوردی، و، باسه‌که‌شمان (.....). ته‌و راستیه‌ به‌به‌لگه‌وه ته‌سه‌لمیته‌ی و له‌ جیگای خزیدا دیت... له‌باره‌ی کوردییوونی بابا و شیعه‌که‌ی ته‌زیش لایه‌نگری د. محمد نوری عارف ته‌وه‌ش ده‌لیم که، به‌لای منه‌وه، شیوه‌ی زمانی بابا زیاتر ئاوتیته‌ی لۆری و گۆران (هه‌ورامانی کۆن) که‌ زمانی ئاخاوتن و نووسین یارسان بووه، چونکه‌بابا به‌خۆی هه‌لقه‌یه‌کی هه‌ره‌ گرنگی زنجیره‌ی پیا و چاک و رۆشن‌دلانی ئایینی یارسانه، به‌ به‌لگه‌ی ته‌وه‌ش، وه‌ک هه‌ر ده‌وره‌یه‌ک، چه‌ند مرۆڤی دانا و پینگه‌یشتوی رۆشن‌دل له‌ ده‌وری زاتیکی هه‌ره‌ زانای رۆشن‌بین کۆده‌بنه‌وه، بابا یه‌کیته‌ بووه له‌ ویاو چاکه‌ فریشته‌ ئاسایانه، که (..... له‌ پاک‌ی و دروست‌کاریدا وه‌ک فریشته‌ بووه).... که له‌ ده‌وری (شاخوشین)ی لورستانی گرد بوو بوونه‌وه، که هه‌میشه‌ چه‌ند ئافره‌تیان له‌ گه‌لدا ده‌بی.

شاخوشین (۴۰۶-۴۶۷ کۆچی هه‌تاری) ده‌رکه‌وتوووه به‌ پله‌و پایه‌ی به‌رزی مه‌عنه‌وی گه‌یشتوووه خه‌لکیکی زۆری له‌ گه‌لدا که‌وتون، له‌ یاره‌ نزیکه‌کانی: بابا تاهیری هه‌مه‌دانی، بابا فه‌قی، بابا بوزورگ، پیر شه‌هریاری هه‌ورامی، کاکه‌ ره‌دا، ره‌یحان خانم، لیزا خانم جاف و چه‌ند که‌سایه‌تی دیکه‌.

هەر بۆیەش چەندین چوارینە یابا تاهیر لە تێکستی (سەراخجام)، کتێب و سەرچاوەی سەرەکی یارسان هاتوون، . سەراخامیش، بەشیوەی گشتی، بە شیوە زاری کۆنی (گۆران) دانراوە، هەر بۆیەش، بەدلتیایبەدە دەلێم کە شیوەی زمانی بابا لە بناغەو، لۆری و گۆرانە، کە ناوی تە بوونە، لە تەك شیوەزاری باوی دیکە ی ئەو سەردەمەدا. واتە: گومان نامینیتەو لەوێ کە بابا بە زمانی کوردی، شیوەی سەردەمی خۆی، شیعی داناوە.

۲- بەلگەی دیکەشم ئەوێه کە ئاینی یارسان (کاکەیی) لەبنەرەتەو ئاینیکی کوردی ئاریاییە، ئەو کەسانە، بەشیوەی ئیستا دایانپشتەو، گوتویان کە تازەیان کردۆتەو. واتە بەر لە ئیسلامیش هەر هەبوو، بەلام ئەمانە هاتوونە بەرگی نوێیان لەبەر کردوو.

۳- بالوولی ماھی (دانا) (۲۱۰-۲۸۵ کۆچی)، واتە نزیکە ی دووسەد ساڵ دوای هاتنی ئیسلام، پاپەرێو، بەزمانی کۆنی کوردی، پێیازی یاراسانی زیندوو کردۆتەو، بەخۆی لەم شیعرە کوردیەدا گوتویەتی:

ئەوا واتە یاران، ئەو واتە یاران
 ئێمە دیوانەین ئەو واتە یاران
 هەنێ مەگێلین یەك یەك شاران
 تازیندوو کەریم ئاین ئیـران

-لە هەندێ دەسنووسدا هاتووە "تا زیندوو کەریم ئاین کوردان".
 جا هەردوکی، لەمانادا، دورستن بالوول دبیژێ کە بەپیتی هەندێ قسە یاران (= یارسانیه کان، دۆستان، ئاشنایان)، دەبی ئێمە شیئت و دیوانەبین (= کە بەزمانی کوردی ئاینی کۆن نوێدە کەینەو، بەلام ئێمە یەك یەكی شاران دەسوپێنەو، تاکو ئاینی ئیرانی کۆن زیندوو بکەینەو (شەرحی سەیدق بۆرە کەیی).
 بالوول، هەر لەسەر تارە، لەسەر پێیازی باوێر بە (دۆنایدۆن) دەوێ و بانگی زەردەشتی بە گویانا دەدات.

ئاینی کۆنی بەر لە ئیسلامیش، ئاینی کوردی-ئاریایی بوو. واتە ئەو (ئیران)ە ی بالوول باسی دەکات، قەوارە ی سیاسی نەخشەداری ئیستای دەوڵەتی

ئىران نىيە، بەلكو ئەو پانتايىيە ھەرەفراوانەى ئارايىيە كە مەئبەندى جوگرافىيەى تايىنى مېتراو زەرەدەشتو مانى بوو، لە ئەفغانىستانو ئاسىيەى ناوہپراستەوہ تاكو كوردستانو ئىرانو بلوچستانو ئارەزىبايجانو جىنگەكانى دىكە، كە ئەمىرۆ خەرىكە بەناوى (قەلمەپەوى جەژنى نەورۆزەوہ = ئەو دەولەتو مىللەتەنى نەورۆز دەكەونەوہ) خۆى بنويىتى.

كەواتە: دوادا سەپاندنى زمان و فەرھەنگى عەرەبىسى، كە بەناوى تايىنى ئىسلامەوہ بە قەلمەپەوى ئارىياكانا بلاربووہو، يەكەمىن جار كوردىك، ئەوئىش بالولى دانايە ھاتووہ بەزمانى كوردى بانگى ھەلداوہ تا تايىنى دىرىنى كورد گشت ئارايىيەكان، زىندوو بكرىتەوہ.

بەواتايەكى دىكە، دەرکەوتنى پروناپىرىك، داواى زمانو فەرھەنگى كەو ناوى خۆى (=ناسنامەى خۆى) دەكات، پەتەكردنەوہى زمانو فەرھەنگى عەرەبىسى بوو، نەك جەوھەرى تايىنى ئىسلام، چونكە بالولول شاخوشىنو بابەتاھىرو ھەموو ئەوانەى تايىنى يارسانيان زىندوو كوردۆتەوہ، بە قوولتەرىنو پتەوترىن شىتوہ لەسەر خواناسى و يەكتا پەرسىو پىنومايىيەكانى ئىسلام و رىژنامەلە پەيامبەر(د.خ)و يارانى رۆشىتوونە، تا زادەيدەك خۆيان بەخاوەنى جەوھەرى پەيامى پەيامبەرئىسلام زانىوہ.

دەشبىنىن كە بابا تاھىرو پىارچاكانى يارسان، كە ھەموو سۆفىو رۆشندلو زانا بوونە، عاشقى راستىو دروستكارىو پىر ھىزكارىو خواناسى بوونەو، سۆفىگەرى ئىسلاميان دەولەمەند كرددوہ.

٤- بەلگەيدەكى دىكە كە بالولول سە مەبەستى نوپكردنەوہى تايىنى كوردانبووہ، شىعەرى سەرھەنگى داودانىيە (٢٢٤ كۆچى = واتە داواى بالولول ھاتووہ)، كە زانايەكى دىكەى يارسانە، دەفەرموئەت:

سەرھەنگ داودان، سەرھەنگ داودان
ئەز كە نامەن سەرھەنگ داودان
چەنى ئىرانامان مەگىلم ھەردان
مەكۆشىم پەرى تايىن كوردان

واته: من که سهره‌نگی ده‌دام، له‌گه‌لَ مۆردیان و په‌په‌وانی و باوه‌رداران، به‌هه‌موو شویننیکدا ده‌گه‌پیم بۆ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی ئایینی کۆنی کوردان، که یارسانه.

دیاریشه، به‌و به‌لگانه، ریبازی ئایینی یارسان هه‌ر هه‌بووه، وه‌لئـی بالوول و سهره‌نگی ده‌ردان و پیاوچاک و پروناکبیرانی دیکه، به‌شوین یه‌کدا، هاتوون نه‌و ریبازه‌نۆژه‌نبکه‌نه‌وه، ته‌نانه‌ت دواتر ده‌لین که (سه‌رانجام) په‌په‌وانی نه‌سلئـی یارسان، جینگه‌ی ئاویتستا (ئاڤیتستا) گرتوه‌ته‌وه‌و، پیربنیامین، که پیرمورشیدی گشت یاراسانه، جینگه‌ی زه‌رده‌شتی گرتوه‌ته‌وه‌و. به‌پیی سه‌رانجام پیر بنیامین (پیربنیامین شاهۆ)، ده‌روبه‌ری سه‌ده‌ی هه‌فته‌می کۆچی، له‌چپای شاهۆ و هه‌ورامان، ده‌رکه‌وتوه‌و: (بروانه: میژووی وێژه‌ی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، نووسینی: سه‌دیق بۆره‌که‌یی).

ریبازی بیرکردنه‌وه‌و فه‌لسه‌فه‌ی یارسان (وه‌کو د. جمال نه‌به‌ز به‌وردی شی کردۆته‌وه) له‌سه‌ر بناغه‌ی دۆناردۆن و هه‌رچه‌رخان و سوپانه‌وه‌و به‌رده‌وامبوون دامه‌زراره‌هه‌روه‌کو ئایینی زه‌رده‌شتیش یاسای (سوپانه‌وه‌و به‌رده‌وامبوون) دووپات ده‌کاته‌وه، شاعیر و فه‌یله‌سوفی ئه‌لمانی فریدریک بنچینه‌ش هاتوه‌و بیژکه‌ی سوپانه‌وه‌و به‌رده‌وامبوونی، به‌بناغه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی خۆی داناره‌و، وه‌کو له‌کتیبه‌ی (زه‌رده‌شت ئاوه‌هایگوت) هاتوه‌و.

که‌واته: جه‌وه‌ری فه‌لسه‌فه‌و ئایینه‌کان یه‌که‌و له‌یه‌ک سه‌رچاره‌وه‌هاتوه‌و.
5- تا ئه‌وانه‌ی ریشه‌و چوارچێوه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی باباته‌هیر، که والیکردوه‌و، به‌ئاسانی رووبکاته‌وه‌و زمانی خۆی که کوردییبه‌و به‌شیوه‌ی سه‌رده‌می خۆی شیعر دابنیت.

چونکه، به‌کورتی و پوخته‌یی، نه‌وه‌ی ده‌با ئایینی کۆنی کوردان ببورژنیتته‌وه‌و، ده‌با هه‌ر به‌زمانی کوردی بیگوتباو به‌ره‌می نوێ دابنیت.

له‌سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی بالوولی دانا (ماهی) یه‌وه تا سه‌دو په‌نجای پیتش وه‌یان ده‌فته‌ر (کتیبه‌ی) شیعرێ کوردی به‌شیوه‌ی گوران دانراون، که چه‌ندین هه‌زار لاپه‌ره‌ی پر به‌های وێژه‌و ئه‌ده‌بیات و که‌لتوری کوردین. ئه‌جاش ته‌نیا به‌م

شیوه زاراویه له سه دهی چواره و پینجه می کوچییه وه، چن دین ژنی هوشیاری زانی کورد دهر که وتونه و شیعی کوردییان دناوه، که پیشتر ناومان هیئانه.

زمانی ماکی سه ره کی که لتوورو فرههنگی هه نه ته وه یه که:

نابیش، جگه له وهی که ئایدیۆلۆژیا و فیکره، به شیککی گرنگی ناوه رژی که لتووره که یه وه بووه. هه بۆیه ش نه ته وهی کورد، که متر له دوو سه د سال دواي هاتنی ئیسلام، به شیوهی فیکری و معنه وهی سه رییه لداوه ته وه، له جیاتی زمان و که لتوری عه ره بسی، روهی کردو ته زمان و فرههنگی کوردی، و ئاویتسهی فه لسه فهی ئیسلامی کردوه، بۆ خۆی که لتوریککی تایبه ته ندی دارشته وه.

گشت میلله ته زیندووه کان هه مان شتیان کردوه.

بنۆرنه میلله تی تورک، که دواي وه رگرتنی ئیسلام، هاتووه زمان و فرههنگی بیروباوه رپی له شامانی و هی تری پیش ئیسلامیان زیندو کردۆته وه، که له رژیازی به کتاشی — عه له وییه تورکه کان دیاره. کوردیش هاتووه فرههنگی (زه رده شیتی و بهر له وی بوژاندۆته وه).

ئیستاش زۆرائیک پوونا کبیری ئیران ده گرینه وه فرههنگ و فه لسه فهی ئیرانی بهر له ئیسلام زیندویان کردۆته وه. که وابسی، کوردیش ره چاوی هه مان یاسای ژبانی کردوه، بۆ نه وهی بیتی ده که نه وه شوناسنامهی خۆی بدۆزیتسه وه، نه وه ش مه گه ره ریگه ی زمان و نه فسانه و داستانو باوه رپی و ئینی کو نه وه.

له به راوردیکی خیرادا ده بینین که کورد بهر له فارس گه پاره ته وه سه ره به کاره یئانی زمانی زگماک له شیعو نه ده بیاتدا. به لکو فارسی نزیکه ی دوو سه د سال دواي کورد نه بجا شیعی فارسی (دواي ئیسلامی) دناوه. سه یرتر نه وه یه که یه که مین شیعی فارسی دواي ئیسلام شاعیریکی کورد، به زمانی فارسی، دایناره. دواي نه وه ی به سالانیکی درێژ نه بجا شاعیری فارسی زمان په یدا بوون تا دهر که وتنی (فیرده وه سی) ناسراوه به دانانی (شانامه) میژینه که ی، که ئامازه بۆ ناری کوردو، رۆلی کوردو، نه فسانه و ئایینه هاوبه شه کانی کوردو فارس ئاریسه کانی دیکه، ده کات.

که واته: بابا تاهیر، له خۆرا، یا بهرینککه وت، شیعی کوردی دانه ناوه، به لکو له چوارچیوهی سه ره له دانی بزوتنه وه یه کی فیکری و نه ده بسی و میلی کوردا بوون.

۶- دەمىنىتتەۋە بۆچى و چۆن بابا تاھىر. سەركەوت لەداھىنەنى شىعەردا دەگەرپتتەۋە سەر بىرورپاى د. محمد نورى عارف كە دەلىت سەردەمى لەداىكبوون و دەركەوتنى بابا تاھىر واتە سەدەى چوارەم و ھەموو سەدەى پىنچەم و شەشەمى كۆچى، دەورى پاپەرىن و ئەدەب بو، بەتايىبەتى غەزىنەۋىيەكان و سەجۇقىيەكان ھانى فىكرو ئەدەب و زانستىيان داۋە، زانار شاعىرى گەورە پىنگەيشتوون و دەركەوتوون.

بابا تاهيرو

بابا عهلی هه مه دانی و بهرزنجه

بابا تاهیر هه مه دانی له بنه مائه یسه کی زانیارو شاره زای ته ده بو و عیرفان نه دایکبووه. لهو سه رده مه دا سه ره له دانی فراوانی زانست و هونه رو کلتور به گشتی و سه رانه سه ری پۆژه له لاتی گرتبۆزه، که له پیرگای (جاده ی هوریشم) وهاتوو چۆی بازرگان و زاناو گه پیده کانی پۆژه له لات و جیهانه وه پیرشنگی نهو سه ره له دانه به هه مه دانی شه ده گه یشت، چونکه له سه ر چه قی جاده ی هوریشم بوو، مه له بنه دیککی گرنگی بازرگانی بوو، که ئیستاش به بازارو بازرگانی ده ناسریت. جاده ی هاوریشم له چینه وه به پۆژه له لاتی ناوه راستا، به ره و نه وروپا ده پۆریشت.

بابا عهلی، نه ندامتیکی بنه مائه ی بابا تاهیره، سه رچاره کان ده لێن که برازایه تی، هه ندی که سه به برای ده یناسن، به لام یاسین صابر صالح، له ئینسکلۆپیدیا که یدا ده نووسیت که خوشکه زایه تی له م باره وه ده لیت:

- بابا عهلی هه مه دانی (۱۳۱۴-۱۳۸۴) کورپی سه یید یوسفی سه یید مه نصوره، به هه مه دانی ناسراوه، یه کی که له پیاوه هه ر به ناوبانگه کانی سۆفیه کان، بارکی شیخ عیساو شیخ موسای باپیره گه وری شیخانی به رزنجیه و خوشکه زای بابا تاهیری هه مه دانییه. پاش مردنی بارکی بابا عهلی، بابا تاهیر خالی گرتوو یه تییه لای خۆی.

دوای ته واو کردنی خویندنی ئایینی، له گه ل خالیدا ده چیت بو تورکیا، بو سینینی سولتان عه مه د فاتیحه ی عوسمانی، دواجا ربابا عهلی زۆریه ی ژبانی له هیندستان به سه ر بردوو، زانایه کی ئایینی گه وری سه رده می خۆی بووه. زنجیره ی ته ریه قه تی ده چیتته وه سه ر عدلاله دین سامانی (۱۲۶۰-۱۳۳۵). بابا علی زۆر چه زی له گه شت و گوزار بووه، گه لی گه شت و گوزاری بووه، گه لی گه شتی بو ولاته ئیسلامیه کان کردوو، وه ک:

میسرو مه غریبو یه مه ن و پاشان چوه بو چه ج بو حیجازو، سه ری له بوخاراو سه مه رقه ند داوه، دوای نه وه گه راوه ته وه بو هه مه دانی، گه لی کتیبی نایابی به

هاتووچۆی گەرمو جۆستو چالاکى بازرگانو زانایانو گەشتیارانى جیهان بە جادهی هەوریشما، کە بە ناو هەمەدانائیدەپەری، هۆیه کی سەهرکی نەشونماو گەشەسەندنى باری کلتورو زانست و هونەر بوو، چ لە هەمەداندا یا لە گشت شارەکانى کوردستان، کە شارىکى جادهی هەوریشم یا لاپرێگەو لقه کانو رێچکەکانى بەو شارانهدا دەڕۆشێتن، لەوانهش کرماشانو هەورامانو موکریانو جزیره و بۆتان و هەولێرو کەرکوک و شارەزور و خانەقین و شارەکانى تری..

بەلام لەپێدا هاتووچۆ بە رێگەى هەوریشما کزو لاواز بوو..تا دواتر برپاو راورهستایهوه، چونکه ئیتر پێویست به جادهیه نهما، ئه ویش له به ده به ختی کوردستان، دای دۆزینه وهی رێگەى ده ریبایى له ئه و راپاوه بۆ هیندستان و چین، کە ده ریارانى خەلکى پرتوگال به ناوی فاسگۆدی گاماله سالانى (١٤٩٨ز) رێگەى ده ریبایى له (رأس الرجاء الصالح) وه، باشورى ئەفریقا، دۆزییه وه، کە له وێه ئیتر کەشتى و گەمییە ده ریبایه کان به ئاسانى، به بنارى هیندستان و چین ده گەیشتن و نهو کالایانه یان ده گواسته وه، کە پێشتر به و لاخ و گالیسکه، به جادهی هەوریشما (چین - رۆژه لاتی ناوهراست - نه وروپا) ده گوێزرایه وه.

راوهستانی هاتووچۆی گەرمو به رده وام به جاده کهدا راسته و خۆ کاریگه رى نێگه تیشی خسته سه ر ئاستى ئابوورى و کۆمه لایه تى و که لتورى خەلکى نه و شارو ولتانه که که وتبوونه سه ر جاده که، ئیتر وه کو چرایه کزبووبیته وه، په وتى پێشکه وتن راپه ستا، به لکو به ره و دوا پاشه کشیى کرد.

ئەجا، ورده ورده ولتانی نه وروپا که وتنه بوژانه وه گەشەسەندن، کە په یه ندیى راسته و خۆیان به هیندستان و چین و ولتانی دیکه وه بوو، سه ره تای زیننانسى نه وروپایى، که تا ئه مپۆ به رده وامه، ئه ویش به تاییه تى که زانار شارەزایانى نه وروپایى که وتنه وه رگیترانى سه رچاوه کانى زانست و فه لسه فه و که لتورى رۆژه لاتی.

که واته : وه ختیک رۆژه لاتی له بوژانه وه گەشەسەندنى زانستى و که لتورى بوو، بۆژنارا نووستبوو. به لام به هۆى دۆزینه وهی رێگەى ده ریبایى له نه وروپاوه بۆ رۆژه لاتی، دۆخه که پێچه وانه و گه راپیه وه، ئەجا رۆژنارا که وته پێشکه وتنو

پژده لات له جیگه ی خزی د اچه قی و پاشگه زبوه وه، که نه وه تا نه مرۆ خه ریکه
هاوسه نگی له نیتوان هه ردوو دیوی گۆی زه وین بگه پیننه وه.

که کرده وه یه کی ئیجگار سه خت و دژواره، مه گه ر ولاتانیك وه ک چین و ژاپۆن و
هیندستان و کۆریا و هی تر په وه وه ی پیشکه وتونیان پانه گرت و، هاوکاری گشت
ولاتانی پژده لات بکه ن... مه به ستیش بزاقی په ره سه ندنی باری ژیانی گه لانه، نه ک
خستنه به رامبه ریه کی پژده لات و پژتاوا، وه دوو رکابه ر، ...

نه خیر، بروام به و جوړه رکابه ریه نیه، و کاریکی نه کرده نییه، به لکو... ده لیم
که مافی گشت گه لانی پژده لات و پژتاوا یه له پیشکه وتنی زانست و شارستانی و
ته کنه لۆژیا سوود ببه ن و به ناسووده یی و به خته وه ری بژین. لیره شدا... وه که هه میسه
ووتومه - دووپاتی ده که مه وه، که ولاتان و گه لانی دونیا پیوستیان به هاوکاری و
دۆستایه تی نیتوانیان هه یه.

له فه له سه فه ی بابا تاهیری هه مه دانیدا تیشکی نه و بۆچوونه و بیروباوه پانه
ده بینین، که خه لکی دنیای بۆ میهربانی و عیشق یه کسانو و یاریسانی یه کتر
بانگ کرده.

بابا تاهیر، نه وه تا ده لی:

نه گه ر ده ستم بگاته چه رخی گه ردوون
ده پرسم لیی که وا نه م چوونه و نه و چون
یه کی پیت داوه سه د جوړه نازو نیعمه ت
یه کیش نانی جو ی ئاویتته ی خون!

یا:

دل یتکم هه س کریه داری محبه ت
له لایا گه رمه به بازارپی محبه ت
که راس یتکم به به بالایا بریه وه
له پیوی مهینه ت و تساری محبه ت!

یا :

که تۆ نه تخویندروه عیلمی سه مارات
که تۆ نابەیتە دەر پڕی لسه خه رابات
که تۆ سوودو زینانی خۆت نه زانی
به یاران که ی ده گه ی هه بیهاته هه بیهات!

یا :

دره ختی غه م له گیان کردوویه ریشه
له دهر گه ی خوا ده نالینم هه می شه
عه زیزان با بزانی قه در ی یه کتر
ئه جه ل وه ک به رده ئیسنان چه شنی شیشه

یا :

دلێ شاد ناگای له دلزار نیه
سپو ساغ ناگای له بیمار نیه
سووچی تۆ نیه ره سمیککی کۆنه
ئازاد له ئه سیر ناگادار نیه!

یا :

گولێ خۆم بدهم، که پیچ و تاوی
به تاوی چاری خۆم بدهی تاوی
له رینگه ی خوا که یی ره وایه
یه کیککی تر بی و بگری گولاری؟

یا :

له گه ل سوته دلانم چون نه نالم
له ته ک بی حاصلانم چون نه نالم
ئه نالن بولبلانی نار چلو گول
که من دورر له گولانم چون نه نالم؟

میژوونووسانی دهنوسن که سالی ۳۳۱ پ.ز. ئەسکەندەری مەقدونی هیترشی هینایه سەر ئیتران و داگیرکرد، له ئەجمادا هەردوو دانەى نووسراوى ئاویستایی دۆزیهوه، یەك له هەمدان و ئەوی دیکه له شیز. دانەیه کی سووتاند که دوازدە هەزار پۆستی گابووه، بەلام له سەر ئامۆژگاری و راویژکاری زانیانی یۆنانی ئەسکەندەر دانە که ی دیکه ی ئاویستای بۆ یۆنان نارد تا وەرپیگرنه سەر زمانی خۆیان.

ئەوش گرنگی پیگه ی شاری هەمەدان پیشان دەدات که جیگه ی متمانە ی پاشاکانی ئەو سەردەمه بووه. لەو شدا دەرده کهوی که چەندین سەده پیش زاین هونەری نووسین زانراوه، تەنانەت بە ئاوی زێر ئاویستایان له هەمەدان نووسیووتهوه. هەر له سەردەمی زەردهشتهوه، هەمەدان ناوهندی ئەنجومەنی زانیان (کۆری زانیاری و زانکۆ) بووه، سەردەتا سەد شاگرد (خویندکاری) هۆشیاری پیگه یانداوه که بەشارەکانی ئیترانی ئەو سەردەمه دا بلابوونه تەوه، هەر وه کو پلۆ تارک چەند میژوونووسی یۆنانی دهنوسن که فەیلە سووفانی مەزن وەك سوکرات و ئەفلاتوون و فیساغورس ئەرستوو ئەوانی دیکه سوودی زیادیان له کولتور زانیاریه کانی زانیانی زەردهشتی وەرگرتووه، چ راسته وخۆ ئەوانیان دیتووه، یا لەرێگه ی خویندن و وەرگێرانهوه، فیربوونه، بەتایبەتیش لە بواری فەلسەفه و پزیشکی و ماتماتیک و هەساره ناسی و زانیاریه سروشتیه کانهوه.

زەردهشت، بەخۆی، بایه خێ گرنگی بە فیرکردن و پەرودە ی ژن و پیاو بوو، هەر بۆیه ش له فیرکردنی (پوورچستی) کچی خۆیه وه دەستی پینکردووه. له سەره تاهه بیری له دانانی فیرگه و قوتابخانه کردۆتهوه، تەنانەت، بە پینی راقه ی هەندی ئاویستالۆجی (ئاویستا ناسی) دەلین که ئاویستا بەمانای پەرودە، بونیاد، ئەسل و زانستی پایه یه، که نزیکه ی واژه ی "وید" ی سەنسکریتی هیندی دەزانن، واتە: زانست و ماریفەت.

جا سەیر نییه ئەگەر ناری پایتەختی میدی (ماد) که نەتەوه ی زەردهشته، واتە شاری هەمەدان (=هەنگمه تانه =هەگمه تانه) بەمانای سەنتەرو مەلبەندی زانیان هاتووه، وه کو گوتمان.

مہ بہ ست لہ چہ ند پەرہ گرافی پيشو نيشاندانی پيگہی ہمہ دان لہ شارستانی کوردو تيرانيدا.

دائيرہ تولہ عاریفی م. نادینفر میٹروی دروستبونی ہمہ دان بق نزیکہی یازده سده (هزارو سده سالی) پیش زاین ده گہرینیتہوہ، واتہ ئیستا تہ مدنی لہ سیٹہ زارو سده سال زیاترہ.

دہنوسیت کہ ناوی ہمہ دان یہ کہ بچار لہ نو سراوی "تیکلاب یا لسہر" یہ کہ مین پاشای تاشور بہرچار دہ کہوی، کہ بہ "ئہ مدانہ" ناوی بردوہ. لہ نو سراوہ کانی ہہ خامنیشان بہ "ہہ کمہ تان" و، ہیردۆتسی میٹرو نویسی ناودار بہ "ئہ کباتان" ناوی بردوہ.

ہیردۆت نویسیو بہ تی کہ "دیوکسی=دئیوک=دیاکو"، یہ کہ مین پاشای دہولتہ تی میدیا، سالی ۷۰۸-۴۵۵ پیش زاین، شاری ہمہ دانی دروستکردوہ.

ساسانیہ کان لہ سالی ۲۲۶ز ناوہ راستی سہدہی ہفتہ می زاینی، شاری ہمہ دانیان وک جاران باہخ پیدان، گرنگترین گورانکاری ہمہ دان لہ باری دیوگرافی و شارستانیہوہ، لہ سہر دہمی ساسانیان، ئہوہ بو کہ شازن "سۆسن" کہ ژنیکی جوہوو، پاشای ساسانی رازی کرد تا جوہ کانی ئیران و دہرہوی لہ شاری ہمہ دان نیشتہ جیبکات، چونکہ لہ جیگا کانی دیکہ کہ وتبونہ بہر جیاوازی گہری و تازاردان. لہ کوتای سہدہی ہفتدہمی زاینیشدا، لہ سہر دہمی شا عہباس، مارہیان دا بہ میسونہ مہزہبہ بیه کان (موبہ شیرہ کان) ی کاسۆلیکی مہسیحی تا لہ ہمہ دان جیگہیان بکریتہوہ، ئیستاش لہ ہمہ داندا جوو مہسیحی و موسلمانو بہیرہوانی زہر دہشتی و یاراسان و کوردو تازہری و فارس پیگہوہ دادہ نیشن، یاراسان (کاکہیی) گہرہ کینکی گہوہریان ہدیہو، شوینہواری کۆنیان بہرچاوہ. ئہو کوردانہی لہ ہمہ دان و گوزران و موکری و لوپو فہیلی و شیوہ زارہ کانی دیکہن.

بہ درپڑایی میٹرو شہر و داگیر کردنی ئیران و پروداو گہلی جیا جیای ہمہ دان کہوتوتہ ژیر دہسلائی چہ ندین لایہنہوہ، وک دہسلائی عہرہب دواي دہر کہوتنی ئیسلام، دواتر فہرمانپروایی دہیہ ملہ، سہلجوقی، مہغول کہ ہمہ دانیان ویران کرد، تہیمور لہنگ ژمارہیہ کی زیادی دانیشتوانی بہ کۆمہل کوشت. ئہ حمہد

پشای عوسمانی سالی ۱۷۲۳ز همه‌دانی هیتنايه ژیر دسه‌لاتی خوی. دواي شه‌ش سال نادر شای ئیرانی همه‌دانی ودرگرتسه‌وهو، جارتیکی دیکه که‌وتسه‌وه ده‌ستی عوسمانیه‌کان، تا حوزده‌یرانی سالی ۱۷۳۱ز، به‌پیی‌ی په‌یمانی نیوان ئیران و عوسمانی، شاری همه‌دان گه‌رایه‌وه سهر ئیران، که تا ئه‌مرو ودها ماوتسه‌وه. به‌شی گرنگی شاری همه‌دان، که ئه‌که‌ویته داوینی چیای ئه‌لوه‌ند چه‌ندین ته‌زاو ناحیه‌ی هه‌یه وک: ئه‌سه‌د ئاباد، رهن، که‌بووتسه‌ر ئاهه‌نگ، سیمنه‌ پروود، شه‌راو پیشخۆر.

هه‌مه‌دان له شیعی باوه تاهیردا:

بابا له چوارینه‌کانیدا شانازی به هه‌مه‌دانه‌وه ده‌کاو ناوی دووپات ده‌کاتسه‌وه، ناماژه به چیای ئه‌لوه‌ندیش ته‌کات، که هه‌میشه په‌نای بۆ بردووه و له‌وی هه‌ندی جار به گۆشه‌گیری ژیاوه تا له بیده‌نگیدا رازو نیازی دلّی خوی له‌گه‌ل په‌رودره‌گار ده‌برپیت.

هه‌ر وه‌خت بابا تاهیر باسی به‌هارو گوئزارو بولبول و چمه‌نو هه‌لاله‌ی کۆسارانی کردووه ئه‌و جوانی سروشتی ئه‌لوه‌ند و ده‌وربه‌ری ده‌برپیه‌وه ده‌لی:

"ئه‌من و ئه‌و سپیه‌ بازه‌م هه‌مه‌دانی که هیتلانه له کیتوه نیهانی..."

لیره‌شدا مه‌به‌ستی له کیتو: چیای ئه‌لوه‌نه.

یا که ده‌لی:

"زه‌مانی لاله‌ زاران هه‌فته‌یه‌که...." مه‌به‌ستی لاله‌زاری چیای ده‌شتی هه‌مه‌دانه.

که ده‌لی "چهند دانیشتووم له سهر کیتوی به‌رز "مه‌به‌ستی "چیای ئه‌لوه‌نه. " له بناری ئه‌لوه‌ن گوئیکم چاندووه، به‌یانی و ئیواران به‌فرمیسکی چار ئاوم داوه، له‌و وه‌خته‌بوو که خه‌ریکبوو پیشکوی و بۆنی عه‌تری بپه‌خشینی، ره‌شه‌با هه‌ئیکه‌ن و بۆ نساوان (نزاران) ی برد..."

دەربارەى (ئەلۋەن) كە ھەم ناۋى چىيە، ھەم ناۋى پروبارە كەيە بەھەمدانا تىدەپەرى، بابا تاهىر جارىكى دىكە دەئىت:

"ھەر ئانكە ئەلۋەند دامان موو نىشانى
"دامان ئەز ھەردوو عالم دەر كشانى
"ئەشك خونين پاشەم ئەز راھ ئەلۋەند
"تاكە دل بەر بە پائىش بەر فشانى"

-باقى شەفيعى (سەياد) ئەم چوارىنەى كردوۋە بە ھەورامى، دەئىت:
"ۋەختەى چە ئەلۋەند دەر مەدەى چاكان
"جە ھەردوو عالم مەكىشى دامان
"ھەلسى و نىنم پاشوراي ئەلۋەند
"تا خاك نەنىشۋ بالاي ۋەش سامان"

چوارىنەيەكى دىكەى بابا تاهىر

بشوم بە ئەلۋەند دامان مەز نشانوم
دامەن ئەز ھەردوو گىتتى ھاوشوم
نشانوم تولسەو مودىوم بەزارى
بى كە بولبول ھەنى دا دل نىشاندم

-سدىق بورەكەيى (سەفى زادە) ئەم چوارىنەيەى بەم جۆرە شەرح كردوۋە:
واتە: بچم بۆ كىتۋى ئەلۋەند و داينى مېو بېم و لەويدا بىنم (بىنم) تولسە
مىۋەكان بە ئاھو زارى و شىۋەن بىنم، بەلكو بولبولنىكىش بىتە لاي گولۋ وە كو من لە
تەنىشتى ئەم مىۋانە بنائىنى.

بۆرەكەيى، ھەرۋەھا ئامازە دەكات كە بابا تاهىر لەھەمدەدان مردوۋە، ئارامگاي
لەسەر تەپۆلەكە كدا نىژراۋە لەو ئارامگايە، جگە لە تەرمى بابا تايەر دوو كەسى
ترىش تىدا نىژراۋە كە يە كىتكيان داينى خۆيەتى و شىرى داۋەتى و ناۋى فاتىمەيە،
ئەويرىشان فاتىمەى لوورەى دلخوازىيەتى.

له (ئینسایکلۆپیدیای گشتی) ی یاسین صابر صالح، چاپی سەردەم، سلیمانی ۲۰۰۴، ز، دەربارەی ھەمەدان ھاتووہ.

ھەمەدان، شاریکی کوردستانی خۆرھەلاتھ کەوتۆتھ خۆرھەلاتی شاری سنەوہ، و ھەمەدان چپای ئەلواندا، دانیشتوانی نزیکە ی نیو میلۆن کەسە، کە کورد و تورک و فارسن. مەلنەندی پارێزگای ھەمەدانە. لە کۆندا گریکەکان (یۆنانیەکان) پیمان دەوت (نەکیاتان) کە مەلنەندی مەملەکەتی میدیای کۆن بوو. پاشان بووہ پایتەختی ھەخامنیشیەکان، کە داریۆشی یەکەم دا یمەزراندووہ، لە نارچەییەکی شاخاویدا یە، پاشماوی دیرینی سەردەمی برۆنزی لێیە. سەنتەریکی بازرگانێە. گۆری (بابا تایەری عوریان) ی لێیە، کە شاعیریکی کوردی لورییە. (ل ۱۱۲۲). ھەرۆھا گۆری زاناو پزیشکی ناسراو (ئەبو سیناش لە شاری ھەمەدانوہ چەندین شوینەواری میترووی سروشتی تێدا یە، بەتایبەتی ئەشکەوتیکی سەر سوپھینەر بەناوی (غاری عەلی سەدر، دەریاچەییەکی درێژی تێدا یە، گەشتیاران، بەناویا ھاتووچۆ دەکەن و سەھۆلی دەیان ھەزار سالھ بەدیوارەکانیا بەستوو یە.

ئەم کتیبە:

لەم کتیبەدا کە لەبەردەستانە، ماموہستا ھد یاس کاکەیی بابەتیکی گرنگی ھەلبسژاردووہ و چەندین دەق و لیکدانەوہ و شەرحی چوارینەکانی بابا تھیر نیکداوہتەوہ، خۆی ماندوو کردووہ و گەراوہ بەشوین سەرچاوہ و زانیاری، تازوہ بردا، لە ھەزارەمین سالھ ی کۆچی دوا ی بابا تھیر ھەمەدانیدا بەرھەمیکی جوانی پێشکەش بە کتیبخانە ی کوردستان کوردووھانی دام بۆ نووسین.

لەو پێشەکییە زیاتر نامەوی شتیکی دیکە بلیم کە پەراویزە بۆ ئەم کتیبە ی ماموہستا ھد یاس، بە گەرمی پیرۆزبایی لێدەکەم و چارەپوانی بەرھەمی پەنگینی و ھاین. سوپاسی ئەکەم کە رینگە ی داوہ تائەم چەند لاپەرەییە و ھە پێشەکی کتیبی (لێکۆلینەوہ و ووردبوون لەسەر چوارینەکانی بابا تھیری ھەمەدانی و ژبانی) بلاو بکریتەوہ. شادوو سەرفرازین.

فلك الدين كاکەیی

سەرچاوه كان:

- دائيره توله عاريف (به فارسی)، ناماده كردنى م. ئادىنفەر، تاران، ۱۳۴۸ ك.
- سديق بۆره كهيى (سه فى زاده)، ميژووى ويژهى كوردى، بهرگى يه كه م، بلاوكراوى ئاراس، هوليتير، ۲۰۰۸، ز.
- سديق بۆره كهيى، بوزرگانى ياراسان، چاپ خوشه، تاران ۱۳۶۱ ك.
- باقى شه فيعى (سه ياد)، ديوانى بابا تاهير هممه دانى (به هورامى)، ناوه ندى بلاوكردنه ودى پرته و به يان، سنه، ۱۳۸۴ كۆچى.
- روبا عياتى خه ييام، شيخ سه لام كردوييه به كوردى، چاپخانه ي كه كه ي فه لاج، سليمانى، ۱۹۸۰.
- سيد حسين صدر، پلايه حكما مسلمين، دار النهار للنشر، بيروت، (الگبعه الپانيه) ۱۹۸۶ م.
- مه لا خليل سليمانى (مشه ختى)، جار به ندين بابا تاهر، به كرمانجيا ژوروى، چاپخانا زاگرووس. ميديا، سويد، ۱۹۹۹ م.
- دكتور محمد نورى عارف، وشه و زارواه كانى بابا تاهيرو به راورد كردنيان له گه ن شيوه كانى زمانى كوريدا، چاپخانه ي وه زاره تى رۆشنبيري به هاوكارى وه زاره تى رۆشنبيري، هوليتير، ۱۹۹۷ م.
- نه حمده شالى، چوارينه كانى خه ييام، (به سۆرانى)، چاپى دووم، سليمانى، ۱۹۹۹ م.
- كاروان عوسمان عه لى، چوارينه كانى بابا تاهيري هممه دانى (به سۆرانى)، پيداچوونه ودى صالح هه لاج، به هاوكارى سه نته ي مروارى بو گه شه پيدانى رۆشنبيري و كۆمه لايه تى له خانه قين، ۲۰۰۹ ز.
- نه حمده دلزار، گه نجينه، به شيك له چوارينه كانى بابا تايه رى هممه دانى، دلزار كردوييه تى به سۆرانى، چاپى دووم، بلاوكراوى ئاراس، هوليتير، ۲۰۰۷ ز.

-دکتۆر مهدی الهی قمشهیی، رباعیات بابا تاهر (راشه به زمانی فارس)، چاپخانهی پیام، چاپی یه کهم، تاران، ۱۳۷۱ کۆچی.

-اسماعیل شاهرودی (پیشه کی و چاککردنه وه به فارسی)، رباعیات بابا تاهر عریان همدانی، چاپی دووهم، بلاوکراره ی فخر رازی، تاران، ۱۳۷۰ کۆچی.

-جه مال نه به ز، فه لسه فهو رامانی یارسانی له فه ره هه نگو کۆمه لگه ی کورده واریدا، چاپخانه ی مناره، هه ولتیر، ۲۰۰۹ز / ۲۷۰۹ ک.

-شیخ محمد خال، بابا تاهیری هه مه دانی مه شهوور به عوریان، به رگی یه که می گۆقاری زانیاری کورد، چاپخانه ی کۆری زانیاری، به غدا، ۱۹۷۷.

-یاسین صابر صالح، ئینسایکلۆپیدیای گشتی، چاپی یه کهم، ده زگای سه رده م سلیمانی، ۲۰۰۵ز.

تیبینی:

له سه رچاوه کان ده رده که وی که چه ندین نووسه ری هیژا تییکۆشاون بۆ زیندو کردنه وه ی که له پووری بابا تاهیرو، دارشته نه وه ی به شپوه زاری دیکه ی کوردی: سۆرانی، کرمانجی سه روور، هه ورامی، جگه له چه ندین پیشه کی و لیکۆلینه وه ی سوودمه ند، هیوادارم هیشتاش بایه خبدریت به شیعو فه لسه فه ی بابا تاهیرو نه ده بیاتی کلاسیکی کوردی که گه نجیه یه کی ده وله مه ندن.

پیشہ کی

باباتاھیری ہمہدانی بہ سہر کاروانی شیعو ئہدہبی کوردی دەژمیریت لەدونبای شیعو ئہدہبیدا، بہچوارینہی زئیرینہوہ ہاتہمہیدانی دونبای ئہدہب و شیعوہ^(۱).*
ہەر لەسەرہتای کوکوردنہوہی چوارینہکانی**.* ھەول دپاوە بو لیکدانہوہو شیتەل کوردیان. وەھەر لەودەمہشہوہ ھەول دپاوە بو گۆرپنی ناسنامہی باباتاھیر بەدەستکاری کردن و تی ھلکیش کردنی ووشە ی فارسی وەك شیخ محمد خالیش پشتگیری ئہ وراپہ دەکات و لە ۲۸ لا ۲۸ کہ دەلیت (چەند جار شیعرہکانی نوسرایتہوہ لەلابەن ئیرانیہکانہوہہەر جاری چەند وتہیہ کی کوردی لی کراوہ بەفارسی).
کوردیش ھەول و کووشی کردوہ بو پارێزگاری کردنی چوارینہکانی باباتاھیر لەرہسەنایەتی خوئی، روخسارہ کوردی لوریکیہی، ھەروا طاجیکہکانیش ھەولنی خوئیان ھەیہ بو راکیشانی بو لای خوئیان ئەمەش ھەمووی بەھوی ئہوہوہ بوہ کہ دەست نویسکی شیعرہکانی باباتاھیر دەستنہکەوتووہ و بەلکو ھەر لەو زمانہدا تۆمانہکراوہ، بە زارہ کی بلاو بووہتہ ناوچہکەدا، و دانیشتون و موریدانی رنباژہکە ی لە بەریان کردووہ، یان لە ھەندی بەیازی یارساندا لەم دوایانہدا دەست کەوتووہ و کوکراوہتہوہ.

ھەر لەسەرہتایی ھەفتاکانی سەدہی پنشوو، کاتیک کتیبی میژوو ی ئہدہبی کوردی علاء الدین سەجادیم خویندہوہ، دەربارہی باباتاھیر و چوارینہکانی کەوتمہ خوئیای خویندہوہو ووردبوونہوہ، لە باباتاھیر خوئی و چوارینہکانی چونکە پشتر لەزور دانیشن و کوردا پساوہ بەسالچوہکان و پساوہ ناینسەکان زور باس و خواسی باباتاھیریان دەکرد، وە بەپلہ و پایبہی بەرز دەنرخینرا.

(۱) م. فؤاد حسین احمد لە کتیبہکە ی ئافرەت لە ھۆنراوہی کوردیدا لە ۳۸ لا دەلیت:- "کوئترین ھۆنراوہی کوردی کە لەبەر دەستمان بی دەگەرینتہوہ بو سالانی (۳۲۰-۳۲۰.ز). ئینجا چوارینہکانی باباتاھیر (۳۲۶-۴۱۰ ک) واتە (۹۲۷-۱۰۱۹ ز) وە کوہ کەم بەرھەمی میژوو یی _ دیوانی شیعر _ بەدەستمان گەیشتووہ، دوا ی ئەمە نزیکہی ۱۴۰۰ سال دیوانی کوردہواری بی دەتگ بووہ و ھیچ جوہ ھۆنراوہیہ کی بۆمان بەجی نہ ھیشتووہ.

ژ. (پاشان ماموستا علاء الدین سجادی باسی په یوه ندى باباتاھیری کړدبوو له گهل یارسان، که هندی له چوارینه کانی ناردووه بؤ ناو یارسان و پهیره وانی رېبازي خوئی. که ژماره ی نهو چوارینه ۱۳ دوو نیوه دیر (بهیتن) که وتوو ته ناو به یازده کانیان، به شیوه ی سروودی پیروژ ده یخویننه وه و ده پبارژن. نه مانه هه مووی بوونه هوئی وروژاندم و هاندانم بؤ گهران و پشکین و خویندنه وه بؤ دوزینه وهی هه قیقه تی باباتاھیر و چوارینه کانی.

ژباني باباتاھیر و کاریگه ری له بواری نه دهب و هونه ر و بواری سو فیکه ری یارسان له کو تایی سالی ۱۹۷۹ ز دا نووسیمه وه، وه له سالی ۱۹۹۷ ز له گو فاری پامان (۱۴) بلاو کرایه وه. به لام زیاتر ده ستم دایه بؤ شیتل کړدنه وهی چوارینه کان و وورد بوونه وه لیان، چونکه به زوری زاناو نوسه ر و نه دیبان، لیدوانی نه ده بیان هه بوو دهر باره ی چوارینه کانی باباتاھیر، هه رچند هه ندیکیان یان به شیکیان کړد بووه بواری خواناسی و ناموزگاری وه به شیکیان بواری خو شه ویستی و نه وین^(۱). به پای من چوونه ناخی چوارینه کانی باباتاھیر دهر ده که ویت غزه لی باباتاھیر مه جازیه. روویه کی سو فیکه ری خواناسی ته واری لی ده بینریت، نه و باره ی که پیدا ده لیت مه عشوقه ی هه میشه بیه و پیروانی رېبازیه پیروژه که یه تی، بویه شهیدای سروشت بووه و له بناری رووباری نه لوه ند و چیا کانی لورستاندا له نگه ری گرتووه، ده ستی له تام و چیژی ژبان هه لگرتووه، ته نها به دوا ی دیار نه بووندا ده گه ری و چاوی پیسی که ویت و شاد یتنه وه و یه کبوون له نیوانیاندا دروست یت.

دان به وه داده نریت که باباتاھیر لورستانیه و به زمانی لورپی هونراوه ی ووتوه، به لام له ماوه ی نه و هه زار ساله یان زیاتر چهند جار هونراوه کانی چاپ کراوه، ووشه ی فارسی که وتوو ته ناویانه وه، ئیرانیه کان ده لین شاعیریکي ئیرانی فارسیه یان به لای خو یانا زیاتر بیبه ن له میژووی نه ده بیاتی فارسیدا هاتووه له ۱۳۴۱د ده لیت:- "کورده کان له و زه مانه به زمانی باباتاھیر ناخاوتیان کړدووه، وه نه ده بیاتی ئیران به زمانی پارسی (په هله وی) بووه، واته کورده کانیش نریک ئیرانیه کان بوون، نه ی چون له نه ده بیاتدا شه ریک نه بن؟ د. مارف خه زنه دار له لاپه ره ی ۱۹۱د ده لیت نه وه ی

(^۱) له روخساردا نه گه ر ته ماشای چوارینه کان بکدیت، بونی خو شه ویستی لی دیت به لام دیوه که ی تری ته سه وفه.

ناشکرایه نه‌وه‌یه که زمانی په‌هله‌وی (فارسی ناوه‌راست) له ده‌وروبه‌ری ساسانیه‌کاندا باو‌بووه. د. جه‌مال نه‌ب‌ز له کتیبی (فلسفه و رامانی یارسانی له فره‌ه‌نگ و کومه‌نگای کورده‌واریدا) له لاپه‌ره‌ی ۶۶ ده‌لیت: "ده‌رکه‌وت بوم که په‌هله‌وی (فارسی ناوه‌راست نیسه) به‌لکو زمانیکه په‌یوه‌ندیه‌کی ریژمانی و ده‌نگ سازی وشه نامه‌یی به‌شپوه‌زاری گورانی و فیلپیه‌وه هه‌یه که بنه‌زاری کوردی هه‌ورامانی به‌فه‌له‌ویات نیو ده‌بری. وه له لاپه‌ره‌ی ۹۵ ده‌لیت: ساسانیه‌کان مه‌ئبه‌ندی فه‌رمان ره‌واییان کوردستان بووه وه‌زمانی ده‌وله‌ته‌که‌یان په‌هله‌وی بووه" (۱)

چوارینه‌کانی باباتاهیر ژماره‌یان نزیکه‌ی (۳۱۳) چوارینه‌یه که به‌هی نه‌و داده‌نریت وه‌ک له کتیبه‌که‌ی عباس ره‌جویدا هاتووه که ئه‌ویش چاپی (وه‌حیدده‌ستکردی) به‌سه‌رچاوه‌ی داناه‌وه له‌گه‌ل (۴) شیعری غزه‌لیدا، به‌لام له‌میزووی نه‌ده‌بی کوردی د.مارف خه‌زنه‌دار هاتوه که (۱۱) چوارینه‌ی دوزراونه‌ته‌وه هی باباتاهیره، تو‌مار کراوه له‌به‌شی چوارینه‌ی دوزراوه‌کاندا. وه له‌دیوانی باباتاهیر(به‌چوار زمان) به‌کوششی مه‌سعود میرزایی هاتووه که نزیکه‌ی(۴۹) چوارینه‌ی گومان ده‌کریت هی باباتاهیر نه‌ییت، تو‌مار کراون له‌به‌شی چوارینه‌ی گومان لی‌کراوه‌کان.

عباس ره‌جه‌وی دوو چاپی هه‌یه، چاپی کون که له‌وانه‌یه ده‌گه‌رینه‌وه بو‌په‌نجاکان یان شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی پینشوو چونکه سالی له‌چاپ دانی دیاری نه‌کراوه له‌سه‌ر کتیبه‌که، به‌لام چاپی نوی سالی ۱۳۸۳ فارسی چاپ‌کراوه. نه‌مه‌یان له‌لایه‌ن ری‌نووس و چاپه‌وه ره‌وانتره. هه‌ر چه‌نده جبا‌وازی بچووک له‌نوسین ووشه‌کاندا هه‌یه به‌پینی توانا هه‌ولم داوه چوارینه‌کان به‌ری‌نووسی کوردی بنووسمه‌وه و له‌گه‌ل پارێزگاری فونۆتیکی لوری، وه ووشه‌لوری و فارسیه‌کان مانا‌کانی به‌کوردی له‌بنی چوارینه‌که‌وه دانراوه، له‌گه‌ل هه‌ندی لیکۆلینه‌وه جگه‌ له وه‌رگیرانی هه‌ندی چوارینه‌ی بو‌سه‌ر زمانی کوردی به‌شپوه‌ی خو‌ی هه‌روا له‌لایه‌ن (دلزار، د.مارف خه‌زنه‌دار، م.فواد حسین‌علی،

(۱) طیب طاهیر له کتیبی تاریخ و فلسفه‌ی سه‌رنجام ل ۵۹۲ ده‌لیت قه‌باله‌کانی هه‌ورامان که سالی ۱۹۱۳ دوزراونه‌ته‌وه ده‌ری ده‌خن که‌شپوه‌زاری هه‌ورامی یان گوزران درێژدی زمانی په‌هله‌ویه، هه‌روه‌ها له کتیبی شه‌رف نامه‌ی شه‌رف خان‌ی به‌دلیسی که مامۆستا محمد جمیل رۆژبه‌یانی وه‌ریگتیاوه بۆ زمانی عه‌ره‌بی چ ۳، به‌غداد، ل ۷۸ . ده‌لیت (زمانی په‌هله‌وی بناغی زمانی کوردی نیستایه که دابه‌ش بروه بۆ چارار زاراوه کرمانجی گوزرانی، لوری، کلهریری) وه‌نزیک تریان بۆ په‌هله‌وی زاراوه‌ی لوریه .

م. فهه می کاکه یی، د. صدیق بۆرر که یی) بۆ ئه وه ی زیاتر ئاسانکاری ییت بۆ تیگه یشتنی ناوه روکی چوارینه که، وه به پوختی بکه ویته ژیر دهستی خوینهران وه به دلیان ییت. هیسوادارم توانیتم که لینیکی کتیبخانه ی کورده واریم پرکردیته وه له بواری نه ده یی و هونه ردا، وه تیشکیکمان خستیتته سهر ناسنامه ی بابا تاهیری هه مه دانی. وه پاش ته واو کردنی ئه م به ره مه سه ردانی گۆری بابا تاهیرم کرد له هه مه دان له وولاتی ئیراندا، بینیم بایه خیکی باش دراوه که شایانی ئه و نه مره پایه به رزه یه وه خه لکیکی زۆر روژانه سه ردان ده که ن جگه له وه ی دانیشتوانی شاره که هه ندیکیان یا له ناوچه کانی تر خویمان به موریدی بابا تاهیر ده زانن زیاره تی ده که ن. له ئه نجامی سه ردانه که مدا له هه ندی براده ر و شناس گه نجیکی حازر بوو له وه ی له گه ل شمشال ژه نیک به ناوازیکی ناسک لاوانه وه یه کی پر جۆش و ماته می کرد ته زی هینابه گیانمدا هنووی جولاندم وه فرمیسکی گهرم بۆ روچی پاکی رژاند.

هه یاس کاکه یی

۲۰۱۰

باباتاھیری ھەمەدانی ناسراوہ بە "عوریان"

باباتاھیر و نازناوہ کانی:-

پیش دەست پیکردن بەو باسانە ی پەیوہندیان بە باباتاھیری ھەمەدانیوہ ھەبە وام بە باش زانی واتای بابا و ھۆی لکاندنی ئەم ووشە یە بە ناوی تاھیروہ روون بکەمەوہ. ووشە ی "بابا" وەک لە بەرگی سینیەمی دائیرە تولمە عارفی ئیسلامیدا ھاتووہ لە ۲۳۱ لا دەلی: ووشە یە کی تورکییە بە مانای باوک بە لام بابا لە زمانی کوردیدا مانای باپیرە دە بە خشیٹ، ھەروەک لە زمانی تورکی روژھلتا. بە زوریش لە زمانی تورکمانیدا وتورکیدا باوک بە ووشە ی "بە بە" یان "دە دە" ناو دە بریت. جا لە زمانی تورکیدا واتای (باوکی ھە بیٹ) ناوہ کە واتایی (باوکە تاھیر) دە بە خشیٹ. لە توررکی روژھەلت یان کوردیدا واتای (باپیرە ی) ھە بیٹ ناوہ کە واتای (باپیرە تاھیر) دە بە خشیٹ. لە ھەردوو باریشدا بو ریز لینان و خووشە ویستی بووہ. ماموستا ھەمی کاکەیی لە گوڤاری ماموستای کورد ژ. (۱۱) و (۱۲) لە ۸۴۴ دا دە لیٹ:- نازناوی بابای بوہ دراوہ تی چونکە پیریکی خواناس و سوڤییە کی ھەردە گەر بووہ، جگە لەوہ ی بابا بە مانی باپیرە یان پیرە میرد دیت، ھەروہا پلە و پایبە ی ئاینشە وە بە مانای (الاب) ی دیانە کان دیتەوہ. د. مارف خەزە دار لە ۱۸۴۴ ی میژووی ئە دە بی کوردیدا دە لیٹ:- بە کارھینانی ووشە ی بابا لە پیش ناو بو رپبەرانی ئاینی یارسان وە ریبازی دەرویشیزمی ئیسلامی لە کوردە واریدا ھاوشانی ووشە ی پیر بە کار دە ھینریت.

بابا لای بە کتاشییە کان بە واتای (شیخ) دیت، کە نووسەری نامە لە دائیرە تولمە عارفی ئیسلامیدا لە بەرگی چوارەم لە ۳۲۷ دا دە لیٹ:-

به كتاشيه كان دان به هه له كانيان داده نين لاي بابا واته (شيخه كانيان) و داواي لیبووردنی لی ده کهن، هه روا م. فه همی کاکه یی به زمانی د. محمد نوری عارفه وه ده لیت: هه ندی که س ده لین بابا یه کیکه له ناو نیشانه زور باشه کانی به ره ی به كتاشيه كان وه به وه هویه وه بابایان داناوه به یه کی له سو فیه کانی خو بان و دووریان کردو ته وه له نه هلی هه ق هه ر وا ده لیت: - له راستیدا هیچ جیاوازه ک نییه له نیوان نه وه ی بابا تاهیر سهر به به كتاشيه كان ییت یان نه هلی هه ق چونکه ریازی به كتاشی زور له نه هلی هه قه وه نزیکه، به رای من له ره چه له کدا هه ر یه ک رپبازه به نام به كتاشيه كان له گه ل ربه ره که یاندا (مه حمد وه لی به كتاش) جیا بوونه ته وه پاش نه وه ی تریقه تی له سان سه هاك و سید نه بو الوفا وه رگرتووه.

ماموستای خوا لیخوش بووه لائیدین سجادی له کتیه که ییدا میژووی نه ده بی کوردی له لا ۱۷۱۱ چ ۲ ده لیت نه م ووشه ییه له گه ل ناوی نه که سانه ی له بنه ماله ی شیخی ناینین داده نریت به تابه تی بو ریز لینان و خوشه ویستی، وه له به رگی سییه می دائیرتول معارفی ئیسلامیدا هاتووه (نه م ووشه ییه به ناوی هه ندیک نه ولیاوه ناو نراوه)، زانا مه حمد نه مین زه کی له خولاسه ی میژووی کوردو کوردستاندا له لا ۲۹۲۲ دا له باس کردنی عه لی ئیلاهییدا ده لیت "کونترین وه گه وره ترین پیاو لایان وه لیه ک بووه به ناوی _بابا بزورک- باوکه گه وره)، بابا بزورک یه کیک له فریشته کانی هاوچه رخی بابا تاهیر بووه که سهر به بابا خوشین بووه. لای نه هلی هه ق و عه لی ئیلاهییه کان هه روه ها به گه وره کانی کومه لی شاگردان ووتراوه بابا که مافی نه وه یان هه بووه ناوی (شاگرد) بدن به قوتاییه کانیان. وه ک چون نووسهر له دائیره ی مه عارفی ئیسلامیدا باسی کردووه له به رگی سییه م به هر حال نه و ووشه ییه بو ریز لینان و خوشه ویستی بووه، چونکه بابا تاهیر یه کیک بووه له پیاوه پایه داره کانی ناینی نه هلی هه ق. جا نه گه ر سهر جاوه که ی

هەر لایه نیک بێت، به کتاشیهه کان که به زمان تورکن یان له زمانی فارسیدا یان لای ئەهلی ههق و عهلی ئیلاهییه کان له کوردستانی ئێراندا به زۆری ئه و وشهیه ده گهرتتهوه بو بېرورايه کی ئاینی وه ئه و لایه نانه هه موو له بیرو رای ئاینی زور لیکه وه نزیکن یان یهك سه رچاوه ن. باش ده زانری که ئەهلی ههقه کان زور پیاوی ئاینی تریشیان هه یه هه ر به م ناوه ناو نراوه وهك "بابایادگار، باباحهیدەر، باباسه رههنگ، بابا ناوس.... هتد"

باباتا هیر به ناوی هه مه دانی و به ناوی لوریش ناو براوه چونکه یه کێک بووه له شاعیره گه و ره کانی کوردی لورستان و هه مه دان ئه مه ئه وه ده گه یه نیت که خه لکی لورستانه و له هه مه داندا ژیاوه وهك له م چوارینه یهیدا هاتوووه له کتیبی عه باس ره جهوی له لا ۸۲ :

موئان ئه سپیده بازم هه مه دانی
 لان هه ده ر کو وه دارم ده ر نیهانی
 به بالی خود په ره م کو هان به کو هان
 به چنگی خود که ره م نه خچیره بانی

فه می کاکه بی له نووسینه کهیدا له لا ۸۵ ی گوڤاری ماموستای کورد ژ (۱۱) و (۱۲) به م شیوه یه وه ر گیراوه ته سه ر زاری سو رانی:

من ئه وه هه لو سپیه م هه مه دانی
 لان هه م له کیوانه به به نهانی
 به بالی خو م ده فرم کیوان به کیوان
 به چنگی خو م ده که م نه یچیره بانی

وه ده ئیت:- (له شاری هه مه دان هاتوته دنیاوه بو یه نازناوی هه مه دانی وه ر گرتوووه، هه روه ها ده ئیت ئه و زمانه ی که باباتا هیر چوارینه کانی خو ی پی نووسیوه له سه ره تادا ده بی لورییه کی په تی یان

لوری تیکه ل به فارسی بووینت). باباتاھیر بی شک به لوریه کی په تی
 هوئراوه ی نووسیوه، واته به شیوه زمانی ئه و ناوچه ی که لپی په روه ده
 بووه و ژباوه، هرچه نده له وانیه لیره و له وی له هندی چوارینه دا ووشه ی
 فارسی دزه ی کردیتته ناو هوئراوه کانیه وه به هو ی دراوسیتی هه ردوو
 زمان وه هه لسو که وتی ژبانی روژانه:

به لام له کاتی چاپ کردنی چوارینه کان وه کو کردنه و بیان زیاتر به لای
 زمانی فارسیه وه و هریان چهر خانوه به دستکاریه کی زوره وه وه که له کاتی
 به راوورد کردندا زور به ئاشکرا دیاره. ئه گهر وورد بینه وه له م چوارینه یه ی
 صدیق بوره که ی له میژووی و وئزه ی کوردیدا به رگی ۶ له لاپه ره ی ۹۳ دا
 بلاوی کردوته وه و لیکي داوه ته وه به روونی دهرده که ویت، هه روه ها
 د.مارف خه زنده دار له کتیبی میژووی ئه ده بی کوردي به رگی ۱ له لا ۲۰۲ دا
 له گه ل صدیق بوره که یی هه مان رایان هه یه له نووسین و لیکدانه وه ی ئه م
 چوارینه یه، وه ئه مه ش ده قی چوارینه که و لیکدانه وه ی هه ردوو ئه و
 به ریزانه یه له خواره وه:-

۱- صدیق بوره که یی:

ئە ز ئان ئە سپیدە بازوم هه مه دانی
 به ته نهایی که روم نه چیره وانی
 هه مه به منه و دیرند چهرخ و شاهین
 به نام من که رند نه چیره وانی

واته که ی: من ئه و بازه سپیه هه مه دانییه م که به ته نیایی نیچیره وانی
 ئه که م هه موو به منه وه چهرخ و شاهینان هه یه و به ناوی منه وه
 نیچیره وانی ئه که ن. ووشه ی (ئه سپیده باز) یان (بازی سپی) که باباتاھیر
 له هوئراوه که ی دا هیئاویه ناز ناویکه بو خواناسانی پاییه به رز که له و
 سه رده مه دا به خوا ناسانان داوه.

ب-د. مارف خه زنه دار ده لیت: ئەم دوو بەیتە هەنێ لە بیرو راکانی یارسان شی دە کاتە و دە خاتە روو، باباتاهیر که خۆی بە بازی سپی دادە نیت لاسایی پێشەوایان و پیروانی یارسان و سوڤیزمی ئیسلامی دە کات، ئەمانە هەموویان خۆیان بە بازی سپی دادنن، کردە کاریش شا بازە واتە شای بازان لە سەر ئەنجامدا باز عارفی تەواوە لە پایەیی پیردایە. شاباز رەنگدانەووی یە کیتی بوونە هەموو بازانی تر بو ئەو دە چن وە لە ناویە کتریدا دە توینەو.

هەروەها سیروسی ئیزدی لە کتیبە کەیدا میژووی ئە دە بیاتی فارسی لە ۳۴۰۱ دە لیت: - زمانی لوری نزیك زمانی ساسانیەکان بوو (پارسیه) وە کورده کانش بە هەمان زمانی باباتاهیر قسەیان کردو.

ئەمانە هەمووی ئەو دە گەنیت که بابا تاهیر بە پێی جیگە و ناوچە نازناوی پێی دراو خۆبشی لە یەك جیگەدا جیگیر نەبوو، وەك خۆرەه لاتناس (سی، جی، ئەدمۆندز) لە کتیبی (کورد، تورک، عەرەب) لە ۱۷۷۱ دە لیت: - باباتاهیر بە گشتی ناو دە بریت بە هەمەدانی وە ئەمە هیچ گومانی تبادا نیە که زۆر بەی ژبانی لە هەمەداندای جیگیر بوو وە شارێکی زۆر دوورە لە لۆرستان، لە گەل ئەو شدا که بە هەمەدانی ناوی دە کردوو خۆی بە غەریب زانیو بە پێی یە کیک لە چوارینەکانی وەك لە کتیبی عەباس رەجەویدا هاتوو: -

موسلمانان سه دەرد ئامو بە یە کبار
 غەریبی و ئەسیری و غەم یار
 غەریبی و ئەسیری سه هل ئایو
 غەم یار موشکله تاجوون شود کار

بە پرایە من ئەو غەریبی و ئەسیریە باباتاهیر لێی دواو مەجازیە که خۆی لەم دونیایە بە غەریب و ئەسیری ژبان دە زانی هەرچەندە ئەوانە

ناسانن له چاو نه وهی غمی هه ره گه وره ی نه و نه وه بووه بگاته خزمه تی مه عشوقه که ی له ربیازی سو فیکه ری خویدا که په روه دگار ه. به لام زور که سان وا لیکه ده ده نه وه گوايه له لورستان دووره و له شاری هه مه دان خو ی به غریب ده زانی.

هه روه ها بابا تاهیر پیی ده وتریت لوری ووشه ی لوریش لوره کان ده گریته وه که به ره گه ز کوردن وه له خوړئاوای ئیراندا جینیشین. وه خو شی به خه لکی لورستان ناسیوه پیش هه مه دان، که به زمانی پاراوی لوری چوارینه کانی هو نیوه ته وه وه ک فه می کاکه یی ده لیت له گو فاری ماموستای کورد ژ. (۱۱) و (۱۲) له ۸۵ لا دا نه و زمانه ی که بابا تاهیر چوارینه کانی خو ی پی نووسیوه له سه ره تا دا ده بی لوریه کی په تی یان لوری تیکه ل به فارسی بوویت. " به دنیایه وه زمانه که ی لوری بووه به لام زمانی ده سه لات و زوری به ربلاو زال بووه وه کاریگه ری خو ی کردووه ته سه ری وه ک فه می کاکه یی جاریکی تر ده لیت: - زمانی فارسی کاریکی زوری تیکر دوون وه هه ندیک له چوارینه کان تام و چیژو بوون و به رامه لوریه که ی خو یان له ده ست داوه ". وه یا خود ده ستکاری کراوه و زیاتر به لای فارسیان بر دووه بو نه وه ی ناسنامه ی فارسی سه پیته سه ر بابا تاهیر وه ک شاعیر و بو ئیژیکه ی فارسی. هه روه ها کاکه یی چوارینه یه کی بابا تاهیر دینیه وه وه ک نمونه که زمانی لوری تیادا مولکایه تی ده رده که ویت وه رواله تی لوریان پیوه ماوه وه ک: -

چه و اچم هه رچه و اچم و اته شان بی
سوخن نه ز پیش واز که م و اته شان بی
به ده ریا مو شوو ده م گه وه هر بهر ئارم
هر ئان گه وه هر که دیدم و اته شان بی

وه له هه مان کاتدا د. صدیق صفی زاده له کتابه که ی نام ئاوه ران یارسان له لا ۷۵ دا ده لیت:- له کتیبی سه رته نجامدا هاتوو که شاخوشین لورستانی (۴۰۶-۴۶۷ک) له هه مه دان چوو ته دیداری باباتاهیر، وه باباتاهیر یه کیك بووه له یارانی شاخوشین له سه ر ریبازه که ی.

هه روه ها باباتاهیر نازناوی عوریانی دراوه تی، سوک کراوه ته وه بو ئوریان له کوردیدا ووشه ی عوریان ووشه یه کی عه ره یه به واتای (رووت) ئه مه ش له گه ل ئه و چیرۆک و بیروباوه ره ی لای ئه هلی هه قه کان هه یه ده گونجیت که ده لیت:- باباتاهیر هه چی نه بووه واتا نه داراو نه بوون بووه وه گوانی شاری هه مه دانی کردوو وه له شی رووت بووه و ته نها عه بایه کی شال له شی دا پۆشیوه، له سه ره تای ژیانیشیدا نه خوینده وار بووه، وه بو زیاتر پشتگیری ئه و بروایه له یه کیك له چوارینه کانیدا ده لیت:-

نه زونه م لوخت و عوربونم که کرده
خووم جه لاد و بی جونم که کرده
بده خه نجه ر که تاسینه م کونم جاک
بیینم عیشق پر جونم چه کرده

وه یان

به به نده م شال میپوشم قه ده گرا
بنازم گه ردش چه رخ و فه له گرا
بگه رد م ئاب ده ریا ها سه راسه ر
بشویه م هه ردوو ده ست بی نه گرا

فه همی کاکه بی له گو فاری مامۆستای کورد ژ. (۱۱) و (۱۲) لا ۸۴ دا به م شیویه ووشه ی عوریان لیک ده ده ته وه:- نازناوی عوریان (رووت) ی

وهر گرتوووه به مانای بی بهش له مالی دونیاو سامان و دارایی، ئەم نازناوه (زاهیر-دونیا)ییه، نهك (باتن-ئایین)ی بیت. چونکه عوربان به مانای (باتنیه که ی-عورفانیه که ی) به که سیک دهوتریت که پیشتر زاتیکی پی به خشرايیت پاشان نه و زاته ی لی وهر گیراییتته وه واته رووت کراوه ته وه. ههروه ها شیخ محمد خال ده رباره ی هه ژاری و نه بونی باباتاهیر له گوڤاری کۆری زانیاری کورد به رگی (۵) لا، ۴، ۱۸ له سالی ۱۹۷۷ ز ده لیت:- له شی جلی دراو و ته نك دایده پوشیت، بویه ناوبانگی ده رکرد به عوربان واته نه بووه. دووباره ده لیت:- باباتاهیر وهك له چوارینه کانیدا دیاره هه میشه له چیاکانی ئه لوه ندا گه راوه و به روژ گیای دهشتی ده خوارد له جیاتی خوړاك وه له شه ودا به ردیکی ده نایه ژیر سه ر له چوله وانیدا له جیاتی سه رین. دلزاریش زیاتر پشت گیری ئەم بروایه ده کات له کتیبه کهیدا چوارینه یه کی باباتاهیر وه رده گیری بو زاری سو رانی که ده لیت:-

موئان ره ندهم که نامم بی قه له ندهر
 نه خان دیرم نه مان دیرم نه له نگر
 چو روز نایه بگه ردم گه ردی گیتی
 چو شه و نایه به خشتی وان ههم سه ر

واته:-

من ئه و ره ندهم که و ناومه قه له ندهر
 نه خانم ههس نه مانم ههس نه له نگر
 که روژ داها ت له دونیادا ئه خووم خوول
 که شه و داها ت به سه ر خشتی ئه که م سه ر

دهقی ئەم چوارینه یه له کتیبی میژووی ئه ده بی کوردی د.مارف
 خه زنه دار به رگی یه که م لا ۲۰۴ دا ها تووه به م شیوه ی خواره وه له گه ل

وهه گيراني بوزاري سوراني كه خه زنه دارده لئيت باباتاھير دوور بي (مجرد)
 لهه موو شت له گيتي مه تر ياليدا نيه نه گه ر له وي بي مه به ست تيكده چييت
 لهه لايانه وه ده لئيت:-

موئان ره ندهم كه نامم بي قه له ندهر
 نه خوون ديروم نه موون ديروم نه له نگر
 چو روچ ئايو بگه ردوم گه ردي گيتي
 چو شهو ئايو به خشتي وانه هم سه ر

واته

من نه وه ره ندهم كه ناوم قه له ندهره
 نه مالم هه يه نه سامانم هه يه نه له نگر
 كه روژ دادى له سه ر زه وي ده سوريمه وه
 كه شه وه كشي سه رم له سه ر خشتيك داده نيم

وه له پيشه وه روونمان كرده وه باباتاھيري هه مه داني پياويكي پايه دار
 بووه وه خاوه ني ريز لينان بووه له هه ر جيگيه ك ژاييت هه ر چه نده
 به هه زاري ژباوه، به لكو به شويني ته نگ و چه له مه ي ژياندا له يه ك جيگه دا
 جيگير نه بووه، له سه ره تاوه له لورستان و پاشان له هه مه دان و له چياكاني
 نه لوه ندا كه به ناوي لوري يان هه مه داني يان عوريان نازناوي بو
 دانراوه. به لكو بيرو برواي نه هلي هه قه كان واي ليكردووه كه هه ميشه
 به ناوياندا بگه ري و به سهريان بكاته وه و ناموژ گاريه كاني بلاو بكاته وه نه مه
 جگه له وه ي شاعريكي سوڤي به ناوبانگ بوو له داناني چوارينه دا.

فههمی کاکهیی له گوڤاری مامۆستای کورد ژ. (۱۱) و (۱۲) لا ۸۵ دەئیت باباتاھیر سوڤیه کی عاشقی ههرده گه پ بزوه، له شاری هه مه دان هاتوته دونیاوه بهم بوئه یه وه نازناوی هه مه دانی وه رگرتوووه. راسته نازناوی هه مه دانی وه رگرتوووه چونکه له وی ژیاوه به لام خوئی لورپه و لورستانی، چ له زمانه کهیدا ده رده که ویت چ سه ردا نه که ی شاخو شینی لورستانی سه ردانی کردوووه له هه مه دان چونکه بابا تاهیر موریدی کی ریبازه که ی بووه له دونیای سوڤیگه رییدا.

میژووی ژیا نی باباتاھیر

زۆربه ی نووسه ران و میژوو نووس و خۆر هه لات ناسان بریار ده دهن که باباتاھیری هه مه دانی له کوتایی سه ده ی چواره می کوچیدا ژیاوه وه ک مامۆستا خوا لیخو شبوو (علائدین سجادی) له میژووی نه ده بی کوردیدا چاپی (۲) باسی ده کات وه ده ئیت:- "له سالی ۳۲۶ک- ۹۳۵ز دا له دایک بووه وه له سالی ۴۰۱ک- ۱۰۱ز دا کوچی دوای کردوووه له هه مه دان". واته به پی ئه م میژوووه باباتاھیر ۹۵ سال ژیاوه و گوايه هه ر له هه مه داندا مردوووه گلکو ی له ویدا یه. هه روه ها مامۆستا مه حه مد ئه مین زه کی له میژووی کوردو کوردستاندا له ۱۵۳۳۴هه مان میژووی مردنی باباتاھیر دیاری ده کات، هه روه ها د. صدیق صفی زاده (بۆره که ی) له کتییی نام ئاو ه ران یارسان له ۱۵۷۴لا میژووی ژیا نی باباتاھیر له نیوان ۳۹۰- ۴۵۰ک دیاری ده کات واته ته مه نی ۶۰ سال ژیاوه. وه ده ئیت له سوڤیگه ری سه ده ی پینجه می کوچی بووه. مسته ر براون له دائیر توله معارفی ئیسلامیدا له به رگی (۳) له ۲۳۲لا دا ده ئیت:- کتییی راحة الصدور و آیه السروری راوه ندی ده ستنووسی کی فارسی کۆنه له کتیبخانه ی پاريسدا له ۱۴۳لا ده ئیت:- کاتیک تغرول سو لتانی سه ل جو قیه کان له سالی ۴۴۷ک- ۱۰۵۵ز دا چوووه ته ناو شاری هه مه دان له سه ر کبوی خدر تووشی باباتاھیر و هاوړ پکانی باباجه عفه ر و حه مشاده ییت له

پیش چوونہ ناو شار لہ شکرہ کہی رادہ گریٹ وہ پیادہ دە بیست دینتہ لایان بابا تاهیر ناموزگار بیہ کی کردوہ ووتوبہ تی:- "ئە ی تورک توچی ئە کہی بہو موسلمانانہ؟ ئەم میژووہ وادہ کات کہ سالی کوچ کردنی بابا تاهیر پاش سالی ٤٤٧ک بووہ. ئەم چیرۆک و میژووہ ش لہ گەل میژووہ کہی د. صدیق صفی زادە دا دە گونجی کہ تا سالی ٤٥٠ک زیاوہ. بە نام لہ گەل میژووہ لہ دایکبوون کوچی دوابی کہ خوا لیخوش بوو علائدین سجادی تیک ناگر نہوہ. ھەر وہا بہ مانای ئەم کور تہ چیرۆکە ی تەرول سولتان بابا تاهیر ھاوچەرخی ابن سینایہ کہ لہ ھەمە داندا مردووہ لہ سالی ٤٢٨ک ١٠٣٧ز داو پیش عمر خە یام بہ سەد سال لہ دایک بووہ وە ک دلزار لہ گەنجینہ کەیدا باسی دە کات. ھەر وہا بو زیاتر چە سپاندن ماموستا رەشید یاسە می لہ گوڤاری کوری زانیاری کورد بەرگی (٥) لا ١٢ سالی چوونی سولتانی سەلجوقیہ کان لہ ھەمان میژوو دیاری دە کات، د. مارف خەز نە دار لہ لاپەرہ ی ١٨٥ دا دە لیٹ: رەزا قولی خانی ھیدایەت دە لی ھەندی بہ ھاوچەرخی سولتانی سەلجوقی دایدە نین ئەمە راست نیبە، بابا تاهیر لہ شیخہ کونہ کانی ھاوچەرخی دینلە میبە کان بوو، لہ سالی ٤١٠کی کوچی پیش عونسری وە فردوسی وە ھاوچەر خە کانی ئەوان کوچی دوابی کردووہ. ئەم ھەموو میژوو و بەلگانہ ئەوہ دە گە یە نن کہ لہ دایک بوونی بابا تاهیر لہ سە دە ی چوارەمدا بووہ. لیکنانہ وہ یہ کی چوارینہ کانی بابا تاهیر زیاتر ئەو بروایانہ دە چە سپینت بوژیانی یە ک لہ وانہ کہ دە لیٹ:-

مەن ئان بە حرەم کە دە ر ظرف نامە دە ستم
چون نوقطہ بەر سەر حەرف نامە دە ستم
بە ھەر ئەلفی قەدی بەر ئایەد
ئەلف قەدم کە دە ر ئەلف نامە دە ستم

صديق بۆره كەي لە ميژووي و ويژەي كورديدا بەم شيۆه ييهي نوسيوه و
راقەي كردو له لا ۱۵۸۶:-

مەن ئان بە حەرم كە دەر ظرف ئامە دەستم
چون نوقطە بەر سەر حەرف ئامە دەستم
بە هەر ئەلفي قەدي بەر ئايەد
ئەلف قەدم كە دەر ئەلف ئامە دەستم

واتە من وه كو نه و زه ربا و ده ربا بهم كه له پيا له يهك دا ده ر كو تووم وه من
نه و نوخته و خالم كه له سەر پيتيكدان پيدا بووم له پايان و دوایي هەر ههزار
سالدا ئەلف (ههزار) نه ندامي ده رده كه ويته وه من له و ئەلف نه ندام و بالا
راستهي وهك ئەلفم كه له ئەلف يا ههزاره دا هاتوو مه ته جيهانه وه.

ليكدانه وهي ئەم چوارينهيه له دائيره تولمه عاريهي ئيسلاميدا كه هي
(مه هدي خانه) يان (ميرزا مه هدي خان) كه له گوڤاري كوڤري زانباري
كورد له بهرگي پينجهم دا هاتوو ئەم ليكدانه وه يهش له گوڤاري (جميه
الاسيوه) له (به نغال) يان (مجمع ناسيای به نغال) ژ. (۲) سالي ۱۹۰۴ ز بلاو
كراوه ته وه وه ده لي: من نه و ده ربا بهم كه چوو ته ناو كه مؤله يه كه وه من
نه و خالم چوو ته سەر پيتيک، له هەر ههزار يكدان (واتا ههزار سال) پياويكي
راست ده رده كه وي ده لي وهك ههزار (الف قەد) من نه و كه سه م كه له
ههزاره دا هاتوو. و اتا وهك نووسه ر ده لي له گوڤاري كوڤري زانباري كو لاد
ژ. (۵) سالي ۱۹۲۲ ز له لا ۱۲ دا (خوي به يه كيک له و پياوه گه و رانه داناهه كه
له سه ري هه موو هه زار ساليكدان خوا به كيكيان ده نيڤي).

ووشه ي (الف قەد) يه كسانه له ژماره دا به ۲۱۵ وه يه كسانه به ووشه ي
ده ربا كه ده لي:- كه ووشه يه كي فارسيه به ماناي (بحر) و هه روا يه كسانه به
ووشه ي (تاهير) كه ناوي شاعيره. نه گه ر ووشه ي (الف قەد) مان خسته سەر
هه زار كه يه كسانه به (۱۱۱) نه نجامي كۆده يينه وه (۳۲۶) ئەم ژماره يه ش

یہ کسانہ بہ ہزارہی فارسی۔ ہہروا نووسہر دہلی: - بہم شیوہیہ (مہدی خان) میژووی لہ دایکبوونی باباتاہیر لیک دہداتہوہ، واتہ: باباتاہیر تاسالی ۴۰۱ک ژباوہ ولہہمان کاتدا دہلی: - بہلام ئەم لیک دانہوہیہ ناتوانریت پستی پی بہستری وراست ییت!! د. مارف خہزنہدار لہلاپہرہی ۱۸۶دا ئەم چوارینہیہ بہم شیوہیہی خوارہوہ لیک دہداتہوہ میژووی لہ دایکبوونی باباتاہیر ماموستای خوالیخوشبوو (علائہ دین سجاد) و (مہدی خان) یہک میژووہ (۳۲۶ک-۹۳۵ز) ہہروا کوچی دواہی لہ (۴۰۱ک-۱۰۱ز) بہ پی پی ئەو لیکدانہوانہی پیشوویان. لہہمان کاتداوا دادہ نریت کہ ہاوچہرخی (سلطنہ ابو طالب رستم بن فخرالدولہ) بووہ کہ نازناوہ کہی (مجدالدولہ) یہ لہ سالانی (۳۸۷-۴۲۵ک) دایہ. لہنوسینہ کانی ماموستا فہمی کاکہ پیدا ہاتووہ لہ گوٹاری ماموستای کورد ژ. (۱۱) و (۱۲) ۸۲لا دہلیت: - لہ (مجمع الفصحی) دا ہاتووہ باباتاہیر بہر لہ سالی (۴۱۰ک) کوچی دواہی کردوہ.

وہ لیکدانہوہیہی کہ د. مارف خہزنہدار ہہیہ دہربارہی ئەو شعرہی باباتاہیر وپاشان دہلیت: - ئەم دووبہیتہ نہینی و معمایہ کی زوری تیا دا ہہیہ. (بروانہ میژووی ئەدہبی کوردی بہرگی (۱) لا ۱۸۶۱ وہ ئەسنہوی فہلسہفہی باباتاہیر دہخاتہ روو لہ بارہی یہ کیتی بوونہوہ)، لہ کوتای لیکدانہوہ کان بہ گشتی فہمی کاکہیی دہلیت: - من پیم وانہ ئەم لیکدانہوہی د. مارف راست ییت ہہروا دہلیت نہ مہتہ لیک قورسہ وک ماموستا علائدین سجاد دہلیت نہ نہینی معمایہ کہی زوری تیا دایہ.

ئہ گہر بہ شیوہیہ کی قوول و فہلسہ فیانہ وورد بینہوہ لہ شعرہ کانی باباتاہیر مانا وواتای دی دہبہ خشیت زور فراوانتر لہ ناخی رپبازی سوئیگہ ریتیدا، بہ مانا مہجازیہ کہی، کہ لہ پاشاندا لپی دہدوین لہ لیکدانہوہی چوارینہ کاندہا.

له لایه کی تره وه (تہیفور ئابادی) له (معجم البلدان) بهشی شه شه م
 ۱۵۸۰ له سہر زمانی (شیره وه یه بن شہر دار) ده ئیت: - "تاهیر کوری
 عبدالله کوری عمر کوری یحیا کوری عیسا کوری ماہیلہ ئابا بہ کری زاہیدہ
 له سالی ۴۲۰ك کوچی دواپی کردووه وه له گورستانی (نہ شیتہ) له هہ مه دانہ
 وه خه لك رۇزانہ زیارہ تی ده کهن وه زور بہرچاوه". به لام شیخ مه حمہ دی
 خال له بهشی پینجہ می گو قاری کوچی زانیاری کورد لا ۱۵۳۰ ده ئیت: -
 "خوابگاہی بابا تاهیر له سہر تہ پلو کیتی بچووک له ژووری خورئاوای شاری
 هہ مه دان وه له گہرہ کی (بن بازار) له لایہن موسلمانہ کان وه هہ موو خه لکی
 دی زیارہ ت ده کری" لیرہ دا جیاوازیہ کی دیاری کراو هہ یه له بوونی
 خوابگاہی بابا تاهیر له نیوان بوچوونی تہیفور ئابادی و شیخ محمدی
 خال". ده بی ئه و بابا تاهیرہ ی تہیفور ئابادی باسی ده کات ئه وه نہ بی
 کہ شیخ مه حمہ د خال باسی ده کات.

دہ بارہ ی نہ سہ بی بابا تاهیر کہ ده کاتہ برای باباعلی هہ مه دانی
 له نامیلکھی (الاوراد الکسنہ زانیہ) لا ۱۵۲۷ هاتووه: - "بابا علی هہ مه دانی
 کوری سید یوسفی هہ مه دانی کوری سید مه حمہ دی منصور کوری سید
 عبدالعزیز کوری سید عبدالله کوری سید اسماعیل کوری ئیمام موسای
 کازم". کہ بہر اور دیان بکہین له گہل ئه وه ی تہیفور ئابادی باسی ده کات
 له سہر زمانی شیرہ وه ی بن شہر دار جیاوازیہ کی ناشکرا بہ دیدہ کریت له
 نہ سہ بی بابا تاهیری هہ مه دانی. له هہ موو ئه و لیکدانہ وه و گو فتارانہ ی
 پیشوودا دہر دہ کہ ویت کہ بابا تاهیر له کوتایی سہ دہ ی چوارہ می کوچی و
 سہرہ تای سہ دہ ی پینجہ می کوچی ژباوہ، زور بہ شیان میژووی
 له دایکبوونی له ۳۲۶ك وه کوچی دوا ی له سالی ۴۰۱ك ده ستیشان ده کهن،
 به لام صدیق بۆرہ کہ یی (صفی زادہ) له میژووی ووئژہ ی کوردیدا له ۸۶
 ررونکردنہ وه یه کی فراوانتر ده داتہ میدان وه ده ئی: - "بابا تاهیر له نیوان

۳۹۰-۴۵۰ء ڙياوہ ھيروہڪ لہ ڪٽيبي نام ٿاوہ راني يارسان ھمان ميڙووي دياري ڪردووه ڪہ لہ پيشوہ ٿامڙہ مان پي ڪرد. ھيروہا گہ لي لہ زانايان لايان وايہ ڪہ بابا تاهير ھاوچہ رخي سہ لڄو وقيه کان بووہ بہ ٿام لہ راستيدا وانيہ، ڪہ چي لہ سہ رده مي دہيلہ ميہ کان ڙياوہ لہ سالي ۱۰ء ڪ مالٿاواي لہ ڙيان ڪردووه.

بابا تاهير ڪي بوو.....؟

خه لڪي لورستان و دانيشتووي شاري ھمہدان بووہ وڪ باس ڪرا لہ ڪوتاي سہ دہي چوارہ مي ڪوچي لہ و ناوچانہ دا ڙياوہ، خووشڪيڪي ھہ بووہ بہ ناوي (فاتمہ لہرہ)، شيخ محمد خال لہ لاپہرہي ۳۰ ي دا لہ بہرگي پينجہ مي گوڦاري ڪوري زاناي ڪورد دہ ٿيت ھندي بہ خوشڪي دازانن و ھہندي بہ موريدي راستہ قينہي بابا تاهير دہ زانن و ھہنديڪيش بہ دايناي دہ زانن و ٿہ حمہ د تاقانہش لہ لاپہرہ ۱۳ ي ڪٽي بہ ڪيدا ھہرہ مان بوچوني شيخ محمد خالي ھہيہ. و ھہندي لہ ميڙو و نووسان خوڙھ ٿات ناسان و نوسہران باسيان ڪردووه ڪہ بابا تاهير برايہ ڪي ھہ بووہ بہ ناوي بابا عہ لي ھہمہداني و ھہ نيڪيشيان دہ ٿين گوايہ بابا عہ لي ڪوري خوشڪيہ تي بہ ماناي خوشڪہ زاي بابا تاهير بووہ، واتہ پيوہندي نيوان خالو خوارزايہ تيہ، بو روونڪردنہ و ٿہ م پيوہنديانہش لہ پاشان بہ درڙي باس دہ ڪريت. بابا تاهير گاواني شاري ھہمہدان بووہ بہ پي پي پرواي ٿہ ھلي ھہ قہ کان، بہ لگہ شيان بو ٿہ م مہ بہ ستہ ٿہ و ھيہ ڪہ چوارينہيہ ڪي بابا تاهير دہ گيرنہ و ھو باسي دہ ڪن و ڪ لہ ڪٽي بہ ڪہ ي عباس رہ جہ ويدا ھا تووہ لہ لا ۵۳۱ء:-

ئەگەر دەستىم رەسەد بەرچەرخى گەردوون
ئەز و پىرسەم كەئىن چوونەست وئان چوون
بەيەكى را دادەئى سەد گونە نىعمەت
بەيەكى را نان جوئالودەى دەر خوون

لەباس كىردنى ئەم چوارىنەيە دەئى گوايە ئىوارەيەك لەگاوانى
ھاتوتەوہ نانى لەمالان كۆكردوتەوہ سەگىك پەلامارى داوہو برىندارى
كردوہو خويىنى برىنەكەى رزاوہتە سەر نانەجوكان كەبەدەستىوہ بووہ،
لەژۇر ئازارو ئەشكەنجەى زيان و ئەو رووداوہى بەسەريا ھاتووہرووى
كردوتە ئاسمان و ئەو چوارىنەيەى گووتووہ.

لە ھەمان رۇژدا باباخۇشىن^(۱) *مىوان بووہ لەمالى دا، لەگەر انەوہ لىيى
پىرسىوہ چى دەويت؟ وە لەمىژووى وىژەى كوردىدا د. سدىق بۇرەكەى لە
لاپەرەى ۱۵۸۸ ھەمان شت روندەكاتەوہ ئەگەر وايتت لە داىك بوونى شا
خۇشى لە سالى ۴۶۰ى كۆچىدا يىت وە لەداىك بونى بابا تاھىر لە ۳۹۰ى
كۆچىدا يىت، شاخۇشىن ۱۶ سال پاش لەداىك بونى بابا تاھىر لەداىك
بووہ و اتا ھاوچەرخى يەكەن ھەروا كۆچى دوایشان بابا تاھىر لە
دەوروبەرى ۴۵۰ى كۆچى بووہ وە بابا خۇشى لە ۴۶۷ى كۆچى بووہ.
بەلام د. مارف خەزەندەدار برىوايەكى كەى ھەيە لە لاپەرەى ۱۵۸۸ دەئىت
بابا خۇشى پىنج سال پاش كۆچى دوايى بابا تاھىر لەداىك بووہ، وە لە
كتىبى نام ئاوەرانى يارسان د. بۇرەكەى لە لاپەرەى ۱۵۶۵ دەئىت: كە
شاخۇشىن لە سالى ۴۰۶ى كۆچى لەداىك بووہ وە لە ۴۶۷ى كۆچىدا

(۱) بابا خۇشىن، شاخۇشىن، مبارەك شا، يەكىكە لەنوى كەرەوہى رىبازى يارسان وە
سەرىپەرشتىكردنى، بابا تاھىر نىزىكتىن كەس بووہ لىيى سەفەرى كردوہو بۇ ئەلەندو ھەمەدان
ئاشنايى لەگەل بابا تاھىر پەيدا كردوہ (د. گولمردا مورادى).

کۆچی دوايى کردووہ وہ باباتاھیر دەست نیشان کردووہ لە (۳۰۹ بۆ ۴۵۰)ی کۆچی پەيوەندیشان بە پێی بروایان فریشتەى چوارەمى باباخۆشین بوو، ئەحمەد ئاقانە لە لاپەرەى ۲۴ دا دەلیت دۆزینەوہى کتیبى سەرەنجام کتیبى ریبازى ئەھلى حق توانیوہەتى بە شیوہەكى چەسپاو بابا تاھیر لە جیى راستەقینەى خۆیدا دابنیت لە ناو بىر و باوہرى ئەم ریبازە بەلام لە ھەمان کاتدا دەگیرنەوہ باباخۆشین بۆتە میوانى فاتمە لەرەى خوشكى ئەو کەھاتووہتەوہ لەخۆشى ئەو میوانە ئازیزەى بەتاو رویشتوہ بۆ مالەوہ تا بیبنیت سەرى دەرگەى مالەکەى داوہو خوین بەسەر و چاویدا ھاتۆتە خواروہ نان بەدەستى بووہ لەگەل خوین رەنگ بووہ جا ئەو چوارینەبەى ووتوہ لە حوزورى شاخۆشیندا ئەویش تووہبووہ بەلام خوشكى تاھیر داواى لیبووردنى بۆى کردوہ، ئینجا ئەویش بەپرسىار ووتوہەتى گەنج و خەزینەى دەوى؟

برادەرىكى خەلكى شارى مەندەلى گیرایەوہو ووتى: - بپروا وابووہ کە باباتاھیر کەرىكى ھەبووہ وەبژئوى رۆزانەى بەو کەرە بەیدا کردوہ، جارێكىان لەسوارى کەرەکەى بە پارچە ئاسنیک یان تیلیكى نووك تیز لە ملی کەرەکەى دا بۆ ئەوہى ھانى بدات خیرا بروات کەچى برىندار بوو وە خوین ھاتە خواروہ ئەو نانەى بەدەستىوہ بوو خویناوى بوو وە چوارینەکەى پێشەوہى ووت.

بەلام شیخ مەحمەدى خال دەلیت بە زمانى زانابەكى ئینگلیزیوہ بەناوى (ئەدوارد ھرن) گوايە باباتاھیر لەپیشان دار فرۆش بووہ دارى لەچیاکانى ھەمەدانەوہ ھیناووہ وە فرۆشتووہەتى و پێى ژیاوہ، لەسەرەتای ژيانى نەخویندەوار بووہ پاشان چووہ بۆیە کێک لە قوتابخانە ئایینیەکان. ئەم دار فرۆشییەى باباتاھیر دەگونجیت لەگەل ئەو بروایەى خەلكى شارى مەندەلى گوايە کەرىكى ھەبووہ، دەپیت بەو کەرەى دار و

سووتهمه نی له چیا کانه وه هیناوه بو فروشتن و وه بژیووی ژبانی. بروایه کی تر ههیه له لایهن ئه هلی ههقه کان گوايه باباتاھیر پساویکی زاناو که رامهت دار بووه، بو هه مان مه بهست عه باس ره جهوی له کتیبه که ی به ناوی دیوان کامل باباتاھیر عوربان که به زمانی فارسیه پال پشتی ئه و برواییه ی ئه هلی هه ق ده کا و ده لی: - له باس کردنی یه کیک له که رامه ته کانی باباتاھیر روژنیک ده رویشیک چوووه بو دیتنی باباتاھیر له هه مه دان له کاتی نیوه رو ده گاته لای له بهر ئه وه ی باباتاھیر هه ژار بووه خوړاکی نه بووه تابو ده رویشه که بهینی به لام پیی ده لی لای من نیوه روژه که ت بکه خوا خو ی رازقه، ده رویشه که له گه ل باباتاھیر نوژیان ده کرد له غه یبه وه سفره یه ک خوړا که هاتوته پیشیان که جوړه ها خوړاکی لیبوو، به ده رویشه که ده لیئت ناوی خوا بهینه و خوړا که بخو، ده رویشه که دهستی درێژ کردوووه بو سفره که نان بخوات ته ماشای کردوووه هیچ له پیشی نیه، وای زانیوه باباتاھیر خه ریکی سحر کردنه، به لام بابا زوو تیی گه یشتوووه که چی له میشتک دایه پیی ووتوه: نه خیر یاده رویش تو ناوی خوات نه هینا، ناوی خوا یینه و چیت ده وی بخو، ده رویش به قسه ی ده کات و ده ست ده کاته خواردن. له هه مان کاتدا ده لین گوايه باباتاھیر له خه ودا فیری ئوسولی ئایین و زانست ده کرا.

زیاتر ماموستا علائدین سجادی پالپشتی په یوه نندی نیوان باباتاھیر و ئه هلی ههقه کان ده کات له میژووی ئه ده بی کوردیدا ده لیئت: - ناسین و زاینی نیوان باباتاھیر و ئه هلی ههقه کان ئه وه یه که بابا به فریشته ی چواره می خوشین ده زانن، چونکه له سه ره تای ده رکه وتنی ئایینی ئه هلی هه ق یه که م جار له لورستان دوا جار له نزیکي سیروان و ئازر باینجان بوو، له هه مان کاتدا نووسه ری دائیره تولمعارفی ئیسلامی به رگی (۳) ده لیئت: - شاخوشین که شیوه ی خوایی بووه له لورستاندا ده رکه وت وه ئه م

فریشتانه‌ی هه‌بوون که به‌ریز دین (بابابزورگ، کاکه ره‌ده، کۆر فه‌قی، باباتاهیر، مامه جه‌لاله) باباتاهیر به‌کیکه له‌دانه‌ری بروای ئەهلی هه‌قه‌کان و هاوچه‌رخ‌ی باباخۆشینه نه‌ک وه‌ک مامۆستا علائدین سجادی ده‌ئیت (دایده‌ئین به‌ فریشته‌ی چواره‌می خۆشین). باباتاهیر په‌یوه‌ندیه‌کی ته‌واوی هه‌بووه له‌گه‌ل ئەهلی هه‌قه‌کان و هه‌میشه‌شعیره‌ سوڤیه‌کانی ده‌نارد بۆیان ئەوانیش په‌یوه‌ندی ته‌واویان هه‌بووه به‌هۆی ئەو بروایه‌وه. مه‌حه‌مه‌دی حه‌مه‌ی باقی له‌کتیبه‌که‌یدا (میژووی مۆسیقای کوردی) ۲۲۷ ده‌ئیت: - موباره‌ک شا پیاوێکی سالم و ناسک بووه وه‌ له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا دیدنه‌ی باباتایری شاعیری ناسراوی کردووه و دواتر رۆی کرمانشا گرتووه‌ته‌ به‌ر به‌ئام مردن مه‌ودای نه‌داوه وه‌ له‌ده‌ورووبه‌ری هه‌رسین لای خۆرئاوای کرمانشا له‌رووباری گاماسی ئاب (گاماسیاو) دا خنکاوه.

یاخود باباتاهیر سه‌رۆکیکی ئایینی ئەهلی هه‌قه‌کان بووه مامۆستا‌عه‌لی سه‌یدۆ گۆرانی له‌گۆڤاری کۆری زانیاری کورد به‌رگی (۲) به‌شی (۲) دا له‌ ۱۱۰ ده‌رباره‌ی لور-لورستان نووسیبه‌تی و ده‌ئیت: - "خۆیان له‌ ئەهلی هه‌قن که‌ناسراون به‌ علی ئیلاهی وه‌ سه‌رۆک ئایینی گه‌وره‌یان شاعیری به‌ناوبانگ باباتاهیره". واته‌ بروای ئەهلی هه‌ق بئاو بووه له‌ ناوچه‌کانی کوردستان وه‌ هه‌لگری ئالای ئەو بروایه‌ باباتاهیره و هاوچه‌رخه‌کانی بوون. زۆربه‌ی شعره‌کانی په‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه له‌کتیبه‌ و ئەده‌بیاتی ئایینی ئەهلی هه‌قدا، روداو و چیرۆکی زۆر ده‌گیرنه‌وه ده‌رباره‌ی ره‌وتی ژبانی هه‌روه‌ها ده‌لی هه‌ریه‌کیان به‌هۆی بروایان به‌خودی خۆی و بروا ئایینه‌که‌ی جیگیر بۆته‌وه. باباتاهیر زۆربه‌ی ژبانی له‌هه‌مه‌دانا بردۆته‌ سه‌ر به‌لگه‌ش بۆ ئەوه‌ میژووی ژبانی وه‌بوونی خوابگه‌هی له‌وشاره‌دا، له‌ لورستاندا ناوی گه‌ره‌کیک به‌ ناوه‌ی باباتاهیره‌وه ناونراوه به‌هۆی کاربگه‌ریتی به‌سه‌ر ناوچه‌و دانیشته‌واندا هه‌روه‌ک ده‌رده‌که‌ویت کۆچه‌ر و

سوفيه کي خوابي بووه وه جواني و پاكي سرووشي خوش ويستووه وه زوربه ي ژباني له چيکاني نه لوه ندا بردوته سر له نيو گول و گولالکي ناوچه که دا وه نه وه نهر و بيرانه شي له سحري سروشته وه وه رگرتووه. وه ک باسماں کرد باباتاهير خوشکيکي هه بووه به ناوي (فاتمه لهره) وه هه نديک ناوي ده بن به (بيبي فاتمه) به لام هه نديک له نووسهران جيايان ده که نه وه که گوايه (فاتمه لهره) خوشکي بووه وه (بيبي فاتمه) دا ياني بووه، ثم رايه ش ماموستا علائدين سجادي دهيدر کيني له ميژووي نه ده بي کور ديدا له لا ۱۷۱۱ دا ده نيئت:- "خوابگاهي خوشکه که ي (فاتمه لهره) له گهل يه کيکي تر دا که پني ده ووتر نيئت فاتمه له گهل ميرزا عه لي که وسهر که له ده روئشه کاني بوون له هه مه دان دا يه له کوچي (بن بازار) له سهر به رزاييه کي بهر چاو دا يه". زوري که ش نه و بيبي فاتمه يه به دا يه ني باباتاهير ده زانن که يه کيک بووه له خيلي شاهی له گوران وه خزمه تي باباتاهيري کردوه وه هر له هه مان جيبي باباتاهير يش به خاک سپندراوه وه ک ده رده که ويئت باباتاهير دوو نافرته تي فاتمه ناوي له گهل دا بووه يه که ميان فاتمه لهره ي خوشکيه تي دووه ميان بيبي فاتمه ي دا يانيه تي، به لام هه نديکي تر له يه کيان جيا ناکه نه وه به يه ک که سيان ده زانن که نه و دوو ناز ناوه يان پي دراوه. وه ک سي جي نه دموز له کتبيي (کورد-تورک-عه رهب) دا له لا ۱۷۵ ده نيئت:- "فاتمه لهره هر نه و بيبي فاتمه يه بووه که خوشکي نه سحابه ي به ناوانگ باباتاهير بووه". شيخ مه حمه دي خال له بهرگي سييه مي ئينسکلؤ پيداي ئيسلاميدا له لا ۲۳۸۱ به زماني مسيو (کليمانت هيوا) ده نيئت:- "باباتاهير و خوشکه که ي بيبي فاتمه ناسراو بوون له ئيراندا به دوو مروقي پاک و خواپه رست". له هه مان کاتدا مستهر جوينؤ له کتبه که يدا که له پارس له سالي ۱۸۵۹ ز چاپ کراوه وه له لا ۳۴۴ ئينسکلؤ پيداي ئيسلامي بهرگي سييه مدا ده نيئت:- "نه هلي هه قه کان ريزي

سوفییه به ناوبانگه کانیان ده گرن وه زور به ی شوپنه کانیان به ناوی ئەوانه وه ناوده نین به پئی بروایان به تایبه تی باباتاھیر که زور ریزی شعره کانی دگرن که به زمانی لوری نوسراوه هه روا خوشکه که ی بیبی فاتمە". به پئی بیرو رای ئەوانه باباتاھیر ته نیا خوشکیکی هه بووه هه ندی جار به فاتمە له ره وه هه ندی جاریش به بیبی فاتمە ناوبراوه. له بوچوونیکي تری د. گوئمراد مرادی له کتیبه که ی به زمانی فارسی به ناوی نیگاهی گوذارا به تاریخ وفه لسه فه ی ئەهلی هه ق (یارسان) له ۱۵۷۶ دەلیت:—" دەلین فاتمە له ره شه ریک ژبانی باباتاھیر بووه چوونه ته خزمەت شاخوشین و هاوریکانی". د. صفی زاده له کتیبی دانشنامه که ی له ۱۵۷۵ دەلیت:—" کاتیک شاخوشین چوووه دیدار باباتاھیر له هه مه دان فاتمە له ره وستی بییت به هاوری شاخوشین و بروات به لام باباتاھیر که له زوو وه چه زی له هاوسه ری فاتمە بووه له دلی خویدا ده یویست به شاخوشین بلیت و داخوازی بکات شاخوشین له خواستی ئەو به ناگابوووه پئی ووتوه هاوسه ری ئیوه له روژی (په سلاندا) ده بییت". ئەحمەد تاقانه له لاپه ره ی ۱۵۲۵ به م شیوه یه باسی ده کات: فاتمە ده یه وی شوینی پئی سولتان هه لبگریت سه ری ده خاته سه ر رانی و گیان ده سپیری له بهر ناوچونی فاتمە ش سولتان دلی بابا تاھیر ده داته وه به لینی به فاتمە گه یینی روژی په سلانی ده داتی ههروه کو به لینی مه جنون وه له یلا به پئی بوچوونی د. صفی زاده فاتمە له ره خوشکی باباتاھیر نه بووه، به هه ر حال تیکه لایه ک هه یه له بوچوونه کاندا به لام به گشتی بروای ئەهلی هه قه کان وایه که فاتمە له ره خوشکی باباتاھیر بووه، ده بییت ئەو فاتمە ی که ناوی ده هیینن ئەوه بییت که باباتاھیر وستیویه تی هاوسه ری له گه لدا بکات وه شاخوشین به و شیوه یه وه لامی داوه ته وه.

فہمی کاکہ بی لہ گوٲاری ماموٲسٹای کورد ژ. (۱۱) و (۱۲) لہ لا (۸۱) دا
 دہ لیت :- " باوکی بابا تاهیر ناوی فہرہ یدوون بووہ پشت بہ چوارینہ ی
 ژ. ۲۵۷ دہ بہ ستیت ہر وہا کوریکے ہہ بووہ بہ ناوی فہرہ یدوون پشت بہ
 چوارینہ ی ژ. ۸۳ دہ بہ ستیت کہ یہ کہ م چوارینہ باوکی مردوہ پیدا ووتوہ وہ
 لہ دووہ مدا گورہ کہ ی مردوہ و پیدا ووتوہ، بہ پئی تہ و بروایہ دہ لیت
 ہاوسہری ہہ بوو لیت، بہ لآم لہ بروای یارسان بابا تاهیر نہ چووہ تہ دونیا
 تہ مہش لہ راستیدا زیاتر نزدیک، کی دہ لیت بابا تاهیر بہ خیلے فہرہ یدوونی
 نہ لیت کہ زارادہ شت یہ کیک بووہ لہ نہ وہ کانی خیلہ کہ و ہہ لکہ ووتوہ وہ ک
 پیغہ مہر لک ٹاینہ کہ ی بلا و بووہ تہ وہ وہ بناغہ ی یارسان لہ سہرہ تادا
 دہ گہریتہ وہ سہر تہ و ٹاینہ، ہہر چہ ندہ لہ پاشاندا چووہ تہ ژپر چہ تری
 ئیسلامہ وہ وہ ک ربازیک.

ووشہ ی بیبی پیناسہ کراوہ لہ زمانی عہرہ پیدا بہ مانای نازاد کراو دیت،
 کہ لہ زمانی ابن بطوطہ وہ نووسراوہ لہ گوٲاری (العربی) کوٲتی ژ. (۲۴۵)
 لہ سالی ۱۹۷۵ ز ہر وہا جاریکے تر لہ ژمارہ یہ کی تری تہ و گوٲارہ کہ
 ژ. (۲۴۸) ہ لہ سالی ۱۹۷۹ ز لہ لا ۱۳۹۹ دا تہ ووشہ یہ پیناسہ دہ کن و دہ لیت :-
 "بیبی ووشہ یہ کی تور کی روژہ لآتہ یان ہندیہ وہ نازا ویکہ بو خانمی مال
 ہاتووہ وہ یان نہ نک دہ گریتہ وہ" لہ گہر میاندا بہ دادا ناودہ بریت
 واتہ دایکی دایک، بروای تہ ہلی ہہ قہ کان وایہ بابا تاهیر تہ نیا خوشکیکی
 ہہ بووہ بہ ناوی فاتمہ لہرہ ہہردو وکیان لہ و ناوچانہ دا ناسراون واتہ تہ و
 بیرو باوہرہ ٹاینہ لہ بنچینہ دا لہ لورستان سہری ہہ لداوہ و بابا تاهیر یہ کیک
 بووہ لہ و کہ سانہ ی بروای پئی ہہ بووہ وہ گہ یاندو یہ تہ ناوچہ ی ہہ ورامان
 لہ ناو راستی سہدہ ی یازدہ ی زاینیدا وہ لہ ویدا ناوبانگی دہر کردوہ
 تانزیکہ ی پہ نجا سال، وہ یہ کیک بووہ لہ گہ ل شاخوٲشین سہر پہرشتی
 وہ را بہ رایہ تی ٹاینہ کہ ی کردوہ، کاریگہ ریتی بہ ہیزی بووہ بو

بلاو بوونه وهی ئه و ئایینه له ناوچه کانی کوردستاندا به زۆریش به هۆی توانای بهرزی صوفیه تی و به هره ی گه وره و بی هاوتای شیعر و ئه دهب و ره وشتی ییگه رد و خاوین وه دهروونیکی پاك و بی هاوتای واته گونجاوی سیفه ته کانی له گه ل برۆای ئایینی وای کردوه زیاتر به ریز و پایه بهرزییت وه بچیته دله وه. به هۆی ئه وه هه ندی چوارینه ی باسی ئیمامی حه سن و ئیمامی حوسین وه رووداوه کانی که به لاء ده کات هه ندیک به شیعه له قه له می ده دهن، وه ک ئه م چوارینه یه ی که دلزار گۆریوبه تی سه رزاری سورانی له کتیبه که ی گولزار له لاه ۱۵ دا ده ئیت:-

ئهو دلداره گیرۆده ی به لایه
 ئه یوب ئاسا به کرمان موبتلایه
 حه سن ئاسا بنۆشی کاسه ی ژه هر
 حوسین ئاسا شه هیدی که به لایه

وه ک زانراوه بیرو پای ئه هلی هه قه کان له سه رده می ئایینی ئیسلامدا سه ری هه لداوه و گه شه ی کردووه وه باباتا هیر به کیک بووه له جه مسه ری به هیزی ئه و ئایینه، شتیکی شاراوه نیه که ئایینه که تبه لکیشی تبادا روویداوه وه کاری کردۆته سه ر شیعه کانی باباتا هیر. لیره دا مامۆستا مه حه مد نه مین زه کی له میژووی کوردو کوردستان له ۱۲۹۲ دا پالپشتی ئه وه ده کات و ده ئیت:- "لوری بچووک برۆایان زۆر سه یرو شاراوه یه که له برۆای علی ئیلاهی ده چیت، که هیچ په یوه ندیه کی ئه و تۆیان به ئیسلامه وه نیه". له لایه کی تره وه شیخ مه حه مد خال له گوڤاری کۆری زانیاری کورد بهرگی پینجه م ۲۳ دا ده ئیت:- "باباتا هیر هیچ جیاوازیه کی نه کردوه له نیوان که عبه و که نیسه و دیر وجیگه ی پت په رستی، چونکه ئه و هه موو شوینانه بو په رستی خودا دانراوه!!!".

چوارينه په كې باباتاهير نه وېروايه ي ناشكرا كړدوه وهك له كتيبې كه ي
عباس ره جه ويدا هاتووه به ژ. (۲۳) كه ده لیت:-

خوښا ناوون كه نه ز پاسه ر نه زونه ند
ميوان شعله خشك و تهر نه زونه ند
كه نشت و كه عبه وبتخانه و دېر
سه رائي خالي نه ز دلبر نه زونه ند

نهمه ش بېروايه كې سه ره كې نه هلي هه قه كانه و ده گه رېته وه بو بېروا
ناينه كو نه كان و په يوه نديان پېكه وه وهك ناينكي كوردي ره گه ز، وهك
باسمان كړد له سه ره تاي ژباني باباتاهير نه خوېنده وار بوو پاشان چوو ته
مزگه وټيك فيري خوېنده واري بوو، عباس ره جه وي له كتيبې (كليات
باباتاهير عوريان) له ۱۳۱۴ داسي رووداويكي سه ير ده كات و ده لیت:- "له
هه مه داند له مزگه و ته كه دا باباتاهير له قوتايياني پرسی چو ن فيري
خوېندن و زانست ده بن نه وانيش به گالته پيان ووتوه ده بي شه ونيك له
زستانا له ناو جه وزيكي ناوي ساردا بميئته وه نه و جا فير ده بي". نه و واتانه
ده چي ته عه قليوه شه ونيكي زستان ده چي ته جه وزي ناوي مزگه و ته كه وه تا
روژ ده پي ته وه ئينجا دي ته وه وه له غه يبه وه فيري خوېندنو خوېنده واري
ده بيت ته ماشاي كړدوه زور زانستي زاني و وه پيش قوتاييان ده كه وېت.
شيخ محمده د خال له لاپه ردي ۱۴۱۴ ده لیت: پاش نه و كرده گه رميه كي
خوايي له له شيدا پيدا بووه كه س نه يته تواني نزيك بكه وي له تاوي نه و
گه رميه دا، وه له ئينسكلو پيداي ئيسلاميدا له لاپه ردي ۳۶ له به رگي ۱۳۲
هاتووه بابا ده روئش بو مال و حالي نه بووه هه ميشه ده گه را و سه ري هيچ
داي ناپوشي به ردي ده كرده سه رين له شه واندا وه ناره حه ت بوو
ده رباره ي عه شقي خوايي هه ميشه به غه م دا گير بوو بوو وه هيچ دلي
نا كرده وه ته نها دلي ناخوشي نه بو ايه.

وهك ده زانين ده روئش و سوفى عاشقى ريڭاي خوا ناسين مال و دارايى
 دونيا لايانه وه گرتگ نيه وهك گرتگى ريڭه ي راستى و ههق و ره زاي
 خودايى وه نوميدى به ههشت له دونياى داهاتووى پاش مردن. بويه
 باباتاهير هه ميشه به ته نكي مال و حاله وه نه بوو وه عيشقى ئيلاهي واي
 كردووه به پله يه كي بايه خدار بير له و شتانه نه كاته وه، جگه له ريڭه ي
 خواناسى و سوفى گه رى و ره هبه رى موريدانى به بروا و ئاينه كهيدا نه نيٽ
 نه مهش ئه وه ده گه يه نيٽ پيشترو خوينده وارى نه بووه هه رووه ها وهك خوئى
 له چوارينه كاندا ده يسه لميني زياترئش ئه مه روونده نيٽه وه له كتيبي عباس
 ره جه ويدا هاتووه له لا ٧٤ ده لئى:-

هه ما ئونم سهر كوهم وه تنه بي
 سهير عالم گيرم هه رجار چهن بي
 نه خون دارم نه مون ديرم نه سامون
 ده م هردن پهرو بآلم كفن بي

لو چوارينه يه كي تر دا كه (رازى) گوڤويوه تى بو سه ر زارى سورانى ل
 لا ٧٨ دا ده لئى

دل م بيه ده ردى تو بيه غه مگينه
 سه رينم خسته دوشه گ زه مينه
 تاوانم تيه نيا هه ر دلداريه
 هه ر كهس دلدار بي ژيانى شينه

مه به ستى باباتاهير ليڤه دا ئاشكرايه كه ته نيا تاوانى ئه و دلداريه و عيشقى
 خوداييه، وهك پتروس بوستانى له ئينسكلو پيديا كهيدا له به رگى چه و ته م
 لا ٦٨٢ پالپشتى ئه و شتانه ده كات و ده لئى:- "زور خوڤان به ستووه به و
 ريڭاييه ي كه گرتوويانه و گه ره ترين فه رز لايان هه ژارى و ساكارى و پاكيبه،

جل و بهرگی هه رزان و ساکار له بهر ده کهن و پینی خاوس و سنگ به ره لئا
ده سورینه وه."

ئه وان دهروونی خو بان جو ش دده ن تاوه کو قال بن و مهیلی
خوشیه کانی ژبانیان نه بیته، بیته دلی تام و چیشی ژبان، هه موو غه م و
په ژاره ی ئه وان له باری سو فیکه ریدا نزیك بوونه وه له وهی که به عیشقیکی
مه جازی سه رگه رم بوونه و دلیان پر غه مه، وه ک خو ی ده لی
له چوارینه یه کدا:-

دره خت غه م به جانم کرده ریشه
به ده رگاه خودا نالم هه می شه

وه بیان ده ئیت:-

سه ری دارم که سامانش نمیبو
غه می دارم که پایانش نمیبو

واته ئه و غه م و په ژاره ی ریبازی سو فیکه ری له و ساته ته واو ده بیته
که نزیك بیته وه و بگاته دلداره هه می شه یه که ی وه دنیای کاتی به جی
به ئیلت و بگاته دنیای هه قیقه ت.

باباتاهیر و سیدە کانی بەرزنجە:-

بەرزنجە دێیە کە دەکەوتێتە خۆرھەڵاتی شاری سلیمانی دانیشتوانی ئەو دێیە پێیان دەووتریت بەرزنجیەکان، ئەو سەیدانە ی لە کۆمەلگای کوردە واریدا ھەن سەجەرەیان دەگەریتەووە سەر بەرزنجیەکان نەووی شیخ عیسی بەرزنجینە کە لەگەڵ شیخ موسای برای لەوی جینیشین بوونە پاش ھاتیان لە ھەمەدانەووە. شیخ موسا نەووی لەدوا بەجی نەماوە ھەردووکیان کوری باباعلی ھەمەدانین، ھەرچەندە پەییوەندی باباتاهیر و باباعلی لەگەڵ بەرزنجیەکاندا زۆربە ی نوسەران بەشیووی جوړارو جوړ لیکیدەدەنەووە. لێرەدا دەمانەووت ئەو پەییوەندیە روون بکەینەووە پاش بەراورد کردنی بیرورای ئەوانە، چونکە ھەندیک نووسەر باباعلی بە برای باباتاهیر دادەنێن و ھەندیکی تر بە برازای یان بە خوشکەزای، بە ھەر حال پەییوەندیە کی تەواو ھەبە لەنیوان باباتاهیر و سیدە کانی بەرزنجە بۆیە پاش خۆی خولی ئاینی و سەرۆکیەتیان گەردووە بەدەستەووە. وەك سی.جی. ئەدمۆندز لە کتیبی (کورد، تورک، عرب) لە ۱۹۶۹ دەلیت:- " دەوتریت گواپە دامەزرێنەری خیزانی بەرزنجە شیخیک بوو بە ناوی عیسی نور بەخش کوری باباعلی ھەمەدانپە و برازای باباتاهیری ھەمەدانی بوو". وە ماموستا مەحمەد ئەمین زەکی زیاتر رووناکی دەخاتە سەر ئەو رایە ی ئەدمۆندز و لە کتیبی میژووی سلیمانیدا لە ۱۹۲۳ دەلیت:- " ساداتی بەرزنجە ھەموویان نەتەووی شیخ عیسا بوون کە کوری باباعلی ھەمەدانپە و برازایی باباتاهیری ھەمەدانی بوو". ھەر و ھا لە ۱۹۲۹ دەلیت:- " وابۆم دەرکەوتوو لە کتیبی دەسنووس کە بینیم لای شیخ مەحمودی حەفید کە ئەو پیاووی ناومان برد خۆی کوری شەھابەدین یوسف و برای باباتاهیری ھەمەدانپە". واتە لێرەدا رووندەبیتهووە کە شیخ عیسی کوری باباعلی ھەمەدانپە جانی گەر برای

باباتاھیر بووہ یان برازای دە گەرئینہوہ سەر یەك رہ گەز". وہك نور علی ئیلاھی لە کتیبە کە ی (بورهان الحق) لە ۱۵۲۷ دە ئیئت:- "لەرە گەزدا دە گەرئینتەوہ ئیمام موسای کازم(ر.خ)". لە هەمان کاتدا ئە دموئندز لە ۱۷۵ دا لە کتیبی (کورد، تورک، عرب) ئە و رایە دە در کینی و پالپشتی نور علی ئیلاھی دە کات و دە ئیئت:- "ئە گەر وورد بینەوہ دە بینین کە پاش هەشت پشت دە گەرئینتەوہ سەر ئیمام موسای کازم". هەر و هە بۆ زیاتر روونکردنەوہ لە نامیلکە ی (الاوراد الکسنزانیە) دا هاتوہ لە ۱۵۲۷ دە ئیئت:- "باباعلی هە مە دانی کوری یوسف کوری مە حە مە د تاحە و تە مین پشت ئیمام موسای کازمی دیت". بە لأم لە کتیبی دوو بیته های باباتاھیر چاپ (۱) سالی ۱۳۸۲ فارسی (قم) لە ۱۶ دا دە ئیئت:- "ناوی باوکی باباتاھیر فریدونە، وە فە همی کاکە یی لە گو قاری مامۆ ستای کورد ژ. (۱۱) و (۱۲) لە ۱۵۸۶ دا پشگیری ئە و واتە یە دە کات وہك لە چوارینە یە کدا دە ئیئت:- "حە قیقە ت بشنە و ئە ز پور فریدون".

مە بە ستیش لیرە دا (عیسا نور بە خش) ه، و اتا ساداتی بە رزنجە دە گەرئینەوہ بۆ (باباعلی هە مە دانی) و (باباتاھیر هە مە دانی)، ئە و انیش لە رە گە زدا دە گەرئینتەوہ بۆ (ئیمام موسای کازم). مامۆ ستا عبدولقادر بە رزنجی لە کتیبە کە ی (سادات بە رزنجە) لە ۴ دا دە ئیئت:- "سید یوسف باوکی باباعلی هە مە دانی بوو، رویشت بۆ ئیران و لە ویندا جیگەر بووہ لە شاری هە مە دان و خوشکی شاعیری کوردی بە ناو بانگ باباتاھیر هە مە دانی خواست و کوریکیان بوو ناوی باباعلی هە مە دانی بوو پاش مردنی یوسفی باوکی خالی باباتاھیر بە خپوی کرد!! لە هە مان کاتدا مامۆ ستا مە حە مە د عبدولکریم لە کتیبی (شجرە السادات) لە ۹۸ دا دە ئیئت:- "پاش مردنی باوکیان فییری زانیاری بوون و زانیاری زاھریشیان لای خالیان باباتاھیری هە مە دانی خویندو و و گە یشتنە هە قیقە ت". هەر و ا

نامیلکه‌ی (الادوارد الکسترنایه) له ۱۹۲۷د هه‌مان شت ده‌بارهی باوکی باباعلی هه‌مه‌دانی ده‌لیت: - "باوکی ناوی یوسف کوری مه‌حمد منصور... تا حه‌وت پشت ده‌گاته ئیمام موسای کازم. واتا ئیره‌دا روون ده‌بیته‌وه که باباتاهیر خالی سه‌یده‌کانی به‌رزه‌نجه بووه". به‌لام وه‌ک زانیمان باباتاهیر خوشکیکی هه‌بووه به‌ناوی (فاته له‌ره) که له (دوینا نه‌روبووه) له‌گه‌ل بابا تاهیر وه‌ک ده‌رویشیکی خاوین ژباون. پروای نه‌هلی هه‌قه‌کان وایه گواپا (فاتمه له‌ره) هاتوووه بو‌خزمه‌تی باباتاهیر شه‌یدای پروای ئایینی بووه و وه‌ک خوشک و برا پیکه‌وه ژباون، چونکه نه‌وی بگاته پله‌یه‌کی به‌رزی سو‌قیه‌تی ته‌رکی دوینا ده‌کا و ده‌ست له هه‌موو شتی‌ک به‌رده‌دا وه‌ه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ده‌ورو به‌ری به‌خوشک و برای خو‌ی ده‌زانی نه‌وی ته‌نیا له‌میشک‌دایه خودا په‌یره‌وی ریگه‌ی هه‌قه.

وه‌ک باباتاهیر له‌چوارینه‌که‌ی به‌روونی ده‌لیت: - "که هه‌یچ که‌سی نه‌بووه ته‌نیا خودا نه‌بی‌ت که‌سی نه‌وه". که‌له کتیبی عباس ره‌چه‌وی

دا هاتوووه له لا ۱۹۳۱ ده‌لیت: -

خواوه‌ندا به‌فریاد دلم ره‌س
 که‌س بی‌که‌س توئی مومانه‌ بی‌که‌س
 هه‌مه‌گوبه‌ند طاهر که‌سی نه‌دراوه
 خودا یار منه‌چ حاجت که‌س

وه له لایه‌کی تر‌دا (سی. جی. ئەدمۆندس) له لاپه‌ره ۱۹۲۵ی کتیبه‌که‌ی (کورد- تورک- عه‌ره‌ب) ده‌لیت: بیبی فاتمه‌ی به‌ناوبانگ خوشکی نه‌سحابه بابا تاهیر بووه واته خوشکی بابا عه‌لش بووه، ئەم واته‌ی ئەدمۆندز به‌پێچه‌وانه‌ی واته‌که‌ی تریه‌تی له لاپه‌ره‌ی ۱۹۶۸ که ده‌لیت: بابا عه‌لی برازای بابا تاهیر. تا ئیره سه‌رنج ده‌ده‌ین په‌یوه‌ندیه‌کی نیوان

بابا تاهير و سەيدەکانى بەرزنجە زۆر ئالۋوز تىكە لآوہ پېويستى بە زياتر ليکۋاينەوہ و رونکردنەوہ ھەيە بەھەر حال ھەموو لايەنەکان دان بەوہدا دەنين کہ بابا تاهير شاعيرىكى كورده و سوڤيەكى بەناو بانگ بووہ و شەيداي حەقيقەتوراستى و سروشت بووہ.

زمانى بابا تاهير

شتىكى رووت و ئاشكرايە بابا تاهير خەلكى لورستانە و دانىشتوويى ھەمەدانە و ھەميشە ھاتووچۆى كوردە لەنيوان ئەو دوو ناوچەيەدا و چوارينەكانى بەزمانى لورى ووتوہ، لەكتىبى دوويستەھاي بابا تاهير لە ١٨٧١ ھاتووہ دەئيئت:- " چوارينەكانى بابا تاهير ھەندىك جياوازي ھەيە لەگەل زمانى فارسى، نزيكە لەزمانى لورپە". شيخ مەحمەدى خال لە ١٢٦٧ دەئيئت:- " بابا تاهير كورنىكى لورپە، كەلور ناوى تيرەيەكى گەورەيە لە كورد، ئەم چوارينانەش بەزمانى لورپەيە. لور و لورستان^(١) * دەكەويئە خورئاواى ئيرانەوہ رەگەزى كوردن (الطيري) لەكتىبى (معجم البلدان) دا

(١) لەپەراويزدا باسى ناوچەى لورستان دەكات و دەستنيشانى دەكات لە ناو سنورى ئيراندا بەم شيوەيە:- تيرەى لور لەلورستان دادەنيشن كەدەكەويئە باشورى رۇژئاواى ئيران، بەم رەنگە رۇژئاواى لورستان لەخاكى ئيراندا لەبەرامبەر سنورى (مەندەلى) ھوہ دەست پئدەكات تا بەرامبەر سنورى (عەمارە) ھەر لەخاكى ئيران، سنورى رۇژھلايشى لەخوارووى شارى (كردند) ھوہ دەست پئى دەكات لەباكور ھەتا نزيك شارى (ديزفول) لەخواروو. چيائى (كەبىركوہ) لەباكورى رۇژئاواى ئيرانە و بۇ خوارووى رۇژھەلات دريژ دەيئەوہ. ئەم قەلەم رەوہ دەكات بە دووبەشەوہ:- ١- بەشى رۇژھەلات (پيشكۆہ) كەلورپى ئەسلى تييدا دەزين. ٢- بەشى رۇژئاوا (پشتكۆہ) كەفەيليبەكان تيا دادەنيشن. لە د.م. ١٠١٤ لە ١٤١١ دا مينوروسكى دەئيئت: لور نەتەوہيەكن لە خواروى رۇژئاواى ئيرانەوہ دەبنە چوار بەشەوہ (مامەسەنى- كوھگيلۋى- بەختيارى- لورى نەسل).

له بهرگی (۷) و له ۱۵۲۳۷۷ دەلیت: - " لور نه ته وه یه کی کوردن له نیوان
 چیاکانی نه سفه هان و خوزستان ده ژین ئه و ناوچه یه به وولاتی لور ناسراوه
 و پینی ده ووتری لورستان. له هه مان کاتیشدا هه ندی شیعری ووتوه به زمانی
 گۆرانی. چونکه به ناویانا گه راوه ئه وانیش له سه ر بر وای ئایینی ئه و بوون،
 هه ندی له شیعری سو فیه کان له کتیبه کانیدا هه یه له م بار دیه شه وه ماموستا
 مه حمد ئه مین زه کی له کتیبی میژووی کورد و کوردستان بهرگی یه که م
 له ۱۵۳۴۴۴ دەلیت: - " شیعره غه زه لیه کانی و چوارینه ناینیه کانی
 (به اسلوبی - متصوفین) نووسراوه زۆر قورس و داخراو ده زانریت به شیوه ی
 گۆرانی ده زانری که ئیستا شیوه ی (هه ورامی وه زه نگه نه و باجه لان
 وشیخان و کاکه یی وشه بهك.....) هه موو له ره گه زه دا ده گه رپته وه بو
 گۆران. گۆرانیش ده که ونه ناوچه ی کوردستانی ئیرانه وه، دلداریش دان
 به کوردی زمانی باباتاهیر ده نی له گه نجینه کهیدا له ۱۳۱۳ دەلیت: -
 "باباتاهیر پیاوکی ئیسلامیه له که لچه ردا و بوئژیککی کورده له زمان و
 نووسین و شیوه ی پشانگای و چۆنیه تی دلداری کردنی له هه مان کاتدا
 ده رباره ی گه لچه ری ئیستلامی ماموستا دلزار له لاپه ره ی ۱۵۸ دەلیت ئه و
 گه لچه ره یه که به زۆر بوو به ئیسلامی نهك به خواستی خو ی وه
 ده رکه و تووه ئه گه ر هاتوو گه لچه ریک به زۆر بوبه ئیسلامی یان غه یه
 ئیسلامی هه رگیز شیوه و ریشه ی خو ی ون ناکات به لکوئه ی پارێزی وه تا
 راده یهك له سه ر ریشه ی خو ی ده مینتته وه به سه ر ریشه ی ماموستا عزه دین
 مسته فا ره سول له کتیبی (الواقیه فی الادب الکردی) له ۱۵۹۹ دەلیت: -
 " ده رباره ی کورد بوونی باباتاهیر شاعیریککی کورده " (لای ئیمه به لگه ی
 زانیاری زۆره که ئه یچه سپینی لوره کان کوردن) هه روه ها رای خو ی
 ده ردبری و ده لیت: - بر وای ئیمه ش به م راستیه ئه وه یه که شیعره کانی
 هه لکوونی شیعری کوردی نوی یه. ماموستا محمه د توفیق وه ردی له

کتیبه‌های صفحات من لنضال الکوردی له ٤٠١ دا ده‌لیت: باباتاهیر
همه‌دانی ده‌گه‌ریت‌ه‌وه له‌گه‌ل‌چه‌ردا بو سه‌رعه‌شیره‌تی له‌ک که
عه‌شیره‌تیکن له‌فهلپه‌کان وشپوه‌زمانی دووه‌می له‌کیه. وه‌ه‌مو
دانیش‌توانی لورستان زور به‌م شپوه‌گفتو گو ده‌کن.

هه‌موو نه‌وانه‌ی باس‌مان کردن روونی ده‌کاته‌وه که باباتاهیر کورده و
شیره‌کانی به‌کوردی و شپوه‌ی لوری هونپوه‌ته‌وه و بوونیشی له‌ناوچه‌ی
کوردستاندا بووه هه‌رچه‌نده له‌یه‌ک شوین جیگیرنه‌بووه، به‌لام له‌سنووری
کوردستاندا ده‌رنه‌هاتوو و رابه‌ری بروا و نایینه‌که‌ی کردوو له‌ناوچه‌که‌دا.
زوربه‌ی کوردی نه‌و ناوچه‌ی لپی بووه چونه‌وه سه‌ر رپره‌و و بروای نه‌و
رپزو پله‌یه‌کی تایبه‌تی بو‌داناوه شیره‌ نایینه‌کانی پارپزراوه، هه‌رچه‌نده
هه‌ندی که‌س به‌فارسی داده‌نین چونکه‌وا دیاره‌ شاره‌زای ته‌واوی
ده‌بارهی باباتاهیر و زمانه‌که‌ی نه‌و ناوچه‌ی که‌لپی ژپاوه نه‌بوون. هه‌روا
ده‌بارهی بیروباوه‌رو نایینه‌که‌ی که‌ کوردی ره‌گه‌ز و هه‌رچه‌نده تیئه‌لکیش
بووه له‌گه‌ل هه‌ندی بیروپرای ئیسلامیدا. وه‌ک خوره‌ه‌لاتناس مینورسکی له
ئینسکلو پیدیای ئیسلامی به‌رگی (٣) له‌لا ١٢٣٤٤١ ده‌لیت: - " ناتوانین حاشا
بکه‌ین که‌په‌پوه‌ندیه‌کی زور هه‌یه له‌نیوان ده‌قه‌کانی چوارینه‌کانی
باباتاهیر وله‌نیوان زمانی فارسی نه‌ده‌بی ". بو‌وو له‌می نه‌وه رای ماموستا
علائدین سجادی که‌ ده‌رپریوه له‌ده‌قه‌کانی نه‌ده‌بی کوردی له‌لا ٤٤٤
وه‌رده‌گرین که‌ نووسپوه‌تی و ده‌لیت: - " فورسه‌کان و کورده‌کان هه‌ریه‌ک
ده‌ستیان به‌روون کردنه‌وه‌ی ژبان و له‌دایکبوونی باباتاهیر کردوه
که‌هه‌ریه‌کیکیان وا دایده‌نی له‌خوپه‌تی ". له‌کتیپی (تاریخ ادبیات فارسی)
نووسینی (یوگنی ادوارد ویچ برتلس) وه‌رگیرانی سیروس به‌زمانی فارسی
له‌سالی ١٩٥٧ ز ته‌هران ١٣٧٤ فارسی له‌لا ١٣٤١ ده‌لیت: - " چه‌ند سال
پیشتر له‌به‌رلین چوارینه‌کانی باباتاهیر وه‌رگیراوه بو سه‌ر زمانی کوردی

سۆرائى يا كرمانجى بۇ ئەوھى خوئەرى كورد لىيى بگات". وه باباتاھير له زنجيرهى ئەدەبىياتى كوردى دەژمىرن، ھەرچەندەمە بەستيان لەسياسەتە، بەلام راستى ئەوھىە لەو زمانە كورد ھەرھەمان زمانى باباتاھيريان ھەبوو پىيى ئاخافتنيان دەکرد. ئەي بۆچى شەرىك نەبين؟ ھەروا تاجىكە كان دەلىين:- "باباتاھير لەشارىك بوو بەناوى غرم لەتاجىكستان لەنزيك سنورى چين. بەلام مەحمد توفيق وەردى زياتر ئەمە ووردترى دەكاتەوھ لەكتىبى (صفات في نضال الشعب الكوردى في ايران) لە ۲۶ كە دەلىيت:- "باباتاھيرى ھەمەدانى لەرەگەز بۆعەشيره تى (لەك) دەگەرئىتەوھ كە عەشيره تىكن لەفەيلە كان وھ ھەموو دانىشتوانى لوپستان بەزورى بەم شيوەيە گفتوگۆدە كەن". شىخ محەمد خال لە لاپەرەى ۱۵۲۶ دەلىيت ئەگەر ئىمە ورد بىنەوھ لە چوارىنە كانى باباتاھير دەبينىن كە پەرە لەوتەى لوپى وەك (ئىمون) لە جياتى (ئىمان) وھ (بارون) لە جياتى باران وھ بيا بون لە جياتى يىبان (تە) لە جياتى (تۆ) دەرمون لە جياتى (دەرمان) (دەستون) لە جياتى (دەستم) و (دیر) لە جياتى (دوور) وھ (نوم) لە جياتى (نام، ناو) وھ (نومە) لە جياتى (نامە) كە ئەمانە ھەمووى لەزوبانى لوپدا بەكاردين.

واتا شكى تىدانىە وەك زۆربەى زاناو نووسەران دانيان بەوھ داناو كەباباتاھيرى ھەمەدانى شاعيرىكى لوپوھو لوپىش بەشيكە لەكورد، تەنانەت بيروپراى ئاينە كانىشى بەكوردى بلأو كوردوھ تەوھ ئىنجا چ بەشيوەى لوپى يىت يان گۆران وھ بەلگەش بۆئەوھ زياتر پاشماوھى شيعرو برواكانىەتى لەنيوان ئەھلى ھەقە كاندا. لەئىنسكلۆپىدياى ئىسلامى چاپى ئىنگليزى لە ۳۳ دا ھاووھ:- "باباتاھيرى ھەمەدانى شيعرى بەديالىكتى گۆران وتووھ بۆبلاو كوردنەوھى بيروباوهرى ئەھلى ھەقە كان لەناو گۆرانە نەخويندەوارە كاندا". ئەمەش زيانر ئەوھ دەچەسپىنيت كەباباتاھير شيعرە كانى سەرەپراى لوپى بەگۆرانىش ھونيوھ تەوھ واتە سەلماندى

كوردبوونی باباتاھیره. وههروههها بوزیاتر رونبونهوه مامؤستا عه لائه دین سوجادی له دهقه کانی ئەدهبی کوردی لاپه ره ی ٤٤ دهلی رۆن بوته وه و دان به وه دائراوه که بابا تاهیر شیعره کانی به شیوهی لوری دائراوه وه ئەمهش ئەیچه سپینی که شاعیریکی کورده یان بونو ژبانی بابا تاهیر له ناوچه کانی لورستان و ههمه دان وه بونی شیوه زمانی ئەو ناوچانه له زمانه کهیدا هه بی که نزیکن له شیوه زمانی فارسیه وه وهک (مینورسکی) دهلی له لاپه ره ٢٣٤ ی ئینسکلۆپیدیای ئیسلامیدا له بهرگی سی یه مدا.

فارسه کان دهستکار چوارینه و شیعره کانیان کردوه بو ئەوهی له زمانی فارسیه وه نزیکن ییت وه به شاعیریکی فارسی داینین، له وانیه ئەوهش وای لیکردییت که هه ندی کهس به شاعیریکی فارسی ناوی ده بن.

باباتاھیری سوّفی

سوّفی مروّفیکی ئاساییه وه رهوشتی تایبته به خووی ههیه له سنوری جیهانی سوّفی که ریدا، به پنی بیر و رای ئەو ریبازهی گرتوبه تیه بهر وه بر وای پئوی ههیه وهک بترس بستانی له بهرگی چواره می ئینسکلۆپیدیای کهیدا له ١٧٣٣ دا پیناسهی ده کات و ده لی: "سوّفیه کان بروایان بهیه که خوا ههیه که له هه موو شتیکدا خووی ده نوینیت، مروّفیش له جه وهه ریدا به شداری ده کات، پاشان هه موویان له ناخی خووی ده گرت وه هه موو بروایان به یه کیتی بنچینهیی هه موو شتیک ههیه ته نانهت ئەگه ر دیاریش نه بوو ییت، جیاوازیه کی زوری ههیه وهک خیر و شهر، ژبان و مردن".

باباتاھیری هه مه دانی یه کیک بووه له سوّفیه کانی هاوچه رخی خووی که له وه سه رده مه دا سوّفیه تی باو بووه، مامؤستا عزدین مصطفی رسول له کتیبه کهیدا له ٩٥ ده لی: "بلاو بوونه وهی فلهسه فه له وه ختی

عه باسیه کاندای کارای کردوه ته سهر ریگه‌ی ده‌برینی تیگه‌یشتن". هه‌روه‌ها
 ماموستا محمد ئەمین زه‌کی له میژووی کوردو کوردستان پالپشتی ئەو
 بیروپرایه‌ده‌کات له‌لا ۲۴۴۱ دە‌ئیت:—" باباتا‌هیر شاعیریکی سو‌فی خوایی
 بووه، وه‌شیره‌ دل‌داریه‌کان و هه‌لبه‌سته‌ لاهوتیکانی بو‌ریگه‌ی سو‌فیه‌کان
 نووسراوه". واته‌ باباتا‌هیر سو‌فیه‌کی ئەو سهر‌ده‌مه‌ بووه‌و سو‌فیه‌تی کارای
 تیکردووه‌ له‌ هونراوه‌و خووره‌وشت و خواناسینی. ده‌توانین بلین سو‌فیه‌تی
 ریگه‌ی بروای ئاینه‌یه‌که‌یه‌تی، بو‌ئایننداری و خواناسین زور له‌میدانی
 سو‌فیه‌تی دوواوه‌ ته‌نانه‌ت (۲۲) نامه‌ی داناوه‌ ده‌رباره‌ی زانیاری پاش
 سروشت (میتافیزیا). که‌ هه‌ندیکی بل‌او کراوه‌ته‌وه، نامه‌یه‌کی ته‌واو به‌ناوی
 (الکلمات القسار) له‌چاپ‌خانه‌ی ئەرمه‌غانی که‌ پیک دیت له‌ ۳۶۸
 نموونه‌ی عه‌ره‌بی دا‌به‌ش کراوه‌ بو‌ ۲۳ به‌ش، وه‌ نامه‌یه‌کی تریش به‌ناوی
 (الفتوحات الربانی فی‌ اشارات‌ الهه‌مه‌دانی). مینورۆسکی ده‌ئیت ئەم
 نموونانه‌ له‌نیوان سو‌فیاندا بل‌او ناسراو بوون که‌ ئیکدانه‌وه‌ ده‌رباره‌یان
 نووسراوه، یه‌ کیک له‌وانه‌ باس کردنیک به‌ زمانی عه‌ره‌یه‌ که‌ هی
 عین‌القضات‌ الهمدانیة) که‌ له‌سالی ۵۳۳ک دا‌مردووه، وه‌ یه‌ کیک‌ی تر
 که‌ نازانریت هی کیه‌و که‌ دانه‌یه‌کی به‌ زمانی عه‌ره‌یه‌وه‌ دانه‌که‌ی تر
 به‌ زمانی فارسیه‌ که‌ هی (مه‌لا سولتان‌ عه‌لی کتابادیه)، له‌ گه‌ل شه‌رحی
 فارسیه‌ که‌ی که‌ چاپ‌کراوه‌ له‌سالی ۱۳۲۶ک- ۱۹۰۶ز. چه‌ند نموونه‌یه‌ک
 ده‌رباره‌ی سو‌فیه‌تی باباتا‌هیر ووتوبه‌تی هه‌ندیکیان له‌ ئینسیکلۆپیدیای
 ئیسلامیدا هاتووه‌وه‌ک (الحقیقة‌ المستقات‌ بعد‌ علم‌ الیقین) ژ. ۶۸، (الوجد
 فقدان‌ الموجودات‌ و وجود‌ المفقودات) ژ. ۹۶، (ومن‌ حل‌ به‌ قضا‌ الله‌ یبقی
 من‌ غیر حرکت‌ و من‌ غیر ارادة‌ / ۳۶۸) (ومن‌ قتله‌ الجهل‌ لم‌ یعیش‌ ابدا‌ ومن
 قتله‌ الذکر‌ لم‌ يموت‌ ابدا‌ / ۳۰) هه‌ندیکیان له‌ گو‌قاری کۆری زانیاری کورد
 هاتووه‌ له‌ به‌رگی (۵) وه‌ک (التصوف‌ لا‌ یسه‌ الشیء‌ وهو‌ یسع‌ الأشیاء‌ کلها

والصوفى يكون له كل شيء ولا يكون هو شيء) ز. ٣٣٠. (العلم موكل بالكلامو
 الوجود موكل بالخرس/ ١١)، (الذكر الخض الذي يخفي عن القلوب/ ١٣٢)،
 (انتهاء العقد الى التحير و انتهاء التحير الى السكر/ ٦٥)، (الغفلة عن الله كفر
 و الغفلة عن حقية ذات الله توحيد/ ٣٢١)، (النفس سجن الروح و الدنيا سجن
 النفس/ ٦٦)

مامؤستا فوناد حوسين احمد له كتيبته كهيدا به ناوى (ثافرهت له
 هونراوهى كورديدا له لا ٤٠١ دا پرسيارنك ناراسته ده كات و ده ليئت:-"
 باباتاھيرى هه مه داني له چ قوناغيكى ته مه نيدا موته سه وف بووه وه چون
 هونراوهى دلدارييه تى ووتوته وه؟". هه ر خوشى ده ليئت مامؤستا علائدين
 سجادي تيكوشاوه وه لامى ئەم پرسياره بداته وه بويه ووتويه تى:-"
 باباتاھير ماوه بهك بهم جوړه رائه بوويرى وه له پاشان ئەو دلەى كه فريشتهى
 سه زهوى هوشى لى سه ندبوو سه وداى عيشقى راسته قينه شابال ئە كيشى
 به سه رياو له ده ست كه مه ندى ماره وان رزگارى ده كات". هه روه ها
 قوناغه كاني شيعرى باباتاھير جيا ده كاته وه بو دوو قوناغ دلدارى و
 ته سه وف. به لام د. كامل بصير هه ر دوو قوناغه كه به به كدا ده به ستيت وه له و
 جوړه دلداريه ته سه وفه دا به سه ر كرده ريبازنك له ديوانى كورده واريدا
 ده زانريت.

باباتاھیری شاعیر

وہك بۆمان دەر كەوت لە پێشەوہ باباتاھیر لە ناوچە كانی لورستان و
ھەمەدان وە چیا كانی ئەلواندا ھاتوو چۆی كردوہ و گەراوہ جگہ لەوہی
كە بە ناو یارە كانیدا لە گۆران و ھەورامان گەراوہ و تا واى لیھاتووہ سروشتی
خۆش بووئت ھەز بە جوانی سروشتی كوردستان بكات وەك شیعەرە كانی
لە و ناوچانەدا بلا بێتەوہ نەوہ بە نەوہ بیلینەوہ چ وەك پەندیان ئامۆزگاری
ئایینی، وەك عاشقیكى خوایی دڵناسك وەھەستیار شیعەرە كانی بە شیوہی
ئاسان ووتوہ كە پارێزگاری خۆشی و ناسكى و سحرى خۆی كردووہ،
لە كتیبی تاریخ ئەدەبیات فارسى لە ۱۵۳۴۰ ھاتووہ دەئیت: -" بابا تاھیر
شیعەرە كانی بە زمانى ئەو ناوچانەى نزیک ھەمەدان نووسیوہ بۆ ئەوہی
خەلكى ئەو ناوچانە لى تىبگەن، ھەر وەك چۆن جەلالەدین رومى شیعرى
بە توركى نووسیوہ لە بازاری قۆنیەدا یان قاسم الأنوار كە بە زمانى فارسى
و ئەزەرى شیعرى نووسیوہ. باباتاھیر یەكەم كەس بووہ لە دانانى شیعرى
چوارینە لە ئەدەبى كوردیدا وەپیش عومەرى خەيام بەسەدسال كەوتووہ،
بەئام جیى داخە كە چوارینە كانی باباتاھیر لەسەرەتادا لە چاپ نەدراون تا
سەرەتای سەدەى رابردوو. ئەوہى كۆكراوہتەو لە یاران و موریدە كانیوہ
وەرگیراون كە لە بەریان كردووہ ووتویانەتوہ وەك پەندیان ئامۆزگاری وە
زۆریان بە كار ھیناوە ھەرچەندە ھەندى لە و چوارینانە بەھى باباتاھیر
دانراوون بەئام گومانى لى دەكریت. وەك خۆرھلات ناس مینورۆسكى لە
ئینسكلۆپیدىای ئىسلامى بەرگى (۳) لە ۱۵۲۳ دەئیت: -" لێرەدا
دەرفەتێك ھەبە بۆ پرسیار دەر بارەى ئەو چوارینانەى كە بەھى باباتاھیر

دانراون ههروهك ئەوانەى عومرى خەيام^(١). ئەم ووتەبەى مینۆرۆسكى وادەردەخات كەچوارینەكانى باباتاھیر هەندیکیان شكى تبادایە كەھى ئەو نەبن خزاییتە ناو چوارینەكانیەو هەر وا چوارینەكانى بەگشتى رىك و پىك كۆنە كراوەتەو و لە چاپ نەدراو و لەوانەشە هەندیکیان دەستكارى كرابن. هەر وەها مینۆرۆسكى بە زمانى زوكۆفسكیەو دەلیت: -" چوارینەكانى باباتاھیر لە دیوانى مەلامە حەمد الصوفى المازندەرانى دا هەبە كە لەسە دەى ١١ كۆچیدا مردەو". شاتر پىك مە حەمد دەلیت كە شاعیرىكى نوپىە لە هەمەداندا گوايە خوێ خاوەن هەندى چوارینەى كوردى فەهلەوبە^(٢) كە بەھى باباتاھیر دانراو". لیرە دا مینۆرۆسكى واى پىشان داو كە هەندى لە چوارینەكان هى باباتاھیر نیە وە بە ناوى ئەو وە بڵاو كراوەتو.

(١) شىخ مە حەمد خال لە ١٢٥٥ دەلیت: -" مەردوم ئەگەر وورد بێتەو لە شیعەرەكانى باباتاھیر وە بەراوردى بكات لە گەل زۆر لە شیعەرەكانى عومر خەيام لەرووى علمى نەفسەو، دەبىنن كە ئەم دووانە زۆر لەبەكەو دەوورن، چونكە تا ئیستا باباھىچ ناوړىكى نەداو و تەو بە لای خوښى و خوښ رابوواردنى جیھانەو، بە پىچەوانەى خەيام". جگە لەوێ كە شیعەرەكانى خەيام بەھىچ كۆلۆجىك تورسكەبەكى تەسەوفى لێو نایەت هەر وەك لە شیعەرەكانى باباوە دىت بەزۆرى.

(٢) باباناھىر خوێ دان بەو دادەنیت كە زوبانى پەهلەوى شارەزایە وەك لەم دوو بەیتە دا (٣٧، ٣٨) لە بەكەم پارچە شعرە غەزەلەبەكانى دادەلیت:

زوبانى پەهلەوى را ئوستادام كتاب عاشقى را مەس دەو ستم

و. د. جمال نەبەز لە لا (٦٦) كىتیبە كەى (فەلسەفە و رامانى یارسانى ...) دەلیت: پەهلەوى زمانیکە پەبەندى بە شیوەزارى گورای و فەبیلیە وە هەبە كە بنەزارى كوردى هەورا مانى بە فەهلەویات نیو دەبرى.

له کتیبی (دیوان باباتاهیر) چاپی قوم پشتگیری نه و رایه ی مینوروسکی ده کات و ده لیت به شیک له چوارینه کانی باباتاهیر شکیان هه یه که هه نه و نیه ژماره یان ده گاته نزیکه ی ۴۹ چوارینه له کوی ۳۶۲ چوارینه هه روه ها عباس ره جه ویش نه م پشتگیریه ده کات به لام وه حید ده ستردی ده لیت ژماره ی چوارینه کانی باباتاهیر ۲۹۶ چوارینه یه نه وانه ی گومانیان لی ده کریت نزیکه ۷۰ چوارینه یه واته ژماره ی گشتی ده کاته ۳۶۶ چوارینه به لام له کتیبی دوو به یته های باباتاهیر له ۹۹۶-۱۰۰۰ هاتوو ده لیت:-
 "چوارینه کانی باباتاهیر ژماره یان ۲۶۴ چوارینه یه له گه ل چوار شیعری غه زه ل وه كه نه وه ی عباس ره جه وی ده لیت وه ۵۹ چوارینه شك له سه ری هه یه هه نه و نه ییت."

زور به ی هه لبه سته کانی باباتاهیر له کتیبی کو کردنه وه ی شیعره کاند ا هاتوو که له سه ده ی (۱۸ و ۱۹) دا له چاپ دراون به لام هه ندی له شیعره کانی بابا تاهیر له کتیبی نایینی پیروزی نه هلی هه فه کاند ا هاتوو وه كه ماموستا علائدین سجادی له میژووی نه ده بی کوردیدا له ۱۷۱۱ دا به زمانی د. سعید خانه وه ده لیت:- "پاویکی غهیری ئیسلام ده لیت باباتاهیر هه ندی له شیعره کانی به زمانی گورانی ساده نووسیوه و ناردوو به تی بو نه هلی هه فه کان بو نه وه ی له بیرو باوه ری یه کتر تی بگه ن".

نه مه ش صدیق بو ره که ی له میژووی ووئزه ی کوردی به رگی یه که م له ۱۵۸۹ دووباره ی ده کاته وه و پالپشتی ووته که ی ماموستا علائدین سجادی ده کات، له هه مان کاند ا مینوروسکی له کتیبه که ی (ملاحظات وانطباعات) له ۹۹۶ و ۱۰۳ دا ده لیت:- "گه لی هه لبه سته ی ناته واو که به زمانی باباتاهیره وه نووسراوه هه یه". نه و هه لبه ستانه ی باباتاهیر پاش ۱۷ سال که وتم به دواییه به رچاوم که ووت له ده فته ریکی ده ست نووس له نزیک شاری موسل که ژماره یان ۱۴ نه ك ۱۳، د. مارف خه زنه دار له لاپه ره ی

۱۸۸۵ دە ئىت مینورۇسكى ۱۳ دوو بەيتى باباتاھىرى لە كىتیبى سەرئەنجامدا دۆزبوتەو ھاورىكانىشى لە يارسانى ئەھلى حەق ۳۱ دوو بەيتى تریان بۇرەوانە كىردوۋە ھەرۋەھا لە لاپەرەى ۱۹۰۵ دە ئىت ئىتر نايىت بىر لە شىعرەكانى بابا تاھىر بىكەينەو بەبى ئەوھى رەچاۋى ئاينى يارسان بىكرىت، ھەرۋەھا مینورۇسكى دە ئىت لە سالى ۱۸۸۵ ز خۇرھەلات ناس ھىوار ھەستا ۵۹ چوارىنەى لە چوارىنەكان باباتاھىر بۇبەكەم جار بلاۋ كىردوۋە پاشان ۵۹ دىكەش. ۱۹۰۸ ز جارىكى تر بلاۋى كىردوۋە لە گەل يە كىك (لە ھەلبەستە خۇشەۋىستىبەكانى بە ئام پاشان خۇرھەلات ناس (ھرون ئەلن) ۸۰ چوارىنەى لە گەل يە كىك لە ھەلبەستەكانى بۇ زمانى يىانى گۇرى لە سالى ۱۳۰۶ك- ۱۹۲۷ ز. خاۋەنى گۇفارى ئەرمەغانى فارسى لە تەھران سەيد حوسىن ۋە حىد دەستگردى الاصفهانى ديوانەكەى لە چابدايەو، شىخ محمد خال دە ئىت لە لاپەرەى ۱۹۲۷، ۋە حىد دەستگردى ئىسففەھانى نوسەرى گۇفارى ئەرمەغانى فارسى ديوانى بابا تاھىرى لە چابداۋەو بلاۋى كىردوۋە كە ۲۹۶ چوارىنەى ۋە چوار چامەيە ۋە ۶۲ چوارىنەى تىرىشى كىردوۋە بە پاشكۆى ئەم ديوانەكە دە رېھىناۋن لە كەشكۆل ۋە بەيازى دەست نوس ۋە جارىكى تر لە سالى ۱۹۳۲ ز دووبارە لە چاپى دايەو لە گەل پىشەكەك بە ناۋى ماموستا(رەشىد ياسەمى) يەو بۇبەكەم جار، ۋە ۱۰ چوارىنەى كەشى لە گەلدا بوو كە لە كومەلە دەستنووسىك دۆزبوتەو. باشتىن كىتب كە جىيە متمانە بيت كىتیبى(عەباس رەجەۋى) بە ناۋ نىشانى (كلىيات باباتاھىر) چاپى تەھران كەزۇر لە نووسەرو زانايان ناۋى دەبەن كە ئەۋىش زىاتر پىشتى بەستوۋ بە چاپەكەى ۋە حىد دەستگردى.

كۆمەلەى چوارىنەكانى باباتاھىرى ھەمەدانى لە گەل ھەلبەستەكانى بە گىشتى بە پىنى ناۋەرو كە كەى كراۋە بە سى بەشەۋەكە ئىمە دەقى ئەو

به‌شانه‌ده‌نوسینه‌وه‌وه‌كه له كتيبه‌كه‌ی دل‌زارو ماموستا‌عه‌لاه‌ده‌دین
سجادی (ده‌قه‌کانی ئە‌ده‌بی کوردی) دا‌هاتوو‌ه به‌م شیوه‌یه :-

١. خوشه‌ویستی راسته‌قینه :-

ئه‌مه‌ئه‌وه د‌گه‌یه‌نیت که (فاتمه‌له‌ره) ناوی خوشه‌ویسته‌که‌ی بووه‌و
(ئیله‌ماتی) شیعه‌که‌ی بووه. وه‌كه ده‌رده‌که‌ویت له شیعه‌که‌ی
به‌شیوه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی که هه‌ستی به‌رامبه‌ر جوانی فاتمه‌ده‌رپروه. ئیمه
لیره‌دا ده‌لین خوشه‌ویستی باباته‌هیر مه‌جازی بووه، ئیله‌ماتی شیعه‌که‌ی
فاتمه‌له‌ره نه‌بووه، به‌شیوه‌ی خه‌یال خوشه‌ویستی ده‌رپروه، په‌یوه‌ندی
به‌ناخی بیروباوه‌ره‌که‌یه‌وه هه‌بووه، چونکه فاتمه‌له‌ره وه‌كه له‌پیشه‌وه
باسمان کرد خوشکی بووه‌یان وه‌كه هه‌ندیك هاتوو‌ه ته‌سه‌ر بیروباوه‌ری
ئاینه‌که‌ی گه‌یشوو‌ه ته‌خزمه‌تی و به‌خوشکیکی خو‌ی داناوه‌که‌پتکه‌وه
ژباون بوونه‌ته‌پیرو موریدیه‌کتر و ئه‌م جو‌ره په‌یوه‌ندی‌ه‌ش ئاشکرایه
شیوه‌ی باب و فه‌رزه‌نده‌یان براو خوشك وه‌رده‌گریت وه‌له‌یه‌کتر مه‌حروم
ده‌بن ته‌نها عیشتی ئیلاهی و ته‌ریقه‌ت پتکه‌وه‌کو‌یان ده‌کاته‌وه زیاتر بو
روون کردنه‌وه‌ی ئه‌م راستیه‌ش (صدیق بوره‌که‌ی) له‌میزووی ویژه‌ی
کوردیدا له‌به‌رگی یه‌که‌م باسی باباته‌هیر ده‌کات له‌لا ٨٨ ده‌لێت :- فاتمه
لوره‌ویستی له‌گه‌ل شاخو‌شین بروا به‌لام باباته‌یه‌ر که‌ماوه‌یه‌کی زور بوو
دولبه‌ری ئه‌و بوو له‌دلی خو‌یدا بیری کرده‌وه به‌شاخو‌شین بلی فاتمه
لوره‌ی بو‌ماره‌بکات، شاخو‌شین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئاگای له‌بیرو دلی باباته‌هیر
بوو مزگینی دایی که په‌یوه‌ندی ژن ومی‌ردی هه‌ردوکیان له‌روژی په‌سلاندا
وه‌کو له‌یلاو مه‌جنوون ئه‌نجام ده‌دریت.

۲- عیشتی ئیلاهی (خوایی) :-

ئەمە ئەو دەردە برپیت که لە خۆشەویستیدا سەر نه که وتووہ وای لی کردوہ به گشتی دوور بکه وئته وەو بو لایه کی تر بروا، به لام له راستیدا وانیه، چونکه باباتاھیر شاعیریکی سوؤفی و عشقی ته ریتقه تو خۆشەویستی خواو هه قیقهت له ناو شیعره کانی دەردە برپیت جا به شیوہی مه جاز بیت یان راسته و خو، خۆشەویستی بابا بو دونیاو دەروون نه بووہ، به لکو وهك له پشان باسمان کرد له سیفه تی سوؤفیان ویستی دەروون و دونیا له خاك بنی بو ئەوہی بگاته پلہی (که مال) وهك جه مسه ریکی کاریگه ری بیر وبروای ئاینه که ی له و سه رده مه دا.

۳- ناو هیئانی (حوسین) رووداوه کانی که ربه لا ئەمەش ئەوہ دەردە برپیت که باباتاھیر وهك لوپه کان له سه ر مه زه هه بی جه عفه ری (شیعی) بووہ، بو روونکردنه وهی ئەم ووتیه وهك له وهو پیش باسمان کرد باباتاھیر جه عفه ری نییه و نه بووہ هه رچه نده ئەمه بروای زوربه ی نووسه ران و روۆشه نبیرانه، له راستیدا بیرو بروای ئاینه که ی جیاوازییه کی زوری هه یه له گه ل ه ی جه عفه رییه کان له زور پوه وه، به لام تیئه لکیش بووہ له گه ل ئاینی ئیسلامدا و به تایبەت بیروایان به رامبه ر ئیمامی عه لی (رخ) وه ئیمامی حوسین وه رووداوه کانی که ربه لا. زوربه ی کهسانی تریش له ناو دارانی ئیسلام به هو ی بروای دونای دو ن (حلول و تناسخ) وه.

به لام فه همی کاکه یی له نویسنه کایدا له گو فاری مامو ستای کورد ژ. (۱۱) و (۱۲) له لا ۱۵۸ دە لیئت: -" ده توانین شیعره کانی باباتاھیر بکه ینه دوو به شه وه.

یه که میان؛ شیعره باتیه کانی باباتاھیرن که په یوه ندی راسته و خو یان به ئاینی ئەهلی هه قه وه هه یه.

دووه میان“ شیعره زاراییه کانی باباتاهیر که زیاتر به مه بهستی دنیای نووسیووتی به نام له ناواخنی ئەم شیعرا ئەدا زۆر جار بیروبواوەری ئەهلی هەق دەردە کەون. وەك له لیکدانەوهی ئەم دوو چوارینه دا دەردە کەوێت:-

خۆشا انان کەهر شامان تەوینند
سخن واتە گەرن واتە نشینتند
گەرم دسەرس نبی ایم تەوینم
بەشم انان بوینم کە تەوینند

واتە:

خۆزگەم بەوانە ی هەر شامی* تۆ دەبینن شام=ئێواران
لە گەلت دەدوینن لە گەلت دادەنیشن
گەر من دەسپرەم نەبوو بێم تۆ ببینم
دەچم ئەوانە دەبینم کە تۆ دەبینن

زیاتر رووناکێ دەخاتە سەر ئەو چوارینه یە لەسەر زاری د.مارف خەزەندار کە ووتویەتی:- "باباتاهیر لێرە دا جاری نە گەشتۆتە تەویسالی مەعشوقە کە ی بۆیە بە ناراستە و خۆ ئاواتە خوازە بیگاتی لە ریگای کە سانیکێ ترەووە کە بەویسالی گەشتوون"؟ ئەو مەعشوقە ی باباتاهیر پەرەردگارە. ئەمەش زمانی ئاخوتنی سوڤیگەرە. یان لە چوارینه یە کیدا کە باباتاهیر خودا دەدوژیتەو، ئیدی بۆی دەردە کەوێت کە ماوای خوا تەنیا زەریانیە، بگرە لەسارا و کیو و دەشت و هەموو شت و شوین و جیگایە کدا ماوای هەیه. ئەو خۆشەویستیە کە لە هەموو شتیکدا بەدی دەکریت، ئەو عیشقیکە لەهەر زەرەیه کدایە هەیه:

بصحراء بنگرم صحرا تـه وینم
 بدریا بنگرم دریـا تـه وینم
 بهرجا بنگرم کوه دەر و دشت
 نشان از قامت رعنا تـه وینم

واته

ده نورمه سارا له سارا تـودەیینم
 ده نورمه زه ریا له زه ریا تـودەیینم
 هه رکوی ده نورم کۆ و دەر و دشت
 نیشانهی بالای ره عنای تـودەیینم

خوابگاهی باباتاهیر

بوونی خوابگاهی باباتاهیر له شاری هه مه دان له ئیران و له سه ر
 ته پۆلکی مام ناوه نده به رزی که ده که وینته ژووروی خۆرئاوای شاره که وه له
 کوچهی بن بازار زیاره تگاهی هه مووانه وه له کۆنترین کتیب که هی (حمد
 الله المستوفی) یه له سالی ۷۵۰ ک کوچی دوایی کردوه ناوی
 کتیبه که (زهد القلوب) ه باسی ئه و خوابگاهی کردوه. شیخ مه حه مدی
 خال له گوڤاری کۆری زانیاری کورد به رگی (۵) له لا ۱۳۰ باسی گوڤره که ی
 ده کا و ده لی: -" هه ر له و ژووره شدا دوو گوڤری که هه یه یه کیکیان هی
 دایانه که یه تی که فاتمیه پاسه وانانی گلکۆی باباتاهیریش
 ده لین: فاتمیه کی دیکه هه ر له و ناوه دا نیرا وه ده بی تیکه لی یه کدی
 نه کرین وه که نه حمه د تاقانه ده لیت له لا ۲۵ ی کتیبه که یداهه ر وا ده لیت
 :نازاده مه دانی (دیوان له لا ۱۶، ۲۱) ژنه شیردەری باباتاهیر (مامان) باسی
 ده کا و په یوه ندی نیوانیان به شیوه یه کی مه دهنی بووه باسی ده کات،

ئەوى تريان ھى (حاج ميرزا عەلى فەقى كەوسەرى) يە، ھەرسى گۆرە كە
 سندوقىكى دارى لووس ھابەسەريانەوہ". ئەو خوابگاھە ھەموو كەس بۆى
 ھەيە زيارەتى بىكات جگە لەيارو مورىدە كانى رىنگە و برواى باباتاهير،
 چەند ژوورىكى تر ھەن لە دەورو بەرى بۆ نوژ كوردن و ھەسانەوہ بەس
 لىرەدا پرسيارىك خۆى دەنوڤنى كە ئايا تە پۆلكە كەى خوابگا كە ھەمان
 تە پۆلكە يە باباتاهير پىشوازى و نامۆزگارى سولتانى سەلجوقىيە كانى
 كرد (تورغرل بىك) لە كاتى داگىر كوردنى شارى ھەمەدان يان نە؟

بەلام مینۆرسكى لە ئىنسكلۆپىدىيەى ئىسلامىدا بەرگى (۳) لە ۱۲۳۷۷
 دەلى: -" (فاتمە لەرە) لە تەنىشتى گۆرى باباتاهير بە خاك سپىراوہ و دەبى
 لە نىوان ئەم فاتمە يە و فاتمە يە كى تر تىكە لاوى نە كەين كە لە ھەمان جىگە دا
 ھەيە". و اتا لىرەدا بە پى ووتەى مینۆرسكى چوار گۆر ھەيە لە و جىگە دا
 وەك مە ھەمد خالىش دەلى: -" گۆرى حاج ميرزا عەلى فەقى كەوسەرىش
 لەوى يە" ھەروا عەبدولرەزاق ئەلھەسەنى لە گۆفارى (لوغە العرب)
 ژ. (۸) لە ۱۶۰۸۱ باسى خوابگاھى باباتاهير دە كە لە شارى مەندەلى و
 دەلى: - قەلەم حاجىە كان تە كىيە كىان ھەيە زيارەتگاھىكى تىايە گوايە
 ھى يە كىك لە ئىمامى گەورە كانە بە ناوى (شىخ باباتاهير) ھەر كە سىك
 بۆى ھەيە بروا تە ئەو شوڤنە.

لە لاىە كى كەوش عەلى سەيد گۆرانى لە گۆفارى كۆرى زانىارى كورد
 بەشى دووہم بەرگى دووہم لە ۱۱۰ باسى مەقامىكى تر دە كە بۆ باباتاهير
 لە نرىك شارى پاوہى ئىرانى و دەلى: -" يە كىك لە پاوہ ئابىنە كان و
 پاىە بەرزو شاعىرى بە ناوبانگ (باباتاهير) كە مەقامىكى پىرۆزى ھەيە گۆرى
 شاھزادە ئەحمەدى تىايە لە نرىك ناوچەى (بى ئاؤ) لە خاكى كە لە وەند
 بەرامبەر ناوچەى كۆس (مجبورى) ئەو يە كىكە لە سەيدە كانى خىلى پاوہ.
 زۆرتەر بىرورا وا دەچى كە خوا بگاھى باباتاهير لە ھەمەدان بىت بەلام ئەو

جیگه یانه ی که مه قامیان هه یه (زیاره گاه) دوورنیه له خوشه ویستی بابا بیّت
 نه و مه قامانه یان دروست کرد بیّ له ته کیه کاندای و زیاتر بایه خیان داوه تی بو
 زیاتر ریژ لینان و جیگه ی کوبوونه وی نایینه که یان.

شعره کانی با شیره کانی بابا تاهیر

(۱)

تهن میحنهت کشی دیرم خودایا
 دلّ حه سرهت کشی دیرم خودایا
 زه شهوق مه سهکن و داد غه ربی
 به سینه ئاته شی دیرم خودایا

کشی = کیشی . تهن = گیان . دیرم = هه مه . مه سهکن = مال . ئاته ش =

ئاگر

ناوه پروکی چوارینه که نه وه یه شاعیر وه ک سو فیه کی بی مالّ و حالّ که
 به پارانه وه له خوای گه وره ده لیت: - من گیانم هه ر له ره نج و میحنه تدا یه
 ودلّم حه سره تی هه یه و ئاواته کانی نه ها توه ته دی، که له م دونیا یه غه ربیم،
 هه میسه به په زوشه وه م بگه م به جیگای هه قیقه تی له جزوری تودا، بو به
 له سینه مدا ئاگر نیک هه ئبوه، به هو ی سو زو نه وینی دیداری هه ق .

دلزار له گه نجینه که یداکو ربویه تی بو سه ر زاری سو رانی :

له شی مه ینهت که شم هه س ئه ی خودایه
 دلّی حه سرهت که شم هه س ئه ی خودایه
 له تاوی مه فته نو دادی غه ربی
 له سینه ئاته شم هه س ئه ی خودایه

کشی = کیش، کیشم له کیشانه و دیه . ووشه ی ههس زیاتر له ناوچه کانی
دهور و بهری خانه قین و نزیك کرمانشاه به کار دیت، دیرم به کار دیت له
لورستان به گشتی.

له دوو بهیته های بابا تاهیر لا ۳۶ ئەم خشته یه بهم جوړه هاتوووه :
زه شوق مهسکه نو جهور غه ربیی، ههرو وها له جیاتی دل حهسرت
نوسراوه دل با غه م

(۲)

بی ته یار د ب به بوستان گول مه رویا
ئه گر رویا که سش هه رگز مه بویا
بی ته هه ر کهس به خنده له ب کشایه
ره خش ئەز خوون دل هه رکز مه شویا

بی ته = بی تو. مه رویا = نارویت. مه بویا = ئە بوو. کشایه = دیت مه شویا
= ده شی. ئەز = له

واته: -- خودایا به بی فرمانی تو گول له گولستان نارویت، نه گه ر گول
بروی وخواوه نی گوازار هه ر کی بیت، به بی تو ئەو گول ه
بزیه ک (خه ندهیه ک) به سه ر لیویدا بیبایه ت، هرگیز ده شی ت ره خشی له
خوینی دلدا بتلیته وه. زور ده چینه وه سه ر قسه ی پیشینان که ده لیت: بی
فرمانی خوا گه لا له دار نایته وه.

له دوو بهیته‌های بابا تاهیر نیوه دپیری سییه‌م به‌م شیوه‌ی خواره‌وه
هاتوه :-

بی ته ههر گول به‌خنده له‌ب کشایه‌د

(۳)

به‌به‌نده‌م شال و میپوشه‌م قه‌ده‌ك را
بنازم گهردش چه‌رخ و فه‌له‌ك را
بگهردم ئاب ده‌ریا هاسه‌راسه‌ر
بشوویه‌م ههر دوو ده‌ست بی نمه‌ك را

به‌به‌نده‌م = به‌جه‌سته‌م، به‌گیانم . میپوشه‌م = له‌به‌ر نه‌که‌م، نه‌پوشم
قه‌ده‌ك را = سه‌ر تا پ بنازم گهردش = سه‌یرانیک پیک خه‌م یان ده‌که‌م .
بگهردم = بگهریم، بسوورپیمه‌وه بشوویه‌م = بشووم . نمه‌ك = خوی
واته :- خه‌رقه‌ی سو‌فیکه‌ری به‌گیانوجه‌سته‌م ده‌پوشم تا دونیا سه‌راسه‌ر
بگهریم، ئاره‌زوه‌کانی دل وده‌روون پی شیل بکه‌م تا بگه‌م به‌وه‌هیواو
ئاواته‌ی له‌سه‌ری داوم، به‌یه‌کجاره‌کی له‌ناخدا بدره‌وشیمه‌وه‌ئه‌وه‌ش
به‌رزترین پله‌یه‌له‌ه‌دونیا‌ی سو‌فیکه‌ریدا .

(۴)

ته‌که‌ناخواندی علم سه‌ماوات
ته‌که‌نابوردی ره‌ده‌ر خه‌راتات
ته‌که‌سوود وزیران خود نه‌دانی
به‌یاروون ره‌سی هه‌یهات هه‌یهات

ته = تو . ناخواندی = نه‌خویندووته . نابورده‌ره = ریست نه‌بردوه . به
یاروون = به‌یاران، دوستان . نه‌دانی = نازانی . ره‌سی = ده‌گه‌ی

واته:- ئەگەر تۆ شارەزاییت نەبێ لە ئایین و ئاین زانی و ڕەنجت نەدابێ
ئاگات لە خێر و شەرنەبیت و سوود و زیانی خۆت نەزانی کە ی دەگە بە
ئاوات لە ریزی یاراندا دەبیت.

دئزار لە گەنجینه کەیدا لە ۱۴۱۱ دا کردوویە بە سوورانی بە شیوەی
خوارەو:-

کە تۆ نەت خۆیندووە عیلمی سەماوات
کە تۆ نابەیتە دەر ری لە خەرابات
کە تۆ سوود و زیانی خۆت نەزانی
بە یاران کە ی ئەگە ی هەبەت هەبەت

(۵)

ئەگەر دل دۆلبەر و دۆلبەر کودام ئەست
و ئەگەر دۆلبەر دل و دل راچە نام ئەست
دل و دۆلبەر نەهەم ئامیتە وینەم
نەدوونەم دلکە و دۆلبەر کودام ئەست

کودام = کێ یە، کامە یە . چە نام = لە ناو، لە ناخدا یە . نەهەم = نەغەم
و هەم . ئامیتە = ئاویتە، تیک ئالو . نەدوونەم = نازانم . وینەم = دەبینم
مەبەستی بابا لیرەدا لە دۆلبەرە کە ی ئەو عیشق و سەودایە خوداییە کە
دلی هەمیشە لیدانی لە ناخدا لە پیناوی ئەودایە، خوی وا دەبینی کە دل
و دۆلبەرە کە ی واتە ئەوین و سەودایی هەمیشە ئاویتە ی غەمن بە شیوەیە ک
گەشتووە تە رادەبە ک لیکیان ناکاتەو.

فەهمی کاکەیی بەم شیوەیە کردوویە بە سوورانی لە گوڤاری ماموستای
کورد ژ (۱۱) و (۱۲) دا:

ئەگەر دل دلبەر بی ئەی دلبەر کییه
 گەر دلبەر دلبی دل له کام جیه (ناوی چیه)
 ههم دل ههم دلبەر ئامیتیه یه کن
 نازانم دل کام و دلبه ریش کییه

باش دۆزینەوهی مه عشووق و نوۆشکردنی جامی مهی و سەردانی دەمه و
 ئیواران، نهخته نهخته بابا خووره وشت و خەسلەته کانی خووی دادەمالیت
 و به خەسلەت و سیفاتی ئەو خووده گریت و دەگاته دوا پلهی سوڤیگه‌ری که
 قونای نیستی (فەنا) یه وئیدی له بۆی جودا ناکریته‌وه که عاشق کییه
 و مه عشووق کییه.

صدیق بۆره که‌یی له میژووی و پێژهی کوردی دا بهم شیوهی نویسه‌وه
 لیکی داوه‌ته‌وه :-

ئەگەر دل دلبەر و دلبەر کودوو مه
 وه گەر دلبەر دل و دل را چه نوومه
 دل و دو لبەر وه ههم ئاوبته و نهم
 نه زوونهم دل که و دلبەر کودوو مه

واته :- ئەگەر دل دلبەر ئەی دلبەر کامه‌یه؟ ئەگەر دلبەر دل ئەی دلبەر
 ناوی چیه؟ دل و دو لبەر پیکه‌وه تیکه‌لاو و ئاوبته ئەینم دل کام و دلبەر
 کامه‌یه؟

له میژووی ئەدەبی کوردی د. مەرف خەزەندەر له ۱۱/۲۱ دا بهم شیوه‌یه هاتوووه :-

ئەگەر دل دلبەر دلبەر چه نوومه
 وه گەر دلبەر دل ئەه ز چه نوومه
 دل و دو لبەر به ههم ئامیتیه دیروم
 نه زوونهم دل که هه دلبەر کدوو مه

واته:-

ئەگەر دل دۆبەرە دۆبەر ناوی چىيە
ئەگەر دۆبەر دل ناوی چىيە
دل دۆبەر تىكەل بە يەكترى بوون
نسا زانم دل كىيەو دۆبەر كامە يە

ئىنجا دەليت :- دۆبەر ھەموو شتىكە ولە ھەموو جى يەكە، واتە بوون
ئەوہ يا لەوہوہيە، بابا تاهير بە شىكە لە بوونى دۆبەر، لە يەكتر جيا نابنەوہ
ئەگەر چى وەكو دوو جەوہەر خويان دەنوئىن. بەلام لە راستىدا يەك
جەوہەرن.

ھەروا رازش لە لا ۳۰ دا کردويەتى بە سۆرانى .

(۶)

شەب تارىك وسەنگستان ومومەست
قەدەح ئەز دەست مو ئەفتادە نەشكست
نىگەدار نەداش نىك ونىگە داشت
وہگەر نە صەد قەدەح نەفتادە بشكست

شەب=شەو . قەدەح=كاسەى مەى . مو=من، ئىمە . نىك=چاكە، كارى
باش. نەداش=نەى بوو، نىەتى. سەنگستان، سەنگ=بەرد، جىگای بەرد .
ئەفتادە=كەوت، بەربوہوہ

*فەھمى كا كەى لە گوڤارى ماموستاى كورد ژ (۱۱)و(۱۲) دا دەليت
:-ئىدى لە خوښى ئەوہى بابا خوښەو پستەكەى خوښى دەدۆزىتەوہ، لە
چاوى ئەو بادەى مەى نۆش دەكات، ھەر بۆيە لە تارىكى شەوى تاراو لە
رىنگاى پڕ لە كۆسپ وتەگەرەى ھەق پەرسىدا ئەم مەستەوسەر خوښە ...

مهستی عشقیکی به زدانیه که هیچ شتیکی دی جیگای به و عیشقه له ق
 ناکات ته نانهت ئه گهر چی کۆسپ وته گهره بادهی عیشقه که ی له دهست
 بخهن، به لآ م باده ناشکیت، چونکه له پیناو ئه و خو شه ویستیه داهه موو جو ره
 ناخو شی وزه حمه تیبه ک قه بول ده کات وه گومانی لیبی نییه، خه لکی دی
 چونکه خوشه ویستیان بناغیه کی راسته قینه ی نییه باده ههر له ناو
 دهستیاندا شکا .

* وه بهم شیوهی خواره وه کردویه تی به سو رانی :

شه و تاریکه و به ردستانه و منم مه ست
 باده له ده ستم که وت نه شکا
 چاودیره که ی چاک چاوی لیه بوو (پاراستی)
 وه گهر ناسه د باده ی نه که وتوو شکا

(۷)

عه زیزا کاسه ی چه شم سهرایهت
 مه یان ههر دوو چه شم خاک پایهت
 ئه ز ئان ترسه م که غافل پانه هی باز
 نشینه د خار موژگانم به پایهت

چه شم = چا و . پایهت = پییه کانت . ترسه م = ده ترسیم . سهرایهت
 = ده شتی ، راستی ، چۆلی . خار = درک پانه هی = پی بنیی ، پیت بکه ویت .
 واته :-

ئازیزم وه ره چاوانی من سهرانگای توویه
 پی بنی به بان چاوانا، با بتگرمه ئامیز
 ده ترسیم له غه فله تدا پی (هه نگاو) بنیی
 تیژی برژانگه کانم ئازاری بن پیت بدهن

ماموستا فوئاد حسين له كتيبه كيدا (ئافرهت له هونراوهى كوردیدا له ۵۵) ده لیت :- لیره دا چاو كه به كلكترين ئەندامانى لهش ده ژمیردریت شاعیر ده یكا به قوربانى بهر پئی خوشه و پسته كه ی وله برژانگه كانى ده ترسى نه وهك زبان به دل به ره كه ی بگه یه نیت.

ئەم دول به ره ی بابا تاهیر كى یه؟! تا ئیستا له چوارینه كانى بابا تاهیردا ناوى هیچ ئافره تيك نه هاتوو ده دول به رى بابا ییت، وهك شاعیره كانى دى كورد هوارى، ئەو دول به ره ی بابا تاهیر

له په نهانه، له پشت په رده وه دایه هه موو كهس ئە گه ر ده ركى پى بكات به لام نایینى. بویه گوشش وسكالای بابا تاهیر هه میسه بو ئە وه یه، له پشت په رده وه چاوى پى بكهوى وشادمانییت وپه نهانى بوو بابا نه مینى.

(۸)

بوود ده رد مو ده رموونم ئەز دۆست
 بوود وه صل مو هیجروونم ئەز دۆست
 ئە گه ر قه صابم ئەز تهن واكره پۆست
 جودا هه ركز نه كرده جوونم ئەز دۆست

بوود = ده بى، ده شى. ده رموون = ده رمان، ده وا. واكره = دامالیت،

لینى كاته وه. جوونم = گیانم

بابا ده لیت :- ده بى ده رمانى ئەو ده رده ی من كه گیروو ده ی بوومه لای دۆسته كه م ییت، دییت له م سه رگه ردانى وویلى و دووریه م بگه م به دۆست، ئەمن هه ر ئە وینى ئەوم له م ریگایه دا رهنج ده ده م ئە گه ر قه سایش پۆستم له له شم بکاته وه من هه ر عاشقى ئەوم له وجودا نابمه وه، تاده یگه م دل داده مرکیت به یه كجاری .

دلزار له گه نجینه كیدا به شیوه ی خواره وه کردویه به سورانى له لا ۹۵ دا:

له ياره وهويه دهر دو دهرمانم
 له ياره وهويه وهصل وهيجرانم
 قه سباب گهر پيستم له بهردامالي
 جيا ناكاته وه له يار گيانم

(۹)

ته دووري ئەز بهرم دل دهر بهرم نيست
 هه واي ديگهري ئاند سهرم نيست
 به جان دو لبهرم كز هه دوو عالم
 ته مه ناي ديگه ر جز دو لبهرم نيست

ته = تو . بهرم = له به دهن . ديگه ر = يه كيكي كه . نيست = نيه . ئاند
 سهرم = له سهرما ، له نيو سهرما . كز = مه لول ، كزي . جز = هيچ
 واته :- ئەي ئەويني من له دووري تويا دل له به دهنم له گيانم نه ماوه ،
 گيرودهت بووم وغهيره ئەويني تو هيچ كهس له ميشكدا نيه ، سويندت پي
 ده خووم كه له ههردوو دونيادا هه ر مل كه چي تو بم ، غهيره ئەوهش هيچ
 ئاواتيكي ديكه م نيه .

(۱۰)

خوپه م كوهان خوپه م كوهان خوپه م دهشت
 خوپه م ئانان كه ئاين الايان گهشت
 وهسي هه ندو وهسي شه ندو وهسي يه ند
 هه مان كو وهه مان هاموون هه مان دهشت

خوپه م = خووشه ، دلگيره . كوه = چيا ، شاخ . ئانان = ئەوانه . ئاين
 الايان = به دل شادي . وهسي = دهسي ، جاري . هه ند = سهيران . شه ند =
 شايي ، زه ماوه ند . يه ند = راو . هاموون = ماوه ، نيوان .

رازی له لا ۲۲ دا کردویه به سۆرانی بهم شیوهی خوارهوه.

(۱۰)

خوشه شاخان خوشه چیا خوشه دهشت
خوشه هه موو به دلشادی بکهین گهشت
دهمی سهیران دهمی شایی دهمی راو
هه ر ئه و کیوه کالی زانی بووه دهشت

واته: - گهشت وگوزار وگه ران چهند خوشه له ناو ئه و چیاو دۆل
ودهشته، دهمیك سهیران که ی، دهمیك شایی ودهمیك راو له نیوان هه مان
چیاو دۆل ودهشتدا .

(۱۱)

به هار ئامه د به سه حراو دهرو دهشت
جوانی هه م به هاری بوودو بگودهشت
سه ر قه بر جوانوون لاله رووبه د
دهمی که مه هوشان ئاین به گل گهشت

ئامه د= هات . لاله= هه لاله جو ره گوئیکه . روویه= شین بوو، سه وز بوو .
بگودهشت= تی ده پهری، نه گه رایه وه . مه هوشان= مه ست ودل خوش .
ئاین= به ژانه وه . جوانون= جوانان، لاوان .

رازی له لا ۳۰ کردویه به سۆرانی بهم شیوهی خوارهوه .

ئه وا به هار هات گیاژیایه وه
به هاری جوانیم نه گه رایه وه
لاله روا له سه ر گوپی جوانان
سهیرانگای مهستان وا بوژیایه وه

واته:-

به هار هات دايپوشي دهشت ودهورو بيابان
ئهو به هاره بوو روپشت نه گه رايه وهو به جواني
له سهر گوري لاوان گولي هه لاله روا
دهميك (ساتيك) دل خوش وبوژانه وه له ناو گلدا

(۱۲)

نمي پورسي زييار دل فكات
كه وا گيان گودهشت باغ زبه هارت
ته ياد مو دهر ئين مودهت ميكوني
نه دونهم واكيان بي سهر و كارت

نمي پورسي = ناپرسی . فكار = غه مبار، مات ومه لول، دوو چاري برين.
مه كوني = ده كه ي دهر ئين = له م ماوه يه دا . نه دوونهم = نازانم .
واكيان = كردنه وه، دهست پي كردن
ئه حمه د تاقانه له كتیبه كه ي (بابا تاهيري هه مه داني ژيان وبه ره هه مي)

له لالا ۲۹ دا گوريويه تي بو سهر سوراني به م شيويه :

نو ناپرسی له ياري دل زامارت
كه وهل كيت برده سهر باغ وبه هارت
ئه تو له م ماوه دا له منت نه پرسی
له گهل كي بوو نزانم سهر و كارت

دهقه که ی له کتیبی وه حید ده ستردی وه رگرتوه که هه مان نه و
 ده قهیه له کتیبی عه باس ره جه ویدا هه یه. به لām له جیاتی برگی (که ول
 کیت برده سهر) نه م برگیه هه یه (که وا کیان گده شت).

(۱۳)

شیر مهردی بدهم دلām چه زونه ست
 نه جهل قه سدم کره شیر زه یونه ست
 ژه مو شیر ژبون پر هیژ میکه رد
 ته نم وا مه رک جه نگیدن نه دونه ست

رازی له ۳۷ دا کرویه به سورانی به م شیوه یه ی خواره وه.

شیری مهردم به لām دل چی نه زانی
 رنبوی نه جهل هاتوه بو شکانی
 له روم وه ستاوه وه ک شیر به هه لمه ت
 ده می چه شتی نه لیسی به زوبانی

ژبون = ژبان . مه رگ = مردن . جه نگیدن = نه جهنگی ، نه چه شی .
 نه دونه ست = نازانی . شیر مهردی = شیری مهردم

(۱۴)

یه کی به رزیکری نالون ده رتین ده شت
 به چه شم خون فشان نالاله میگه شت
 هه می گه شت و هه می گوفت نه ی در یخا
 که بایه د کوشتهن و هیشتهن ده رتین ده شت

خون فشان = خوین باران. میگه شت = نه چه ند. زیگری نالون = له ناله و
ز کردایه. میگوفت = نه یووت. هیشته ن = به جیهیشتن. کوشته ن = چاندن.

دلزار به م شیوهی خواره کردوو به تی به سورانی له ژنر لا ۵۸۸۱:

وه رزنی لری له ئهم ده شته نهینالاند
به چاوی خونبار هه لاله ی نه چاند
ههر نه یوه شان و نه یووت درنخا
نه بی لهم ده شته چاندن و جیمان

(۱۵)

نه قش شومم به دنیا به هر نانه ست
که تن نه ز به هر مووران پهروه رانست
نه دونه ستم که شه رگ به نده کی چیست
ههرزه بووره م به مه بیدان جیهانه ست

به هره = به ش. مووران = میروو. ههرزه بووره م = ههرزه کارم.
نه دونه ستم = نه مزانی. به نده کی = به نده. پهروه روانه ست = پهروه ده.
چیست = چیه.

(۱۶)

دلئی دیرم خه ریداری موحه بهت
کزئوو گهرم نه ست بازار موحه بهت
لیباسی بافته م بهر قامهت دل
زبوود موحنهت وتار موحه بهت

دیرم = هه مه. خه ریدار = کپیار. کز = گپ، گلپه. بافته م = پو شاره،
له بهر کردوو. بوود = پو. تار = تان.

دلزار له گه نڅینه کهیدا له لاسه ۱۵۳ به م شیوهیه کروویه تی به سورانی:
 دلّیکم ههیه کړیاری ئه وینه (موحه بهت)
 گری زور گهرمه له بازاری ئه وینداری
 به رگیکم پوښیوه به قامه تی دل
 له یادی بی نارامی و شهوی تاریکی ئه وین

شیخ مه حه مه دخال له په رتوو که که ی بابا تاهیر هه مه دانی چاپی به غداد
 سالی ۱۹۲۲ له لاسه ۱۵ ده لیت:- "بابا تاهیر شاعیریکي به رزو بالایه
 به سروشت و عاشقیکی دل سوتاوی ده روون برینداره به جوړیکي وا که
 کالیبه کی عاشقانه ی به بالای خوی برپوه که پوی مهینه ت وراپه لی
 له موحه بهت "وهك خوی ده لی":

دلّیکم ههس کړیاری موحه بهت
 له لای ئه و گهرمه بازاری موحه بهت
 کراسیکم به بالای ئه و برپوه
 له پوی مهینه ت و تانی موحه بهت

(۱۷)

قه زه پوښیوه ده ر گۆشم بـواچ
 که ئین ده ر دل توو بی عیلاج
 ئه گهر گه وهه ر به بی خوا هوون نه داری
 هه می ئین جوون توکه بی ره و اج

ده ر گۆشم بواچ = به گوڼما بللی. خوا هوون = داوا کار. جوون = گیان.
 هه مین ئین = هه مووئمه، گشت ئه مه. قه زه = حاجه ت. گه وهه ر = لیره دا
 مه به سستی گیان و روح.

(۱۸)

زه دهست دیده و دل ههردوو فریاد
ههردو ئانچه دیده بینه دل کونه یاد
بسازم خه نجه ری نیشش زه پوؤلاد
زه نم بهر دیده تا دل گرده ئازاد

ئانچه = هه مووشت، هه رشت... دیده بینه = چاو ده بینی. کونه د =
ده کات. بسازم = دروست بکه م. نیشش = نوکی. زه نم = لی ده م

* دلزار له گه نجینه کهیدا کردویه به سورانی :- له دهس چاو له دهس
دل ههردوو فریاد

که چاو ههردو چی بینی دل ئه کایاد
ئه که م من خه نجه ری نووکی له پوؤلاد
ئیتر ئه یدهم له چاو تا بی ئازاد

م. علاء الدین سجادی له دهقه کانی ئه ده بی کوردیدا لا ۴۴ ده ئیت :-
ئه م چوار خشته کیانه به رهه می ههست و سوؤزی به رزی هونه ری رهند
وقه له ندهر بابا تایه ری هه مه دانی به.

شیخ مه حمه د خال له پهرتوکی بابا تاهیر لا ۱۶ هه مان ئه و گورپنه ی
دلزاری نویسه ته وه، به لام ده ئیت: ئه م چوارینه به به سهر ههردو
مردویه کا بخوئیریته وه، زیندوی ده کاته وه و ته پوتوؤزی مردنی لی دوور
ده خاته وه. بابا تاهیر به زمانیکی کوردی رهوان باسی سوؤزو شوؤری دلی
خوی ده کات و سازی بابا له گه ل تاری دلی ئه وانا ساز ده بی وریک
ده که وی.

(۱۹)

خوپرهم ئانان كه ئەز تەن جان ئەدانەند
زە جانان جان زە جان جانان ئەدانەند
بە دەردش خووگرن سالان و ماھان
بە دەرد خۆبشتن دەرمان ئەدانەند

رازى له ل ٦٢ دا كروپه به سۆرانى ئەم شيوهى خوارهوه.

خۆشه گيانست له پى جانانە دانان
له جوانان جوانى و گيان بو جوانان
بەم جوړه بگهري پوژ و مانگ و سال
تگای دەرمان بو تە پيشهى نەزانان

خوپرهم = خۆشه . ئەدانەند = نەزانى ، ئاگادار نەبى . زە جانان جان = له
جوانان جوانى . خۆبشتن = پيشهى . خووگرن = جووگرتن ، پيوهى بتلى ،
بەر دەوام بوون .

(۲۰)

هەر ئان كەس عاشقەست ئەز جوون نەترسەد
عاشق ئەز كنده وزندوون نە ترسەد
دل عاشق بوود گورگ كرسەنە
كە گورگ ئەز هەى هەى چوبان نەترسەد

ئانكەس = ئەو كەسە ، هەر كەسى . جوون = گيان . نەترسەد =
ناترسى . كنده = جەورو جەفا . زەندوون = زیندانی ، بەند كردن . كرسەنە =
برسى . چوبان = شوان .

واته :- ئه وهی توشی ئه وینی رنگای خوایی بیّت، له مردن ناترسی
 وچی به سهر دیت، وه له به ند کردن وجه ورو جه فا، دل عاشقی ره وتی
 سوّفی گهری بوو وهك گورگی برسی وایه، له هات و هاوارو هه ره شه سل
 ناکاته وه، دهیه وی بگاته مه به ست. ئه و مه به ستهش نزیك بوونه وه به
 پهروه ردگار.

دلزاریش به م شیوهی خواره وه له گه نجینه کهیدا گوربویه تی سهر
 سورانی له ۱۵۲۶ :-

ئه و که سه عاشقه له گیان نه ترسی
 عاشق له جه ورو زینسدان ناترسی
 دل عاشق بوه ته گورگی برسی
 که گورگ له هی هی شوان ناترسی

(۲۱)

خوشا ئانانکه ههر شامان ته وینه ند
 سوخهن واته کهرن واته نشینه ند
 کهرم دهس رهس نه بی ئایه م ته وینه م
 بشم ئانان بوینه م که ته وینه ند

ته وینه ند = تو ده بینی. ئانان که = نه وانهی که . سوخهن = قسه . واته =
 وتن، ووته. کهرن = بکهن، دهست پی بکهن. نشینه ند = داده نیشن. ئایه م =
 مروؤ. بشم ئانان = دانیشن لای ئه وان . شام = ئیواره خواردن، ئیواره
 خوان.

فههمی کاکهی له گوڤاری ماموستای کورد ژ (۱۱) و (۱۲) دا له
 ۸۸۱ ده لیّت :- (بابا تاهیر به هوئی تاعه وه هه میشه له گه ل دلداره کهی

ژوانی ههیه، ئه گهر ئیوارهیهك غافل بیټ و پیی نه کریت بچیتته خزمه تی
ئه واپه نا ده باته بهر ئه وانهی ئه و ئیوارهیه له تاعهت غافل نه بوون و ده چیتته
زیاره تی ئه وان.

وه له سه زاری د. مارف خه زنه دار له میژووی ئه ده بی کوردیدا ژ (۱)
ده لیت :- "باباتا هیر لیره دا جاری نه گه یشتوه ته وپسالی مه عشووقه که ی،
بویه به ناراسته و خو ئاواته خوازه بیگاتی له ریگای که سانیکی تره وه که به
وسالی گه یشتوون."

صدیق بو ره که ی به م شیوه ی خواره وه نویسیوه تی و راقه ی کردوه له
کتیبی میژووی ویژه ی کوردی ژ (۱) لا ۱۵۹۲ :-

خوشا ئانان که ههر شامان ته وینون
سوخن واته که رون واته نشینون
ئه گهر ده ستوم نه وی کایوم ته وینوم
بشووم ئانان بوینوم که ته وینون

واته :- خوزگه به و انه ی که ههر ئیوارهیهك تو ئه بینن قسه له گه ل تو
ئه که ن له گه ل تو دا دائه نیشن، ئه گهر ده ستم نه گات که ییم تو بینم، ئه چم
ئه وانه ئه بینم که تو ئه بینن. شاخوشین که له گه ل کو مه لیک له موریدانی
ئه وینی رپبازی یارسان بوون چوونه هه مه دان، باباتا هیر یه کیك بووه له
ههره یارانی نزکی شاخوشین (به فریشته ی شاخوشین زانراوه) بویه به و
شیوه یه ئه دوی، وه کو دلداریکی زور شهیدای دیتن و ناخافتن بیټ
له گه لیدا، وه ئه گهر ده سستی نه گات چاوی پپی بکه ویت و به دیداری شاد
بیټ ئیوارانیک، ئه واپه چیتته لای ئه و یارانه ی که به دیداری شاد بوونه
له گه لیانا نازو رازی ئاین و ناینزانی ده کات. د. مارف خه زنه دار به م شیوه یه
لیکی ده داته وه: "ئه و یاره یاری هه مو که سیکه، مه عشووقه ی هه مو

عاشقانه. له بهر ئه وه يه بابا تاهير ئه و كه سانه به به ختيار ده زاني كه
 گه يشتوونه ته وپسالي مه عشووقه، دياره خوئي جاري هه ر له رپ يه و هيشتا
 نه گه يشتوه ته نازه نين، ئه گه ر توشي ئه و كه سانه بي كه به مه عشووقه شاد
 بوون ئوا ئه ويش به ختيار ده بي چونكه ئه و عاشقانه بوئي مه عشووقه يان
 پيوهيه.

(۲۲)

خوشا ئانون كه واته ههم نشينه د
 هه ميه شه با دل خورپرهم نشينه د
 بود ئين ره سم عشق وعه شقبازي
 كه كستاخانه ئايه ند و ته وينه ند

ئانون = ئه وانه. نشينه د = داده نيشن. خورپرهم = خوشه. بوود = ده بي.
 ئايه ند = دین، هاتن. ته وينه ند = تو ده بينن. كستاخانه = جيي كو بوونه وه و
 ئايين زاني.

واته ده ليت :- خووشه ئه وانه ي له گه ل توو گفتوو گو ده كه ن
 و داده نيشن، هه ميه شه به دل خووشي، ئه بي ئه م جوړه ئه وينه و ئه ويند اريه
 له گه ل تو له كسته خانه وه دین و تو ده بينن.

(۲۳)

خوشا ئانون كه ئه زپا سه رنه ژونه ند
 مه يون شو عله ي خوشك و ته ر نه ژونه ند
 كه نشت و كه عبه و پوتخانه و دي ر
 سه رائئ خالي ئه ز دولبه ر نه ژونه ند

مه یون = له مه یان، له نیوان. خوشك = ووشك. كه نشت = كه نیسه.
سه رائی = سه ر

له نووسینی شیخ مه حه مه د خال له لا ۲۳:۱- "ئانوی بوته ئانونكه،
نه زونه ند بوته نه زونه ند، مه یون بوته میانی، سه رائی بوته سه راپا. ههر
وا شیخ ده لیت: بابا له و دل بیدارانیه كه هه میسه دلی ئاوه دان بوته به
یادی خواویه كه هه ناسه خواوی فه راموش نه كردوه. بوپه لای بابا فه رقی
كه عبه و كه نشته و کلیسه و دیرو پتخانه نه بوته، چونكه هه موویان بوته و
چوون یه كه جلیوه گاهی خوا بوون.

(۲۴)

لاله کاران دیگه ر لاله مه کارید
باغه بان دوو ده ست نه ز گول بدارید
نه گه ر عه هد گولان ئین بو كه دیدم
بیخ گل بهر کونید و خار بکارید

لاله کاران = لاله نیژان . مه کارید = مه چینه، ده چینی. باغه بان =
باغه وان. بدارید = ده ست بهردار بیت، ده ست هه لگری. بیخ گول بهر
کونید = گول له ریشه وه ده ر بینه . خار = درك. دیگه ر = جاریکی تر. عه هد =
په یمان. خار بکارید = درك بچینین.

رزای له ۲۹ دا کۆروه تی بو سه ر زاری سو رانی به م شیوه ی خواره وه.

لاله نیژان ئیتر لاله مه چینین
باخه وانان ده ستان بو گول مه هینین
وه فایه گول ههر نه وه نده بوو كه من دیم
هه لی كیشن له جینی درك بچینین

(۲۵)

مه کون کاری که بهر پاسه نگ ئایه د
جیهان بائین فراخی ته نگ ئایه د
چو فهدا نامه خواهان نامه خواهه ند
تورا ئه ز نامه خواندن نه نگ ئایه د

مه کون کاری = کاری مه که. سه نگ = بهر د، گرفت. ئایه د = بیت
فراخی = بوشایی، گه وره یی. فهدا = سبه ی. نامه خوان = نامه خویندن،
مه بهستی رۆژی حیسابه دهفته ری ده خویندریته وه. نه نگ = له نگ، واته
لاپه رت لار ده بیت وره ش ده بیت.

مه بهستی بابا تاهیر ئاموژگاری کردنه که ناییت کاری خراپه بگریت
وده وره بهر ته گه ره بخریته رپیان، دونیا به و فراوانی خوپیسه وه ته نگ بیت
له بهر چاوی بهرام بهر، چونکه سبه ی رۆژ هه ر ده مرین و لاپه ره مان
ده خویندریته وه با لاپه ره ی تو به و کاره خراپانه نه نگ نه بیت .

فه همی کاکه یی له گو فاری ماموستای کورد ژ (۱۱) (۱۲) له ۹۲ لا دا
ده ئیت :- دیاره له قوناغی پیریدا که ئیدی مه رگی لی نزیك
ده بیته وه ئاورنیک له رابردووی خو ی ده داته وه وقوناغی یا خیبوونی خو ی
دیته وه بهر چاو بهم شیویه ئاموژگاری خو ی ده کات "خوت گونا هبار
مه که سبه ی رۆژ که رۆژی حیسابه، تو هینده ت گونا ه کرد بی که له
خویندنه وه ی کردار نامه که ت شهرم داتبگریت.

(۲۶)

غمه عیشتت ییابوون په روه رم که رد
هه وای بهخت بی بال وپه رم که رد
به مو گو فتی سه بوری کون سه بوری

۱۱۷

صه بوری تهردهف خاکی بهر سهرم کهرد

بیابوون = بیابان، دهشت، چووئی. بهمو گوفتی = بهمنت وت. تهردهف
خاڪ = قوّر. پهړم = پږمین، پرمه پرم، خوته خوت.
رازی له لا ۲۵ دا بهم شیوهیه کردویه به سورانی.

عہ شقی تو بو ییانی کرد به جیم
له ناگری دوری تو دا نه سو تیم
به من نه لیت نارام بگره بی نارم
نارام گرتن نه زانی چی نه کا پیم

مه بهستی بابا = له گه ل په روهرد گار ده ناخا فی و ده لیت من شهیدای
توم ونه وینی تو دیوانه ی کردووم له و دهشت و بیابانانه ده سور پیمه وه و
په روهرده بووم. هه وای به ختی من ناگم به تو و بی په رو بالم، هه ر پیم
ده لپی نارامت بی و صه بر بگره، نه وه نده سه برم کرد تا خاکم بوو به سه ر.

(۲۷)

نیلاهی گهردهن گهر دوون شو خورد
که فهرزه ند جیهان را جومله کی بوورد
یه کی نایه فلانی زینده وای بی
ههمی گوپه ند فلان بن فلان مورد
شو خورد = ورد بیت. فهرزه ند = منال، رو له. ههمی گوپه ند = هه مو هه ر
ده لین. مورد = مردن. وای = هاته وه، گه رایه وه

(*) دلزار کردوویه به سورانی له لا ۳۷ دا بهم شیوهی خواره وه :-

خودایه گهردهنی گهر دوون بی وورد
که رو لانی جیهانی جمله گی برد

یہ کی نہ یووت فلان وا زیندو بووہ
ئہ لئن گشتیان فلانی کور فلان مرد

ئہ حمہد تاقانہ لہ لا ۳۲ دا لہ جیاتی جو ملہ کی (ہہر ہہ موو برد) داناوہ،
ئہ وانی تر وہ کی دلزارہ.

(۲۸)

دیگر شو شود کہ مو جوونم بسوزد
گریبان تا بہ داموونم بسوزد
بہ رای خاتری یہ کہ سہ بز رہ نگی
ہہ می ترسم کہ ئیموونم بسوزد

دیگر شو شود = ئیتر چی بی. جوونم = گیانم. گریبان = کراس یان
یاخہی کراس. داموونم = دامینم. ئیموونم = ئیمانم. بسوزد = بسووتی
(* دلزار لہ لا ۴۰ دا لہ گہ نجینہ کہ ی کردویہ بہ سورانی بہم شیوہی
خوارہ وہ :-

کہ شہو داہات ئە من گیانم ئە سووتی
لہ یاخہ تا بہ دامانم ئە سووتی.
لہ بہر خاتری نیگاری سہ ووزہ رہ نگی
ئہ ترسم من کہ ئیمانم بسووتی

(* ئە حمہد تاقانہ لہ کتیبہ کہیدا لہ لا ۳۱ کردویہ بہ سورانی ولہ کوتابی
نیوہ دیرہ کان لہ جیاتی ئە سوتی کردویہ بہ بسووتی

(۲۹)

خوشا ئانان کہ سہودای تو دیرہ ند
کہ سہر پیویستہ دہر پای تو دیرہ ند

به دل دیرم ته مه نای که سانی
که نان دهر دل ته مه نای تو دیره ند

سه ودا = نه وین و خو شه وستی. ته مه ننا = ناره زو، هیوا. دیرم = همه مه. نان
دهر دل = نه وان له دل وه. په یوه ست = پابه ند
واته: نه وهی سه ودا ی و نه وینی په روه رد گاری هه یه چه ند شادن
و خو وشه، سه ری منیش نه وینی تو ی تیایه ده یه وی سوجه دی بهر پیست
بکات. به دل ته مه ننا و هیوام لای نه و که سانه یه که نه وان به دل هیوای
تویان هه یه خو شه وستی تویان له دل دایه.

(۳۰)

خوشا ئانونکه که هر نه ز بهر نه زونه ند
نه هر فی وا نوپسه ند نه بخونه ند
چوو مه جنون روو نه هند نان بیابان
دهر ئین کوهان روون ئاهو چ روونه ند

نه ز بهر = له سینه، له بهر کردن. نویسه ند = نویسن
بخونه ند = خویندن. روونه هه ند = روو ده که نه. ئاند = نه و. روون ئاهو = رووی
ئاسک، ناو چاوان. چ روونه ند = چه ند جوانه
بابا لیره دا ده ئیت: - خو ز که به و که سه ی هیچیان له سینه دا نیه و ناتوانن
له بهر بکه ن وشتیان له بیر بمینی، نه وان هه ش که ناتوانن و نازانن و شه یه ک
بنوسن و بخوینن. وه ک دیوانه و شیت روو بده نه بهر بیابان و چوئی وده شت
و کیو، وه له و کیوانه ئاسک که ده ژیت چه ند جوان و نایابه.

(* نه حمه د تاقانه له لالا ۱۵۳۱ د بهم شپوهيه كړدويه به سوراني :-
 به وان خوژ كه م كه نازان بخوینن
 نه پیتیکي ده نووسن نه ده خوینن
 وه كو مه جنوون له سارا داده نیشن
 به کیودا ری ده كهن ئاسكان دوینن

(۳۱)

مو كه يارم سرر ياری نه دارد
 مو كه ده رد م سه بکباری نه دارد
 هه نو واچن كه يارت خواب نازه
 چنو خوابه كه یی داری نه دارد

سه بکبار = سه ردار . هه نو واچن = هه موو ده لین . خواب = خوب = باشه .
 چنو = چوڼ سرر = نهینی

(۳۲)

شه وانم خواب دهر مه رز گولان كرد
 گوئم واچید و خوابم رازبان كرد
 باغه بان دید كه مو گول دؤست دیرم
 هه زاران خار بهر گول پاسه بان كرد

خواب = خه و، نوستن . واچید = توشی زیان بوو . خار = درك ،
 خراپه کاری . باغه بان = باغه وان ، ره قیب . پاسه بان = پاسه وانی ، ده وری
 داوه . دید = بیني .

(#) ماموستا فؤاد حسین له کتیبه کهی (ئافرهت له هونراوهی کوردیدا) له لا ۵۲ ئەم چوارینهی نوسیوه ته وه به لام له نیوه دپری سیپه مدا ووشه ی دیرم نیه وا دیاره له نویسی فارسیدا که چاپ کراوه خراوته سه ری تا زیاتر روخساری چوارینه که به لای زمانی فارسیدا بشکیته وه .پاشان لیکدانه وه ی ده کات و ده لیت :- ئەم چوارینه یه بابا تاهیر وا ده ناسینی گویا هونه رمه ندانه جیهانی ئافرهت ده رازینیته وه .

بابا تاهیر لیره دا ئە فینی مه عشوقه که ی خۆپه تی که شهیدای بووه له جیهانی ته سه وفدا به م شیوه ی ده ر ده بری، له سه ر زه مانى ململانیی ئاین و ئاینداری و سوفیگه ریدا ئە وه سه ر ده مه ی خۆی که گه یشتوه ته لووتکه .

(#) ئە حمە د ئاقانە له لا ۳۲ دا به م شیوه یه کردویه به سورانی :-

شه وانم خه وه خاکی جیی گولان بوو
گولم ده چنن خه وی خوشم زیان بوو
که دیتی باخه وان گول بوته دوستم
هه زاران درکی بوگول پاسه وان بوو

(۳۳)

گیچ و ویچم که کافر کیچ میراد
چنان کیچم که کافر هه م مه ویناد
به ر ئین ئاین که مور ا جان و دل داد
شه مع و په روانه را په رویچ میداد

کیچ و ویچم = گیژ و ویژم . په رویچ = ده سوورپئمه وه

رازی له لا ۲۹ دا گۆریوبه تی بۆ سه رزاری سۆرانی :

گێژو وپژ بووم کافر به حالم نه بی
وا گێژ بوومه کافران ههست ده کهن
به م ئاینه ی که به منی داوه دل وگیان
وهك شه مع وپه روانه گێژم به ده وریا

(۳۴)

دلّم بی وه صلّ ته شادی مه بیناد
به غه یر نه ز موحنه ت ئازادی مه بیناد
خه راب ئاباد دلّ بی مه قدهم ته
ئیلاهی هه رگز ئابادی مه بیناد

مه بیناد = نایینی . خه راب = خراب . ئاباد = ئاوه دانی . مه قدهم = بی

دیته نی وهاتنی نه بوو

به کوردی :-

دلّم بی گه یشتن به تو شادی نایینی
جیا له ته م و مز ئازادی نایینی
مال وپرانه دلّ بی دیته نی توو
خودایه هه رگیز خوشی نایینی

(۳۵)

مه را نه سه ر نه سامان ئافه ریده ند
په ریشانم په ریشان ئافه ریده ند
په ریشان خاتران په فته نده ر خاك
مه را نه ز خاك ئیشان ئافه ریده ند

مەر۱= بۇ من .رەفتەند=رۆشتوون . دەر=بۆ .ئەز= لە . ئیشان= ئەوان .
ئافەرىدەند=خولقینراوم

(#۹ فەھمى كاكەبى لى گوفارى ماموستاى كورد ژ ۱۱، ۱۲ ۱۵ لە ۹۳
دەئىت :-بەم شىۋەيە باباتاهير وه كوو مروقتكى خوا ناس، سۆفى و
پەرىشان دەبىتە مشى خاك، تا لە و خاكەى ئەو وە خەلكىكى پەرىشانى دى
بخولقینرىن ھەر وە كوو ئەم بە خۆى لە بنە رەتدا لە خاكى دل پەرىشانان
خولقینراوہ . ئىنجا گورىۋىە تى بۆ سورانى بەم شىۋەى خوارەوہ:

من بى سەرو سامان خولقینراوم
پەرىشانم پەرىشان خولقینراوم
دل پەرىشانان چوونە ژبىرى خاك
ئەمن لە خاكى ئەوان خولقینراوم

ئەحمەد ئاقانە لە ۱۵۳۳ كوردۋىە بە سورانى ھەر ھەمان ماناى ئەوانى
پىشەوہ دەدات وە لە جياتى خولقینراوم ووشەى رۆنراوم ى بە كار ھىناوہ .

(۳۶)

ئەلالەى كوهساران تەئى يار
بەنەفشەى جوكنارانم تەئى يار
ئەلالەى كوهساران ھەفتە بى
ئۆمىد روز گارانم تەئى يار

كوهساران= كىۋوشاخان . بەنەفشە= بەنەوشە، ئەرخەوانى، مۆر .
جوكنارانم= كىنارى جوگا، رۆخى روبار . تەئى=تووى
(#) دلزار لە گەنجىنە كىدالە ۲۲ بەم شىۋەيە كوردۋىە بە سورانى :

هه ئالەى كوهسارانم ئە تۆى يار
 وه نه وشەى جويە بارانم ئە تۆى يار
 هه لالەى كوهساران هه فته به كه
 ئۆمىدى رۆزگارنم ئە تۆى يار

(#) وه رگيرانه كهى ئە حمد تاقانه له لا ۳۳ ۱د هه ر وهك ئە وهى دئزار وايه
 (#) م . فواد حسين له لا ۵۱ ى كتيبه كهيدا ده لیت :- شاعیر به دل و
 به گيان دولبهره كهى خوش دهوى، دياره به هه مان پيوانه نيشتمانە كهيشى
 خوش دهوى، بۆيه له جوانى ئەم نيشتمانە وه كه ره سهى وینه كيشانى ئەم
 خوشه ويستی يه به رزه ده خاته روو.
 خوشه ويستی نيشتمان و يارى ناديارى بابا تاهير له بيرو باوه رى ئاينيه
 كه به وه هه لقولواوه له ناخى رپبازى سوفيگه ريدها.

(۳۷)

فلهك زارو نزارم كه ردى ئاخىر
 جودا ئە ز گولعزارم كه ردى ئاخىر
 مه يان ته خته نه ردم نيشاندى
 شش و پنجهمى به كارم كه ردى ئاخىر

زارو نزارم = ئازارو ييزار. گولعزار = دلدار. ته خته = گوچان. نه ردم =
 هيژم، توانام. نشاندى = دات به زان، كه م بووه. شش و پنهج = له وانە به
 مه به ستى ته مه نى شه ست و پنهج سالى بيت .

واته :- ئەى فلهك له ئاخىر ته مه نما ئازارو ييزار بووم وله
 خوشه ويسته كه م دوور بومه ته وه، هيژم نه ماوه به پشتيوانى گوچانه وه
 ده رووم، هه ر هيشتا له ته مه نى شه ست و پنهج سالىدام وله كارت خستم و بى
 توانات كردوم.

وه بهم شیوهیهی خواره وه رزای گۆریویه تی بو سه رزاری سورانی له ل ۳۶
۱۵.

فلهك گریبان و هاوارم هه تاكه ی
جیات کردم له دگدارم هه تاكه ی
هیناتم و تهختی نه ردت نیشان دام
شه و پینج بی موری زارم هه تاكه ی

(۳۸)

مو ئان ره ندم که نامم بی قه له ندهر
نه خوان دیرم نه مان دیرم نه له نگر
چوو پرووز ئایه بگه ردم گه رد کویت
چوو شه و ئایه به خشتان وان ههم سه ر

ره نده و قه له ندهر = پیاوی پرووت و په ر پرووت. چوو ر پرووز ئایه = که رۆژ
داهات. گه رد کویت = به ده وری کووچه تا (کولان) وان ههم سه ر = سه ر
داده نیم (ده نیمه وه).

(#) فه همی کاکه بی له گوڤاری ماموستای کورد ژا ۱، ۱۲ دانهم
چوارینه یه لیک ده داته وه و ده ئیت: - بابا تاهیر ته رکی دونیا ده کات،
به مه بهستی ئه وه به تی تا کوو به خوشه وسته که ی بگات (که خوایه)، بو به له
رۆژ تا ئیواره به کیوه کانداده گه ریت تا کوو بیدوزیتته وه. واژه ی کیو له ئایینی
یارسان پایه و مه قامی به نده کی ده گریته وه. واته به قوناعه کانی ته سه وفدا
ره ت ده بیت که به قوناعی داواکاری ده ست پی ده کات وله قوناعی
نیستی (فه نا) ته واو ده بیت.

وه چوارينه كه‌ی گوربوه بوو سورانی به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:-
 من ئەو ره‌نده‌م كه‌ ناوم بوو قه‌له‌نده‌ر
 نه‌ خان دیرم نه‌مان دیرم نه‌ له‌نگه‌ر
 كه‌ه‌ر پوژ دادی ده‌گه‌ریم به‌ه‌ کیوانتا
 كه‌ شه‌و دادی له‌سه‌ر خشتان ده‌نیم سه‌ر

(#) دلزار له‌ لا ۱۵۶۱ به‌م شیوه‌یه‌ی کردویه به‌ سورانی:-

من ئەو ره‌نده‌م كه‌ه‌وا ناومه‌ قه‌له‌نده‌ر
 نه‌ خانم هه‌س نه‌ مانم هه‌س نه‌ له‌نگه‌ر
 كه‌ه‌ر پوژ داهاات له‌ دونیادا ئەه‌خووم خول
 كه‌ شه‌و داهاات به‌ سه‌ر خشتی ئەه‌كه‌م سه‌ر

(#) صدیق بو‌ره‌كه‌یی له‌ میژووی وپژه‌ی کوردیدا ب ۱ لا ۹۰ ده‌قی ئەم

چوارينه‌یه‌ی به‌م شیوه‌یه‌ی نویسه‌ته‌وه‌ كه‌ زو‌ر له‌ لوریکه‌وه‌ نزیکه‌:-

مو ئان پیروم كه‌ خانه‌ نه‌دوم قه‌له‌نده‌ر
 نه‌ خانوم بی نه‌ مانوم بی نه‌ له‌نگه‌ر
 پو‌هه‌ر پو‌مو وه‌پرا بووم گرد گیتی
 ده‌ر ئایه‌ شه‌و ئەه‌سه‌نگی نه‌ه‌وووم سه‌ر

(#) د. مارف خه‌زنه‌دار له‌ میژووی ئەه‌ده‌بی کوردیدا ب ۱ لا ۱۹۹۹

ده‌لیت:- ئەم دوو به‌یتیه‌ی ده‌سنوسی قۆنیه‌ (۱۸۴۴ز) له‌ ده‌سنوسی

پاریس (۱۸۴۴ز) یشدا هه‌یه‌، ئەه‌گه‌ر به‌رامبه‌ری و به‌راوردیک له‌ نیوان

هه‌ردوو به‌یت دا بکه‌ین بو‌مان ده‌رده‌که‌وئت تا چ راده‌یک ده‌سکاری

دوو به‌یته‌کانی بابا تاهیر کراوه

(#) شیخ مەحمەد خال^۳ لە ۱۸۷۱ د و ئەحمەد تاقانە لە ۱۹۰۵ د
گوریویانە بۆ سەر زاری سۆرانی.

(.) بابا تاهیر لەم چوارینەدا شەرحی حالی خۆی دەکات وەك
دەرویشیکی مەسوف، کە دەستی لە دنیا هەلگرتووە، وازی لە ئارەزووەکانی
دەروون هیناوەبوو ئەوەی نزیك ییتەووە لە یارە نادیارە کە ی کە شەوو پوژ لە
سەودای ئەودایە.

(۳۹)

بە دل^۱ نەقش خەیاڵت دەر شەب تار
خەیاڵ^۲ خەت و خاڵت دەر شەب تار
موژە کردم بە گەرد دیدە پرچین
کە تا وینەم جەمالت دەر شەب تار

خەیاڵ^۳ = شیوەت، وینەت. موژە کردم = بڕژانگە کانم گرتووە
شەب تار = شەوی تاریک

(#) د. مەرف خەزەندەر لە میژوووی ئەدەبی کوردیدا لە ۱۹۰۶ د بەم

شیوەی خوارەووی نوسیوەتەووە و گوریویەتی سەر زاری سۆرانی :

ز دل^۱ نەقشی جەمالت دەرنەشی یار
خەیاڵی^۲ خەت و خاڵت دەرنەشی یار
موژە سازوم بە گەردی دیدە پرچین
کە خوون رێژە خەیاڵت دەر نەشی یار

واتاکە ی:

نەقشی جوانیت لەدلم دەر ناچی^۳ ئە ی یار
وینە ی خەت و خاڵت لە خەیاڵم دەر ناچی^۲ ئە ی یار

بـرژانگم ده كه مـه پـه رژين لـه ده وري چـا ووم
بو ئه وهى وپنهت دهر نه چى كه فهرميسكى خوئين ده پيژم ئه ي بار

ههر وا له سه رى ده دوى وده لپت :له بهر ئه وهى شاعيرخوى بى تواناو
گوناهبار داده نى، له وه ده ترسى له پريكداه معشوق له دلى
بچيته دهره وه يا له خه يالى بسپرپته وه، بويه برژانگى ده كا به په رژين بو
ئه وهى وپنهى معشوق له گه ل فهرميسكى خوئين كه ئه ويش له
ناخى دله وه هه لده قولى نه چيته دهره وه.

خوبه كه م زانين گوناهباريه كيكه له سيفاتى پساوانى رپبازى
سوڤيگه رى، بو خو خاوپن كردنه وه له گوناوه و نزيك بوونه وه له يه زدان
يان تا گه يشتن به پله ي يه كبوون .

(٤٠)

موسلمانان سه ده رد ئامو به يه ك بار
غه ريبى و ئه سىرى و غه مى يار
غه ريبى و ئه سىرى سه هل و ئا يو
غم يار موشكله ي تا چوون شود كار

سه =سى. ئامو به يه ك بار =زور گرانه .سه هل و ئا يو =زور گرنگ نين،
ئاسانن. تا چوون شود كار=تا بلى گرانه

رازى له لا ٢٩ ١٥ گوربويه تى بو سه رزارى سورانى :

سى ده ردى زور گران لى بوو يار
غه ريبى و ئه سىرى و خه مى يار
غه ريبى و ئه سىرى زور گرنگ نين
خه مى يار گرانه بووم بكن چار

واته :- دهردی دلی خوی دهرژینی وموسلمانان ئاگادار ده کاته وه که
 کهسی دهر د سهری لی کردوه بهیه کجار وزور ستهم وگرانن، به که میان
 غه ریبی و دووره ولاته، دووه میان هه زاری و کهم درامه تیه که نه سیر و
 دیلیان کردوه ناتوانیت پهل بهاویت وسییه میان غه می یاره که هه رچه ند
 هه ول دهادت وگوشش ده کات نایگاتی بویه ده لی غه ریبی وئه سیری
 ئاسانه پیک دیت به لام دووری مه عشوقه که ی زور گرانه که ی بی ییگاتی؟

(۴۱)

جوړه بازی بووده م ره فتمه م به نه خچیر
 سیاه دهستی زده ده بهر بالی مو تیر
 بوړه غافل مه چهر دهر چه شمه ساران
 هه ر ئان غافل چهره غافل خوره تیر

جوړه بازی بووده م = جوړه بازی بووم . ره فتمه = رویشتم . سیاه دهستی
 = ده ست ره شی . زده ده = وه شانی ، لییدا
 مه چهر = نه رو . چه شمه ساران = ناو شاخان .
 دلزار گور یویه تی به سهر زاری سورانی له لا ۸۰ د ۱ بهم شیوه ی
 خواره وه :-

جوړه بازی بووم چووم له بو نه یچیر
 ده سستیکی رهش دای له بالم تیر
 غافل تو مه خو له چه شمه ساران
 غافل تو بخوی، غافل نه خوی تیر

ده قى ئەم چوارىنبەھە لە مېژووی ئەدەبى كوردى د. مارف خەزەندە دار
ب ۱ لا ۲۱۷ دا بەم جوۆرە ھاتوھ :-

جوۆرە بازى بىدوم رەفتم بە نەخچىر
سىھ چەشمى بىزەد بە بالى موو تىر
بىرەو غافىل مەچەرە دەر كو ھىساروون
ھەر ئون غافىل چەرە غافىل خوورە تىر

واتاكەى :-

ھەلۆبەھە كى بەھىز بووم وچوومە روشكار
چاوپرەشيك تىرىكى لىھە بالىم دا
بىرۆئەى گىل لىھە ناوشاخان مەگەرى
ھەر ئەو گىلەبەھە كە تىرى غافىل (بى نىشانە) دەخوا

ئىنجا دەئىت :- دلدارى لىھە ھەموو شتىك وتوانابەك بەھىز ترە، ھەلۆ
راوكەرى باشە، بەلام نەبچىرى دولبەرە، خاوەن تواناكان ھەمووبى
دەسلات دەبن بەرامبەر بەعشق.

باباتاهىر دەئىت :- ھەلۆبەك بووم چووم بوو زاو، دست پرەشيك
تىرىكى لىھە بالىم دا، ھەرە ئەى بى ئاگا بەدواى چاوپرەشدا مەگەرى، ھەر
بى ئاگابەھەرە تىر دەخوا.

ئەحمەد تاقانەش لە لا ۳ دا گورىوبەتە بۆ سۆرانى.

(۴۲)

دل موو بى تە دايم بى قەرارە
بەچىز ئازاد موو كارى نەدارە
دوو دەس بەر سەرزەنە چوو تفل بەد خوو
زەھىجىرت روزو شەو ئاينش مەدارە

به چز = به هیچ. نازاد موو = نازاد نه بی. کاری نه داره = کارت نه بی.
 به سهر زه نه = ده خاته سهر سهری ناینش مه داره = ناینی مه به. مه داره =
 لای مه به، هه لی مه گره

واته بابا تاهیر له گه ل مه عشوقه که ی قسه ده کات وده ئیت :- هه ر
 چه نده ده که م ناگه م به تو، بی توش دلیم بی قه راره، نازانم چون رزگار
 ده بیم له م حاله ته ی خووم، له هجره ته ی توشه وو روژ وه ک منال به د خوو
 ده ستم له سهر سهرمه و ده نالیم، ناینم له ق نه که ی .

(۴۳)

دیدم ئا لاله ی دهر دامن خار
 واتم ئا لایا کی چینه مت بار
 به گوفتار باغه بان مه غدوور میدار
 دره خت دوستی دیر ئاورد بار
 دهر دامن خار = له داوینی درکا . چینه مت = چنیویه . بار = بهر، میوه . دیر =
 دوور . مه غدوور میدار = مه غدوریه ته ی هه به، مه غدووره .

رازی له لا ۳۶ دا گوریویه ته ی بو سه رزاری سورانی :

بینیم که لاله له شوینی پرواوه
 درک له چوار لا ده روی لیئاوه
 بلنی باخه وان عوزری چی دینی
 نه مامت دهر ننگ به ری هیتاوه

(۴۴)

ده می بووره بوین حاله ته دلدار
 ته بیبم ئاوریسد دهر ده م کریسد چار
 ته بیبم چوون بوینه به مووی زار
 که ره دهر موون دهر دم را به ناچار

كريد = كرى، ده كا. بۆره = وەرە. ئاوريد = هينات ... به مووى زار =
له من نازار. كهره = بيكه .

واته ده ئيت :-ئەى دلددار تۆ وەرە ساتيك حالى من بينه تەيبى
دەردە كەى منى بيكه چاره، بينه چ نازاريك له ناخدايه، چۆن نازارم
دەدات، دە به ناچارى دەرمانى دەر دە كەم بكە.

دلددارو تەيبى دەر دە كەى بابا تاهير پەرورەدگارە، بە و مناجات و
داواكارىه دەيهوى بگاتە دیدارى هەق، كە ئەو هەمو ئاوات و
هيوايه كيه تى.

(٤٥)

تووئى ليو شه كهرين وياسه مين بهر
مو ئان تهن ئاذهرينم دیده كان تهر
ئەز ئان ترسەم دەر ئاغوشم بيائى
كز ئاذهرين سيم گوذاره زه ئاب شه كهر

ليو شه كهرين = شه كر ليو . تهن ئاذهرين = گيان ئاگرين . دیده كان
= چاوان . ئاغەشم = هەناسەم . ئاذهرين سيم = شالوى ئاگر . كز = كپ، گلبه
. گزاره = بينى . بهر = روو، دەم وچاو.

واته :-من ئاگرىك له هەناومايه و هەميشه دە گریم و فرميسك له چاوان
دەر زينم له بو توى ليو شه كر وروومەت وەك گولئى ياسە مين، زور به پەرۆشم
بتگەمى، بەلام به پى گەيشنت له وە دە ترسيم هەناسەيه كى گەرم له گپى
هەناوى ئاگرينم بيتە دەر، ئەو روو روون و نازدارەى توى بهر كەوى
و نازارى پى كەوى، ئەى خۆشه ويسته كەم.

ئەحمەد ئاقانە له ١٣٦٤ گوريوبە تى بۆ سەر سۆرانى بەم شيۆه
خواره وه :-

ئەتۆ سینگ ياسەمىن، لىوشە كرە خاوى
 من ئەوتەن ئاگرىنەم چاوبە ئاوى
 لەوھى ترست ھەيە بىتتە ھەمىزم
 بە ئاگر زىو، بەئاوشە كرت دەتاوى

رزایش له لا ۳۹ دا گۆرپوھەتى بۆ سەرزارى سۆرانى:

(۴۶)

گولشەن دەر زىر سونبل سايە پەرورە
 نىھال قامەتش نەخلى ئەست نەو بەر
 زە عىشق ئان گول روخسارى سوورى
 چو بولبول نالەو ئىفغان بەر ئاور

نىھال قامەتش = بەرزى بالای . نەخل = دار خورما . نەو بەر = تازە پى
 گەشتوو . ئان = ئەو . ئىفغان = گریان وشین . بەر ئاور = دەر دىنى .
 دەلیت :- ئەو گولە نازدارەى كە لە سىبەر وسایەى ئەو دارە پەرورە دە
 بوە، دەلى دارە خورماى تازە پى گەشتوہ لە بالای قامەتى، لە عىشقى ئەو
 گولە روخسار سوورە نالەو گریانمە كەى دەبگەمى .

(۴۷)

مو كە دەر بىابوونم شەوو روژ
 سرىشك ئەز دىدە باروونم شەوو روژ
 نەتەپ دىرم نەجاىمەم مىكونە دەرد
 ھەمى دوونەم كە نالوونم شەوو روژ

سريشك = فرميسك . باروونم = ده بارينم . تەپ = تووبە . جاىه = جىگا .
 ميكونەد = دە كات . هەمى دوونەم = هەر ئەزانم . نالوونم = دە نالينم .
 دە لىت :- من كە سەرم هەنگرتووە لەو بىابانە دە سورنمەوە شەوو رۆژ،
 فرميسك لە چاوان دە بارينم شەوو رۆژ نازانم چ دەردىكە تووشم بوو، چ
 ئاھىكە گىرۆدەى بوومە، نە دىمەوە سەر خو و تو بە كارىم لەم حالەتەو نە
 ئەو جىگا و بانەش دەردم تىمار دە كات، هەر دەزانم نالەو گریانمە سەر
 گەردانم شەوو رۆژ .

ئەحمەد تاقانە لە لا ۳۴ دا کردوبە بە سورانى بەم شىوہى خوارەوہ :-

مىنىك سەر لە بىابانم شەوو رۆژ
 ئەسەر باريننە چاوانم شەوو رۆژ
 نە تام لىنە نە دەرويش جىم دەھىلى
 تەنى دەزانم بە گریانم شەوو رۆژ

(۴۸)

تو كە زوونى بەمو چارە بىامووز
 كە ئىن تىر شەوان وا كە كەرەم رۆز
 گەھى واژم كە كەى بى رۆز وايى
 گەھى واژم كە هەرگىز وا نەبى رۆز

تو كە زوونى = تو كە دەزانى . بەمو = بەمن . بىامووز = بکە ، پىم دە
 واكە = بکەوہ ، دەر بىنە . كەرەم = لىم دە ، بىھاوہ . گەھى = دەمىك ، جارنىك .
 واژم = دە لىم ، دە بىژم .

بابا دە لىت :- كە تو بە حالى من دەزانى ئاورىكم لى بدەوہ ئەى يار،
 ئەو تىرەى هاويشتوتە و لە دلى داوم، شەوو رۆژ پىوہ گىرودە بووم،
 رەحمىك بکە شەوان لىى كەوہ تەنھا بە رۆژ بەسە . لە بەر ئىش و ئازارى ئەو

تیرەت ھەموو شەو دەئێم کە ی رۆژ دەبێتەو، جاری واش دەئێم قەت رۆژ
نەبێتەو.

(٤٩)

بۆرە بولبول بنائیم ئەز سەر سووز
بۆرە عیشق سەحەر ئەز بیامووز
تۆ ئەز بەھەر گول پینج روزه نالی
مو ئەز بەھەر دلارام شەوو رۆژ

سەر سووز= بە سووز. دلارام =خۆشەویست. بۆرە= وەرە .
رزایش لە لا ٣٧ دا گۆریویەتی بۆ سەرزاری سۆرانی.:

وەرە بولبول دەردی دلت بلی پیم
وەرە سووزی بەیانەت وەر گەرە لیم
بۆ جوانی گولە چەند رۆژی شەنالی
من بۆ جوانی دلارام بۆتەو سۆنیم

واتە :- ئە ی بولبول ئە ی خۆشەویستە کە ی من وەرە ھەردوک پیکەو بە
سۆز شەو تا سەحەر بنائین، ئە گەر تۆ لە سەر ھەر گولێک پینج رۆژ بخوینی
وبنالی، من بۆ ھەر خۆشەویستێک شەوو رۆژ دەنالی، ئە ی ھاو دەردە کەم.

(٥٠)

خوداوەند بە فریاد دلم رەس
کەس بی کەس تۆئی مومانده بی کەس
ھەمە گویەند تاھیر کەس نەدارە
خودا یار منە چ حاجەت کەس

مومانده=من ماوم . رەس = بگە . گویەند =دەئین . نەدارە =نیەتی.

دئزار له ۱۵۸۱۱ کردوبه به سۆرانی به شیوهی خوارهوه :-
 خوییه بو دلم بیه فریاد رهس
 کهسی بی کهس توی من ماوم بی کهس
 هه موو هه ر ئه ئین تاهیر بی کهسه
 خویار منه وچ پیویست به کهس

رزایش له لا ۱۴ گۆریوهیه تی بو سه رزاری سۆرانی:.

(۵۱)

غم دهر دمو ئه ز عه تار میپه رس
 درازی شه و ئه ز ییما میپه رش
 خالیق جومله کی ئه حوال پرسه ند
 ته که جان و دلی یه کبار میپه رس

عه تار = دوکانداری گه روک. ییما = به ئیمه . خه لایق جومله کی = هه موو
 کهس.

واته :- دهوای دهر دی من لای عه تار مه پرسه دهست ناکه وی،
 دهر چوونی منیش له شه وانا له نه خوش مه پرسه، ئه وی من نه خوشی نیه؟
 هه مو کهس ئه حوالی من ئه پرسن وده ئین توکه دل و گیانی ولبه ری
 جارنک ئه تپرسی؟؟؟.

(۵۲)

شه و تاره ست و گورگان میزه نه ن میس
 دوو زولفونست حه مایل کون بو ره پیش
 ئه ز ئان گه نجی له بت بوسی به موده
 بگوراه خودا داده م به دهر وئیش

میزه نهن = ئە کەن . میښ = کیش، ئە یکیشن . حە مایل = پە لک،
 بهوونە وه... بۆرە پيش = وەرە پيش .. لە بت = لیوت . بوسی = ماچ کەم . بگو
 راه خودا = بلی له رپی خوا . دادەم = داومه .

دلزار له لا ۵۶ دا کردویه به سۆرانی به شیوهی خوارهوه :-
 شهوی تاریکه گورگان مەر ئە کەن کیش
 دوو زولفانت حە مایل کەو وەرە پيش
 له ئەم گەنجی له بت ماچی به من دە
 بلی گیانه له رپی خوا دام به دەر ویش

ئە حمەد تاقانە ش کردویه به سۆرانی له لا ۳۸ دا هەر وهك ئەوی
 دلزارە جگە له جیاوازی هەندی ووشە ورسنه وهك : مەر بوته می گەل، له
 ئەم گەنجی له بت بوته له سووچی لیوته وه.

(۵۳)

گولێ که خودا بدادەم پیچ و تابش
 به ئاب دیدە کانم دادەم ئابش
 به دەرگاہ ئیلاهی کە ی رهوا بوو
 گول ئەز مو دیگەری گیره گولابش

تابش = تاوی . ئابش = ناوی . گیره گولابش = گولای بگری . دیگەر =
 یه کیکی تر . واته :- گولیک که خوا به منی داوه، به خێوو پهروه ردهم کردوه
 به فەرمیسکی چاوان ناوم داوه و پیم گەیاندوه، کە ی له لای خوا رهوا یه
 گول گولێ من بیت و یه کیکی که بوونی بکات و گولای بگری .
 دلزار له لا ۱۰۰ دا کردویه به سۆرانی به شیوهی خوارهوه :-

گولئی خوم بدم که پچو تاوی
 به ئاوی چاوی خوم بدم ئاوی
 له ریگهی خوا کهینئی ره وایه
 یه کیکی تر بی وبگری گولاوی

شیخ مه حمدهد خالیس له لا ۲۴ ی کتبه که ی کردویه به سورانی وه
 ده لیت ئەم چوارینه یه له لایهن مه لا مه حمدهد غه زاییه وه وه ریگیراوه ته سهر
 سورانی. هه ره وه ها ئە حمدهد تاقانهش له لا ۳۹ ی کتبه که ی کردویه به
 سورانی .

هه ره وه ها رازیش له لا ۲۲ دا گۆریویه تی بو سه رزاری سورانی.

(۵۴)

دلآ ده نگم دلآ ده نگم دلآ ده نگ
 زه ده ستم شیشه ناموس بهر سه نگ
 هه مه واژن به مو بی نام و نه نگ
 که سی عاشقه چش نام چش نه نگ

هه مه واژن = هه موو ده لین. چش = ووشه یه که به مانای پیویست نیه
 پر سه نگ = قورس، گران. نه نگ = عیب و عار.

ئه حمدهد تاقانه له لا ۴۰ دا کردویه به سورانی بهم شیوه ی خواره وه :-

دلآ ده نگم، دلآ ده نگم، دلآ ده نگ
 که شووشه ی ئابرووم کیشایه سهر سه نگ
 هه موو ئیژن به من بی ناوو نه نگ
 که سی فیندار ده بی چش ناوو چش نه نگ

(۵۵)

دَلّی دیرم دلّهن دیوانه دهنگ
نه زوونهم مو که دیرم نام یانهنگ
ئه ز ئین دیوانه گی روزی بهر ئایم
که دهر دامن دولّبه بهر زهنم جهنگ

بهر ئایم = نیمه دهره وه. بهر زهنم = بکهم، بنیمه وه. ئه ز ئین
دیوانه کی = له م دیوانه ییه.

ئه حمده تاقانه کردویه به سۆرانی له لا ۴۰ دا بهم شیوهی خواره وه: -

دَلّیکم ههس دَلّی دیوانه وو دهنگ
نزانم من که ناوم چاکه یانهنگ
له ئهم دیوانه ییمه روژی دهر دینم
به داوینی سپیی دولّبه ده ده م جهنگ

رازیش له لا ۳۷ دا گۆریوه به تی بو سه رزاری سۆرانی.

(۵۶)

خۆشه ئانان رووزی که قه برم میگیره تهنگ
به بالین سه رم خشت و گل و سه نگ
دوو پا دهر قیبله و جان دهر بیابان
ته نم با مار و موران میکره جهنگ

ئان رووزی = ئه و روژه ی. به بالین = سه ر تا پا. دوو پا دهر قیبله =
مه به ست له رووح به ره و قیبله. جان دهر بیابان = لاشه ش له ناو قه برا له
بیانو چوئیدا.

رازی له لا ۷۱ دا گۆریویه تی بۆ سه رزاری سۆرانی به م شیوهیه: .
 ئای بۆ ئه و کاته ی ئه چمه گۆری ته نگ
 ده م له خا ک چه قیو بۆ کۆله وه سه نگ
 روم له قیبله یه گیان له یابان
 لاشه م مار و مور لئی ئه که ن چنگ

واته: --خۆشه ئه و رۆژه ی که ده مریت و له قه بری ته نگدا به درێژی بالۆ
 سه رمدا خشت و گل و به رد هه یه، رووح به هه ردوو پی ری ده گری به ره و
 قیبله و گیانیش له و گۆره و چوله یه و گیان له گه ل مارو مۆریدا له ناو قه بر له
 ژیر خا کدا ده جه نگی و ده یته خۆراکیان.

(۵۷)

وای ئان رۆزی که گۆرم کهرن ته نگ
 وه ریژن بهر سه رم خا ک و خس و سه نگ
 نه پای ئان ئه ز ماران گه ریزم
 نه ده ست ئان که با موران کونه م جه نگ

وای ئان رۆزی = وای بۆ ئه و رۆژه ی. ده ر گۆرم کهرن ته نگ = بکه نه
 گۆری ته نگه وه. وه ریژن = برژینه. مارانگریزم = مارو مۆری ده یکه نه خۆراک..
 واته: -- بابا مردن و قه بر به بیر دینیته وه، که مروۆ له م دونیا به دا هه رچی
 ده کات، دونیا به کی پر خۆشیو سه یران، به لām ده بیت ئه و رۆژه ت له بیر
 نه چیت که دونیا به جی ده هیللی و ده چیته ئه و قه بره ته نگه و خا ک و خۆل
 به سه رتا ده که ن و ده تشار نه وه، ئه و لاشه به ت مارو مۆری سه ری تی ده که ن
 و ده رزیته وه.

ئەحمەد ئاقانە لە لا ۱۴ دا کردووبە بە سۆرانی بەم شیوەی خوارەوہ:-
 وہی لەو رۆژەى لە گۆرپکم دەنن تەنگ
 دەپژنە سەر سەرم خاك و گل وسەنگ
 نە پیم ئەویانە، پئی هەلپیم لە ماران
 نە دەسن ئەویانە وەل موور پئی بکەم جەنگ
 رزایش لە لا ۲۱ دا گۆریویەتی بو سەرزاری سۆرانی.

(۵۸)

دلآپووشم زە دەستت جام نیل
 نەهم داغ غەمت چوون لالە بەر دیل
 دەم ئەز موهرت زەنم هەمە چوون دەم سوچ
 ئەز نین دەم تا دەم سوور ئەسرافیل

جامە=کراس. نیل=بە ئاوات گەشتن، مۆر. نەهم= دەنیم
 داغ=داخ.. بەردیل=لە دیلی. موهر=ناونیشان. دەم=پەنجە، کلک. زەن=
 لیدان، کوتان.

ئەم چوارینەیه لە میژووی ئەدەبی کور(د. مارف خەزەندار ب ۱
 لا ۱۸۲ دەم شیوەیه هاتوہ :-

دلآپووشم ز هيجرت جامی نیل
 کە شم باری غەمت چوون جامە بەر زیل
 دەم ئەز میهرت زەنەم هەم چوون دەمی سوچ
 ئەز نین دەم تا دەمی سووری سرافیل

واته که ی :

نه ی دل له دووریت بهرگی نیلی ده پوشم
باری غه مت وه کو دامه نی کراسم به دوواما ده کیشم
هه ناسه به دلنداری تژوه ده کیشم وه کو چۆن به بیان هه ناسه ده کنشی
له ئیستاوه تا سهرده می سوووری ئیسرافیل

(+) کراسی نیلی یان شین، پیشان ئه وه ی که سیکی خوشه ویستی
بمردایه ئه و جوړه کراسه ی ده پوشی، نیشاته ی غم باری بوو.

(۵۹)

خوداوه ند مو بیزارم ئه ز ئین دل
شه وووړوژان دهر ئازارم ئه ز ئین دل
ز بهس نالیدم ئه ز نالیده نم ته تگ
ز مو بستان که بیزارم ئه ز ئین دل

مو=من. ئه ز ئین دل = له ده ست ئه م دله. ز بهس نالیدم = هه ر بهس
ده نالینم. ز مو بستان = لیمی وه رگه.

واته: باباتا هیر روو ده کاته په روهر دگارو ده لیت :- زوړ بیزاره له ده ست
ئه و دله ی، شه ووړوژ له ئازاردایه، هه ر ده نالی و دونیای لی ته تگ بووه و
ده پارپته وه له خودا ئه و دله ی لی وه رگریت،

ئه مه ش ئه وه ده گه یه نی که هیوا و ئاواته کانی دل نه گه یشتوونه ته
ئه نجام بوئه و شه ووړوژ ده نالینی ویزار بووه. هیوا و ئاواتی سوڤیان
وړپبازی سوڤیگری نریک بونه وه له په روهر دگار به مه حرووم کردنی
ده روون وخواوین کردنه وه ی وژدان له ناخی زکرو عباده تدا.

ئەحمەد ئاقانە لە ۱۳۸۵دا کردۆیه بە سۆرانی بەم شیوهی خوارەوه:-

خوداوه نەد، کە ییزارم لە دەس دل
شەوو پۆزان لە ئازارم لە دەس دل
ئەو نەد گریام لە نالەم تەنگە دل، تەنگ
بەسینە ی لیم کە ییزارم لە دەس دل

(۶۰)

مەگەر شیرو پلنگی ئەی دل ئەی دل
بەمو دایم بە جەنگی ئەی دل ئەی دل
ئەگەر دەستم رەسەد خوونت بریزەم
بۆینەم تا چ رەنگی ئەوی دل ئەی دل

بەمو دایم بە جەنگی = لە گەل مندا دایم دە جەنگی. خوونت بریزەم
= خێونت بریزم. رەسەد = بگات .

دلزار لە ۱۳۷۷دا کردۆیه بە سۆرانی بەم شیوهی خوارەوه:-
مەگەر شیرو پلنگی ئەی دل ئەی دل
لە گەل مندا لە جەنگی ئەی دل ئەی دل
ئەگەر دەستم بگا خوونت ئەریژم
ببینم تا چ رەنگی ئەی دل ئەی دل

هەر وا د. مەرف خەزەندەر لە میژووی ئەدەبی کوردیدا ب ۱۳۱۵دا

دوو نیوه دێری دوایی بەم شیوهی هاتووە:-

ئەگەر دستن فەتی خوونت وەرێژم
وہوینەم تا چ رەنگی ئەی دل ئەی دل

هه ر وا ئه حمهد تا قانه له لا ۱۴۱ دا به هه مان شیوه کردویه به سورانی .
 (+) ئه مهش جارێکی دی دادو یی دادی بابا تاهیره له دهست ئه و دلێی
 که شهیدای ئه و ریبازهیه هه مو ده م له گه ل دهروون و میسکیدا وه ک شیرو
 پلنگ له جه نگدایه زور نازار له دهستی ده چه شیت، نازانی که ی ده گات به
 ئاوات؟ بویه ده ئیت ئه گه ر دهستم بگاتی خوینی بریژم تا بزانه چ په نگه و
 بو وام لی ده کات.؟

ئینجا د. مارف ده ئیت :- که دل وه کو شیرو پلنگ وا بی دیاره په ق
 وووشک وبی به زه یی ده بی، له بهر ئه وه هیواو ئامانجی شاعیر له وه دایه که
 لی ی دوور بکه ویته وه، زور دوور بکه ویته وه بگاته کاکیشانی فه له ک.

(۶۱)

لاله چین که بوتان لاله چین دل
 هه ر چه شان واته بهس لاله چین دل
 که پرو کورم هه مه بی دانشم مو
 ته که زه نو بیا و لاله چین دل

هه ر چه شان واته = هه ر چیان وتوو. بی دانش = به و که سه ده وتريت
 که بیر ناکاته وه. زه نو بیا = پی ده چیت مه بهستی زه نو بیا ی مه لیکي ته دمور
 بیت. لاله چین = گولاله سووره چین = چین چین، لووچ. بوتان = بوته.

(۶۲)

بشم واشم که تاییاری که ره دل
 به به ختم گریه و زاری که ره دل
 بگه ردی ونه جوئی یاری چوون من
 که ئه ز جان دلت یاری که ره دل

بشم واشم=دانشین و بلیین. نه جووئی= نه که ی وینه ی من. که ره=بکه
.گریه= گریان. بگه ردی=سهیران بکه.

(۶۳)

دلّا غافلّ زه سو بجانى چه حاصلّ
موتیع نه فس شهیتانى چه حاصلّ
بوود قه در توو نه فزوون ئه ز مه لایک
توو قه در خود نمیدانى چه حاصلّ

نه فزوون= ناست، نرخ. نمیدانى= نازانى متیع= مل که چ.

واته:- بابا تاهیر گفتو گو له گه ل دلی خو ی ده کات و ده لیت:- نه ی دل
گه ر تو غافل بیت له تاعه تی خودا و په روردگار چی حاصل ده که ی، تو
نه گه ر قه در ی خو ت بزانی له ناستی مه لایکه تی و غهیره نه وه هیچت
ده ست ناکه وی و ئاواته کانت نایه ته دی.

(۶۴)

زه بو ی زولف توو مه فتونم ئه ی دل
زه ره نگ ورووی توو دل خوونم ئه ی دل
من عاشق زه عشقت بی قه رارم
تو چوون له یلی و من مه جنونم ئه ی دل

زه=له. چوون= وهك، له شیوه ی. دلزار له لا ۱۹۱۹ا کردویه به سورانی

به م شیوه ی خواره وه :-

له بو ی زولفی توو مه فتونم ئه ی گول
له ره نگى رووی توو دلخوونم ئه ی گول
من عاشق له عیشتت بی قه رارم
ئه تو وهك له یل و من مه جنونم ئه ی گول

ئەحمەد تاقانە لە ۱۴۳۱ کەردووبە بە سۆرانی بە هەمان شیوە بەلام لە جیاتی مەفتوونم، دلچوونم، وە لە جیاتی عیشق دلدارو ئەقین، و دە لە جیاتی بی قەراری بی سروەتی بە کار هیناوە.

م. فواد حسین لە ۱۴۵۱ دەلیت :- (حەز کردن لە ئافرەت و ئەقینداری و تەسەوف لە لای بابا تاهیر و کە شا عریکی کورد وەها بە یە کدا چوونە تۆبە نائوانیت سنووری جیاکەرە وە بیان دەست نیشان بکات. هەر چەندە لە روخساردا شیعەرەکانی بابا بۆنی دلداری لیتی دیت بە لام لە ناخدا دلدار بە کی سۆفەیکەرە ئەبە بۆ مە عشووقە کە ی دەدویت کە پیروانی رێبازە کە یە تی وە بە و شیوەیە دەری دە بریت.

(۶۵)

منم ئان ئاجەرین مورغی کە فی الحال
بسووچەم عالەمی گەر بەرزەنم بال
مصورر گەر کشید نە قشم بەر دیوار
بسووچەم عالەم ئەز تاعسیر تمسال

ئاجەرین = ئاگرین. مورغ = بالدار، مەل. بسووچەم = بسووزنم. بەر زەنەم = پیکدادەم. کشید = بکیشی. نە قشم = وینەم. تمسال = پەیکەر.

دلزار لە ۱۲۶۱ کەردووبە بە سۆرانی بەم شیوەی خوارە وە :-

منم ئەو ئاگرین تەیرە ی کە دەر حال
ئەسووتینم زەمین لیک بە دەم پەر و بال
مصورر گەر بکا نە قشم لە دیوار
ئەسووتی خەلک لە بەر تاسیر تمسال

له میژووی ئە دەبی کوردی د. ماری خەزەندەدار لە ۲۰۰۵ دادەقی لوری
چوارینه که بهم شیوهی خوارهوه هاتوه :-

مووهم ئان ئازەربین مورغی که دەر حال
بسووجم عالەم ئەز بەرهم زەنەم بال
موسه وویر گەر که شه نه قشم به دیوار
بسووجم خوونە ئەز تە ئسیری تیمسال

واته به کوردی :

منم ئەو بالنده ناگرینهی که دەست به جی
هه موو عالەم دەسووتینم ئە گەر بالم بشه کینمه وه
وینە گر ئە گەر وینەم بکیشی له سەر دیوار
خانوو دەسووتی له تائسیری وینە که

ئینجا دەئیت :- (شاعیر زۆر راسته له بیرو باوه‌ری، عاشقیکه گه‌یشتۆته
پله‌ی سووتان، واته تووانه‌وه له ناوچوون له ناو مه‌عشووقدا، له ئەوه‌یه
ئاگری ئەوه‌نده به‌ تینه هه‌موو گیتی ده‌سووتینی، نه‌ک ته‌نیا وه‌کو له‌ش
به‌لکو ئە گەر وینەشی له‌سەر دیوار بکیشی وینە ده‌بی به‌ ئاگر و گلپه‌ و
خانه که ده‌سووتی.)

علاء الدین سجادی له ده‌قه‌کانی ئە ده‌بی کوردیدا له ۱۵۰ دا ده‌ئیت
:- (لیره‌دا به‌ ئاشکرا ئە یینین که باباتایه‌ر چوه‌ته‌ کو‌ری
فه‌لسه‌فه‌ چیاتیه‌وه "تسووف" وه‌ وه‌ له‌ ناوه‌وه‌ کو‌ره‌دا خوی ون کردووه‌،
له‌ وینشه‌وه‌ سه‌ر که‌وتوه‌وه‌ چوه‌ته‌ ئەو عالەمه‌وه‌ که‌ عالەمی تسوفی به‌
"وحده‌تی وجود" ناو ئە با.)

شیخ مه‌حه‌مه‌د خال له‌ ۱۸ دا ده‌ئیت :- (باباهینده‌ی جار مه‌ستی
باده‌ی خوایی وله‌ ده‌ریای گه‌وره‌یی ئەودا نو‌قوم بوه‌ و ناگای له‌ خوی

نه ماوه وله وکاتانه دا قسه ی زلی بزرکاندوه وهک "ههلاج" و
"سه ره وه ردی" و ابن العربی".

نه حمه د تاقانه له لا ۴۲ دا گوریویه تی سه زاری سورانی .

(۶۶)

خودایا داد نه ز ئین دل داد نه ز ئین دل
که یهک ده م مو نه گه شتم شاد نه ز ئین دل
چو فهدا داد خواهون داد خوا هه ند
بگویم صد هه زاران داد نه ز ئین دل

ئین = نه م . نه گه شتم = گه شتم نه کردوه . فهدا = سبه ی . خواهون
= داواکاران . داد خواهونند = دادیان دهوی . بگوویم = بلیم .

دلزار له لا ۲۸ دا کردویه به سورانی به م شیوه ی خواره وه :-

خودایه داد له دهس دل، داد له دهس دل
که وایهک ده م نه بووم من شاد له دهس دل
به یانی داد خوازان داد نه خوازن
ده ییژم صد هه زاران داد له دهس دل

نه حمه د تاقانهش له لا ۴۲ دا کردویه به سورانی وه له نیوه دیری

سییه مدا له جیاتی داد خوازن داد بیرسن ی داناوه .

(۶۷)

نیلاهی وای کیشم وای کیشم
مو که بی دهست و پایم وای کیشم
هه مه نه ز ده ر پروونه ندو نه تو ئایم
توو گه ر نه ز ده ر پروونی وای کیشم

واکیاشم = له گهل چ که سانیک بچم . بپروونه ند = بپرون، دهرم کهن .
ئه تو ئایم = بو لای تو دیم . ئه ز دهر = له دهرگا . بی دهست و پایم = بی
دهست و پیم، بی دهسه لاتم .

صدیق بۆره که ی له کتیبی میژووی و نژی وی کوردیدا بهم شیوه ی
نوسیویه تی ولیکی داوه ته وه :-

خودایا وا کیان شوم وا کیان شوم
مو که بی دهست و پا بوم وا کیان شوم
همه ئه ز دهر برانسون وهر تو ئایوم
تو گهر ئه ز دهر برونی وا کیان شوم

واته :- خوايه له گهل چ که سانیکا بچم، من که بهم نه توانیه و بی
دهسه لاتییه له گهل چ که سانیکا بچم، ئه گهر هه موو له دهرگا دهرم کهن
دیمه لای تو ئه گهر تو له دهرگا کهت دهرم که ی و نا ئومیدم بکه ی له گهل
چ که سانیکا بچم ؟ .

له میژووی ئه ده بی کوردیدای د . مارف خه ز نه دار ب ۱ لا ۲۲۰ دا بهم
شیوه ی خواره وه هاتووه :-

خه داوه ند که بووشم با که بووشم
موژه بهر ئه شکی خوونین تا که بووشم
همه که ز دهر برانسون سووته ئایوم
تو که ئه ز دهر بهرانی وا که بووشم

واتا که ی :-

ئه ی خودا من کییم ؟ له گهل کییم ؟
تا که ی موژه م پهر ئه شکی خوونین بی
که من دهرده کهن، روو له تو ده کهم

ئەگەر تۆدەرم بکەى روو لە كى دەكەم ؟

(٦٨)

بە ئىن بى ئاشنائى بەر كىاشم
بە ئىن بى خانمائى بەر كىاشم
هەمە گەر مو بروونەن واتە ئايەم
ئەگەر ئەز دەر برونى وا كىاشم

بەر كىاشم = لە گەل تووم . بروونەن = دەرم بکەن . واتە ئايەم = بۆ لای
تۆ دىم

رازى لە لا ٤١ دا بەم شيوەبە گۆرپوبەتى بۆ سەر زارى سۆرانى بەم
شيوەبەى خوارەوہ: .

ئەگەر بلىم ئەگەر نەلىم خوايە
خوت ئەزانى گە پىويستم وايە
گەر بەنويزە بۆ چى بەشم براوہ
گەر بى بەشم رويكەم بۆ چى لايە

واتە :- من كە كەسم نيە تەنھا تۆ نەبى و لە گەل تۆم، ئەگەر هەموو
دەرم بکەن دىم بۆ لای تۆ، ئەگەر تۆش دەرم بکەى لە گەل كى بىم، روو لە
كى بکەم ؟ .

(٦٩)

ئىلاھى گەر بواچەم وەر نەواچەم
تە دونى حاجەتم را مە چەواچەم
ئەگەر بنوازىم حاجەت رەوا كون
ئەگەر مە حرووم سازى موچەواچەم

بواچەم، نەواچەم = بلییم، نەلیم . بنوازییم = ناز بگرم، داوا کاریم هەبی .
 موچە ساچەم = من چی بکەم .

واتە :- خودایە گەر من هەرچی بلییم و نەلیم، تۆ خۆت ئاگاداری لە داوای
 دل چی دەوی و ئاواتی چییە، ئەگەر هات و نیازتکم هەبوویان داواکاریەکم
 داواکرد بی بەشم نەکە و جاری بکە، و ئەگەر مەحرومیشم کە ی دەسەلاتم نیە
 (٧٠)

ئەگەر ئائی بە جانست را نوازم
 وەگەر ئائی زە هیجرانت گودازم
 بیا دەردی کە داری بەر دلتم نە
 بمیرم یا بسوزەم یا بسازەم

ئەگەر ئائی = ئەگەر دیی . نوازم = نالە، نالین . گودازم = بی
 قەرارم . داری = هەتە . بمیرم = بمرم، مردن . بسوزەم = بسوتیم . بسازم =
 بسازینم، دروست بکەم .

لە میژووی ئەدەبی کوردی د. مارف خەزنەدار ١٩٢٢ ١٥٢ بەم شیوەی
 خوارەو هاتووە :-

ئەگەر ئائی بە جانست وا نواژوم
 وەگەر ئایی زە هیجرانت گوداژوم
 هەر ئون دەردی کە داری بەر دلتم نە
 بمیرم یا بسووچم یا بساژوم

واتە کە ی:

ئەگەر بی یە لام بە گیان دل پیشوازیت دە کەم
 ئەگەر نەیی یە لام لە دووریت دە تویمەو
 هەمو دەرد و ئازاری کە هەتە بخەرە ناو دلتم
 بمیرم بسووچم بەر گە ی دە گەرم

باباتاھیر ئامادەيە لە پىناو ئەو عىشقە ئاينىەى دلى لى سە ندو، ھەمو
ئىش و ئازارى بچىزى، تا بگاتە دیدارى مە عشووقە کەى و بە کبون و توانەو
لە ناو بە کتردا بگاتە ئە نجام . بۆيە دە ئىت وەرە ئەى یار (کە پىروانى رىگای
رىبازە کەيتى) ھەر دەردىک لە دلتايە بىخەرە ناو دلى من (مە بەستى سۆزو
وعىشقى بىرو باوهرى رىبازە کەيە)، بمرین لە پىنا ویدا یان گروھىکى
يارسانى بسازنین .

(۷۱)

دوو زولفونىت بود تار رە بابم
چ مىخواهى ئەز ئىن حال خە رابم
تە کە مۆسرىپارى نە داری
چرا ھەر نىمە شەو ئائى بە خوابم

تار = نەى . رە باب = ئامپرى موسىقا بە . چ مىخواى = چىت دەوى . با مو
سرىپارى نە داری = کە لە گەل من ئە سرارو نەينىت نىە . چرا = بۆ . ئائى بە
خوابم = دىتە خام .

واتە :- پەيوەندى نىوان يارە کەى و ئامپرە موسىقا ئاينىە کەى دەر
دە برىت کە لە بىرو باوهرى يارساندا تە رىبن، وەرە ئەى یار ئەم حال
و پە شىو بەى من بەس نىيە، کە تۆ ھىچ نەينىە کت لە گەل مندا نىيە لە
يارىدا، ئەى بۆ چى ھەموو شەوى دىتە خام ؟ .

(۷۲)

بە رووى دو ئىبەر گەر ما یلستم
مە کون مە نەم گرفتار دلە ستم
خودا را سار بان ناھىستە مىران
کە مورا ماندە ئىن قافلە ستم

مایلستم = مه یلم ههیه . مه کون مه نعم = لۆمه مه کهن . ئاهیهسته میران
 = له سه ر خوۆ دهروون . سار بان = ووشران . مانده = ماوه تهوه . قافله ستم
 = له گهل کاروانم .

واته :- باباتا هیر باس له گرفتاری خووی ده کات له ئه وینداریدا و ده ئیته
 لۆمه مه کهن ، ئه من زۆر به ئارامم له شیوهی ووشر له بیاباندا چون له سه ر
 خوۆ دهروات ، من هاوڕێی ئه و جوۆره کاروانانهم ، هه ر ده بی بگه م به یار
 مادام دلّم هه ر ده م مه یلی ئه وی هه یه .

(۷۳)

مو ئه ز قالو به لا ته شویش دیرم
 گنه ئه ز به رف و باران بیش دیرم
 ئه گه ر (لاتقتنو) ده سم نه گه ر
 مو ئه ز (یاوه یله نا) ئه ندیش دیرم

قالو به لا = له دیر زه مانه وه . به رف = به فر . لاته قتنو = ووشه یه کی
 عاره یه مه به سته ی په روهر دگاره یاوه یله نا = ووشه یه کی عاره یه واته ئه ی
 هاوار . ئه ندیش = تاوان . ته شویش = ترس .

واته :- من له دیر زه مانه وه بیروباوه رم که وتوته ناو ئه م گێژاوه ی
 ئاینداریه وه (که ئه مه ش ده گه ر ته وه بو ناخی ئاینه که ی) . که ئه و بوته
 پشه ی و راهاتوو له بارینی به فر و باران به سه ر یا (مه به سته ی غه م و هه ژاریه
 وه ده ر به ده ریه) . وه ده ئیته :- " ئه گه ر په روهر دگار یارمه ته ی ده رم نه ییت
 من چیم پی ده کریت و غه رقی گونا ه ده بیم و تاوان سه ر تا پام ده گریته وه
 له م رینگایه دا .

له میژووی ئه ده بی کوردی د . مارف خه ز نه دار له لا ۲۰۵ ب ۱ به م
 شیوه یه ها تووه :-

موو ئەز قالوو بە لا تە شویش دێروم
گوناه ئەز بەرگی داروون بیش دێروم
چوو فەردا نوومه خوونون نوومه خوونون
موو دەرکەف نوومه سەردە پیش دێروم

واناکەى:--

من له قالوو بە لاوه ترسم ههیه
له گەلای دار و درهخت زیاتر گوناھم ههیه
له و پوژەى که هەر کهس کتیبی خۆى دەخوینتەوه
کتیبی دەستم شان و پیلیم دەچه مینیتەوه

رزایش له لا ٤٢ دا گۆریویەتى بۆسەر زاری سۆرانى.

(٧٤)

زەردەست چەرخ و اروون داد دیرم
هەزاران نالە و فریاد دیرم
نشسته دلستانم باخەس و خار
چکونه خاطر خود شاد دیرم

چەرخ و اروون=جەورى زەمانە. نشسته دلستانم=دونیای دلم که توه تە.
خار=دەرك. خەس و خار=خەرمانى دەرك، پاشماوه. چکونه=له کوی، چی
دەکا.

رزای له لا ٤٢ دا گۆریویەتى بۆسەر زاری سۆرانى بەم شیویە:.

له جەورى زەمان من دادم ههیه
هەزاران نالە و فریادم ههیه
دل که وتۆتە سەر خەرمانى دەرك
له کوی هەناسەى ئازادم ههیه

باباتاھیر لیرەدا ھاوارو دادی دلّی خوئی دەر دە پری له دەست زەمانە
نالە و گریان و فریاد دە کات، که چۆن دە و رانی فەلەک گور او و ئەو عیشقی
دلّی و ئارەزووە کانی وای لی کردوون که بکە ویتە ناو درک و دالاً و ئازار
بچەشی لەم دونیایەدا ئیتر چوون ئەو خوۆشی و ئارامی دە بیّت .

(٧٥)

مو ئان ئازەردە بی خانمانم
مو ئان موحنەت نە سیب سەخت جانم
مو ئان سەر کشتە خارم دەر بیابوون
که هەر بادی وەزەد چیشش دووانم

ئازەردە = دەر بە دەری . بی خانمانم = بی خیزانم، بی جیگا و بانم
سەر کشتە خارم = تۆپە ئە درکی . بادی وەزەد = بایی هەلکات . پیشش
دوانم = پیشی دە کەوم .

ئەحمەد تاقانە لە لا ٤٤٤دا کردووبە بە سۆرانی بەم شیوەی خوارەووە:-

من ئەو ئیش دیتوووەم، بی خانومانم
من ئەو بەش دەردەمە، و سەختە گیانم
منی با بردە ئە درکی بیابان
که بایەک دی، لە پیشیا من دەوانم

رزایش لە لا ٤٢ کردووبە بە سۆانی .

(٧٦)

بۆرە سووتە دلان تا ما بنائیم
زە دەست یار بی پەر و بنائیم
بشیم با بولبلی شەیدا بە گولشەن
ئە گەر بەهلب نە نالە ما بنائیم

بۆره = وه ره . سووته دلان = دل سوتوان . تا ما = با ئيمه . بشيم
= دانيشين ، وهك .

دلزار له گه نجينه كهيدا له لا ۲۹ دا كردويه به سوراني بهم شيوهي
خواره وه :-

وهرن ئهي دل سوتوان تا بنالين
له دهس ياري به بي پهروا بنالين

له بولاى بولبلى شهيدا له گه لشن
بچين بولبل نه نالي تا بنالين

له ميژووي ئه ده بي گوردى د . ماف خه زنه دار له لا ۲۱۲ ده قى ئه م
چوارينه ي بهم شيوهي خواره وه نووسيوه :-

بووره سووته دلوون هوون تا بناليم
ز هيچرى ئان گولى ره عنا بناليم
بشيم با بلبلى شهيدا به گولشن
ئه گهر بلبل نه ناله ما بناليم

واتا كه ي :

وهرن ئهي دل سوتوان هه مومان بنالين
له دوورى ئه و گولى ره عنايه بنالين
له گه ل بلبلى شهيدا دا بنيشين له گولشه ندا
ئه گهر بلبل نه نالي با ئيمه بنالين

هه روا ده ئيت :- "بابا تاهير خو ي و عاشقاني تر له ئاده ميزاد له
عه شقياندا به گه رمتر ده زاني له عه شقى بلبل به رامبه ر به گول " .

م . فؤاد حسين له لا ۱۵۳ دەئيت :- " دەربرینی سوتە دلان لەم چوارینەدا درکە یە بۆ واتای دلدارانی ستەم لیکراوان . "

شیخ مەحمەد خال لە ۱۶ دا دەئیت :- " ھەر دەمی بابا لۆرەیک بکات بە چوارینەیک خیرا تاری خۆیان دەکەوێتە پەل پەل و بالە تەپی، یا خۆ ھەر کاتیك بابا نالەیک بکات و چوارینەیک کی خۆی بخۆینیتەو، ئەوانیش لە خۆشیانادەست دەکەن بە نالە نال . "

بابا لیرەدا بانگی دەرویشانی عاشق وشەیدای وەك خۆی دەکات کە بین کۆ ببنەو و جەم بن تا زکرو مناجاتی خۆیان بکەن بۆ ئەوێ ئەو یا رەیان بەلکو خۆی پیشان بدات پێیان وشادی بال بە سەریانا بگریت، کە ئەوان ئەو نە بە پەرۆوشن چوون بلبل شەیدای گۆلە ئەوان زیاتر شەیدای یارەکیانن .

ئەحمەد تاقانەش لە ۱۴۴ دا کردوێ بە سۆرانی .

(۷۷)

بە سەحرا بنگرم سەحرا تە وینەم
 بە دەریا بنگرم دەریا تە وینەم
 بە ھەر جا بنگرم کوه و دەر و دەشت
 نیشان ئەز قامەت و رەعنا تە وینەم

بنگرم = بن بکەم واتە بگەریم سەرا سەر . تە وینەم = تۆ دەبینم . م .
 فؤاد حسين له لا ۴۰ دا دەئیت :- " باباتاھیر ڕوو دەکاتە ئەو مەیدانە کە نووری خوای تیدا بلاو بوەتەو لەو دەشتەدا بە سۆزی عەشقی یەزدان ئەسپێتەو لە ھەموو سوچیکی ئەم ئەرزو ئاسمانەدا ییجگە لەو کەسیکی تر نایینی وەکو خۆی دەئیت :-

به ده‌ریا بنگره‌م ده‌ریا ته وینه‌م
 به سه‌حرا بنگره‌م سه‌حرا ته وینه‌م
 به هر جا بنگره‌م کوه وده‌روده‌شت
 نیشان ئه‌ز رووی زیبای تو وینه‌م

له میژووی ئه‌ده‌بی کوردی د. مارف خه‌زنه‌دار له لا ۲۱۰ دا ووشه‌ی
 (وینه‌م) به ووشه‌ی (وینوم) هاتوو، هر وا نیوه دپیری کوتایی به‌م
 شیوه‌یه‌یه: "مه‌گه‌ر ئان که زیبایی تو وینوم" ئینجا واته‌که‌ی به کوردی
 ده‌ئیت:

که روو له زه‌ریا ده‌که‌م، له زه‌ریا تو ده‌بینم
 که روو لو سارا ده‌که‌م، له سارا تو ده‌بینم
 روو لو هر جی یی بکه‌م، کیوو ده‌رو ده‌شت
 ته‌نیا جـووانی تو ده‌بینم

پاشان ده‌ئیت: "ده‌ئبه‌ر هه‌موو شتیکه و له هه‌موو جی بیکه."

(۷۸)

نمیدانهم که رازم وا که وازم
 غه‌م سوژ و گودازم وا که وازم
 چ وازم هر که دونه بنگره‌ فاش
 دیگه‌ر راز و نیازم وا که وازم

وازم = بلییم . گودازم = زوخواوی، توانه‌وه‌م. که دونه = که ده‌زانی.

صديق بۆره كهى بهم شيوهى نوسيوه ته وه و ليكى داوه ته وه :-

نه زونهم مو كه رازوم واكه واژوم
غهم سووز و گودازم واكه واژوم
چ واژوم؟ هه كه زوونومى كه رو فاش
ديگه رازو نيازوم واكه واژوم

واتا كهى: "نازانم رازى دلى خوم به كى بلييم؟ وپه ژارهى سوژو
تواندنه وهى دل له بهر تين و گهرماى ئه وين به كى بلييم؟ هه كه سى پى
بزانى ناشكرائى ئه كا. كه واته ئيتى رازو نيازوم به كى بلييم؟".
فه همى كا كه يى له لا ۱۵۸۸ ده ئيت :- "كه سو فى گه يشته قوناغى
يىستى و بوونى ئه م ئاوئتهى بوونى خودا بوو و خوايش نه ينيه، بوپه ئه ميس
ده بيته به شينك له و نه ينيه كه نابى بدر كينريت. وه ئه م نه ينيه به لاي
سو فيه كه وه رازى دل كه جگه له خاوه ن دلان كه سى تر پى نازانيت يان
بو كه سىكى تر باس ناكريت. رازى دلى ياران سووتان و توانه وه يه له ناو
خوشه و بستيدا". چوارينه كه شى بهم شيوه يه كردوه به سورانى :-

نازانم كه من رازم به كى ييزم
خه مى سووتان و توانه وه م به كى ييزم
چ ييزم هه كه زانى فاشى ده كا (ناشكرائى ده كا)
ئيتى رازو نيازوم به كى ييزم.

هه روه ها رازيش له لا ۴۳ دا گوربويه تى بو سورانى.

(۷۹)

مو كز سوته دلانم چوون نه نالم
مو كز بى حاصلانم چوون نه نالم
نشسته بولبلان به گول بنالنه ن
مو كه دوور ئه ز گولانم چوون نه نالم

مو كز = له گهل، نزيك، له تهك.

دلزار له گه نجيته كهيدا كر دوويه به سوراني بهم شيوهي خواره وه :-

له گهل سووته دلان چون نه نالم
له تهك بي حاصلانم چون نه نالم
نه نالن بولبلاني ناو چل و گول
كه من دووري گولانم چون نه نالم

م. فواد حسين له لا ۵۰ دا ده لئيت :- بابا تاهير ليك چواندني ههست
پيكر او ساز دهكات كه له به لاغهي عه ره بيديا پني ده وترتيت (التشبيه الضمني).
بوويه بابا تاهير له م چوارينه يه دا له ناليندا خووي به بولبل ده زاني و خو شه
ويسته كه ي له جواني دا به گول.

رزاي له لا ۴۳ دا گورپويه تي بو سه ر زاري سواني بهم شيويه:.

دل سوتاووان وهرن نه خشي بكيشين
قسهي ناوي هه موو به داخ و ئيشن
ته رازوم هيناوه بو گيشي خه ممان
خه مي سوک و گرا يهك يهك نه كيشين

شيخ مه حه مه د خال له لا ۱۷ دا ده لئيت ده رباره ي ئه م چوارينه يه :
هه ر كاتيک بابا ناله يهك بکاتو چوارينه يهك بخوينيته وه ئه وان كه يف و
خوش ده بن چو نکه هاو ده ميک بوو خو بان ده دوزنه وه .

(۸۰)

بو ره سووته دلون گرد هه م ئاييم
سو خه ن واهه م كه ريم غه م وا ئانم اييم
ته رازو ئا ور يم غه مها بسون جي م
هه ر ئان غه مگين ته ريم وه زنين تر ئاييم

گرد هم ئاییم = نه شی بکیشین. سوخن وا هم که ریم = قسه یه بکهین
 هه موو. غه م نانمائییم = پر داغ وئیش. ئاوهریم = یینین. غه مها
 بسه نجیم = غه ممان بکیشین. غه مگین ته ریم = غه مبار ترین. وه زنین تر =
 قورستر. دلون = دلان

(۸۱)

سه ر کوئی تو تا چه ند ئایم وشه م
 زوه صلت بی نه وا چه ند ئایم وشه م
 سه ر کویت به رای دیدنه نی تو
 نه ترسی نه ز خودا چه ند ئاین وشه م
 کویت = بیابانی بی ئاو. وشه م = ئووشم، ئه لیم. به رای دیدنه نی تو = بو
 دیتنی تو. ئایم = دیم.

(۸۲)

داد نه ز ئین دل که هه ر کز نی به کامم
 داد نه ز ئین دل که ئازار ده مدمام
 داد نه ز ئین دل که چوون مورغان وه حشی
 دانسه ناچیده هه ر رووزه به دامم
 نی به کامم = ناگاته ئامانج. ده مدمام = ده مدهم. مورغ = بالدار دانه چیده
 = ناروینی واته رووی ناکات. به دامم = له پیشم، به داوینم

(۸۳)

بووره کز دیده جه یحونی بسازم
 بووره لهیلی وه جه جنوونی بسازم
 فره ی دوون عه زیز نه ز ده ست مور هفت
 بووره نه ز نوو فره ی دونی بسازم

کز دیده = چاوانی کز . بۆره = وه ره . بسازم = ساز بکهین . ره فت =
رویشت . ئەز نوو = له نۆبووه، سەر له نۆی

فهیمی کاکهی له لا ۱۵۸۶ کردویه به سۆرانی بهم شیویه :-
وه ره له چاوان جهیحونی ساز کهین
وه ره باله یلاو مهجنونی ساز کهین
فه ره یدوونی ئازیز له دهستمان چوو
وه ره سەر له نوی فه ره یدوونی ساز کهین

هەر وه ها ده ئیت :- . باباتاهیر کوریکي هه بووه به ناوی فه ره یدوون
کاتی که ده مریت لاواندنه وهی ئەوا روو ده کاته فاتمه له ره وئه و چوارینه یه
ده ئیت .

باباتاهیر وا پی ده چیت مه بهستی ئاین و رپبازی زه رده شته، که
زه رده شت له خیلێ فره یدوون بووه. که لیره دا به پیروانی ده ئیت، ئەو
زه مان و چه رخی زه رده شت له دهستمان چوو (واته واته زه مانی ئیمه
نه بوو). وه ره رپبازیکی نوی په ره پی بدین من و تو وه ك عه شقی له یلاو
مه جنون.

هەر وه ها ئە حمەد تاقانەش له لا ۱۵۱۵ کردویه به سۆرانی .

(۸۴)

مو که دوور ئەز تووم زه نار به ندم
یه هود وپوت په رستم گەر بخه ندم
په ی ئەز عه هـدو وه فاییت ئەی دلارام
چکر عه هـدو وه فا با کەس نه به ندم

زه نار به ندم = جهسته م له جیگای سه خته، له ئاگری گیانم . گەر
بخه ندم = گەر پی بکه نم. نه به ندم = به ند نیم، په یمانم به کەس نه داوه .

واته :- بابا تاهير له گهل مه عشووقه كهى قسه ده كات و ده ئيت كه من دوورم و ناگه م به توو حال م پهريشانه، ناگر له جه سته م بهر بووه، خو شى به دل ما نايه ت، نه گهر له دوورى تو يا من خو شى بكه م وه ك جوله كه و پوت په رست بم وه گهر وه عدو په يمانم له گهل تو به ستوه، ههر سه ر گه رميم و به كه سى ديكه نايدهم .

ههر وه ها نه حمه د تا قانه له لا ۵۲ دا به م شيوه به كردويه به سورانى :-

كه من دوورم له تو زوننار ده به ستم
 نه گهر من پيكه نم جووم، بته پرستم
 له پاش گوفت و به ئينت ئه ي دلارام
 به ئين و گوفتى دى نابى مه به ستم

(۸۵)

بووره رۆزى كه ديدار ته و بينم
 گول و سونبل به ديدار ته چينم
 بووره بنشين بهرم سالان و ماهان
 كه تا سيرت بوينه م نازه نينم

بهرم = له پيشم، له لام . سيرت = تيرت

دلزار كردويه به سورانى له لا ۴۳ دا به م شيوه ي خواره وه :-

وه ره رۆزى كه ديدارت بينم
 به ديدارت خه ريكى گول چينم
 له لام بى دا بنيشه مانگ و سالان
 هه تا تيرت بينم نازه نينم

(۸۶)

به عـ شقت ئه ی دلارا نه گروستم
نه وید وه صل تو تا نشنوستم
به دل ته خم وه فایست کیشتم ئاخر
په جز نه ندوه خواری نه دروستم

نه گروستم = نیگه رانم . تا نشنوستم = تارمایی ژبانم . نه ندوه خواری
= ناته واوی . ته خم = ناوه روک . کیشتم = به سه ره بهم . دروست = باش ، پرنک .
رازی له لا ۴۴ دا کرودیه به سورانی بهم شیوه یه: .

له خوشه ویستست دل نیگه رانم
من به تو ناگه م تامابی ژبانم
داخ زاله له سه ره وه فاله ناو دل
له ناته واوی و جهوری زه مانم

(۸۷)

نه زونه م مو که سه ر گهردان چرایه م
گه هی گریان گه هی نالان چرایه م
هه مه ده رمانشان بی ده رده داران
نه زونه م مو که بی ده رمان چرایه م

چرایه م = بوچی وام . گه هی = ناوی . هه مه = هه موو . ده رمانشان بی
= ده رمانیان هه بوو .

دلزار له لا ۷۴ دا کرودیه به سورانی بهم شیوه ی خواره وه :-
ئه من نازانم بوچی سه ر گهردانم
گه هی له گریان گه هی له نالانم
هه موو نه خوشیک ده رمانی هه به
نازانم که من بوچ بی ده رمانم

(۸۸)

دَلْم زارو چه زینه چوون نه نالم
وچوودم ئاته شینه چوون نه نالم
به مو و اچن که چوون و چه ند نالی
چو مه رگم دهر که مینه چوون نه نالم

وچوودم = بوونم، ژیانم. ئاته شینه = ئاگرینه. به مو و اچن = به من ده ئین.
دلزار به م شیوهی خواره وه کردویه به سورانی :-

دَلْم زارو چه زینه چوون نه نالم
وچوودم ئاگرینه چوون نه نالم
ده ییژن پیم که چوون و چه ند ئه نالی
که مه رگم له که مینه چوون نه نالم

(۸۹)

غمم غم بی و غه مخواری دلم غم
غمم هم مونس و هم یارو هه مدهم
غمم نه هله که مو ته نها نشینهم
مه ریزا باریک الله مه رحه با غم

مونس = دلسۆز، هاوړی. نه هله = ناهیللی. مه ریزا = دهمره ژی،
دهستخووش.

دلزار له لا ۳۱۱ دا کردویه به سورانی به م شیوهی خواره وه :-
غمم غم بیت و غه مخواری دلم غم
غمم هاو مونس و هاو یارو هاو دهم
غمم مه شروبه ته نیا دا بنیشم
دهمره ژی باریک الله مه رحه با غم

فههمی کاکه ی له لا ۹۱۱ دا ده لیت :- "به رت بوونی روژگار، باباتاهیر
له ناو خه مدا قال ده بیته وه ئیدی وا هه ست ده کات که به بی خه م
هه ئناکات." وه ک له م چوارینه یهیدا :-

خه مم خه م بوو خه مخوری دلشم خه م
خه مم هه م هوگروهه م یارو هاوده م
خه مم نه یه یشت که من ته نیا دانیشم
ده ستخوش و باره که للاً ئافه رین خه م

هه ر وا ده لیت خه می بابا خه میکه ئاسایی نه بوه، هه ئه نجامی
نائۆمیدیه که ی بووه، وای لی بکات که بیر له بوونی مروڤ بکاته وه . بوچی
دیته ئه م دونیایه و تووشی نا هه مواری و خه م ده بیته و کوچ ده کات ؟ .
م. فواد حسین ده لیت :- "له م چوارینه دا ئه ندیشه ی شاعیره ها به بالی
ئیش و ئازار ده فری غه می دلی به مۆنسوبه یار و به هاوده م ده شو به یئی .
ئه م غه مه ی بابا له ئه نجامی نه گه یشتیه یی به مه عشوو که ی که له
پیناویدا ره نج ده دات له دونیای سو فیکه ریدا .

(۹۰)

بی ته گۆلشن چو زیندانه به چه شم
گۆلستان ئازهرستانه به چه شم
بی ته ئارام و عومر و زینده گانی
هه مه خواب په ریشانه به چه شم

به چه شم = له پیش چاوانم . ئازهرستان = ئاگرستان، جیی ئاگر
په رستان . زینده گانی = ژیان . خواب = خه و .
دلزار له لا ۷۰ دا کردویه به سورانی به م شیوه ی خواره وه :-

گولشەن بەبى تۆۋەك زىندانە لام
گولستان ۋە كوو ئاگرستانە لام
بى تۆ ئارام ۋە ۋىروژىيانم
ھەموو ۋەك خەۋى پەرىشانە لام

ئەحمەد ئاقانەش لە ۱۹۶۷دا كىردۈپ بە سۆرانى.

(۹۱)

خۆشە ئان سەعات كە دىدار تۆۋىنەم
كەمەندى ئەنبەرىن تارى تۆۋىنەم
نەۋىنە خوررەمى ھەرگىز دل موو
مەگەر ئاندەم روخسار تۆۋىنەم

كەمەندە ئەنبەرىن = كەمەنى ئەنبەرىن. تارى تۆ = شەۋەزەنگى تۆ، يان
قەدوبالاي تۆ. خوررەمى = گوشادى، خۆشى. ئاندەم = ئەۋساتە، ئەۋدەمە.

دلزار لە ۱۹۵۵دا كىردۈپ بە سۆرانى بەم شېۋەيە:-

خۆشە ئەۋساتە دىدارت بىيىنم
كەمەندى ئەنبەرىن تارت بىيىنم
گوشادى ناينى ھەرگىز دللى من
مەگەر ئەۋساتە روخسارت بىيىنم

م. فؤاد حسين لە ۱۹۵۲دا دەربارەي ئەم چۈارىنەيە دەلىت :- باباتاھىر
لە كۆپى روون بېژىدا گشت چۆرەكانى خۋازى بەرەللا واتە (المجاز
المرسل) لە جىھانى ئافرەتدا بە كار ئەھىنى.

ئەگەر تەماشاي ديوەكەي تىرى ئەم چۈارىنەيە بىكەين لە ناخدا
فەلسەفەي سۇفىگەرى خۇي دەنۇپنى ورواندنىكى قوولى تەم ۋەمزاۋىە لە
جىھانى سۇفىگەرىدا،

(۹۲)

دلؑ مورہ ست وئہ حوالش نہ زوونہم
کہ سیؑ خواہد کہ پیخامش رہ سوونہم
خودا وہ ندا زہ مہر گم موہلہ تیؑ دہ
کہ دیداریؑ بہ دیدارش رہ سوونہم

خواہد=دہ بہ وی. پیخامش=سہ لاوی. رہ سوونہم=دہ گہ نہ نم. دوورست=دوورہ.
بابا تاہیر لہ یارہ دولبہ رہ کہ ی دوورہ وئہ حوالی نازانیؑ، کہ سیک ہہ یہ
بہ ویؑ سہ لاویکی بابای پیؑ بگہ یہ نیؑ؟ ئینجا لہ خودا دہ پاربتہ وہ کہ موؑلہ تی
بدات بہر لہ مردن چاوی بہ روخساری بکہ ویؑ و دلی داکہ ویؑ بگاتہ
شادی ہہ میؑشہ یی.

(۹۳)

بیؑ تہ بالین سیاہ مارہ بہ چہ شمم
بیؑ تہ روزان شہ و تارہ بہ چہ شمم
بیؑ تہ ہہر کہ شووم سوی گولستان
گولستان سہر بہ سہر خارہ بہ چہ شمم

بالین=سہرین. سیاہ مارہ=ماری رہ شہ. بہ چہ شمم=بہ چاوم. شووم
سوی=چوومہ تہ ماشای. سہر بہ سہر=سہر ان سہر. خارہ=دپر کہ.
رؤزان=رؤژان.

بابا تاہیر دہ لیت:- "بہ بیؑ توؑ ئہ ی یار سہر دہ نیمہ سہر سہرین بہ شہ وان
وہ دہ مہ ویت خہوم لیؑ بکہ ویتؑ، ئہ و سہرینہ وہ ک ماری رہ شہ و خہوم لیؑ
ناکہ ویت بہ بیؑ توؑ، رؤژانیشم وہ ک شہ وی تاریکہ، ئہ گہر بیؑ توؑ برومہ ناو
گولؑ و گولزاریش وادہ زانم ئہ و گولانہ لہ پیش چاوم درکن."

ئەحمەد تاقانە لە ۱۵۶۶ کەرووبەتە بەسۆرانی بەم شیوەی خوارەوہ:

سەرینم بی تۆرە شمارە لە چاوم
بی تۆرۆژان شەوی تارە لە چاوم
بی تۆکەي بچمە سەیرانی گولستان
گولستان سەر بەسەر خارە لە چاوم

(۹۴)

سەری کۆھى بلند چەندان نشینم
کەلالە سەردەرئارە موو بچینم
چولالە بی وەفا بوو بی وەفا بوو
بەکار بی وەفا مووچوون گزینم

سەری کۆھ = سەرچیا. چەندان = چەندی. دەرئارە = دەر دینی.
موو بچینم = من دەیکەمەوہ. لالە = گۆلی ھەلالە. گزینم = دلتەنگم، کزم.

دئزار کردووبەتە بەسۆرانی بەم شیوەی خوارەوہ لە ۱۵۶۶: -

چەن دانیشتووم لەسەر کیوی بەرز
کەلالەم بچینم سەر دەرکا لەئەرز
وہ کەلالە وایە بەبی وەفایە
چون بمەوی یاری بەبی وەفاتەرز

دبیری کۆتای چوارینە کە لە گەنجینە کەي دئزاردا بەم شیوەیە:

نیگاری بی وەفا موو چون گزینم

ئەگەر سەرنجی نیوہ دبیری کۆتای بدەین ووشەي بەکار لە کتیبە کەي
فؤاد حسین ھاتووہ بەووشەي نیگار، وە ووشەي گزینم بۆتە گزینم.
ھەر وارا زایش لە ۱۵۲۱ گۆربووبەتە بۆ سەر زواری سۆرانی.

(۹۵)

ئەگەر چەشمم بدۆزى دۆتە خواھم
وہ گەر جسمم بسوچى سوتە خواھم
ئەگەر باغم بېرى بەرچى دەن گول
گول ھەم رەنگ ھەم بۆى تەخواھم

بدۆزى=دەرىنى. بسوچى=بسوتى. باغم بېرى=پرۆمە ناو باغان.
بەرچى دەن گول= تەماشای گولان دە کەم.

لېرەدا باباتاهیر ئاخافتن لەگەل مەعشوقە کەى دە کات کە ھەمیشە
لە یادی ناکات وہ دە ئیت :- " ھەرچە ندە لە جەورو جەفاو تەنگانە دام
ئەگەر چاوانیشم دەرىنىت یان ئاگرم تى بەردەى و بسوتیم ھەر ئاواتمە
بگەم بەلای تو شاد بېمەوہ، وہ گەر لەم دونیا بەدا بېم خەیتە ناو نازو نعمەت
و گولنو گولزاروہ وہ ھەمو خوشى و کامەرانیە کم پى بەخشیت من ھەر
ئاواتە خوازم لە تو نزیك بېمەوہو دونیام لە بەر چاوانیەت."

بە مانای دەست ھەلگرتن لە خوشى ژبان مەحروم کردنى ئاواتەکانى
دەروون وہ بەرگري کردن لە نازارو ئەشکەنجەى ژبان بۆ پاك کردنەوہى
روح، وہ گەشتن بە یار و یەك بوون وہ شادبوونەوہى ھتاهتایە، ئەمەش
ناخى فەلسەفەى رېبازە کە یەتى.

رازى لە لا ٤٦ دا بەم شیویە کردویە بە سورانى:.

ھەردوو چاوم دەرىنن تۆم ئەوى تۆ
بە ئاگر بېم سوتینن تۆم ئەوى تۆ
بچمە نا باخ تەماشای گولان کەم
گول ھەزار بنوینن تۆم ئەوى تۆ

(۹۶)

موو که ئەفسورده حالئم چوون نەنالئم
شکستە پەرو بالئم چوون نەنالئم
هەمە گوپەن فولانی نالە کەم کون
تە ئائی دەر خەيالئم چوون نەنالئم

ئەفسورده=پەژموورده، تەنيا(پەريشان کار، ئەحمەد تاقانە). تە ئائی=تۆ دىيت.

دلزار لە ۱۳۳۱ کردوو پەتە بەسۆرانی بەم شیوەی خوارەو:
کەمەن پەژموورده حالئم چوون نەنالئم
شکستە پەرو بالئم چوون نەنالئم
هەموو ییژن فلانی کەم بنالە
کو تۆ دىيتە خەيالئم چوون نەنالئم

ئەحمەد تاقانەش لە ۱۴۷۱ کردوو پەتە بەسۆرانی هەروەها رازیش لە
۱۴۶۱ دا گۆریو پەتە بۆ سەر زاری سۆرانی.

مەبەستی بابا تاهیر لێرەدا نالین و گریانی بۆ پەريشانی حالی خۆپەتە
کە تەنیا بە لەم دونیا یادا، کۆشش و هەوڵدانى لە نالین و ئابن زانیدا بۆ ئەوەی
نزیک ییتەو لە مەعشوقە کەى کە پەروەردگار بەلام چى بکات پەرو بالئى
شکاوه نایگاتى ئیتر چوون نە نالیت هەرچەندە دەورووبەرى بە حالی
دەزانن و پى دەلین کەم بنالە، بەلام ئەمو هەر جارێک خەيالئى کى ئەو
مەعشوقە دە کات کە هیواو ئاواتیبەتە ییگاتى گریه و نالە دايدە گریت.

(۹۷)

موو ئەز جەور بوتان دەل ریش دىرم
زەلالە داغ پەرد دل پىش دىرم
چو فەردە نامە خوانان نامە خوانند
موئەز خەجلت سەرى دەر پىش دىرم

۱۷۲

بوتان=پوت(صنم). خەجەل=پەشیمانی، شەرمە زاری. دل ریش=
 دلبرین. چوفەردە=چۆن سبەینی نامە خواھان=نامە خویندەنەو، خوینەری
 نامە. مو ئەز=من لە.

رازی لە لا ٤٦ دا کردووبە بە سۆرانی بەم شیوہیە:.

من لە جەوری یەکی دل پر ئیشم
 وە کو لا لە دل داخی ئەنۆشم
 سبەی رۆژ نامە خوین نامە ئەبینن
 ئە کردارم شەرمە زاری ئە کیشم

(٩٨)

بە ناھی گونبەد خەزرا را بسووچەم
 فەلەك را جوملە سەر تاپا بسووچەم
 بسووچەم ئەز نە کارت را بساجی
 چە فەرمانی بساجی یا بسووچەم!

گونبەد خەخرا=گۆمەتی ئیمامی خدرە. ئەرنە کارت را بساجی=یاخود
 کاری تۆ بسازنم. چە فەرمانی=چیئە فەرمانی تۆ. جوملە=بە گشتی.
 ئەحمەد تاقانە لە لا ٣٤ دا کردووبەتی بە سۆرانی بەم شیوہیە
 خوارەو:

بە ناخیك گۆمەزی والە بسووژم
 ھەموو گەر دوون سەر تاپا بسووژم
 دەسووتیم گەر تۆ کاری من نەسازی
 دەفەر مووی چی؟ دەسازی یا بسووژم

ھەر وہا رازیش لە لا ٤٦ دا گۆریوہتی بو سۆرانی.

شیخ مەحمەدی خال لە لا ١٧ دا راقەیی ئەم چوارینەبەیی کردووہ
 وە دەلیت:—" بە ناھیک ناسمان وزەوی ئەسووتیم، ئەی کەریمی کار ساز

ئەگەر كارم نە سازىنىت ھەموو جىھان دەسوتىنىم، كارم دەسازىنىت؟ يامن
 ئاگر لە جىھان بەر بدەم". ئىنجا دەلىت ئاگرىك كە لەدلى بابادا
 ھەلگىرساوە و زوبانەى كىشاوە ئاگرىكى ھەتا ھەتايە، تاجىھان جىھان يىت
 ئەو ئاگرە دەبرىسكىتەو ھەو ئاگرى تر بەردەداتەو ھە.

(۹۹)

بـۆـرـە يـەـك دەم بنـالـىن و بـسـوـچـىم
 ئەز ئان روئى كە ھەردوو تىرە روجىم
 نە بولبل حاشا الله مثل موئى
 نە بود چىز دەرد غەم يەك عومر روجىم

رۇجىم=لېم دەدا. مثل موئى=و ەك من. بۆرە=و ەرە.

ئەحمەد تاقانە لە ۱۸۷۴دا بەم شىو ەى خوار ەو ە كر و ەتە تى بە سۇرانى:-

و ەرە تـاـوـى بنـالـىن و بـسـوـزـىن
 لە بەر ەو ەى ھەر تكانمان پشە رۇژىن
 تۆ بولبول (حاشالالا) گەر لەمن چى
 لەدەردو غەم پتر نەمبوو تەمەن، ژىن

رازىش لە لا ۴۷ دا كۆر بويە تى بۆ سۇرانى.

(۱۰۰)

ھەمە عالەم پەر ئەز گەردە چە واچم
 چوو موو دلھا پەر ئەز دەردە چە واچم
 سونبولى گەشتە بە دامان ئەل ەند
 ئونەم ئەز طالعم زەردە چە واچم

گەرد=سەيران. (تەم و گەرد=رازى). سونبولى گەشتە=سونبول روا،

گەش بو ەو ە. دامان=دامىن. ئونەم=ئەو ەم. طالعم=بەختم. چە واچم=چى
 بلىم.

ئەحمەد تاقانە لە ٤٩١دا بەم شیوەی خوارەووە کرۆبەتی بە سۆرانى:-
 ھەموو دونیا تۆی گەردە چ ییژم
 چو من دلیان تۆی دەردە ژییژم
 گولیکم چاند لە داوینیکى ئەئوہند
 لە بەختى من ئەویش زەردە چ ییژم
 رازیش لە لا ٤٧ دا گۆربوہتی بو سۆرانى.

(١٠١)

بادە بەر گیرم وسەیر گولان شەم
 کنار سەبزە وئاب رەوان شەم
 دوو سە جامی خورەم باشادو کامی
 وایەم مەست و بە سەیر لالیان شەم

بادە بەر گیرم = بادەى مەى لە پيش دا دەنيم. سەیر گولان شەم
 =سەیری گولان دە کەم. کنار سەبزە و ئاب = لە کنار (رۆخى) روبرو
 سەوزایى. بە شادو کامى = بە دل خۆشى. وایەم مەست = مەست
 دەبین. رەوان شەم = بە رى دە کەوى، ئاب رەوان = ئاوى رۆشیتوو.
 رازى لە لا ٤٧ دا گۆربوہتی بو سۆرانى بەم شیوەیە:.

دەس بە بادە بە چاوسەیری گولان کەم
 تەماشای سەوزە و ئاوى رەوان کەم
 دوسى جامى بنۆشم شادبم تاوى
 بەسەر خۆشى سەیری لە جوان کەم

واتە :- باباتاھیر دەچیتە دونیای خەیاڵاویەووە، بادەى مەى بە دەستەووە
 (بادەى شەیدا بوون و مەستی رینگاھ ھەق و خواناسى) لە رۆژیکى بەھاردا لە
 کەنار رووبارە ئاویک، چەند پیکیک بە دل شادی دەخواتەووە و مەست دەبى،
 دوور لە نالە و غەم تەماشای گولۆ گولزار و گولالە سوورەى ئەو بەھارە دەکات .

(۱۰۲)

دلّم دهر دین و نالین چه واچم
ره خم گهر دین و خاکین چه واچم
بگهر دیدم به هه فتادوو دوو ملله ت
به صد مه زهه ب مونا دین چه واچم

دهردین = دهرده دار. نالین = به ناله. چه = واچم = چی بلیم. ره خم = دهه
و چاو. گهر دین = به گهرده مونا دین = هاوار کهر. خاکین = خوئین
مه زهه ب = ریباز.

نه حمه د تاقانه کردویه به سورانی له لا ۱۴۸۵ بهم شیوهی خواره وه :-

دلّم پر دهر د و نالینه چه ییژم؟
دهه مو چاو گهر د و خوئینه چه ییژم
به ناو چه فتادوو میلله تدا گهر اوم
به سه د ریباز گه گالینه چه ییژم

(۱۰۳)

ئه ز ئان نه نگوشت نه مای روز گارم
که دوور ئه فتاده ئه زیار و دیارم
نه زوونم قه صد جان کهر دن به ناحق
به جز بهر سه زه ده ن چارو نه دارم

نه نگوشت نه مای = مووری په نجه. نه فتاده = که وتووم. به جز = به نووکی
رم. دیار = ولات قه صد جان کهر دن = قهستی کوشتمی کردوه.

بابا ده لیت : نه و چاره نووسه ی رپوژگاری منه، که دوور که وتووم له
دوست و یارو ولات غریب و بی کس، نه مزانی ئه م چاره نووسه به
ناهق له مهرگم ده گهری و جزاوه به سه رو میشکما ((واته سه ودای عیشقی

يار له سهري داوم (گيرودهى بووم و هيچ چاره يه كم نيه. كه سيش دهواى
دهرده كهى ناكات نه و يارو يار يه نه ييت.

(۱۰۴)

نه ز ئان دل خه سته و سینه فكارم
كه گريان ده رته سنگ مه زارم
بواچه ندم كه ته شوورهى نه دارى
سه را پا شوور دارم شهر نه دارم

دل خه سته = دل نه خووش .. سینه فكارم = سینه بى قه رارم. سه ننگ
مه زارم = كيله ي كل كووم. بواچه ندم = ده ليم. نه دارى، نه دارم = نيته، نيمه.

(۱۰۵)

بشو مه حوره خ مه پاره هه ستم
به روز نه ز دهر د و غم يي چاره هه ستم
تو دارى دهر مه كان خود قه رارى
مويه م كه دهر جيهان ئاواره هه ستم

بشو = برؤ. مه حو = لاچو، دوور كه وه. ره خ = كه نار، پايين.
هه ستم = هه مه. مه كان خود = جيگاي خوٚت. مويه م = منم پاره = بى كه س
وبى دهر.

باباتا هير به دل شكاوى و تووره ييه وه قسه ده كات بو پيروانى
رئبازه كهى (يارو مه عشووقه كهى) كه بو خوئى نارام و بهر قه راره له جيگاي
خويدا، خوئى پيشان به بابا نادات. كه چى باباي بى كه س و بى چاره
له شهيداي نه و دا له م دهر به دهر به دا كه وتوه ته ژير بارى دهر دو غه مه وه
ههر چه ند ده كات نا يگاتى و نا يبينى بويه ده ليمت برؤ وازم لى بينه به

دهوری مندا مهیه. نه وهش خوئی له خویدا سکالوو داواکاریه بو ئه وی
رزگاری بکات له م حالتهی تیدایه تی.

(۱۰۶)

به دل دهر دو غه مت باقی هه نووزه م
که سی واقف نه بوود نه ز دهر د سووزه م
نه بوود یه ک بولبل سووته به گولشن
به سووز مو نه بوود کافر به روزه م

باقی هه نووزه م = هه ناوم ماوه. واقف = وده ستاو. که سی واقف
نه بوود = مه بهستی که سی ک راست نه بی. نه ز دهر د سووزه م = به ده م
ده رده وه ده سویتیم.

بابا دل و هه ناوی پر غه م و دهر ده به ده م نازاره وه ده تلپته وه که سی ک
ئاوړیکی لی ناداته وه، ناگاته یار، بووه بولبل له ناو گول و گولز اردا
بسوتیت، له شیوهی سوتانی من، نه ی کافر روژی به روژی من نه گات.

(۱۰۷)

فه له ک که ی بشنه ود ئاهو فیخانم
به هه ر گهر دش زه نه د ئاتش به جانم
یه ک عومری بگوزارم با غه م و دهر د
به کام دل نه گورده د ئاسمانم

که ی بشنه ود = که ی نه بیستی. گهر دش = سهیران. زه نه د = ده کاته وه،
به رده بیت. بگوزارم = بهرینه سه ر، ته واو که ین. نه گورده د = نه سوورا وه،
نه گورا وه. ئاسمانم = مه بهستی په حمی په روهر د گاره.

دنزار له لا ٦٠ دا کردویه به سؤرانی بهم شیوهی خواره وه:-
 فهلهك كهی ئەشنهوی ئاهو فیخانم
 به ههر سوړی ئەدا ئاگر له گیانم
 به مهینهت کیشی عومریکم به سهر برد
 به کامی دل نه سوورا ئاسمانم
 (١٠٨)

نه زوونی ئەی فهلهك كه مهست مه ندم
 وا مو پر به دمه كه مه دهر د مه ندم
 به یهك گهر دش كه میكه ردی بینیی
 چو پرشته مو به سامانت به ندم

نه زوونی=نازانی، بی خه بهری، مهست مه ندم=مهستیکی
 ته واوم. میكه ردی=ده تکرد. چو پرشته=چون بهش، چون ته ل. به ندم=به ند
 ده بم، ده به ستریمه وه. وا مو پر به د مه كه=وا من پر خرابه مه كه. دهر د
 مه ندم=مهستم له زیر باری دهر دا.

(١٠٩)

كه نون داری نه زاره گوو واکیانم
 زه جهورت دهر گـوژاره ئـستخوانم
 بکه نه ندیشه ئەی بی داد پیشه
 كه ئاهم تیر بو ناله كه مانم

کنون، كه نون=ناونیشان. ئیستخوانم=ئیسقانم. نه زاره=چاوه ری کردن.
 نه ندیشه=فکر، هه زهر. كه ئاهم تیر بو=كه ئاهم وهك تیر بیست. ناله
 كه مانم=نالهم وهك دهنگی كه مانه كاتیك كه تیر ده هاوپژری

(۱۱۰)

زه حال خوبستن موبی خه بهر بیم
نه زوونهم دهر سه فەر یادهر چه زهر بیم
فیخانم نه زده ست توو ئه ی بی مروهت
هه مین زوونهم که عومری دهر به دهر بیم

خوبستن = قه وموئه قربا، خزمان. چه زهر = ئاگاداری. بی مروهت = بی
ویژدان. هه مین = هه میشه.

(۱۱۱)

عه زیزان ما گرفتار دوو دهر دیم
یه کی بهد نه قشی و دیگه ر که فه ردیم
نه صیب ما نه بوود که ما ته وینه م
جه مالت یه که نه زهر نادیده مردیم

بهد نه قشی = ناشرینی یان حال پهریشان. نه بوود = نه بو. ته وینه م = تو
ببینم. نه زهر = ته ماشا، چاوپی که وتن. نادیده = بی دیتن. مردیم = مردین.
واته: -- خوشه ویستان من به ئازاری دوو دهر ده وه گرفتار بوومه و
ده تلیمه وه، یه کیکیان ناشرینی و پهریشانی حال ئه وی تر ته نیای له م
دونیا یه دا، وا دیاره قسمه تی ئیمه نه بووه شاد بین به دیتنی جه مالی تو، به
بی دیتنه نی جه مالت نه گهر بوو یه کجاریش بیت وا دهر مین. ههر چه ند
گوششی زوورم کرده له م دونیا یه دا و ئه وینی توو بووم.

باباتا هیر له م چوارینه یه دا نا ئومیدی پیشان ده دات له جو شیی
ئه وینداریدا که گرفتاری بووه وه که خوئی ده لیت وه له راده ی خاوین
کردنه وه ی رووح دایه به ئازاردانی جهسته و دامرکاندنی دهر وون بو

گه‌یشتن به پله‌ی که مال وشادومانی هه‌میشه‌یی هه‌ر چه‌نده ته‌منه‌ن وا له کو‌تایدایه و له دونیابه‌کی غه‌م وماته‌میدا ده‌ژیت .

ئه‌حمه‌د تاقانه‌ش له لا ۱۵۴۹ کردویه به‌سۆرانی به‌م شیوه‌ی خواره‌وزه:-

ئه‌زیزان ئی‌مه‌ گ‌یرۆده‌ی دوو ده‌ردین
یه‌کی به‌د شیوه‌یی ویه‌ک تاکه‌ مه‌ردین
به‌شی ئی‌مه‌ نه‌بوو داتۆ بی‌نین
جوانیتمان نه‌دی جارێک و مه‌ردین

(۱۱۲)

گولستان جای تۆ ئه‌ی نازه‌نینم
مو‌ده‌ر گولخه‌ن به‌ خاکسته‌ر نشینم
چه‌ ده‌ر گولشه‌ن چه‌ ده‌ر گولخه‌ن چه‌ سه‌حرا
چو‌ دیده‌ وا که‌م جز تۆ نه‌وینم

خاکسته‌ر=خۆله‌میش. وا که‌م=هه‌لینیم. سه‌حرا= بیابان. چو‌ دیده‌ وا که‌م
=چۆن چاو هه‌لینیم. جز ته‌=غه‌یره‌ تۆ.

د‌ئزار له‌ لا ۱۵۷۳ کردوو به‌ سۆرانی به‌م شیوه‌ی خواره‌وه:-
گولشه‌ن جیی تۆیه‌ ئه‌ی نازه‌نینم
منیش له‌ گولخه‌ن مشکی نشینم
چ له‌ گولشه‌ن و گولخه‌ن و سه‌حرا
که‌ چاو هه‌لینیم هه‌ر تۆ نه‌بینم

ئەحمەد ئاقانەش لە ۱۵۰ کەردووبە بە سۆرانى.

(۱۱۳)

شەوان ئەستارە كان يەك يەك شمارم
بەو نىمە شەوان گۆش واتە دارم
پەس ئەز نىمە شەوان كە تە نيائى
بوران ئەشك ئەز دىدە بىبارم

ئەستارە كان = ئەستىرە كان. شمارم = دەژمىرم. گۆش = گوى. گۆش وا تە
دارم = گوى راگرم بووتو. پەس = بەلام. كە تە نيائى = كە توو
نەهاتى. بوران = باران. ئەشك = فەرمىسك.

ئەحمەد ئاقانە لە ۱۵۰ کەردووبە بە سۆرانى بەم شىووى خوارەو: -

شەوان يەك يەك من ئەژمىرى ستىرم
دەيىتە نىو شەو گووت لى دەدبىرم
لە دواى نىو شەواندا بە تەنى بىم
بە چاودا تووى ئەسرىناو دەنىرم

(۱۱۴)

زە عشقت ئاتەشى دەر بۆنە دىرم
دەر ئان ئاتەش دل و جان سووتە دىرم
سەگت گەر پا نەهد بەر چەشمم ئەى دووست
بە موژگان خاك راهش رووتە دىرم

دىرم = هەمە. سووتە = سوتاو. پا نەهد = پى بنىتە. خاك راهش = خاکی
رىگای. دەر بووتە = لە ناو سنگمدا. سەگت = سەگى تو.

واته له عیشتی تودا ئاکرینک بوته وه له سنگدا ئه ی یار، له ناو ئه و ئاگره دا
گیان و دلّم ده سووتیت، ئه گه ره سه گی توش پی بنیت به سه ره چاواندا ئه ی
دووست له بهر خاتری تو چاوان ده که م به خاکی پی.

(۱۱۵)

هه زاران غه م به دل ئه ندوته دیرم
به سینه ئاته شی ئه فروته دیرم
به یه ک ئاهی سه ره گاه ئه ز دل ته نگ
هه زاران مووده عی را سووته دیرم

ئه ندووته = غه م (غه می تو). ئه فروته = روناکی (روناکی
تو). مووده عی = داواکار.

(۱۱۶)

کافر م گه ره منی ئالاله کارم
کافر م گه ره منی ئابش بدارم
کافر م گه ره منی نامش بره نام
دوو سه د داغ دل ئه ز ئالاله دارم

ئالاله کارم = ئه و گوئه بچینم. ئابش بدارم = ناوی بدهم. نامش بره
نام = ناوی بینم.

باباتا هیر تووره بوه له گولاله سووره که ی که ئه و بنداریتی چونکه هه ره
به دوایدا ده گه ری و نایبینه وه یان ئه و خوئی پشانی نادات بوئه داخ له
دله، وه ک ده ئیت جارێکی دی گوئی ناده می.

(۱۱۷)

غەم عالم ھەمە كەردى بە بارم
مە گەر مولىك مەست سەر قە تارم
مە ھارم كەردى و دادى بە ناكەس
زەدى تۆ ھەر زەمان بارى بە بارم

لوك = رنگ سوور، سەنگە سەرى. قە تار = كاروان. مە ھان = دتو ھستا،
محكوم بەستن، ھەوسار.

ئە ھمەد تاقانە لە لا ۱۵۱ دا كەردو بە سۆرانى بەم شېۋەى خوارە ۋە:-
خەمى گىتتە ھەموو كەردو ۋە تە بارم

مە گەر مەن (لوك) ى مەستى سەر قە تارم
مەنت ھەوسار كەردا دەستى ناكەس
ھەموو دەم بار دەكەى بارى لە بارم

ۋە لە نېۋە دېرى كۆتايىدا لە كىتەبە كەى ۋە حىد دەست كەردى ۋە رىگرتو ۋە
لە جىئەى (زەردى تۇ) (فەزودى) نوسىۋە.

(۱۱۸)

دلارا بىى تۆ زارو نانا تىوانم
جگەر پەر خارو پەر خەس دىدە كانم
ھەمان دوستان كە واتە بو بگەردەن
كە نونش چون مە گەس بەر سەر زە نانم

پەر خار = پەر دەر. پەر خەس = پەر كەستەك (كلۆى بەرد). نونش = ناوو
نشان. زە نانم = دامناۋە. مە گەس = سەرىن.

رازى لە لا ۹۴ گۆرۋىبە تى بۆ سەر زارى سۆرانى بەم شېۋەى:.

خۆشەويىستىم بى تۆزۈر و حەزىنىم
 جگەر سەد پارە دىدە گىرىنىم
 ئەو دەستەي لەسەر گەردنى تۆ بوون
 خستومە ژىر سەر وىنەي سەرىنىم

واتە : ئەي دولبەرە كەي من دۇنيام بى تۆزارىە جگەر پىر بووہ لە دىرک
 و كەستەك مەگەر تۆ ھەر يارە كەي جاران نىت؟ واتە وەرە پىكەوہ سەيرانىك
 بگەين، كە من يادگارە گانى تۆم ھەمىشە وەك سەرىن لە بن سەرم داناوہ،
 بۇ ساتىكىش بىت خۆتم پى پىشان بدە تا دلەم داكەوى.

(۱۱۹)

ھەزاران مولك دونيا گەر بدارم
 ھەزاران مولك عەقبى گەر بدارم
 بورە تە دولبەرم تاكەي ئايم وشەم
 كە بى پرووى تۆ ئان را گەرد بدارم

عەقبى=دوا روژ. ئايم=يىم. شەم=مۆم. بورە=وەرە.

واتە : ھەزاران مولكى دۇنيام ھە بىت ئىستا ئەگەر دوا روژ، ناگاتە
 دىدارىكى تۆ، وەرە ئەي دولبەرم تاكەي من ھەر يىم و وەك مؤم بتوئىمەوہ،
 ئەگەر ئەو رىنگابەي گرتومە تە بەر بە بى تۆخا كىم بە سەر.

(۱۲۰)

جگەر پىر دەرد تاكەي ئايم وشەم
 زە وەصلت فەرد تاكەي ئايم وشەم
 چىرا گوئى كە دەر كوئىم نەيائى
 مو تاكەي بارەخ زەرد ئايم وشەم؟

فەرد=تاك، تەنھا. كوئىم=گەرەك، كۆلان. رەخ زەرد=رەنگ زەرد

(۱۲۱)

بووره یهك شهو منه وهر كون و ثاقم
موئه هل دهر میحنهت و دهر د و فیراقم
به تاق جفت ئه بروی ته سوکه ند
که مو جفت غهم تائز تو تاقم

و ثاقم = ژبانی دیلی و یه خسیری. منه وهر كون = پروناکی بکه وه
مونه هل دهر = مؤلهت بده. جفت = جووت. میحنهت = سه ر لی
شیواوی. فیراقم = جو دایی. سوکه ند = سویند. به تاق = به تا که
تاقم = یه کبوون.

(۱۲۲)

مو ئان به حره م که دهر ظرف ئامیده ستم
چو نوقته بهر سه ر حه رف ئامیده ستم
به هه ر ئه لفی ئه لف قه دی بهر ئایه
ئه لف قه دم که دهر ئه لف ئامیده ستم

نه حمه د تاقانه له لا ۴۵۱ د کردویه به سو رانی به م شیوه ی خواره وه :-

من ئه و به حره م له جاما هاتمه گوړی
وه کوو نوقته له پیتا هاتمه گوړی
به هه ر ئه لفی ئه لف قه دی په بیا به
ئه لف قه دم له ئه لفا هاتمه گوړی

(*) زور لیكدانه وه هه یه دهر باره ی ئه م چوارینه یه، وهك لیكدانه وه کانی
(میرزا مه هدی خانی که وکعب له گو قاری مجمع آسیای بنگاله ژ
سالی ۱۹۰۲ ی. ز.، وه مجمع الفصحاء ی ماموستا علاء الدین سجادی، د.
مارف خه زنه دار له میژووی ئه ده بی کور دیدا، فه همی کاکه بی له گو قاری

م. كورد ژا ۱۱ و ۱۲د). وه ههر يه كه يان بو چوونيكى هه يه، وهك له ميژووى ژيانى باباتا هيردا باسمان كردوه، به لام به راي من بو چوونه كانى فههمى كاكه يى له ناخى بيرو باوه رى سوڤيگه رى باباتا هيره وه نزيكه.

باباتا هير خوڤى به ده ربا ده شو به ينى، كه ده ربا زور نه ينى تيايه، جامه مه به ستى دوناي دوونه، كه ئه وهك پنويسيكي ئه و كاته له و دونه يه دا پهيدا بووه، چون خال پنويسيته بو سه ر پست، وه به پنى برواي ئه وه ههر هه زار سال جارنك يه كيكى ئاوا پهيدا ده يئت وهك پنويست. وه ده ليئت من يه كيكم له وانه كه له م هه زاره يه دا پهيدا بووم. (بابا فريشته ي چواره مي بابا خوشينه كه نوى كه ره وه ي بيرو باوه رى يارسان بووه له سه ده ي چواره مي كوچى و كوئايى سه ده ي پينجه م).

(۱۲۳)

مو كه چوون ئو شترم قانع به خارم
 خوړا كم خارو خه روارى به بارم
 ئه ز ئين خوړج قه ليل وبار سه نكين
 هه نوز ئه ز روى مالك شه رمه سارم

ئو شتر = وو شتر. خار = دړك. خوړج = هه كبه، جوال. قه ليل = كه م. سه نكين = قورس. هه نووز = هه ميشه. شه رمه سارم = سه رمه زارم. مالك = مه به ستى په روه رد گاره.

دلزار له لا ۱۵۳۱ كرده يه به سوړانى به م شپوه ي خواره وه:-
 كه من وهك حو شترم قانع به خارم
 خوړا كم دړك و خه روارى كه به بارم
 له بهر ئه م خوړجه سوو كه وباره قورسه
 له رووى خاوه ن هه موو ده م شه رمه سارم

شیخ مه حه مه د خاله لا ۲۰ دا ده لیت : شیعی دووهم له م چوارینه یه دا به هه له ته رجه مه کراوه، چونکه که خه رج سووک وبار قورس، ئیتر جیی شه رمه زاری نامینی، شه رمه زاری کاتیک ده بی که خه رج زور وبار سووک بی، که واته شیعی دووهم له جیاتی وته ی له بهر ده بی له گه ل بی به م رنگه:

له گه ل نه م خه رجه سووکه وباره قورسه
له رووی خاوه ن، هه موو ده م شه رمه زارم

(* باباتا هیر خو ی دیته بهر چاو که ئه رکیکی زور قورسی له سه ر شاندا یه بو ئه نجام دانی، وه خو ی به که م ته رخم ده زانی به رام بهر پیروانی رپبازه که ی، هه ر چه نده زور به سه برو ئارامه و نه دارایه، بو یه ده لیت وه ک وو شتری بیابان قانعم به درک گه ر خاوه ن (مه به سستی په روه رد گاره) رازی بیت لیم، ئه و ئه رکه ی سه ر شانی به قه واره بچووک دیاره به لام له ناوه رو که وه زور سه نگی نه.

وه له رپبازی سو فیکه ری دا تا که که سی سو فی به سا کاری ده ژیت و ده ست له خو شی ژبان هه لده گریت به لام مه رجه کانی (عه ه دو په یمانه) بو گه یشتن به ئامانج زور قورسه.

(۱۲۴)

بشم واشم زه ئین عالم به ده رشم
بشم نه ز چین وما چین دوور تر شم
بهر دلدار په یخامی فه رستم
که کردوری خو شه من دوور تر شم

بشم = دانیشم. واشم = سالم بم. به ده رشم = بچمه ده ره وه.
دوور ترشم = دوور تر بیمه وه. پیخامی = سه لاوی. فه رستم = بگات.

د. مارف خه زنه دار له لا ۱۹۹۲ د بهم شپوهی خواره وهی نویسه ته وه له
میژووی نه ده بی کور دیدا: -

بشوم واشوم نه زین عالم به ده رشوم
بشوم نه ز چین و ماچین دیر تر شوم
بشوم نه ز حاجیا حج بپرسوم
که ئین دیری به سه یا دیر تر شوم

واته که ی:

هه ول ده دهم که له م گیتی به بچمه ده ره وه
له چین و ماچینیش دوور تر برپوم
له ری سیه فهدا له حاجی یان ده پرسم
نه مه نده دووری به سه یا دوور تر برپوم

هه و ده لیت: بابا تاهیر ده یه ویت له م گیتی یه دا به بی قیامت بچیته
ده ره وه، دوور بروا زور دوور.

رازیس له لا ۴۷ دا گورپویه تی بو سه ر زاری سورانی.
(۱۲۵)

تو خود گرفتگی موممه للاح مانم
به ئاب دیده کان که شتی برانم
هه می ترسم که که شتی غه رق وا بوو
دهر ئین ده ریای بی پایان بمانم

مه للاح مانم = که شتی وانم. پایان = کوتاه. بمانم = بمینم
بابا لیره دا پرسارو سه ر سورمان ناراسته ی مه عشووقه که ی ده کات که
نه و ده ستوری داوه تی رابه رایه تی رپبازه پیروزه که ی بکات وه ک چاوانی

خوی پاریزگاری بکات به مهرجیک ئەو پشتیوانی بیټ، بۆیه ده ترسی ئەو
 که شتیبهی که شتیوانی ده کات غه رق بیټ به ته نهایی له بیابانی بی پایان
 بمینیته وه.

(۱۲۶)

بووره سووته دلان تا ما بنالیئم
 بیا په روانه به ما تا بنالیئم
 زه عقل ئان گول ره عنا بنالیئم
 زه ده ست یار بی په روا بنالیئم

سووته دلان = دلسوتوان. تا ما = با ئیمه. به ما = بۆلای ئیمه.
 واته:-

وهرن ئەی دل سه تاوان با پیکه وه بنالیئم
 وهرن ئەی په پولان با پیکه وه بنالیئم
 له بهر بیرو هووشی ئەو گول ره عنا به بنالیئم
 له ده ست یاری بی په روا با بنالیئم

(۱۲۷)

مو ئان مه سته م که پا ئەز سه ر نه زوونه م
 سه رو پائی به جز دولبه ر نه زوونه م
 دلارامی کز و گبیرد دل ئارام
 به غهیره ئەز ساقی که و ئه ر نه زوونه م

کز = داماو. به جز = به قه واره. گیره د = ده گری نه زوونه م = نازانم

واته:- (من ئەو مه سته م له زنی عه شقی ئەو خودایه که سه را نه سهری نازو
 نیعمه تی دونیا به هیچ نازانم، ته نه سه ر مه سته م ئەو یاره م، ئەو دولبه ره م،
 ئەو دلارامه ی دلی من به دامامی و کزی هیورو نارام ده کاته وه من غهیره

ئەو كەسى تر نانا سم ئاوى كوسەر بداتە دەرخواردم، ھەر بە خۆى ساقى
كەوسەرە. (۱۲۸)

شوى نالم شەوى شەوگىر نالم
زە دەست يار بى تەدبىر نالم
گەھى ھەمچوون پلنگ تىر خورده
گەھى چوون شىر دەر زنجىر نالم

گەھى = جارى. ھەمچوون = بە شىوھى. تىر خورده = تىر لى دراو. شەو
گىر = شەوارە بوو.

واتە: - (شەوئك گریان و نالم دىت شەوئكى تر شەوارەم كردبى
دە نالم، ھەموى لە دەست يارو مە عشوقە بى تەدبىرە كەى خۆمە، ئەو
بارەى من جارىكیان وەك پلنگىكى برىندار بە تىر دە گرىم دە نالم،
جارىكیان وەك شىرئكى بەند كراو بە زنجىر ھاوار دە كەم و دە نالم.)

ئە حمەد تاقانە لە ۱۵۳۶ بەم شىوھى خوارەو ھە كردوبە بە سۆرانى: -

ئە نالم شەو، شەوگىر ئە نالم
لە دەستى يارى بى تەگىر ئە نالم
گەھى ھەر وەك پلنگى تىر خواردوو
گەھى وەك شىرى ناو زنجىر ئە نالم

(۱۲۹)

فەلەك پىر ھەم زەدى ئاخىر ئە ساسم
زەدى پىر خومرەى نىلى لىباسم
ئە گەر دارى بەرات ئەز قەسد جانم
بكون ئاخىر ئەز ئىن دونىا ئە ساسم

خومرهی نیلی=رہنگی نیلی، پیشان به مادہی چوئیت جل و بہرگیان
شین دہ کرد، بہ تائبہت لہ باری غہ مباریدا.

فہمی کاکہیی بہم شیوہیہ وہری گیراوہ تہ سہر سورانی:-
فہلہک تیکت دا بنچینہ و بناغہم
کیشات لہ خومی کہوہ جل و بہرگم
ئہ گہر دہ تہوئیت قہسدی گیانم بکہیت
دہ ہلکہنہ لہم دونیایہ بناغہم

ہہروا دہ ئیت :-بابا مہ بہستی ئہوہیہ کہ دہ ئیت خودایہ مہ مخلوقینہ
یان کہ دہ مخلوقینی بوچ ہیندہ نہ گہ تی وئاوارہ ییم بہ سہردا دہ بارینی
وسہرئہ نجام لہ خہ فہ تدا دہ مکوژیت .

ئہم نارہزایہ باری یاخیبوونی بابا پیشان دہ دات، یاخیبوونیش بہ گوناہ
لہ قہلہم دہ دات، ریشہی ئہم یاخیبوونہش دہ گہر پتہوہ بو حہواو ئادہم کہ
ئہوانیش بی قہسی خویان کرد و لہ بہہشت دہر کران.

(۱۳۰)

مو کہ مہست ئہز مہی ئہ نگور باشم
چرا ئہز نازہ نینم دوور باشم
مو کہ ئہز ئاتہشت گہرمی نہوینم
چرا ئہز دوود میخنت کوور باشم

مہی ئہ نگور=شہرابی تری، ئاتہش=ئاگر، دوود=دوکل،
کوور=کوئری، باشم=بیم

رازی له لا ۷۵ دا گۆریویه تی بۆ سه زاری سۆرانی به م شیویه:.

منی بی مهی و بی باده مهستم
له دولبه ر جورم بی هوش و ههستم
له ناو ئاگر ههست ناکه م گهرمی
به لام تینی عیشه ناو دلی گهسام

واته :- باباتا هیر وه سفی باری خوئی ده کات که به شه رابی تری مهست
ده بی. بۆ ده بی له یار به دوور بیت؟ نه گهر له ناگری یار گهرمی کاری تی
نه کات، نهی بوو له دوو که لی میحنهت کوور بی؟
نه مهش خوئی له خویدا فهلسه فهیه، ده گهریته وه بوو چیروکی سهیده ی
شیانی ناو یارسان.

(۱۳۱)

ئیلاهی دوشمنت را خهسته وینهم
به سینهش خه نجه ری تا دهسته وینهم
سه ر شه و ئایهم ئه حوالش بیرسه م
سه حهر ئایهم مه زارش بهسته وینهم

خهسته = نه خوش. وینهم = ده یینم. سه ر شه و = سه ر له ئیواره.
مه زارش = گوپی. بهسته دا خراو. تا دهسته = تا دهسکه که ی.

رازی له لا ۲۴ دا گۆریویه تی بۆ زاری سۆرانی به م شیویه:.

دوژمنی گیانت واپه ر ئشنا بی
جه گی نه نجه نی ده می ده بان بی
سه ر له ئیواره هه وال پرسى بی
بایانی لاشه ی له گۆرستان بی

بابا ده ئیت :- خودایه ئه وانه ی له پپی راست لایان داوه دوژمنی توون، به نه خووشیان ده بینم. خه نجه ریکی ژه هر اوی چه قیوه ته سنگیانا تا بن ده سکه که ی، ناخیان ره شه. سهر له ئیواران که ده مه وی ئه حوالیان بپرسم که چی له سه حه ردا ده بینم گوژه کانیان داخراوه . واته ئوانه به زیندووی مردوون له ژیانداوله قیامه تدا روو پشن.

(۱۳۲)

ئه گهر مهستان مهستیم ئه ز ته ئیمان
ئه گهر بی پاو دهستیم ئه ز ته ئیمان
ئه گهر هه ندو ئه گهر که بر ئه ر موسلمان
به ههر میلله ت که ههستیم ئه ز ته موسلمان

ئه ز ته ئیمان = به تو ئیمانمان هه یه. هه ند = هندووس (د. مارف خه ز نه دار به زه رده شتی له قه له م داوه). که بر = گاور. ههستیم = بین له میژووی ئه ده بی کوردی د. مارف خه ز نه دار له ۱۱/۲۱ دا به م شیوه یه هاتوه :-

ئه گهر مهستانی مهستیم ئه ز ته ئیمون
ئه گهر بی پاو دهستیم ئه ز ته ئیمون
ئه گهر گه وریم و ته رسا و موسولموون
به ههر میلله ت که ههستیم ئه ز ته ئیمون

به سۆرانی:

ئه گهر مهستی مهستانی بین له تو ئیمان داوا ده که بین
ئه گهر بی پی و دهستیش بین له توچ ئیمان داوا ده که بین
ئه گهر زه رده شتی و دیان و موسولمانیش بین
له سهر ههر مه زه هه یێک بین له تو ئیمان داوا ده که بین

ليره دا باباتاھير دلسووزى خوۋى بۇ خوشه ويستی خودا پيشان ده دات،
که له ههر بارئک و له سهر ههر ئاينیک يئت ههر له نه و ئيمان داوا ده کات.

(۱۳۳)

دلأ چوونى دلأ چوونى دلأ چوون
هه مه خوونى هه مه خوون هه مه خوون
زه بههر له يلى س هه مين عوزارى
چو مه جنونى چو مه جنون چو مه جنون

دلأ=ئهى دل. زه بههر= له عشق. سيمين=زيوين. عوزار= هو، وه سيله.

نه حمه د تاقانه له لا ۳۷ دا كر دوويه به سورانى بهم شيوهى خواره وه:

دلؤ چوونى، دلؤ چوونى، دلؤ چوون
هه موو خوونى، هه موو خوونى، هه موو خوون
له بهر له يلايه كى سهر گولمه زيوين
وه كوو مه جنونى وهك مه جنونى، مه جنون

ههروه ها رازيش له لا ۷۵ دا گورپويه تى بۇ سورانى.

(۱۳۴)

خوشا ئانان نه سهر دارن نه سامان
نشينه ههر دوو پا پيچين به دامان
شه وو روژان سه بورى پيش گيره ند
به ياد رووى دلداران مه دامان

پا پيچين به دامان= چوار مشقى داده نيشن،

واته=خوشه ژيانى نه وانهى نه مائيان ههيه نه سامان، هيچ غه ميان نيه،

بۇ خوڤان چوار مشقى ودهسته زرانى دانىشتوون، به دل سه بوورپه وه يادى

روژى دلدارى خوڤان ده كهن

(۱۳۵)

به عالهم كهس مه بادا چوون من ئائين
مه ئايين كهس مه بر دهر دين وئايين
ههر نانكه حال موش باوهر نميبوو
مو ئايين بي مو ئايين بي مو ئايين
مه بادا= نه وه كو. ئائين= شك و دوو دلي. مه بر= بي تاوان. موش=
مشك. ئايين= رېباز .

(۱۳۶)

بوره ئه ي دل، بوره ياري په شيمان
مه كه كاري گز ئان كه ردي په شيمان
به دوو روزي به ناكامي دهر ئاريم
باشه روزي كه گول چينم به دامان
بوره= وهره. گز ئان= راده ي نه و. دهر ئاريم= دهر ده چين، به جي ده هيلين.
(۰) واته:-

وهره ئه ي دل وهره ياري په شيمان
كاري و امه كه وه كه ئه وه ي بوي، په شيمان
به دوو روزه له ناكاو دا سهر ده نيته وه
باشه روزه گول بچينين به دامين
رازيش له لا ۷۵ دا گوريوبه تي بو سه زاري سوراني.

(۱۳۷)

دلم ئه ز ده ست ته نالان نالان
ئان دهر ون دلم خون گشته پالان
هه زاران قهول با من پيشه كه ردي
هه مه قهولان ته بالان بالان
پالان= جو شان. بالان= درون (مه هاباد لا ۹۰).

واته:-

دلّم له دهستي توو دهنالتي ودهنالتي
ئهو دهرونهي دلّمی له خویندا جوشان
هه زاران قهولت بوّمن کرده پيشه
هه مو ئه ووه عدانهي توو درون درون
(۱۳۸)

بيّ توو ته لواسه دیرم بووره بوین
زه هر دهر کاسه دیرم بووره بوین
ميم خون، گریه ساقی، ناله موترب
مه صائب ئین سه دیرم بووره بوین

ته لوا = موسیبه ت. ميم خون = جوشي خوین. سه = سی

واته:-

بيّ توو گرفتّم هه يه وه ره ببین
زار له کاسه مدایه وه ره ببین
خوین جولان، گریانی ساقی، ناله موترب
ئه م سی موسیبه ته م هه يه وه ره ببین
(۱۳۹)

بیا جان دل پر دهر دمن بین
سرشك سورخ ره نگ زهر دمن بین
غمه مه هجوری ودهرد سه بووری
بیا بهر جان غم پهروه رده مین

سرشك = فه رمیك. سورخ = سوور. مین بین = مین بووه.

واته:-

وهره گيانه وهره لام، دلّم پر دهر د بووه
فهرميسكى خونين، له گهل رهنكي زهردي من بووه
له غه مې هيجران، دهردي سه بووريم
وهره گيانم بينهس، په روه رده ي غم بووه
(۱۴۰)

نه گهر ده ستم رهد به چهرخ گهر دوون
نه ز ئوو پرسه م ئين چونه ست وئان چوون
يه كي را داده ئي سهد كونه نيعمه ت
يه كي را قورس جوو ئالوده دهر خوون

رهد = ده گاته. داده ئي = داوته. سهد كونه = سهد جوړ. يه كي
را = به يه كي. قورس = نان. ئالوده دهر خوون = خه ئتان خوږين.
دلزار له لا ۱۳۱۱ا كړدويه به سوراني بهم شيوه ي خواره وه :-
نه گهر ده ستم بگاته چهرخي گهر دوون
نه پرسه م لني كه وا ئه م چونه و ئه و چوون
يه كي پنت داوه سهد جوړ نازو نيعمه ت
به يه كيكيش ناني جو ي ئاميته ي خوون

فه مې كاكي له لا ۱۹۱۱ا ده لئيت :- بابا تاهير ئه و نانه ي په يدا كړدوه
خوږيني بو ي رشتوه، خو ي ماندوو كړدوه.... ئه مه ش به لگه به كه بيدادي
وناره واپي ئه و سه رده مې بابا تيدا ژباوه.

بۆ زیاتر روون بوونهوه بروانه لا ۱۱ له م کتبه دا.

(۱۴۱)

ته سرور زان موسه ودای ته وه رزان
گریبان بله رزان واته له رزان
کهن ده ر گه رده نم سه حرای مه حشر
هه ر ئان وینان ئه حوال ته پرسان

ته سرور زان = چونیه تی زانینی خوشی، و رزان = له سه ودای تو
رزبوم. وینان = ده بینن. پرسان = ده پرسنگریبان = گریفان، یه خه.
له رز = له رزین.

واته: - ئه و خه لکه هیچ له خه رواریاندا نیه، ته نها گه نج و سه فای دونیا
نه ییت، کاتیک من ده بینن له چ سه ودایه کم بو گه یشتن و یینینی تو ئه و جا
تویان به بیر دیته وه.

(۱۴۲)

گولی که شتم په ی ئه لوه نده دامان
ئاوش ئه ز دیده دادم سو بوح و شامان
وه قتی ئان بی که بویش وامو ئایی
به ره بادش به ره سامان به سامان

گولی که شتم = گولیکم چاند. سو بوح و شامان = به یانیان و ئیواران. بویش
وامو ئایی = بوئی هات به لاما. به ره بادش = با بردی، واته له ده ستم چوو.
واته: له دامینی ئه لوه نده خه رقه ی سوفیگه ری پووشی، عیشق و
سه ودایی خودایی له میسکی دا، له زکر و مناجات و خوا ناسیدا گه یشته
پایه کی به رز، به لام هیشتا نه گه یشتوه به یار، بویه ده لیت به ره بادش به ره
سامان به سامان.

(۱۴۳)

زه ياد خود ييا په روا که ريمان
ئه زوه کو ئيلتجا واکه په ريمان
کيه ئين تاب داره تا مودارم
نه داره تاب ئين سام نه ريمان

ئيلتجا=په نا بردن تاب=ياری. په ريمان=بو مان. تا مودارم=تامنيش
هه مبي. واکه=بيکه ره وه. سام=کارنگه ر.

(۱۴۴)

بوره مننه ت به ريم ما ئه ز که ريمان
بگشيم ده ست ئه ز خوان له ئيمان
که ريمان ده ست دهر خوان که ريمي
که بهر خوانش نه زهر دارند که ريمان

بوره=وه ره. که ريم=به خشنده. نه زهر=چاو. له ئيمان=دل پس.
سؤفيه کی عاشقی زنگای خوايي منه تی نيه بهم دونيايه، خوشيو که يف
و سه فاي به لا خستوه، مننه ت ناباته بهر کينه له دلان، ته نها خواي گه وره و
به خشنده نه بيت و مننه ت باريه تی.

(۱۴۵)

زه ده ست مو کشیدی باز دامان
زه کردارت نه بی یه که په شيمان
روم ئاخر به دامانی زه نم ده ست
که تا ئه ز وی ره سد کارم به سامان

ئەحمەد ئاقانە لە ۱۵۲۲ كوردويە بە سۆرانى بەم شېوھى خوارەوہ:-

لە دەستەم ديس كە كيشاوتە تۆداوان
لە كرددارت نەبى يەك جۆپەشيمان
دەچم ئىدى بۆداوينيك دەبەم دەست
لەوى تاكو بگاكارم بە سامان

(۱۴۶)

دلىم تەنگ نەدانم سەبر كەردەن
زەدل تەنگى بوم رازى بە مردن
زە شەرم رووى تەم و دەر حجابم
نەدانم عەرزى حال و اتە كەردەن

دئزار لە ۱۵۸۹ كوردويە بە سۆرانى بەم شېوھى خوارەوہ:-

دل تەنگم نيمە هيچ ئوقرە گرتن
لە بەر دل تەنگى رازىم بە مردن
لە شەرمى رووى تۆ، لەژىرپەردەدام
نازانم عەرزى حال بەيان كردن

(۱۴۷)

ئانكە بى خان و بى مانە منم من
ئانكە بەر گشتە سامانە منم من
ئانكە شامان باندوہ ميگرە پرووز
ئانكە پرووزش چو شامان منم من

بەر گشتە سامان = بى سامان، سامانى وون بوو. باندە ميگرە = ئەمان

گرينى. شامان = ئيواران. ئانكە = ئەوہى. روزش چو شامان = رۆزىشى وەك
شەوانە.

(۱۴۸)

په شـیـمانم، په شـیـمانم، په شـیـمان
کاروانی بویندهم تا په شـیـمان
موانان نه سپیده بازم سینه سوهان
چراگاه موبی سهر به سته کوهان

نه سپیده = سپیده ی به یانه. سوهان = پاکی و موحه بهت.
چراگاه = چرا دان، ناگر ورؤشنایی.

نه حمد تا قانه له لا ۱۵۳۱ کردویه به سورانی بهم شیوهی خواره وه:-

په شـیـمانم، په شـیـمانم، په شـیـمان
په یاکم کاروانی بووه چوونمان
له بوکس مانی نابی نه م جیهانه
له هیچه کوئه باری باره لیمان

هه روا له دوو نیوه دیری دوایدا نه حمد تا قانه بهم شیوهی

نوسیوه ته وه:

که هن دونیا به هیچ کس مه مانده
به هه زه گوله باری میکیشیمان

(۱۴۹)

بره ندم هه مچو یوسف گهر به زندان
وه یانالم زه خم چوون مه ست مه ندان
نه گهر سه د باغه بان خه صمی نماید
مه دام ئایم به گه لزار تو خه ندان

بره ندم = بمخه نه. هه مچو = به شیوهی. زه خم = برین.
خه صم = دوژمن. نماید = بنوینی.

نه حمد تا قانه له لا ۵۳۱ دا کردوبه به سورانی بهم شیوهی خواره وه :-

وه کو یوسف نه گهر بمیننه زیندان
بنالیم له غه م وهك دهر دمه نندان
نه گهر سه د باخه وان لیم بن به دوژمن
هه میشه دیمه گولزاری توخه نندان
(۱۵۰)

نه وای ناله غه م نه ندوته دونو
عیار قلب خالص بی تو دونو
بووره سوته دلان واهه م بنالیم
که قه در سوته دل دل سوته دونو

له میژووی نه ده بی کوردی د. مارف خه زنه دار له لا ۲۱۳ دا بهم شیوهی
خواره وه هاتوه :-

نه وای ناله غه م نه ندوته زونوو
عه یار زهرری خالص پوته زونوو
بووره سوته دلوون هه م بنالیم
که حالی سوته دل دل سوته زونوو

واتاکه ی =

ئاوازی ناله غه مخور دهیزانی
عه یاری زیبری خالیس بوته دهیزانی
وهرن نهی دل سووتاوان با پیکه وه بنالین
دل سووتاو حالی دل سووتاو دهیزانی

ئىنجا دەئىت:- "بابا خۇي لى دەداران جيا ناكاتەو، ھەمو كۆمەئىك نامانج ورەوشتى خۇي ھەيە، تاكەكانى ئەو كۆمەئەھەست بو ئازارى يەكتى دەكەن، چونكە بۇيەك نامانج ھەول دەدەن.

(۱۵۱)

دلى دارم كە بە ھبودش نمىبو
 نەسىحەت مىكەرم سوودش نمىبو
 بەيادش مىدەھم نەش مىبەردىاد
 دەر ئاتەش مىنەھم دودش نمىبو

بەھبود=خۇشى، باشى.مىدەھم=ئەيدەم.مىنەھم=ئەينىم.نەش مىبەرد=نايبرد.دوود=دوكل.

د.مارف خەزەدار لە مىزووى ئەدەبى كوردى لە ۱۶۱۲دا ئەم چوارىنەيەى نوسىووتەو لەگەل بەراورد كوردنى لەگەل ئەوھى سەرەوھ ئەم جياوازيە ھەبوو:- دارم=دېروم، مىكەرم=مىكەروم، دەر ئاتەش=بە ئاتەش. ئىنجا كىرەپە بە سۇرانى بەم شىوھى خوارەوھ:-

دلىكم ھەيە قەت حالى چاك نايى
 ناموزگارى دەكەم بەلام سوودى نىيە
 دەيدەمە بەر با بەلام با نايىسا
 دەپھاومە ناو ئاگر بەلام دووكلەئى نىيە، ناسوتى

ھەر وا دەئىت:- باباتاھىر سەر سام ماوھ لە دەست ئەم دلە يى ناگا، نازانى چىيە. ھىشتا ھەر لە رىنگايەو نەگەبىشتوھە(راستى)دلەكە، زىانى نەمىرىش بەلای ئەوھو ئەوھىە كە تىيى نەگاوھەر خەرىك بى بو ئەوھى تىيى بگا، بەلام ھىشتا تىشى نەگەبىشتوھ.

*=تى نەگەبىشتى بابا تاھىر لە دلى ئەوھىە كە شەيداي رىبازىكەو بە پەرووشى پى گەبىشتى يارە غەبرى ئەوھى ھىچى بەياد نايەت بۇيە كە

دهبهاويته ناو ئاگر دووکه ئی نییه، ئامۆزگاری ده کات سوودی نییه، ئینجا دادیه تی له دهستی چوون گیروده ی نه و داوه بوه و رزگاری ناییت؟! نه مه ش یه کیکه له سیفاتی تاکه کهسی رنبازی سوڤیگه ری که ئاوات و خواستی دل به لاوه ده نیت له پینا و نزیك بوونه وه و پی گه یشتن به پله کانی که مال.

(۱۵۲)

نه سیمی کز بن ئان کاکل ئایو
مه را خوشترزه بو ی سو نبل ئایو
چو شه و گیرم خه یالت را ده ر ئاغوش
سه حه ر نه ز به سته رم بو ی گول دی

دئزار له لا ۱۹۱۱ کردویه به سورانی به م شیوه ی خواره وه :-
نه سیمی که وال له بن کاکول دی
له لای من خوشتره له بو ی سو مبل دی
به شه و خه یالت بگرم له باوش
له سه ر سه رینما سه حه ر بو ی گول دی

کاکول = قز، پۆپ، نه گریجه . ئاغوش = باوش . خه یالت = تارماییت .
به سته رم = نوینم، نه سیم = شنه با .

د. مارف خه زنه دار له لا ۲۰۹۱ ده نیت :- "بیر کردنه وه له مه عشووق زیگری شه و ورۆژی شاعیر، بووه به هوی هه وینی خه یال بازی و داهینانیکی وینه ی جوانی که هه رگیز پیش نه و نه و تراوه . خوشه و یست دوورو نزیکی شه ، نه گه ر چی و یسالبه وینه ماددییه به لام له راستیدا خه یالیه ، شانوی و یسال له سه ر باره گای خه یالی گیانه ."
مه عشووق = پیروانی رنبازه

(۱۵۳)

سه‌ری دارم که سامانش نمیبو
غهمی دارم که پایانش نمیبو
نه‌گر باوهر نه‌داری سوی من نای
بوین دهردی که دهرمانش نمیبو

سوی من = لای من . نمیبو = نایی. نیه‌تی . سو = سبه‌ی .

دلزار له لا ۷۵۱ دا کردوبه به سؤرانی به م شیوه‌ی خواره‌وه :-
سه‌ریکم هه‌یه سامانی نیه
غهمیکم هه‌یه پایانی نیه
گر بروا ناکه‌ی وهره بینه
ئه‌و دهرده‌ی که‌وا دهرمانی نیه
دوو نیوه دیری یه‌که‌م له لاپه‌ره‌ی ۱۶۲۱۶ به م شیوه‌یه هاتووه
دلی دارم که به‌ه‌بودش نمیبو
نسیحت میکهره‌م س‌ودش نمیبو

(۱۵۴)

دلی دارم ده‌می خ‌ورپه‌م نمیبو
غهمی دیرم که هه‌رکز که‌م نمیبو
خه‌تی دیرم موئه‌ز خوبان عالم
که یار بی‌وه‌فا هه‌مدهم نمیبو

خ‌ورپه‌م = خو‌شی، کامه‌رانی . دارم، دیرم = هه‌مه . خوب = باش .

چاک . خه‌ت = ریگای درپژ، دپژ .

واته:

دَلِيكُم ههيه ده ميك كامه ران ناييت
غه ميكم ههيه كه هه رگيز كه م ناكات
رنگايه كم له به ردايه له هه مو جيهان باشت
ياري بي وه فاش نايته هاوده مي من

مه به ستي بابا له ريگا ريبازه كه يه تي، ياريش پيروانيه تي.

(۱۵۵)

غم عيشق ته كه ي دهر سهر ئايو
همائي كه به ههر بووم و بهر ئايو
زه عيشقت سهر فرازان كام يا به ند
كه خور ئه وهل به كو هسارون بهر ئايو

بووم و بهر = بهرو بووم. همائي = ته يري هوما، بالنده ي

به خت. كو هسارون = كو ساران، چيانشين. بهر ئايو = دهر ديت.

واته = غه مي عيشقي تووي بي هاوتاكه ي له سهر ي هه ريه كيك دايت،

تووش وهك ته يري (هوما) له ههر بهرو بوميكدا بنيشيته وه، له عيشقي تودا

سهر فرازان له كام و خوشه ويستي خودادا پا به ند دهن، وهك روژ كه يه كه م

چار هه لديت بهر چيا و چيانشينه كان ده كه ویت. ئه مه ش وه سفي پيرواني

ريبازه كه يه تي ئه وه نده خوشه ويسته له دلي موريدانه كه ههر دهر كه ویت

هه موو سهر گه رمي خوشه ويستي خودا دهن به زكرو مناجات و عبادت.

(۱۵۶)

به وه الله كه جانانم توئی توو
به سولتان عه رب جانانم توئی توو
نمیدونم كه چوونم یا كه چه ندم
هه میدونم كه ده رمانم توئی توو

سولتان عه رب = مه بهستی پیخه مبه ره (د.خ). چوونم یا چه ندم = چوونم
یان چه ندم (به قه وارده و کیش). هه میدوونم = هه ر ده زانم.
واته = بابا تاهیر روو له پیره که ی ده کات و سویندی بو ده خوات که
رووح و گیا نی نه وه، وه به پیخه مبه ری عه رب سویند ده خوات که نازانی
چوون و چه ندنه وی خوش ده ویت (واته: خوشه ویستیه که ی بی سنووره)،
هه ر ده زانی ده رمانی نه و نه وینه ی هاتنی یاره (پیره که یه تی).

(۱۵۷)

به هارم بی خه زان نه ی گوئنه موو
چه غم که نده به ب و بیخ و بن موو
برهس نه ی سووته دل یه کدهم بدهر ده م
تهئی نه مرووز دل تازه کون موو

خه زان = گه لا ریزان. که نده = ده ری هیناوه. به ب و بیخ و بن = پرگ
وریشه و رچه له ک. یه کدهم بدهر ده م = جارنک ده رفه تیک بده.
واته = بابا تاهیر له گه ل پیری ری بازه که ی ده دویت و ده لیت: "ته من
به ره و پیری ده روات و کوئای عومریتی، غم ده ست له به روکی ناکاته وه،
رگ وریشه و رچه له کی ده ر هیناوه

(غهمی پی نہ گہشتنی بہ یار)، بوہ داوا دہ کات و دہ پارپتہ وہ لہ یارو ہانای
 بوہ بات تا بگاتہ فریای و بو ساتیکیش بیت غهمی لی برویتہ وہ وشاد بیت
 بہ دیتنی و عومری لہ نوی دہس پی کاتہ وہ .

(۱۵۸)

نیا موتلہق نہ کارم ئین دل موو
 بہ جز خونابہی نہ حاصل موو
 دارہ دہر مہوسم گول جوش سہودا
 چ پھروائی کرہ ئینجا دل موو

موتلہق = بہرہ های کتو پر، بہیہ کجاری. بہ جز خونا = بہ غہیری
 خوین. کرہ = دہ کات. نہ کارم = لہ کارم، لہ چالاکیم. پہ روا = ترس. نیا = نیہ،
 نہ بوو. حاصل = دہسکوت.

(۱۵۹)

شہوی نہ بود کہ دل پر غم نمبوو
 زانکہ دولبہر دہمی ہہمدہم نمبوو
 ہہزاران رہ حمہت حق باد بہر غم
 زہمانی نہ ز دل مو کہم نمبوو

زانکہ = کہ دہ زانی. رہ حمہت حق باد = رہ حمہتی خوی لی بی. بہر
 = لہ. واتہ = شہونک نہ بوو کہ دلی من بی غم بیت، چونکہ دہ زانی نہ و
 یارہی من نایتہ ہاودہمی من (نایہ تہ فریام و چاوم پی کہ ویت). بوہ
 ہہزار رہ حمہت لہ غم دہ کات چونکہ ہہر نہ و ہاودہمی و لی کہم
 نایتہ وہ. بابا نہ گہشتوہ بہ یار چاودہ روانہ، لہ ناخی نہ و نہ وینہ دا غم بوہ تہ
 پیشہی و شہوان بہ غمہ وہ سہر دہ نیتہ وہ.

(۱۶۰)

وای ئەز رۆزی که قازیم خودا بوو
سەر پل سیراتم ماجه‌را بوو
به نوبه‌ت بگوزهرند پیرو جوانان
وای ئەز ئاندهم که نوبه‌ت زانی ما بوو

قازی=داد په‌روه‌ر. سەر پل سیرات=پردی سیرات. بگوزهرند=تی
پهرن. ئاندهم=ئه‌و ده‌مه، ئەو ساته.

(*) لیره‌دا باباتاهیر ناگاداری موریدانی ربازه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌که
ئاگیان له‌کارو کرده‌وه‌یان بیست له‌م دونیایه‌داو خوای گه‌وره‌له‌بیر
نه‌که‌ن، بانا رۆژ روو به‌روو بونه‌وه‌ی دادوه‌ری ده‌بنه‌وه‌و تاقیکردنه‌وه‌ی
پردی سیرات له‌رێپانه، به‌پیی ئەو تاقیکردنه‌وه‌و کرداریان سزاو پا‌داستی
خوێبان وه‌ر ده‌گرن.

(۱۶۱)

بووره‌ بووره‌ که‌ جانانم تووئی توو
بووره‌ بووره‌ که‌ سولتانم تووئی توو
ته‌ خود دونی که‌ غه‌یره‌ ئەز توو نه‌دونه‌م
بووره‌ بووره‌ که‌ ئیمانم تووئی توو

له‌نوسینه‌وه‌ی د. مارف خه‌زنه‌دار له‌ ۱۳۰۷ تا ۱۳۰۸ تووئی بوه‌ته‌ تووئی وه
ئیمانم بوه‌ته‌ ئیمونم، هه‌ر وا به‌م شیوه‌ی خواره‌وه‌ کردویه‌ به‌ سوێانی:-

وه‌ره‌ وه‌ره‌ وه‌ جانی جانم هه‌ر تووی
وه‌ره‌ وه‌ره‌ سولتانم من ته‌نیا هه‌ر تووی
تو خۆت ده‌زانی که‌له‌ تو زیاتر که‌س نانا‌سم
وه‌ره‌ وه‌ره‌ بیرو باوه‌رم هه‌ر تووی

وه بهم شیوه‌ی‌ش لیکی ده‌داته‌وه: - لیره‌دا که دوو شت (من وتو) به‌رام‌به‌ر به‌یه‌کتره داده‌نی. مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که هه‌ردوکیان بکا به‌یه‌ک یاخود هه‌ردوکیان هه‌ریه‌کیکن. من به‌لایه‌وه‌ناته‌واو به‌ئه‌وه‌ی ته‌واوی ده‌کات (تو) به‌ئه‌م تویه‌ خووی به‌کیکه و ته‌واوه. بی‌ منیش هه‌ر ته‌واوه له‌ به‌ر ئه‌وه (من) که‌به‌ (تو) ده‌بی به‌ ته‌واو.

(*). د. مالف به‌ پی‌ی رېبازه‌که‌ی بابا‌تاهیر لیکی داوه‌ته‌وه (فریشته‌و زاتی خودایی) که‌یه‌کتر ته‌واو ده‌که‌ن، هه‌ر چه‌نده‌ فریشته‌ش نه‌بی‌ت زاتی خودا هه‌ر ته‌واوه.

دل‌زاریش له‌ لا ۱۵۸۸ کردویه به‌ سۆرانی.

(۱۶۲)

توۆ شه‌و تارت بوینه‌م تار تارو
گرفته‌ زولمه‌تش هه‌ر بوورج و بارو
خوداییارووشنایی به‌ر دل‌م ده
که‌ تاوینه‌م جه‌مال هه‌شت و چارو

تار تارو = زور تاریک. بار = جارنیک. جه‌مال = پ‌روخسار. هه‌شت و چوارو = به‌ ژماره‌ هه‌شتو چوار ده‌کاته‌ دو‌انگزه‌، بو‌یه‌هه‌ندیک به‌ دو‌انگزه‌ ئیمام له‌ قه‌له‌می ده‌ده‌ن. به‌لام له‌ راستیدا مه‌به‌ستی حه‌وت فریشته‌و زاتی خودایه‌که‌ ده‌کاته‌ هه‌شت له‌گه‌ل چوار مه‌له‌ک. ئه‌گه‌ر بابا بگاته‌ پله‌ی که‌مال چاوی په‌رده‌ی له‌ سه‌ر لا ده‌چیت و هه‌موو شتیک ده‌بی‌ت وئاگاداری هه‌موو شت ده‌بی‌ت.

(۱۶۳)

دَلْم زه دهردی ته دایم هه مینه
ببالین خِشتم و به سته زه مینه
هه مین جورم که مو ته دوست دیرم
نه هه رکهس دوست دیره حالش ئینه

هه مینه = هه ر ئه وه یه . بالین = سه رین . به سته ر = را خه ر ،
جیگا . هه مین = هه موو ، گشت . جورم = خه تام ، گونا هم . دیره = هه یه تی .
ئینه = ئه مه یه .

د . مارف خه زنه دار ده لیت :- "عاشقان به لای بابا تاهیره وه دوو جوړن ،
عاشقی موتله ق وعاشقی زه مینی ، ریگه ی گه یشتن به عاشقی موتله قی
راست چه توونه ، ئه وه ی تر ئاسانه ، چه تونه که یان عاشقی وا هه یه بریویه تی ،
هی واش هه یه نه بریویه (هه وه کو بابا تاهیر) بویه ده لی :-

دَلْم له دهردی تو دایم غه مگینه
خِشت سه رینمه وزه وی نوینمه
گونا هم ئه وه یه چونکه دوستم هه یه
به لام هه موو که سیکی دوستی هه یه حالی وانیه .

هه ر وا ئه حمه د تاقانهش له لا ۵۴دا کردویه به سوړانی .

(۱۶۴)

چو مویه ک سوته دل په روانه ی نه
به عالم هه مچو مو دیوانه ی نه
هه مه ماروون ومورن لانه دیرن
من دیوانه را ویرانه ی نه

چو مو=وهك من، به شیوهی من. مارون و مورن =مارو
موری. دیرن =هه یانه. ویرانه =لانه. نه =نیه.

شیخ مه حمده د خال له لالا ۱۸۱۵ ده ئیت :- "واته له جیهاندا په روانه یه ك نیه
وهك من دل سوتاو، له عالهما دیوانه یه ك وهك من نیه، هه مو مارو موریک
هیلا نه یان هه یه تیا بحه سینوهه منی دیوانه نه بی که هیچ ویرانه یه ك شك
نابهم. له راستیدا بابا گلویی له پیروانی ریبازه که ی ده کات، که نه و شیت و
شیدای نه و پیرو ریبازه یه، که چی هیچ شك نابات له م دونیا یه دا، ته نانه ت
جیی حه وان هه شی نیه..

(۱۶۵)

هه زارته دل به غارته برته ویشه
هه زارانت جگهر خوون گرته ویشه
هه زاران داغ ویش نه ز ویشم نه شمهر
هه نی نه شمهر ته نه ز نه شمهر ته ویشه

د. مارف خه زنه دار له لالا ۱۵۲۲۳ به م شیوهی خواره وه گوربویه تی
بوسورانی :-

هه زار دلته به غارته بر دووه
هه زاران جگهرت پر خوین کردووه
هه زاران برینم ژمار دووه
نه وهی نه ژمار دراوه له مه زور زیاتره

باباتا هیر مه بهستی نه وه یه که بلیت ته نها من نیم که وتومه ته داوی
نه وینی تووه نه ی یار، هه زارانی وه کی منت له خشته بر دوه و تووشی
داوی تو بوون، هه زارانش جگهر خویناوی بوون که له ژماردن نایه ت،
هه موو هه ر چاوه روانین بو دیتنی لوتف وجه مالی توو، توش زور بی باکی.

(۱۶۶)

دلّم ئەز عىشق خوبان گىچ و ويجه
مژە بەر ھەم زەنەم خونابە رىجە
دلّ عاشق مسال چوب تەر بى
سوى سرر چە سررى خوناوە رىجە

خوبان=چاكان. گىچ وويجه=گىژو ويژه. مژە=برژانگ. بريجه=بريژه.
مسال=وہك. چوب=دار. سووى=لە لای. سرر=نهيئي. (دلزار کردويه به ناگر)

د. صديق بوره كه بى له لا ۹۵ دا بهم شيوهى نوسيوه ته وه :-

دلّى ديروم ژ عشقت گىچ و ويجه
موژه بەر ھەم زەنوم خونابە رىجە
دلّ عاشق بسانى چوب تەرى
سەرى سوچە سەرى خونابە رىجە

واتا كەى=دلّيكم ههيه كه له ئەوينت گىژو ويژه، برژانگ بهيه كابنيم
خويناو ئەريژى، دلّى ئەويندار وه كوو تولى تەر وايه، سەرىكى ئەسووتى
وسەرىكى خويناو ههله ئەريژى.

د. مارف خەزەندار له لا ۲۲۱ دا ب ۱ دەلييت :- بابا تاهير عه شق دلّى
گىژ کردوه، ئەگەر برژانگه كانى ويك بنى يته وه فرميسك وهك سولاو كه
(مەرزەم) ديتە خواری، هەر وا له چوارينه كه دا (بسان چوب تەر)
بوته ته (بسانى چووبى تەر بى) وه (سوچە) بوته ته (سووزە). وا پى دەچى سرر
به ههله يان به دەسكارى نوسراوه.

شيخ مه حه مه د خال له لا ۱۷۱ دا دەلييت :- "ئەوان وهك شتيكى نايابى ون
بوى خويناو بدوزنه وه، يان وهك ماندى بى نه وايه كه گه نجيك بدوزيته وه

يا تينويهك كه سهرچاوهى ئاويكى ساردى سازگارى روناك بيننهوه، له
خوشيا گهشكه دهيا نگرى.

ههروا دلزاريش له گهنجينه كهيدا كردويه به سورانى.

(*) بابا تاهير نهوهنده خولياى عهشقى پيروانى ريبازه كهيه تى، دلى
گيژو ويژه چونكه لىان دووره و نايانگاتى، بويه له ناخهوه و له سوژى
گرىاندا فهريمسكى خويناوى وهك سولاو كه ديتته خوارى، وخوى وهك
دارىكى تهري ئاگر تى بهر بوو ديتته پيش چاو.

(۱۶۷)

مسلسل كيسوان پر تاب مه كره
خومارين نهركسان پر خواب مه كره
ههمى خواهى كه مهر نهز مو ببهرى
برينه رۆزگار ئاشتتاب مه كره

مسلسل=زنجيره، ريز. كيسوان=نه برۆ. پر تاب=پر تيشك، پيچ
خواردو. ئاشتتاب=په له، خيراىى. نهركسان=نه رگز چاو. برينه رۆزگار=رۆزگار
ده برينهوه. خواب=خه و. مه كر=ناز. مهر=روو، چاره.

(*) جگه له ئافرهت پياو مه قولانى ناو كومه لگا و ديوه خان پيشان باو بوو
پرچ و پهلكيان هه بوو سهريان نه ده تراشى، چاوانيان به كل دهره ژى، جا
نهم چوارينهى بوو ئافرهت وتوو هيان بوو پيروانى كه له و جوړه بوون.؟؟

(۱۶۸)

چه ديره ئينكه دارش نازه رينه
چه دهشنه ئينكه خونخوارش زه مينه
مه گهر بوو وه بر مسكين دلانه
مه گهر سه حراى عيشق نازه نينه
چه ديره=چى هيه. ئينكه=نه وهى. دارش=ههيه تى، پيه تى

نازه رینه = ناگرینه. چه ده شنه = چی هه یه، (ده شنه = جوړه خه نجه ریکه،
فه ره نگی له ک و لور) خونخوار = خوین خراب (مال خراب)

(۱۶۹)

مورا ئه ی دو لبر موباته کاره
وه گهر نه دهر جیهان بسیار یاره
کوجا په روای چوون موسووته دیرم
چو موسو بلبل به گولزارت هه زاره

مورا = بو من. نه کاره = به کاره. کوجا = له
کوی. په روای = په روه رده بووی. بسیار = زور. چو من = وه ک من.

(۱۷۰)

بی ته یه کدهم دلّم خور پرهم نه موونه
وه گهر رووی ته وینهم غه م نه موونه
ئه گهر دهر دی دلّم قسمت نه مایه ند (نه موویهن)
دل بی دهر دهر عالم نه موونه

نه موونه = نامینی. نه مایه ند = ناشکرا کردن. دهر خستن.

د. مارف خه زنه دار له لا ۲۲۰۱ د بهم شیوه ی خواره وه کردویه به

سورانی:-

به بی تو هیچ کاتیک دلّم گوشاد نییه
ئه گهر رووی تو بیینم غه م نامینی
ئه گهر دهر دی دلّم دابش بکه م
دلی بی دهر دله گیتی دا نامینی

(*باباتاھیر لہ ئه وینیکدایه ئه گەر ئه و یاره ی نه بیټ له دلیدا هیچ خوشی نایینیت، ئه گەر بیتوجاریک روخساری بیینی غه م له دلی نامینی، ئه گەر بیتو ئه و دهردهی دهر نه خات و ئاشکرا نه بیټ، دلی دهرده دار له جیهاندا نامینی. ئه بیټ بابا چه ند له سه ودا ی ئه و یاره دا بیټ؟ وه ده بیټ ئه و یاره چه جوړه یاریک بیټ؟؟.

(۱۷۱)

دهر ئین بووم و برانم په روه رش نه
شه وانم جا وه پوزانم خه وهرش نه
سه ری دیرم که مه غزی ئه نده راونی
ته نی دیرم که په روا ی سه رش نه

بوم و برانم = وجود، نیشتمان، دونیا. په روه رش = په روه رده.

مه غز = میټک. ئه نده راونی = له ژیر ناو. په روا = شهرم

(۱۷۲)

مورا دهر د دلم کرده واته
نه زونی دهر د دل ئه ی بی وه فاته
بوړه مو سووته دل واته سپارم
نه زونی با دل زونه پاته

واته = گوڤته، ووتن. واته سپارم = به تو ی ده سپرم. نه زونی = نازانی. بیټ

وه فاته = تووی بیټ وه فا. پا = پله.

(۱۷۳)

سه هر گاهان که ئه شکم لاهه گیره
زه ئاهم ههفت چه رخ ئا لاهه گیره
چنان ریزم زه دیده و ئه شک خونین
که گیتی سه ر به سه ر سه یلاو گیره

ئەشك=فەرميسك. لاوه گيره=هه راسان دەييت. ريزم=دەرپژم،
 زەدیده=لە چاوان. سەيلاو=لافاو. هەفت چەرخ=هەفت تەبەقەي ئاسمان و
 زەمىن. سەر بە سەر=سەر انسەر، هەمووی.

(*) باباتاهير ليره دا پهروشی و ناره حەتی خوئی دەر دەبری که به
 فەرميسك رشتن و ئاه و فيخان دونیای هه راسان کردوه، ئەو فەرميسکه
 خویناوهی دەرپژئی، هەموو دونیای کردوه به لافاو. ئەم پهروشی
 و ناره حەتیه وهك دەر ویشیکی سوئی، لە پیناو بارو دوخی دونیایه یان لە
 پیناو دووری پیروانیه نی و بیرو باوهری رینبازی سوئیگه ریه که یه تی.؟؟

(۱۷۴)

دل عاشق به پيخامي بساچه
 خومار ئالووده با جامي بساچه
 مهرا که يفیهت چهشم تو کافي ئەست
 قه ناعهت گر به بادامي بساچه

پيخام=نامە، هه وال. بساچه=بسازنه، بژی. خومار ئالوده=چاوان پر
 خومار. جام=ئاوینە، دەر. بادام=بادەيهك.

(۱۷۵)

غەریبی سهخت مرا دل گیرداره
 فهلهك بهر گه رده نم زنجیر داره
 فهلهك ئەز گه رده نم زنجیر به ردار
 که غوربهت خاک دامین گیر داره

مرا=هی من. داره=هه یه تی. به ردار=لایبه، بیکه وه. غوربهت
 خاک=غەریبی ولات.

دلزار له ۱۸۶۷دا کردویه به سۆرانی بهم شیوهی خواره وه :-
 غه ربی ناخوش که دلگیر مه
 فه له که هوی ملی به زنجیر مه
 فه له که له ملام زنجیر ده رینه
 که خاک غور بهت دامه ن گیر مه

(*) وادیاره باباتا هیر غه ربی پی قورس بووه، که خوی لورستانی،
 سه ره هلدانی رینبازه کهی و پیروانی له ناوچهی لورستان بوون، ئیستا له و
 دووره "له هه مه دان" و ناوچهی هه ورامان ده گهری به دوا ی بلا و
 بوونه وهی بیرو رای رینبازه کهی و سه ر دانی موریدانی، وه له شاری
 هه مه دان نیشته جی بووه. بویه باس له زنجیرو پرسیار و داواکاری له فه له که
 ده کات. چونکه پا بهندی ئه و مه به سته یه.

(۱۷۶)

دلیم مهیل گولباغ ته دیره
 سه راسه ر سینه م داغ ته دیره
 بشم ئه لاله زاران دل کهرم شاد
 دیم ئالاله هه م داغ ته دیره

دیره = ههیه تی. داغ = خهفت. بشم = بچین. دانشین.

صدیق بوره کهی له ۱۹۱۷دا بهم شیوهی نویسه ته وه :-

دلوم مهیل گول باغ ته دیره
 سه راسه ر سینه ئوم داغ ته دیره
 بشوم ئالاله جار ان دل کهروم شاد
 دیوم کالاله هه م داغ ته دیره

واته=دلم ئاره زووی گول و باغی تووی ههیه، له سه راسه ری سینه مدا
داخی تووی ههیه، هاتم بچم بوجاری گولاله تا نه ختی دلم خوش و شاد
بی. دیم گولالهش داخی تووی ههیه.

ئه حمده تاقانه له لاهه دا کردویه به سورانی بهم شیوهی خواره وه:-

دلم مهیلی گول و باغی ئه تووی ههس
سه راسه سینگی من داغی ئه تووی ههس
دهرۆمه لاله زاران دل بکهم شاد
دهیینم لاله کەش داغی ئه تووی ههس

(*) بابا لیره دا بۆ مه عشووقه کهی ده دوی که چەند به پەروشه بیینی که
چەند به غەم و خەفە تەو وە یە دل غەمگینە لە دووری ئەودا، که دەرواته ناو
گولزاران تا هەندی ئەو غەمە ی بره ویتەو وە که چی گولزاران هەم به غەم و
پەروشی ئەو وەو هەن بۆ دیتنی ئەو یارە ی بابا تاهیر.

(۱۷۷)

به دونیا مو نهوینم کام بی ته
به دەس هەرگز نه گیرم جام بی ته
بله رزم رۆز و شه و چون بید مه جنون
نه دارم یهك نه فهس ئارام بی ته

بید= دار بی.

دلزار له لاهه دا کردویه به سورانی بهم شیوهی خواره وه:

بی توو نایینم له دونیا دا کام
من به دهسته و هەرگیز ناگرم جام
ئه له رزم رۆز و شه و وهك شه پره بی
به بی توو نیمه یهك نه فهس ئارام

(*بابالەم چوارىنبەدا ھەستى خۆى دەردەبرى بەرامبەر بە يار
 (مەعشوووقە) كە بەبى ئەو ھىچ ئارەزوبە كى نىبە لەم دونىايەدا، وەلە عىشتى
 ئەو نەبىت جامى سەر مەستى دەروىشى بە دەستەووە ناگرىت، ئەو ھەر
 خەرىكى زكرو مناجاتەشە و رۆژ وەك دارى بى بە دەم باوہ دەلەرزىت، بە بى
 ئەوېش ھە ناسەى نامىنى .

(۱۷۸)

ھەر ئان دولبەرم كە چەشم مەست دارە
 ھەزاران چوون منى پا بەست دارە
 مەيان عاشقان ئان ماہ سىما
 چو شعر من بلىد و پەست دارە
 دلزار لە ۱۵۷۸ كەردوبە بە سورانى بەم شىوہى خوارەوہ:-
 ھەر ئەو دولبەرەى چاوى مەستى ھەس
 ھەزارانى وەك من پا بەستى ھەس
 لە ناو عاشقانان ئەو مانگ روخسارە
 وەكو شىعەرى من بە رزو پەستى ھەس

شىخ مەحمەدى خال لە ۱۵۲۴ دەئىت:- چوارىنبەكانى باباتاھىر
 زورىان لەيەك دەچن لە عىبارەت ولە مەبەستاو ئەوانەى زور بەرز نىن، ھەر
 لەبەر ئەوہىبە كە خۆىشى دان دەنى بە پەستى ھىندىكىان، وەك ئەم
 چوارىنبەى.

(۱۷۹)

سەھەر گاهان فغان بولبلانە
 بە ياد روى پىر نوور گولانە
 زە ئاھ مو فەلەك ئاخىر حەزەر كە
 ئەسەر دەر نالە سووتە دلانە

حه زهر=ئاگاداری. ئەسەر=بە جی ماو. (ئەساوەر) هەردوگ ووشەى
عەرەبىن.

(*)بابا لىرەدا وەك بولبل لەسە حەردا خەرىكى نالەو زكرو مناجات و
نوێژ كردنە لە ناخى عبادەتدا لە بۆدوا روژ، لە كارىگەرى ئەو وەدا و
دلسوتاوى دونىاى هاژاندووە و ناو بانگى داووەتەو.

(۱۸۰)

بە دونىا مسل مو دل سووتەى نە
بە دەرد سووز غەم ئەندوتەى نە
چسان بە نەدم را سەيل دوو دىدە
كە ئىن زەخم دلەم لو سووتەى نە
ئەندوتە=پاشە كەوتكر او. لو سووتەى= لىو سوتاو. چسان=().
سەيل = لافاو. سىل=نىگا كردن، تەماشا كردن

(۱۸۱)

غەم دەرد دل مو بى حىسابە
خودا زونە كە مرغ دل كە بابە
بنازم دەست و بازوى تە جەلاد
ئەگەر قەتلم كرى واللە سەوابە

دئزار لە ۱۵۹۹ كەردووبە بە سورانى بەم شىوہى خوارەوہ:-
غەمى دەردى دلى من بى حىسابە
خودا ئەيزانى تەيرى دل كە بابە
بە قەتلى دەست و قامى تو ئەنازم
ئەگەر بى و بمكوژى بەخوا سەوابە

(۱۸۲)

دلّ مودایم ئەندەر ماتەم تە
بە دلّ پێویستە بیّ دەردو غەم تە
چە پرسی کە چەرا قەدت بیووسەم
خەمە قەدم ئەز ئان پیچ وخەم تە

ئەندەر=ئاندهەر=لە ناو. ماتەم=تازیه. چە پرسی=چی
دە پرسی. بیووسەم=ماچ بکەم. خەمە=دە یخەمە، چە ماوێه، لاری.

(۱۸۳)

زەخم جان دەر تەنم دەرگیر و دارە
سەرم دەر رەهەن تیخ ئابداری
نە دارم ئیختیاری ئەز چە جۆشش
دلّ مۆتاب ئین سەودا نە دارە

زەخم=بەرین. دەرگیر و دارە=لە گیر و گرفتدایە، لە
شە لە ژاویدایە. رەهەن=مەرچ. تیخ ئابداری=چە قووی ئاودار.
نە دارم=نیمە. تاب=تاو. جۆشش=جۆشی.

(۱۸۴)

کوجابی جای توو ئەی یار دلّخواه
کە تا بسپرم ئانجایە ک راه
هەمە جا جای مۆکۆر باتن
غەلەت واتم غەلەت ئەستخفر اللّە

کوجا=لە کوی. بیّ جا=بیّ جیگا، بیّ ماوا.. بسپرم=بسیپرم

ئانجا=ئەوجىگايە.. كۆر باتن=بە يەككى دەوترى ھىچ نەزان يىت يان
بەدوای شىكا بگەرىت ونەيدۇزىتەوہ .غەلەت واتم=ھەلەم ووت، خەتام
کرد.

دلزار لەلا ۱۹۰۱ دەدوبە بە سورانى بەم شېوہى خوارەوہ:-
كیئە جىگای تۆئەى یارى دلخوا
ھەتا ئەو جیئە بکەم بەرىنگا
ھەموو جى جىئە تە كۆرى باتنم
خەتام وت خەتا ئەستخفر اللیہ

شیخ مەحمەد خال لەلا ۱۹۱۵ دەئیت:-"لە شیعری بەکەمدا پرسیارلە
جیئە خودا دەکات لە پاشا پەشیمان دەئیتەوہ و دەئەى:خوایە تۆبى
جىگایت و جىگای تابەتیت نە، بەلکۆ لە ھەمو جیئەك ھەبیت بوونەوہر
عەرشى تۆبە، بەلکۆ عەرشى تۆ لە بوونەوہر فراوانترە.بەلامن چاوی
دەرۋونم کوپرە لە بەر ئەوہ خەتام وت كە پرسیارم لە جىگاورینگای تۆ کرد
و پەشیمان بوومەوہ وداوای لیخۆشبوون دەكەم."

(* کوپرى باتن=لە دونیای سوفیگەریدا مەبەست پەردەى چاوە كە لە
رىنگای عبادەتى قولى سووفیاندا بە ئاواتن ئەو پەردەبە لاچیت، واتە پشتى
پەردەیان لى دیار یىت، ئەو کات دەگەن بە ئاوات و شاد بوونی
ھەمیشەى. لە زانستى دەرونناسى پىئى دەوترىت (میتا فیزقیا)

(۱۸۵)

سەرم چوون گووى دەر مەیدان بگەردە
دلیم تەر عەھدو نەز پەیمان بگەردە
ئەگەر دەوران بە نامەردان بمونە
نشینەم تا دیگەر دەوران بگەردە

بگه رده = بسوور یته وه. تهر = وهك. نز = ده ور، له پال.
 فه همی كاكه ی له ۱۹۱۱ د کردویه به سورانی بهم شیوهی خواره وه:-

سه رم وهك گوپهك له مه یدان بگه ری
 دلیم به ده ورعه هه دو په یمان بگه ری
 نه گهر ده وران بو نامهر دان بمینی
 ده نیشم تا ده ورانی تر بگه ری

(* چاوه روانی باباتا هیر بو دورانیکی تر چاوه روانی (فریا ره سه) بو
 دونیای خواناسی و یاسا په پره و کردن که له ئاینه کونه کاندای بهم شیوه به
 ناوی هاتوه: (بیره باوه ری کوئی چینیه کان ناوی یتر تنکر- موبه شیر، بیرو
 باوه ری بوزایی ناوی بوزای پینجه مه. بیرو باوه ری هیندی ناوی ئوتار
 "دیشوی ده هم". بیرو باوه ری زه رده شتیه کان ناوی سوشیانت. بیرو
 باوه ری ئیسلامی مه هدی ئاخو زه مان. بیرو باوه ری مه سیحیه کان عیسی
 کوری مه ری مه). که زور له عارفان ئاین زانان سوفی و پیاو چاکان پیش
 بینان کردوه.

(۱۸۶)

به کهس ده رد دل مو واته نی نه
 که سنگ نه ز ئاسموون نه ندا ته نی نه
 به مو و اچن که تهرک یار خود که
 که سیش یارم که تهرکش واته نی نه

واته نی نه = نالیئت. ئاسموون = ئاسمان. سگ = به رد.

فه همی كاكه ی بهم شیوه به کردویه به سورانی:-

به کهس رازی دلیم گوته نی نییه
 به رد له ئاسمانه وه که وتنی نییه
 پیم ده ییژن تهرکی یاری خووت بکه
 که سییکه یارم تهرک کردنی نییه

(*مه بهست له م چوارينهيه نه درکندن و پاراستنی نهینه که زور باوه له ناو ناین زانان و سووفیان، مه بهستیش له یار پیروانی ریبازه که یه تی. که شهیدای بینین و پیگه یشتیه تی.

(۱۸۷)

دل نه ز موهرت نوززه بهر چ نه رزه
 نه خواهم دل، که موهر ته نوززه
 گریبان هر که نه ز ده ستت کره چاک
 به یه ک عالم گریبان وا بیرزه

نوززه = رونا که . نه رزه = بی نرخه، هر زانه. بیرزه = پیروزه، بیزاره
 گریبان = گیرفان، یه خه، به رووک. موهر = روخسار، نه وین. چاک = درز،
 قلیش.

(۱۸۸)

دل موغیهیری ته دولبهر نه گیره
 به جای جه وههیری جه وههیر نه گیره
 دل مو سووته و موهری ته نازهر
 بنی نا سووته نازهر دهر نه گیره

به جای = له جیگای، له جیاتی. نه گیره = ناگریت، دانانیت.
 موهر = نه وین، روخسار. نازهر = ناگر
 (*) بابا تاهیر به پهرووشه بو نه وینی ناگرینی یار، هر چه نده دل سو تاوه
 به لام نه و نه وینه ناگرینه ی نه و نایسو تینی گر ناگریت، بو به داوا ده کات
 بیته لایه وه و خوئی پشان بدات.

(۱۸۹)

سهرم سه و دای کیسوی ته داره
دلیم موهر ماهی پرووی ته داره
ته گهر چه شمم به ماه نوو که ره مهیل
نه زه رتان نه بروی ته داره

کیسوی = نه بروی. ماه = مانگ. داره = هه یه تی. نوو که ره = تازه ی
که ره وه، نوئی که ره وه. نه زهر = ته ماشا، چاو. تان = تان وپوو،
م. فواد حسین له لا ۱۵۴ ده لیت :- " نه هه ستیاره کورده روانیوه ته
پله و نرخه هه مه رنگی دولبه ره که ی؟

(*) بابا تاهیر سه ره رای نه وه ی شاعیره وهه ستیکی ناسکی هه یه،
پیاویکی ناین زانی سوفیه، سوفیانش فله سه فه ی تایبه تیان هه یه له زیاندا،
وه له دونیایه کی تایبه تدا ده ژین. وه به کیکه له نوی که ره وه ی ریبازی
یارسان له گهل شا خوشیندا. له ناوچه ی لورستان و هه مه داندا.

(۱۹۰)

دلی دیرم چو مرغ پا شکسته
چو که شتی بهر لوب ده ریا نشسته
هه مه گوین که تاهیر تار بنواز
سه دا چوون میده هید تار شکسته

مرغ = مریشک، بالدار. بهر لوب ده ریا = له که ناری ده ریا. تار بنواز
= ته میره لیده. سه دا = ناواز، ده تگ. میده هید = دیت، دهر ده چیت.

(۱۹۱)

نه زونهم لوت و عوربونم که کرده
خو دم جه لاد و بی جوونم که کرده
بده خه نجر که تا سینه کونم چاک
بینهم عشق به جوونم چه کرده

لوت و عوربونم = روت قووت . که = کی . نه زونهم = نازانم . خودم = خو دم
کونه م = بیگم .

(۱۹۲)

وایبدم پیرو بهر نائیم نمونده
به تن توش و توانائیم نمونده
به مو و اچن پرو ئالاله بهر چین
بچینم چوون که بینائیم نمونده

بید = باشی، داربی . بهر نائیم = ده رهاتنم . توش = گرفتار . بهر چین
= بهر بچینه، بهر بکه وه . بینائیم = بینای چوان، بینیم . نه مونده = نه ماوه .

(۱۹۳)

دوو چه شمم را ته خوون پالا کنی ته
که لاهه عه قلم ته ز سهر واکنی ته
نه گهر لیلی پیرسه حال مه جنوون
نه زهر نه ورا سوی سه حرا کنی ته

پالا = پالاوتن . که لاهه = کلاو . وا = ده که یته وه، ههل نه گری . نه زهر نه ورا
= به بوچوونی نه و . سو = سبهینی .

(۱۹۴)

مهرا عشقت زه جان نازهر بهر ناره
زه پیکهر مِشت خاکستهر بهر ناره
نیهال موهرت نه ز دل گهر بپر
هه زاران شاخ ههر سو سهر بهر ناره

بهر ناره = دهر نه هینی . پیکهر = په پیکهر . نیهال = جوانی . خاکستهر
= خو له میس .

(۱۹۵)

دره خت غم به جانم کرده ریشه
به دهر گاه خودا نالیم هه همیشه
عه زیزوون قه در به کدیگهر بدونه ند
نه جهل سه نکه ست و ناده م مسل شیشه
دلزار له لا ۱۵۶۶ کردویه به سورانی بهم شیوهی خواره وه :-
دره ختی غم له گیان کردوویه ریشه
له دهر گهی خودا نه نالینم هه همیشه
عه زیزان با بزاین قه دری به کتر
نه جهل وه ک به رده وئینسان چه سنی شوشه

شیخ مه حمه د خال له لا ۱۵۲۴ ده ئیت :- " گرنگی وقورسی هه ندی
چوارینهی باباتاهیر له وانیه که بیی به پارسه نگی نه و شیعرانهی که وا
له تهر ازووی کیشانا سووکن، به جوړیک که هه مویان قورس بکات و که م
وکوریان داپوشی ."

تیبینی:- عه باس ره جهوی له چاپی کوئی دیوانی بابا تاهیر دا له پاشکوی کتیبه که له لا ۱۱۵۱ دا گورانیه تازه کانی دیهاتی کرمانی نویسه ته وه، که هه مووی به شیوهی چوارینه یه، نه م چوارینه ی بابا یه کیکه له و گورانیانه. نه حمه د تاقانهش له لا ۱۵۵۵ کردویه به سورانی.

(۱۹۶)

به لآ ره مزی زه بالآی ته باشه
جنون قسمی زه سه ودای ته باشه
به سوره ت فیه رینم ئین گومانه
که په نهان دهر ته ماشای ته باشه

ره مز = نیشانه . جنون = دیوانه یی.

(۱۹۷)

که رم رونی روم خوونی ته زونی
وه رم ئاخر بسوزونی ته زونی
وه رم به سه ر نمی ئه لوه ند و میمه ند
نمیوازم خودا زونی ته زونی

که رم رونی = دهرم که یت . خونی = له مال . وه رم ئاخر = سه ر ئه نجام
. وه رم = سیبه ری به رد، ئه شکوتی بچوک. ئه لوه ند = روباره . میمه ند = ناوه.
نمیوازم = داخوازم نیه . رووم = بروم.

صدیق بوره که ی له لا ۱۹۱۱ دا به م شیوهی خواره وه نویسه ته وه :-

که رووم روونی وه روم خوونی ته زونی
وه روم ئاخر بسوزونی ته زونی
وه روم به سه ر نه هی ئه لوه ند مه میمه ند
نه می واووم خودا زوونی ته زوونی

(* باباتاھیر لەم چوارینەدا منەت باری خۆی پێشان دەدات بەرامبەر
خوای گەورە کە ھەرچی لێ بکات قەبوڵیەتی، تەنھا ئەو لیبی رازی ییت .

(١٩٨)

ئەز ئان روزی کە ما را ئافەریدی
بە غەیرە ئەز مەعصیەت چیزی نەیدی
خوداوەند بە حەق ھەشت و چارت
زە مو بگوزەر شتر دیدی نەیدی

مەعصیەت = یاخی بوون . ھەشت و چوار = مەبەستی بابا لە ھەشت
و چوار خواو حەوت فریشتە و چوار فریشتەکانی بە کار سپیراون .
فەھمی کاکە ی لە لا ٩٠ دا لە گ.م. ك. کردویە بە سورانی بەم شیوہی
خوارەوہ :-

لە و پوژە ی را کە ئیمەت ھینایە دی
بی لە بی ئەمەری ھیچت لیمان نەدی
خودایە بو خاتری ھەشت و چوارت
ئیمان گەری حوشترت دیت ونەدی

دەربارە ی ھەشت و چوار دەلیت :- خودایە لە بەر خاتری ھەشت تەن
و چوار تەن لیمان ببورە . کە ھەشت تەن بریتییە لە ھەفتەوانە و خودا خۆی ،
لە بیایسی ساج ناری ، ھەر وەھا چوار تەن بریتییە لە چوار مەلەك (مەلایكە) .
کە باباتاھیر خۆی بە کێك بوو لە چوار تەن لە دەورە ی شا خوشیندا ، چوار
تەنیش باز نەبە کی ناو ھەفتەنە . ئەم لیڈوانە بە پینی باوہری یارسانە ، بە لأم
د. مارف خەزنە دار دەلیت : " ھەشت و چوار ھەر دوو ژمارە دە کاتە
دوانگزدە ، بە دوانگزدە ئیمامی شیعیە کان لە قەلەمی دەدات . ھەر چەندە
لای یارسان پیروزن چونکە نەوہی پێغەمبەرن (د.خ) لە گەل ئیمامی عەلی
(س.خ) .

هه ر وا ده قی چوارینه که له لای د. مارف جیاوازی هه به له گهل نه وه ی
عه باس ره جه ویدا له م وشانه ی خواره وه :- "رۆزی بووه به رۆچی، جیزی
نه دیدی بووه به ئه ر ماچ دیدی ا چارت بووه به چاروت.

وه له کوتایی به گورینی بوو سورانی دوا دیر له جیاتی لیما گه پری
حوشترت دیت ونه دی. کردویه به لیمان خوش به و وا بزانه گونا همان
نه کردووه.

ئینجا د. مارف ده ئیت :- شاعیر پر باوه ره که خودا وه ند لینی خوش
ده بی وله (دووری) ئه م نامینیته وه به لکولی (نزیك) ده بیته وه.

(۱۹۹)

زه گشت خاترم جز غم نهروئی
زه باغم جز گول ماتم نهروئی
زه سه حرای دل بی حاصل مو
گیاه نا ئومیدی هم نهروئی

فه می کاکه ی له لا ۹۱۱ دا کردویه به سورانی به م شیوه ی خواره وه :-

له دلمدا بیجگه له خه م چ ناروئی
له باغم بی گولی ماتم چ ناروئی
له سارای دلی بی به ری مندا
ته نانه ت گیای نا ئومیدیش هه ر ناروئی

(* غم و نا ئومیدی بابا تاهیر ده گه ریته وه بو نه گه یشتنی به یار و غه ربی
و وون بوونی کوره که ی وه ک ده ئین.

(۲۰۰)

من نان شه معم که نه شکم نازهرین بی
که سی که سووته دل نه شکش هه مین بی
هه مه شه و سووچهم و گریه م هه مورپوژ
زه ته شامم چنان رۆزم چه نین بی

شهمع = مؤم . چنان = وهها . چه نین = وهك نهو.

(*) بابا تاهیر ده ئیت :- " من وهك مؤم فرمیسکی ئاگرین ده رژیئیم، دل
سوتاوم بویه هه میشه ده گرییم، به شه وان ده سوتیم و به رۆژ ده گرییم، به و
حاله شه و رۆژ ده که مه وه. نه مهش سکالایه که بۆ مه عشوقه که ی ده کات،
به روشی خوئی پیشان ده دات، که هیشتا لئی دووره و نه گه یشتوه پیی .

(۲۰۱)

به هار ئائی به هه ر شاخی گۆئی بی
به هه ر باغی هه زاران بولبلی بی
به هه ر مه رزی نیارم پانهادن
مه باد نه ز مو بتر سووته دلی بی

ئائی = هات . نیارم پا = پیم ناوه . مه رز = سنوور . نهادن = دامه زراوه
مه باد = ده بی . بتر = زیاتر .

(۲۰۲)

دلت ئهی سه تگ دل بهر ما نه سوچی
عه جه ب نه بوود نه گه ر خارا نه سووچی
بسووچهم تا بسوچانم دلت را
دهر نازهر چوپ ته ر ته نها نه سووچی

د. مارف خه زنه دار ده قه که ی به م شیوه یه نویسه ته وه له ۱۵۲۱۶۷ :-
 دلّت ئه ی سه تگ دلّبر ما نه سووجه
 عه جهب نه بود ئه گهر خارا نه سووجه
 بسووجم تا بسووجونم دلّت را
 دهر ئاتش چووی ته ته نه نه سووجه
 به سورانی :-

ئه ی خاوه ن دلّی وه ک به رد دلّت به ئیمه ناسوتی
 سه یریش نی یه ئه گهر به رد بسووتینم
 من ده سووتیم تا دلّی تو بسووتینم
 له ناو ئاگر ته نیا داری ته ناسوتی

ئینجا د. مارف ده ئیت :- شاعر ده ئیت : دلّی خوّم ده سووتینم تا دلّی
 دلّبر بسووتی، چونکه هه ردووکیان یه کیکن. دلّی دلّبر له ناو دلّی
 شاعر دایه، به م جوّره دلّکه له ناو ده بات چونکه ته رایبی تیا دا نییه، بوّیه
 ده سووتی، هه مو شتیک به ئاگر ده سووتی ته نیا داری ته نه بی.
 هه ر وا دلّزایش له ۱۹۶۷ کردویه به سورانی .

(۲۰۳)

بی ته شه کم زه موژکان ته ئایی
 بی ته نه خلّ حه یاتم بی به ئایی
 بی ته دهر کونج ته نهائی هه مه رۆز
 نشینم تا که عومرم به ر سه ر ئایی

نه خلّ = دار خورما. کنج = سووچ، قورنه، په نا.

د. مارف خه زنه دار له ۲۰۹۹ داله نویسی ئه م چوارینه یه دا ووشه ی
 ئایی بوه به ئایوو، وه هه مه رۆز بووه به شه وورۆچ، ئینجا کردویه به سورانی
 به م شیوه ی خواره وه :-

بی تو فرمیسک له چاوم دیته خوواری
 بی تو داری ئومیدم بی بهره
 بی توله کونجی ته نیاییم شهوورپوژ
 هه روا ده مینمه وه تا عومرم به سهر ده چی

(* نه گه یشتن به موراد واته نه گه یشتنی بابا تاهیر به پیروانی
 ریبازه که ی (مه عشووقه که ی)، په شیوی و نائومی دی پی به خشیوه، بویه
 ده ئیت داری ژبانی بی بهر بووه، به ته نهایی ماوه ته وه و ده مینیته وه له م
 دونیایه دا تا کوتایی ته مه ن.

(۲۰۴)

خوشا ئانان که الله یارشان بی
 که حمد و قول هوه الله کارشان بی
 خوشا ئانان که دایم دهر نه مازهنند
 به هه شت جاویدان بازارشان بی

یارشان = یاریان . کارشان = کاریان . نه ماز = نوپژ. بازارشان = بازاریان
 جاوید = نه مر.

(۲۰۵)

ئه لاله ی کوهساران هه فته یی بی
 به نه فشه ی جو کناران هه فته یی بی
 موندادی میگه رد شه هرو به شه هرو
 وه فای گولعزاران هه فته یی بی

دلزار له لا ۲۱۴۵ کردویه به سورانی بهم شیوهی خواره وه :-
 هه لآلهی کوهساران هه فتهیه که
 وه نه وشه ی جوکناران هه فتهیه که
 که جارچی شار به شاربانگ را ده هیللی
 وه فای گولعزاران هه فتهیه که

د. مارف خه زنه داریش له لا ۲۱۴۵ بهم شیوهیه کردویه به سورانی :-
 هه لآلهی باغی ناو شاخان هه فتهیه یه
 بنه وشه ی گوی ی ناوان هه فتهیه یه
 بانگدهر با شار به شاربانگ بدا که
 وه فای گولعزاران هه فتهیه یه

نینجا ده لیت :- "هه موو کهس گرفتاری جوانی دلبره، بوئه بی باکه،
 هه روه ها بی وه فاشه، وه فای ئه وه همیشه یی نیه، کورته له ته مه نی گول
 دایه.

م. فواد حسین له لا ۱۵۶۱ ده لیت :- "باباتاهیر هه رچه نده وه فای
 گولعزاران به هه فتهیه که ده زانی، به لام له هه مان کاتدا پیشان ده دات که
 ئافره تی دلبر بی وه فایه. وه خوشه ویستی و دلداری به ئاکامیکی زیان
 به خش و بی سوود ده زانیت.

(* به رای من ئه م ده رپرینه ی باباتاهیر به رامبه ر ئافره ت نییه،
 ده رپرینیکی مه جازیه، چونکه باباتاهیر وازی له خوشی ژیان هیناوه ته نها
 له سه ودای ئاین و ئاینداریدایه، و گه یشتن به پیروانی هه قیقه ت ویه کبوون
 وشاد بوونی هه همیشه یی.

(۲۰۶)

به لای بی دل خود ایسه به لای بی
گونه چه شمان گرو دل موبته لای بی
نه گهر چه شمان نه که ردی دیده بانی
چ دانستی دلم خوبان کوجا بی

د. مارف خه زنده دار له لا ۲۲۲۱۰۱ به م شیوهی نویسه ته وه:-

به لایسه دل به لایسه دل به لایسه
گونه چه شموون که رون دل موبته لایسه
نه گهر چه شموون نه وینن رووی زیبا
چ زونوو دل که خوبوون دهر کوجایسه

واتاکه ی:-

به لایسه دل به لایسه دل به لایسه
گوناھی چاوه که دلی موبته لای کردوه
نه گهر چا و روخساری جوان نه یینی
دل چوزانی جوانان له کوون

ئینجا ده لیت :- هیلانهای مه لبه ندی دلداری دل، دل له ریگای

چاوه وه جوانی ده دوزینته وه دل گیروده و گرفتار ده کات.

دلزاریش له لا ۱۶۴۱ کردویه به سورانی. وه نه حمه د تا قانهش له لا ۱۶۵۱

کردویه به سورانی .

(۲۰۷)

کشیمن گهر به زاری ئەز که ترسی
برونی گهر بخواری ئەز که ترسی
به ئین نیمه دل ئەز کهس مو نه ترسم
دوو عالم دل توو داری ئەز که ترسی؟

مارف خه زنه دار بهم شیوهی نویسه ته وه له ۱۵۲۲۲۲ :-

کوشیمون ئهر به زاری ئەز که ترسی
به رانی ئهر به خواری ئەز که ترسی
مو وائین نیمه دل ئەز که نه ترسم
دوو عالم دل ته داری ئەز که ترسی؟

واتاکهی :-

ئه گهر بمکوژی به دل شکاوی له کی ده ترسی
ئه گهر دهرم بکهی به که ساسی له کی ده ترسی
منی لاواز به نیو دل له کهس ناترسم
تو دلی دوو گیتیت هه یه له کی ده ترسی؟

(*) باباتا هیر له گهل ئه وهی بی توانا وه ژار بووه، خوئی به بی کهس و
غهریب زانیوه، به لام بیرو رای رپبازه کهی هیزو توانایه کی گهره بیان
داوه تی، وه پشت به خواو پیروانی خوئی به دهوله مند و که سدار زانیوه،
بو یه گوئی نه داوه ته هیج ونه ترس بووه . ئه و پرسیاره ی ئاراسته ی کردوه
بو ئه وه یه خویمان پشانی بدن و بیانگاتی و ئه م دونیای ته م ومژاویه ی به
جی بهیلی و شادی هه میشه یی بیگریته وه . واته به پئی فه لسه فه ی
سو فیکه ری بگاته پله ی یه کبوون .

(۲۰۸)

هەر ئوون باغی^۲ که نه خلش سەر به دەر بی
مه دامش باغه بوون خونین جگه ر بی
بباید که ندهنش نه زیغ و نه ز بن
نه گه بارش همه له عل و گه هه ر بی

باغه بوون = باغه وان. مه دامش = مادام، نه گه ر وایه. که ندهنش =
هه لکه نندن، دهرهینان. نه ز بیغ و نه ز بن = له ره گ و پریشه وه .

(*) بابا تاهیر له و کاته ی تووشی داوو نه وینی ئەم رپبازه بووه غه م
ویه ژاره و په شیوی دایگرتوه، هه ر له سه و دای گه یشتن به موراده (به ره می
له عل و گه وهه ر)، مه بهستی له م چوارینه دا نه ویه تاکه ی چاوه روان بیت ؟

(۲۰۹)

عاشق ئوون بی که دایم دهر به لا بی
ئه یوب ئاسا به کرموون موبته لا بی
حه سه ن ئاسا بنوشه کاسه ی ژه هر
حوسین ئاسا شه هید که ر به لا بی

ئاسا = وه ک، به شیوه ی، دلزار له لا ۴۷ دا کردویه به سورانی به م شیوه ی
خواره وه :-

ئه و دلداره گـیروده ی به لا بیه
ئه یوب ئاسا به کرمان موبته لایه .
حه سه ن ئاسا بنوشی^۲ کاسه ی ژه هر
حوسین ئاسا شه هید که ر به لایه

فه همی کاکه ی له لا ۹۰ دا کردویه به سورانی و له سه ری دودوی
وده ییت :- "بابا عاشقی ریی راستیه، پیوسته له سه ری وه کوو هه ر

مروٺيڪي راستي په رست تائي وسوږي سه ختي ٺه وريگايه ي گرتوويه بهر
قبولي بڪات .

(* زور جار بابا تاهير به شيعه له قه لثم ددهن به هوئي ٺهوهي ههندي
جار باسي رووداوي که ربه لا دهکات يان ناوي دوانگزه ٺيمام دههيني،
ٺهه ش له راستيوه دووره، به لام له يارساندا ٺه وانه پيروي خويان ههيه بو
يه ناويان ده بات.

(۲۱۰)

دلا راهت پر ٺه ز خارو خه سڪ بي
گوزارت بهر سه ر چه رخ و فه لهك بي
گه ر ٺه ز ده ستت بهر ٺايه پوست ٺه ز تن
بهر ٺاور تا که بارت که مته رهك بي

د. مارف خه ز نه دار له لا ۲۱۵ دا نوسيوويه تيوه و کردويه به سوراني بهم

شيوه ي خواره وه :-

دلا راهي ته پر خارو خه سڪ بي
گوزه ر گاهي ته بهر ٺه و جي فه لهك بي
گه ر ٺه ز ده ستت بهر ٺايو و پوست ٺه ز تن
بهره فکه ن تا که بارت که مته رهك بي

واتا که ي :-

ٺه ي دل ريگهت با پر له دڙک و دال بي
رووت به ره وه کاکي شاني فه لهك بي
نگه ر بوٽ کرا پي ستت رزگار بکه ي له ده ست له ش
له شت به جي بهيله تا به کولي تيکي سووک دهر بجي

باباتاھیر ئاخافتن له گهل خوئی ده کات وهك د. مارف ده ئیئت به دئی
 ده ئیئت كه گوناھى زوره، نه م گوناھه بی گومان له له شدا خوئی ده نوینی،
 بویه ده ئی له شی قورسی پر گوناھت به جی بهیله تا به سووکی بگه به جی
 وبارت قورس نه بی.

فه همی کاکه ی له لا ۹۳ د ده ئیئت :- ئه ی دل ریگات پر له درك
 و به رده، گوزه رگات به سه ر فه له ك بی، گوناھت هه ئوه ری نه تا بارت سووك
 بیئت كه ده چیته حزوری خودا .

(۲۱۱)

شه و تار و بیابان پر وه رك بی
 هه مه سه حرا پر ئه ز خارو خه سك بی
 نه باشد نه نده رین په روشنایی
 خوشا ئان كه س كه بارش كه مته رك بی

وه رك = گورگ. نه نده رین = عالهم . كه مته رك = كه متر، سووكر . خه سك
 = به رد، كه سته ك.

(*) بابا ده ئیئت :- نه گه ر شه و تار یك و بیابان پر له گورگ بیئت، بیابان
 هه مووی پر درك ودال و به رد بی، هیچ ریگا له م دونیا به دا روون نه بیئت
 خو شه له دوا روژی حیسابدا بارت سووك بیئت و گوناھت نه بی.

(۲۱۲)

مسلسل زولف بهر روو ریته دیری
 گول و سونبل به هه م ئامیته دیری
 په ریشان چوون كه ری ئان تارو زولفان
 به هه ر تار ی دئی ئاویتته دیری

مسلسل = قه ف. باقه. ریته دیری = دارژاوه ته وه، شوور بوه ته وه. ئامیته
 = هاوده مبوون، بوونه به ك. ئاویتته = هه ئواسراو.

دلزار له لا ۱۵۵۵ کردویه به سورانی بهم شیوهی خواره وه :-
 به سهر پوتتا زولف قهف قهف رزاوه
 کهوا سونبل به گول تیکه ل کراوه
 په ریشان چوون نه کهی تو تاری زولفان
 به ههر تاری دلئی هه لواسراوه

صدیق بوړه کهی له لا ۱۵۹۵ له میژووی وپژهی کوریدیدا ده لیت :-
 - زولفت به زنجیره رزاوته سهر روومه ت، روومه تی وه کو گوئت
 وزولفی سونبولت تیکه لاو وئاوینته کردووه، کاتی هه ودای زولفه کانت بلاوو
 په ریشان نه که یته وه له سهر ههر هه وداییکه وه دئیک هه لواسراوه .
 (*) ده بی بابا تاهیر شهیدای ئافره تیکی جوان وقه شه تگ بوییت وا به و
 شیوهیه وه صفی ده کات ؟

پیاوانی سووفی وا بووه که ریش وسمیل و سهریان بهر ده ده نه وه و
 خزمه تی ده کهن، هه روا زور جار پیاوانی ماقوول چاویان ده ریژن. پیروانی
 بابا تاهیر له و جوړه بوونه ده شی به وانیدا وتبی.

(۲۱۳)

ته که نازنده بالاً دلهر بانی
 ته که بی سورمه چه شمان سورمه سائی
 ته که موشکین دهر کیسوو دهر قه فائی
 به مو و اچی که سهر گهر دان چرائی

نازنده = خاوهن . بالاً = قه دو بالاً . دلهر بانی = دلگیری . سورمه سائی
 = به سورمه ره شتووته، به کل ریژراوی . کیسوو = زولف . قه فائی = قه ف (قه فی
 زولف).

د.مارف خه زنه دار له لا ۱۲۱۳ ۱۵ به م شپوهی خواره وهی نویسه ته وه:-

ته که ت نازنده چه شموون سورمه سانه
ته که ته بالنده بالاد دل روبايسه
ته که ت موشکين گيسوو دهر قه فايه
ئه بی و اچی که سر گهر دوون چرایه

وانا که ی:-

تو که خاوهن چاوی به کل رنژ راو پر نازی
تو که خاوهن بالای برزو دلگیری
تو که خاوهن زولفی موشکینی
بو سر سام و سر گهر دانی له سر رووی زهوی؟

له دوا دیری چوارینه که بابا تاهیر ده لیت: (به مو و اچی که سر
گهر دانی چرائی) د.مارف کردویه به ئه بی و اچی، به خوی به مو و اچی
راسته (به مانای به من ده لیتی بو و ا سر گهر دانی؟) واته بابا ده لیت: تو
خاوهن ئه وه موو شته ی و من عاشقی تو م چون پیم ده لیت بو و ا
سر گهر دانی؟

(۲۱۴)

ئه گهر دهر دم ئیکی بوودی چ بوودی
ئه گهر غم نانده کی بوودی چ بوودی
به بالینم حه بیبی یا ته بیبی
ئه ز ئین ههر دوویه کی بوودی چ بوودی

ئیکی = یه کی. نانده کی = جیهان، دونیا. بوودی = بیبی، بووی.

(* واته:-

نه گهر دهردي من يه كي بوايهي چ ده بوو
 نه گهر غه مي من دوني اي بوايهي چ ده بوو
 تو بوبالاي من خوشه ويستي يان تيمار كهر ي
 نه گهر له ههردوو كي ان يه كي بوايهي چ ده بوو

بابا له م چوارينه يه دا به ئاشكرا ده لئيت كه غه مي نه م دوني اي فانيه له
 ئاستي مروقي هاوده مي خوي نيه، هه ولدانو غه مي نه و بو دواروژه و
 كه يشتن به يار وه دروست بوني يه ك بون و شادي هه ميشه يي نه مه ش
 ئاوات و مه بهستي پياواني ئاين و ئاينز انانن كه نه م ريگايه ها ده بزيرن.

(۲۱۵)

دوو چه شموونت پياله پرزه مه ي بي
 دوو زولفونست خه راج مولك په ي بي
 هه مي وه عده كهر ي نه مرووز و فه ردا
 نه زوونه م موكه فه ردا ي تو كه ي بي

م. فؤاد حسين به م شيوه ي نوسيوه ته وه له لا ۱۴۲:ـ

دوو چه شمانت پياله پرزو مه ي بي
 خه راج نه بروانت ملك په ي بي
 هه مي وه عده كهر ي ئيمروز و فه ردا
 خودا نه كه ي فه ردا ي تو كه ي بي

م. فؤاد له سه ر پاي م. عه لاء الدين سجادي له كتبه كه يدا ده رده خات
 وده لئيت :- " بابا تاهير فاطمه ناويك به دوو چاوي مه ست و دوو نه بروي
 هيلالي يه وه به ده نگداني ئيمروز و سبه ي كهره ي دلي بابا تايه ر دينته

جوڻ و ٺه ڀتھ هڻي ٺه وه كه قايي شيعري لي ٺه ڪريته وه بويه له م
چوارينه يه ده دويت.

پرزھ = نمھ. فھر دا = سبه ي. خھراج = سھ رانھ، باج. رھ ي = شاري رھ ي.

(۲۱۶)

دلھم بي عھ نده ليب خوڻ نه وائي
كه مينالند زه غم هھر سو بھ گاهي
به شاخ گول سھ حر به لبل هھ مي گوفت
كه ٺه ي گول بي وه فائي بي وه فائي

عھ نده ليب (وشه يه كي عھ رھ بيهه) = ناوي بولبله. خوڻ نه وا = خوڻ
ٺاواز. مينالند = ده ناليني. سو بھ گاه = به يانين، سبه ينان. به شاخ = به سھ
لوتكه.

(۲۱۷)

تار زولفت چرا به سھ ر لاله ديڙي
نھ رکس را ناز دھر دونباله ديڙي
سھ ري روي بي شم دھر نياري
كه دھر ناز چه ندين ساله ديڙي

واتا:-

چون ٺه و زولفه رھ شانھت ها به سھ ر گولاله وه
ٺه و نازھت له به رده وامي نازي نھ رکسه وه بيه
روژيڪ سھ ريٽ له پيشي من دھر نه هيئا
تو چه ندين ساله وا له م نازھ داي

ٺايا له م چوارينه يه بابا تاهير له ناخي عيشقي ياريكي زولف رھ شه يان
ٺه م عيشقه مه جازيه ؟.

(۲۱۸)

مورا نه فکر نه سهودائی نه سوودی
نه دهر دل فکر بهه سوودی نه سوودی
نه خواهم جو کنار و چه شمه ساروون
که ههر چه شمم هه زارون زنده روودی

نه سود = بی سود . بهه سوود = چاکه . جو کنار = روخی رووبار . ساروون
= کانی ، بی گهرد . زنده روود = زئی رویشوو ، (پر ئاو) .

(* باباتا هیر چاوه کانی وهك رووباری تیژ ره و فرمیسك لیی دیته خوار ،
چونکه یار هیچ ئاوریکی لی ناداته وه ، خوئی پشان نادات . ئەمهش جو ره
سکالایه که دهر برینی باری دهر ونیه تی بو بهرام بهر که شهیدای بووه

(۲۱۹)

نیگارینا دل و جانم ته داری
هه مه په پیدا و په یمانم ته داری
نمیدونم که ئین دهر د ئه گهر دارم
هه مین دونم که دهر مونم ته داری
د . مارف خه زنه دار بهم شیوهی نویسه و کردویه به سورانی :-
نیگارینا دل و جانم ته دیری
هه مه په پیدا و په نهانم ته دیری
نه زونم مو که ئین دهر د ئه ز کی دیروم
هه می زوونوم که دهر مانم ته دیری
واتاکه ی:

ئهی جوان تو خاوه نی دل و گیانی منی
تو خاوه نی بوون و نه بوونی منی
من نازانم ئەم دهر دەم له کوئوه هاتوو
به لام ئەوه ده زانم که دهر مانم لای تو به

دلزاريش له لالا ۵۲۷ دا كړدويه به سوراني. پاشان د. مارف ده لیت : - " بابا نازانی له بهر چی مه یلی بو مه عشوقه هه یه، به لام له وه دنیایه که نه م ره وشته ی راسته، توانه وه له ناو مه عشوقه نامانجی دوا یی به و نه گهر عشق دهر د بی، نه وا دهر مان لای مه عشوقه یه.

(۲۲۰)

غم عالم نه سيب جان مابی
به دهر د ما فراغت کیمیا بی
ره سد ئاخر به دهر مان دهر د هه ر که س
دل مابی که دهر مانش به لابی

فراغت = بو شایی، دست به تالی. ره سد = ده گات. کیمیا = که س نه دار . به لا = نافت .

(۲۲۱)

مادام دل پر تاتش دیده تهر بی
ئه ساس عیشم ئه ز خوون جگر بی
ته که هه رکز نه سوته جانست ئه ز غهیر
کوجا ئه ز سوته جانانست خه بهر بی

دیده تهر بی = چاوان به فرمیسک بوو. ئه ساس = بناغه . عیش = ژبان.

(۲۲۲)

هه مایونم سهر کوهم وه تن بی
سهر عالم که رد م هه ر جا چیمه ن بی
نه خون دیرم نه مون دیرم نه سامون
دهم مردن پهر و بالم کفن بی

هه مایون = پیروزی .

فہمی کاکہی بہم شیوہ بہ کردوبہ بہ سورانی :-
 ہہ لویہ کی لوتکھی کیوی وہ تن بی
 سہیری عالم دہ کہم گشتی چہ من بی
 نہ خانم ہس نہ مانم ہس نہ سامان
 کاتی مردن پہرو بالم کفن بی

(* بابا تاہیر خوی لہ نارہ زوہ کانی دونیا دوور دہ خاتہ وہ، دہستی لہ
 خوشی زبان ہہ لگرتوہ، تا لہ مہ عشووقہ نریک بیتہ وہ۔

(۲۲۳)

جان بی وہ فا زندان ما بی
 خار غم قسمت دامن ما بی
 سہ بر ئہ یوب و محنہ تہای یہ عقوب
 ہہ مہ گوئی نہ سبب جان ما بی

دلزار لہ لا ۸۲۱ دہم شیوہی خوارہ وہ کردوبہ بہ سورانی :-

دونیا ی بی وہ فا زندانی مہ یہ
 درکی غم بہ شکی دامانی مہ یہ
 سہ بری ئہ یوب و مہینہ تی یہ عقوب
 ہہ مووی نہ سببی گیانی مہ یہ

(۲۲۴)

ہہ مہ بہ ند تہ نم مانہ ند نی بی
 مہ دامم دہرد ہجرا نت ژپی بی
 مہ را سوز و گودازہ تا قیامت
 خودا دوونہ قیامت تا بہ کی بی

بهند = په بکهر، په ت. نی = شمخال. پی = ده وا. گودازه = قوول،
سهخت.

(۲۲۵)

چ خوش بی وهسلت ناهه نگیك بی
مهرا وهسل تو ئارام دلتهك بی
زه هیجرت تهی بت شیرین چالاک
ده مادهم دهست هسرت بهر سرك بی
دلتهك = دلته . سرك = سرت. ده مادهم = دم دم، جار جار.

(۲۲۶)

خوره م ئوون دل که تهز غم به هره وه ری
پاوه ن دل وای کز غم بی خه بهر بی
به بازار موچه بهت نه قد رایج
که سی داره دهرونش سووته نه ری

پاوه ن = پاوه ند، خرخال. کز غم = کزه ی غم. نه قد = شتی به نرخ
رایج = ره واج.
(*) واتا :-

ته و دلتهم خوش دهوی که به هره داری غمه
دل که پاوه نه و له تینی غم بی خه بهره
له بازاری موچه به تدا جوړه نه قدیک ره واجداره
ته و که سهی سووتاوی دهروونی زیاتره
(۲۲۷)

پرووزم تهز شه و شهوم تهز پرووز به تر بی
بهخت ناشفتهم زیروزه بر بی
شه وو پرووز تهز فراغت ناله مو
چو ناه بی نه وایان بی ته سهر بی

به تر بی = خراب تری . ناشفته م = شپرزهم . زیروزه بر = ئەم دیو ئەو دیو،
سەرو ژیر . فەراغت = نەبوونیت ، دوریت . بی نه وایان = بی جیگا وریگا، سەر
گەردان .

(۲۲۸)

خۆر ئابن چەهرەت ئەفروختە تر بی
بە جانم تیر عشقت دووتە تر بی
زە چ خال ره خست زوونی سیاھه
هەر ئان نزدیک خۆر بی سووتە تری

ئەفروختە = هه لگیساو . دووتە = دووتا، دووبارە . خال = خەیاڵ . ره خست
= بەرگ، جل و بەرگ . ئابن = تین، شرارە .

(۲۲۹)

زە ئاھم هەفت گەردوون پەر شەرەر بی
ئە گەر ئاوا کەرم خوون جگەر بی
تە کە ئەز غەمی دلت هەر گیز نە سووتە
کوجا ئەز سووتە دلها با خە بەر بی

پەر شەرەر = پەر گری ئاگر . کوجا = لە کوی . سووتە دلها = دل سوتوان .

(۲۳۰)

هەزارون لالە گوین دەر جیھان بی
هەمە بەر مودھەن پەر دل گران بی
ئالالەیی خۆم کە خوش پەنگەست و خوش بو
سەر ئەفراز هەمە ئالایان بی

گوین = دەئین . بەر مودھەن = لە ماویە گدا .. سەر ئەفراز = سەر بلند،
سەر فراز .

(۲۳۱)

شهووم ئەز شام یلدا تیر تر بی
دهرد دلم ئەز بو دهردا به تری
همه دهردا رهسن ئاخر به دهرموون
دهرمان دهردا ما خود بی ئەسه ر بی

یلدا = شهویکه ریک کهوتی نیوان پایزو زستانه له هه مو شه ووکان
دریژتره، گوايه شهویکی شووم ونه کبه ته.

تیر تر بی = تاریک تر بی. ئەز بو دهردا = له م دهرده. رهسن = ده گهن.

(۲۳۲)

شهوی که نازه نینم ئەز دهر ئائی
گوزه شته عومرم ئان شهو ته ر سه ر ئائی
همه شهو دیده مو تاسه حه ر گاه
بود به راه ته تا خود به ر ئائی

سه حه ر گاه = شهفه ق. ئائی = بیست. دهر = دهرگا، دهره وه. گوزه شته

= تیپه ر بوو.

(۲۳۳)

پی مه رگ نه گوپان گول نه روئی
وه گهر روئی نه ره نگش بی نه بوئی
زه خودرو هیچ حاصل به ر نه خیزه د
به چز به د نامی وبی ئا بروپی

نه گوپان = نه لین. بوئی = بون. پروئی = پرواندن، نیگا.

نه خیزه د = سه ره له دانی نابی، نه گرتن. خودرو = سروشتی، له خووه پرواو.

(۲۳۴)

زهری چوون مونہ نندہر بووتہ بی
نہ چوون موغہم بہ دل نندوتہ بی
بہ جز شہمعہم ببالین ہہمدہمی نیست
کہ یار سووتہ دل، دل سووتہ بی

زہر = زہرہ، نائہصل، بوتہ = بو تو۔ نندوتہ = عالم۔ نندوختہ =
پاشہ کہوت کردن۔ بالین = سہرین۔ ہہمدہم = ہاودہم۔

(۲۳۵)

سہرا سہر ہوون نشینہم تا تو نائی
دہر شادی بہ رووی موگشادی
نایہ روزی بہ روز مو نشینی
بوئی تا چ سہختہ بی وہفای

نایی = ہاتی، دئی۔ گشادی = دہ کشیتہ وہ، دہرہ وبتہ وہ۔

ہوون = خوون۔ ہونہ = خانہ، مال۔

(۲۳۶)

زہ شور نہ نگیزی بی چہرخ وفہلہک بی
کہ دایم چہشمی زہ خمم پر نمہک بی
دہما دہم دوودی ئاہم تا سہماوات
تہنم نالان و نہشکم تا سمک بی

شور نہ نگیز = ہہیہ جان، خراپی۔ سمک = ئیسقان (وشہیہ کی تورکیہ)

د.مارف خہزنہ دار بہم شیوہی خوارہ وہ کردویہ بہ سورانی:-

بہ ہوئی نہو خراپی یہی لہ چہرخ وفہلہ کہوہ بووم دی
ہہمیشہ چاوی برینم پر خوئی دہبی
دہماودہم دووکہئی ئاہم تا ناسمان دہروا
لہشم دہنالی وفہرمیسکم دہگاتہ (ماسی)

هەر وا دەلی: -باباتاھیر بۆ دەربرنی ھەستی بەرامبەر بەوہی لە دلی
دایە کہ ھەر یارە وەو دالی ئەو، وینە ی رەسەنی ئەو تو دروست دە کا کہ
دەبیتە نمونە و ھەر گیز فەوتانی بۆ نی یە.
(۲۳۷)

مەدامم دل پەر ئازەر دیدە تەر بی
جام عیشم پەر ئەز خوون جگەر بی
زە بویەت زیندە گی یا پەس زە مەرگ
تە راگر بەسەر خاکم گوزەر بی

جام عیشم = دەرگای ژیانم. زە بویەت = لە بوونت. راگر = ری گر،
رێرەو. یا پەس = پەروشی، دەر حال.
(۲۳۸)

فەلەك دەر قەسەد ئازارم چەرا بی
گولم گەر نیستی خارم چەرا نی
تەكە بەری زە دۆشم بەر نەداری
مەیان بەر سەر بەرم چەرائی

دۆشم = کۆلم، شانم. بەر نەداری = لانە دەی، دانە گری. مەیان =
نیوان.
(*) واتە :-

ئە ی فەلەك تۆ لە ئازاردانی من چۆنی
ئە گەر گول نیست بۆم بۆچی دەرکی
تۆكە بەری سەر شانم سوک ناکە ی
لە نیوان ئەو بارانە ی کۆلم بۆسەر بەری

(۲۳۹)

به‌دهریای غم‌مت دل غوته‌وهر بی
مه‌را داخی فیراقت به‌ر جگه‌ر بی
به‌چه‌شمم قه‌تره‌های نه‌شک خونین
توو گوئی لاله‌ی باغی سه‌حهر بی

غوته‌وهر = مه‌له کردن له ده‌ریای غم‌دا، دالغه لیدان .
(*) و آتاکه‌ی :-

له‌ده‌ریاه غه‌می تو‌یا دلم زی‌اتر پر غم بوو
وه‌له دووری تو‌یا داخیک داویه له‌جگه‌رم
وه‌له چاوانم فه‌رمیسکی خونین دیته‌ خوار
تو و توت گولاله‌ سووره‌ی باغی سه‌حهره

(۲۴۰)

دلی نازک می‌سال شیشه‌م بی
نه‌گه‌ر ئاهی کشم نه‌ندی‌شهم بی
سرشکم گه‌ر بوود خونین عه‌جبه‌ نی
موئان دارم که‌ ده‌ر خوون پشهم بی

د. مارف خه‌زنه‌دار له‌لا ۱۸۲۱ تا ۱۹۱۵ به‌م شیوه‌ی نویسه‌ته‌وه‌و کردویه به‌

سورانی :-

دلی نازک به‌سانی شیشه‌م بی
نه‌گه‌ر ئاهی که‌شم نه‌ندی‌شهم بی
سریشکم گه‌ر بووه‌ خونین عه‌جبه‌ نیست
موو ئان دیرم که‌ ده‌ر خوون ریشه‌م بی

واتاکھی :-

دلی ناسکم وهك شووشه وايه
ئه گهر ئاه بکیشم گیتی ده سووتی
سه یرنی یه فرمیسکم بیته خوینا و
من ئه وشتهم ده مار له ناو خوین دایه

(۲۴۱)

صه فا هونم صه فا هونم چ جائی
گه هه ر یاری گرفتهم بی وه فائی
شوم یه کسه ر برونه م تا به شیر ئه ز
که ده ر هه ر مه نزله م صه د ئاشنائی

صه فا = صه ف، ریز. گرفتهم = تووشم بوو. شووم = شام، جووت بووم
برونه م = ته ماشا بکه م. به شیر = په یام هینه ر، موژده هینه ر.

(۲۴۲)

به نادانی گرفتهم کوره راهی
شوده م با تووسوی کوهسار راهی
به دل گوفتهم ره فیکی تا به مه نزل
نه دونسته م ره فیک نیمه راهی

به نادانی = به نه زانی. کوره راهی = کویره ریگایه ک. شوده م = بوومه
کوهسار = شاخوی. گرفته م = گرتمه به ر.

(۲۴۳)

مه دامم دل پر ئه ز خوون جگه ربی
مه دامم جان حه زین بی دیده ته ر بی
نشینه م به ر سه ری راهت شه وو پرووز
بوود روزی توورا به ر موگوزه ر بی

دَنَازار له لا ۹۴دا کردوبه به سورانی بهم شیوهی خوارهوه:-
 مادام دل پر بی له خوینی جگهر
 مادام گیان زاربی و دیده کانم تهر
 شه وووړوژ له سهه رپیت دانه نیشم
 روژی دی بکه هی به لاما گوزهر

(*باباتا هیر دل نه وای خوئی ده کات، که هه میشه له گریان و فیغاند
 له گیان بیزار بووه، به لام له گهل نه وه شدا شه ووړوژ له سهه ریگای
 داده نیشی، ده بیئت روژیک بیئت و به لایا تیپهر بکات، تاباش چاوی پ
 بکه وی، وشاد بیئت .

(۲۴۴)

سیه به ختم که به ختم واژ گون بی
 سیه روزم که روزم تیره گون بی
 شوده م محنت کیش کوئی موحه بهت
 زه ده ست دل که یاره ب غه رقی خوون بی

سیه به ختم = به ختی په شم . واژ گون = سهه وه خوار. تیره گ
 = تارمایی، تاریک .

(۲۴۵)

چ شه و بی توو، سهه رم بهر بالش نائی
 چونی نه سته خوانم ناله ش نائی
 شه وی هیجروون به جای نه شکم نه ز چه شم
 به موژگان شه عله های ناته ش نائی

بالش = بالی، نامیزی . چونی = خه رمان . نائی = دبیئت.

(* لیره‌دا باباتاهیر باس وخواسی خوئی ده‌کات بو یاری نادیار وده‌ئیت :- له دووری یار غم وپه‌ژاره دایگرتوه تا ناخی ئیسقان، که ئیسقانه کانی هه‌مووی ده‌نالینن له ژیر ئه‌و باره‌دا و له چاواندا فه‌رمیسکی ناگرین ده‌بارینتی.

(۲۴۶)

به‌جز ئین مو نه‌دارم ئاره‌زوئی
 که باشد هه‌مده‌می مو لاله‌روئی
 ئه‌گه‌ر ده‌ردی دلم واژم به‌کوھان
 دیگه‌ر ده‌ر کوھساران گول نه‌روئی
 واژم = وه‌ر کیرم، بیخه‌مه.

(* باباتاهیر بیزار بووه و هیج ئاره‌زویه‌کی نه‌ماوه، ئه‌وه‌نده‌ ده‌رد و غه‌می زورو‌گرانه ئه‌گه‌ر هه‌لی رپژیته‌ سه‌ر چیا ئیتر له‌و چیا یانه‌دا گول ناروئیت. واته‌ ئه‌و چیا نه‌ش ناتوانن ئه‌و غه‌م وده‌رده‌ی بابا هه‌لگرن. ئه‌وه‌نده‌ سه‌خت وقورسه .

(۲۴۷)

دئی بی عیشق را نه‌فسه‌رده‌ن ئه‌وه‌لی
 هه‌ر که ده‌ردی نه‌داره‌ موردن ئه‌وه‌لی
 ته‌نی که نیست پا به‌ست ده‌ر راه‌ عیشق
 زه‌ره‌ زه‌ره‌ به‌ ئاتش سووته‌ن ئه‌وه‌لی

ئه‌فسه‌رده‌ن = خه‌موکی، نوقمی غه‌م بووه . موردن = مردوه . نیست پا به‌ست = په‌یوه‌ندی نه‌ئیت .

(۲۴۸)

منی دل سووته رالایهق نه زونی
که دهر دیوانی عوشاقت بخوونی
هه زارون یار نه ز خوونی به به و کم
زه سوو زیرا که به حر بیکه روونی

لایهق = زهوا . عوشاق = عاشقان . به به و کم = بیت که مه . بیکه روونی
= به تاله ، خالیه . خوونی = مال ، بخوونی = له خویندنه وه واته خویندن .

(۲۴۹)

یه قینم حاصله که هه رزه گوردی
نه ز نین گهر دش که داری بر نه کردی
به رویی مو به سستی هه ر راهی را
به دین عادهت که داری که نه موردی

هه رزه = جلفری ، وه ره لالا ، گوشادی . بر نه کردی = برت نه کرد ،
نه گه یشتی . به رووی مو = به روی من . نه موردی = نه مردی

(۲۵۰)

که ریمی که مه کانش لامه کان بی
صه فا به خشی نه مامی گوله رخان بی
نیگاهدانندهی رووز وشه وی خهلق
به هه ر جان به ندای رووزی ره سان بی

صه فا = چاکه ، خوشی . گوله رخان = دونیا رازاوه به گول ، جیگاکان
بوون به گوئزار . نیگاهدانندهی = به ناگابوون . به هه ر جان به ندای =
به یوه ندیت به هه ر کی کرد . رووزی ره سان = رووزی شادبوون ، رووزی
گه یشتن به ئاوات ..

(۲۵۱)

بواچی که چرا ته بی قهراری
مه گهر په روه رده ی بادی به هاری
چرا گهر دی توو کوه وده شت و سه حرا
به جانی ته نه دارم نه ختیری

دلزار له ۱۳۹۹د بهم شیوه ی خواره وه کردویه به سورانی :-
ئه بیژی پیم که بوچی بی قهراری
ئه لپی په روه رده ی بایی به هاری
له بوچی دیلی کیوو ده شت و سه حرای
به گیانت نیمه تاوی ئیختیاری
بواچی = بلیم . گهر د = گهران ، سهیران . باد = با ، هه وا .

(۲۵۲)

نه په نداری که بوستان خوشترم بی
سه رم چوون گو ی مه یدان خوشترم بی
چو گولشن تارو تاریکه به چه شم
گه لستان بی ته زندان خوشترم بی

په ندار = په نابردن ، شاردنه وه .

(*) بابا تاهیر به بی گه یشتن به یار ، دونیای لازندانه ، هه موو شت له م

دونیا یه دا تاریکه له پیش چاوی ، به بی بوونی نه و سه ر گهردانه .

(۲۵۳)

زه ییادی فه لکه یارون ئه مان بی
ئه مان چیسته ن روزی ئاخر زه مان بی
ئه گهر پاره که رم یه خه به جا بوود
که وامو ئاسموون پر ، سه ر گهران بی

يارون = ياران. چيستن = چين. پاره كه ږم يه خه = يه خه دابدريڼ.
به جابوود = به جي يه. وامو = هيوام .

(۲۵۴)

ته كه نوښم نه ئي نيشم چرائي
ته كه يارم نه ئي پيشم چرائي
ته كه مه رحه م نه ئي زه خم دللم را
نمهك پاشي دلي ريشم چرائي

نوښم = خواردنه وه، نوښ كردن. نيشم = ئازار. پيشم = بهرده م،
له پيش. چرائي = چوونى. ريش = پرهگ. دلرپش = دلنه وايي. نمهك پاشي = بي
نمهك.

(۲۵۵)

مو ئان نه سپيده بازم هه مه داني
لاله دهر كوه دارم دهر نيهماني
به بال خود پهرم كوهان به كوهان
به چنگ خود كه ږم نه خچيره باني

نه سپيده باز = هه لوى سپى . پهرم = ده فرم. كه ږم = ده كه م.
فه مى كاكي له لاله دا ځر دويه به سوراني :-

من نه وه هه لوى سپه م هه مه داني
لانهم لوى كيوانه به په نه ناني
به بالي خوم ده فرم كيوان به كيوان
به چنگي خوم ده كه م نه به چيره واني

ئىنجا دەلىت :- له ئاينى ئەھلى ھەق مەبەست لە ھەلوى سىپى
(شاھبازە) يە كىتى بوون وزاتى لايەزالە (خودا) كە نوورى ئەو دل
ودەروونى عارىفان رووناك دە كاتەوہ.

شيخ مەحمەد خالیش لە ۱۹۱۵ گوريويەتى بۆ سەرزارى سورانى .
لەم چوارىنەدا بابا تاهير دوو مەبەست دەپىكى : يە كەمیان ئەو ھەبە كەرۆژ
بەرۆژ پلەو پاھەى ئاينى بەرز دەبیتەوہ، نزيك دەبیتەوہ لە يار، كەئەو ھەش
مەبەستى سەرەكیە، ئەوى تر پەرە پى دانى رىبازە كەبەتى .
(۲۵۶)

قەدم دايم زە باری غەصە خەم بى
چومن محنەت كشى دەر دەھەر كەم بى
مە ھەرگزر ووى ئازادى نەدىدەم
دل بى تالغ مو كوؤ غەم بى

خەم = نوشتاوە، چەماوہ. غەصە = پى ھەلگەوتن، نزرگەر، قەدم = بالام،
قامەت . دەھر = زەمانە .

دلزارلى لا ۱۸۴۱ دەم شىوھى خوارەوہ كرديوہ بە سورانى :-
پىم دايم لە ژىر باری غەم خەمە
وہك من مەينەت كىشى لە دونيا كەمە
لە دەس خەم ھەرگىز ئازادىم نەدى
دلى بەد بە ختم كووسارى غەمە
دلزار قەدى بە پى داناوہ، بەلام لە راستىدا قەدو بالايە.
(۲۵۷)

عەزىزا مەردى ئەز نامەرد نائى
فىغان و نالە ئەز بى دەرد نائى
ھەقىقەت بىشنەو ئەز پورى فرەيدون
كە شوعلە ئەز تەنوور سەرد نائى

دئزار له لا ۱۵۹۵ کردویه به سورانی به م شیوهی خواره وه:-

ئازیز قهت مهردی له نامهرد نایه
فینان ونالسه له بی دهرد نایه
راستی له رۆلای فرهیدون بیه
گر له ته نووری سهردوسر نایه

فههمی کاکهی دهربارهی ئەم چوارینهیه له لا ۱۵۸۶ دهئیت :-

مه بهستی باباتا هیر نه وهیه،

چاوه ریی کاریک مه که له که سیکه وه که شیای نه جامدانی نه و کاره
نه ئیت. بابا ناشکرا دهئیت که ناوی باوکی فرهیدونه وه ک دهئیی (حه قیقهت
بشنه و نه ز پوری فرهیدون).

(۲۵۸)

کیشم ئاهی که گهر دوون باخه بهر شی
دل دیوانهم دیوانه تر شی
به ترس نه ز سه ژناه سهوته دلان
که ئاه سهوته دلان کارگر شی

باخه بهر شی = به خه بهر ئیت، کارگر = کاریگر

(۰) پیاوانی ریبازی سؤفیکه ری له ناخی زیکرو مونا جاتدان بو وه گر
خستنه وهی فکر و ویزدان له دونیای بوندا، له پال مه حروم کردنی
ئاره زوه کانی دهر و نازاردانی تهن بو خاوین بونه وهی روح وه نزیک
بوونه وه له حه قیقهت وه یه گبون و شادبونی هه میشهیی.

(۲۵۹)

رۈ خوونى ئەز حەيا خوون رېتە دىرى
دوو مژگونى بە زەھر ئامىتە دىرى
زە جادوئى دەر ئان چاھى زەنخدان
دلى ھارووت را ئاويتە دىرى

رېتە = ۈر بوون وگىزى. رو = شەرم، حەيا. خوونى = مالىەو. ئامىتە
= ئاويتە. چاھ = شوپن، زىندان. زەن خدان = ئاماژەبە بۇزندانى ناو بىر
(وہك ئەوہى حەزرتى يوسف) دوومژگونى = دەم و فکرى. جادوو = سحر.
ھارووت = ئاماژە بە ھاروت و ماروت دە کات .

(۲۶۰)

دەر ئەشکم بە دامان رېتە ئەوہلى
خوون دلم زە چەشمان رېتە ئەوہلى
بە کەس حەرفى زە جورىت وا نەواجم
کە جورم جور پەنھان رېتە ئەوہلى

لە چاپى كۇندالە جياتى (كە جورم جور) نوسراوہ (حەرف جور).
بە دامان رېتە = لە دامىنى رېنگاتە. بە کەس حەرفى = بە کەس قسەى
وام. زە جورىت وا نەواجم = بەم جورەى تۆم نەوتوہ. كە جورم جور پەنھان
= كە گوناہ بەم جورە پەنھان.

(* بابا تاهير بە دولبەرە كەى دەلى: ئەم خۇبەخت كردن وگوفتارانە بۇ
كەس نەوتراوہ تەنھا ئەى يار بۇ تۆ نەبى، ئەگەر ئەم جورە گوناھە لە سردايە
لە ئەزەلەوہو لە رېتايە .

(۲۶۱)

زەنم ئەز بە ھەریاری کینج و وینجی
شەوانم ئاوارە ئەز چەشمان برینجی
ھەرکە راز دلش واچە بە مەردم
یا ئەز دیوانکی بو یازە کینجی

زەنم = دەست پی دە کەم . کینج و وینجی = گیزو وینزی . واچە = بلید
برینجی = برینزی . دیوانکی = شیتم

(*) باباتاھیر لە جووری عبادەت و زکر کردنی ئاینی دەدوینت ل
چوارینە یەدا، کە دە یینت عباتی راستەقینە لە نھینی وخەلوە تدا یید
بە ھیز دە یینت جیگای خووی دە پیکێ، ئەو ھی رازی دلی خووی بو کە
بلیتەو ھیان نھینی ئاشکرا بکات، شیتە یان گیزە (گیلە).

(۲۶۲)

دل توو کە ی زە حالم با خە بەر بی
کوجا رە حمت بە ئین خونین جگەر بی
تە کە خونین جگەر ھەر گز نە بوودی
کە ی ئەز خونین جگەر ھا با خە بەر بی

(*) باباتاھیر مە عشووقە کە ی بە دل ناو دە بات، چونکە لە دلدا داینا
ھەر گیز لە بیرنی ناکات، بی ئەو ژبان لە پیش چاوی تاریک وتالە.
پرسیاری لی دە کات کە ی لە حالی پە شینوی بابا خە بەر دار دە یینت؟
لە دووری ئەودا جگەری بوە بە خونین.

(۲۶۳)

شەوم تارىك و پروزم تيره تر بى
بهخت ناشفتهم زير و زه بر بى
زه موژگان خه ده نكش خوردام تير
كه ناسور ش به هه ر ده م تازه تر بى

تيره = تارمايى . ناشفته = بهد بهخت . زيرو زه بر = ترس و زوردارى،
زه برى پى كه وتوه . خوردام = خواردم . ناسور = برين و ناسور

(۲۶۴)

كه سى كه ره به يدارم بره نى
خه بهر بهر سه رو ئازادم بره نى
ته مام خوب روپان جه مع كرده ند
كه سى كه يادت نه زيادم بره نى

دلزار له ۱۵۸۵ كرده به سورانى بهم شيوه خواره وه :-

كه سى نييه ريم بو بى دادم بيا خه بهر بو سه رووى ئازادم بيا
سه ر پاكي جوانان گهر كو ببنه وه كه س نييه يادت له يادم بيات

(۲۶۵)

خودا ياد دل زه مو بستوون بو زارى
نمى نايه زه مو ييمار دارى
نمى دوونهم له بى له علت بخوونهم
چرا تشنه نه ست بائين ئابدارى

زه مو = له من . بستوون = وه ر گرى، بسينى . به زارى = به زورى . نمى نايه
= نايه ت . ييماردارى = بريندارى . تشنه = تينوو . ئابدار = ئاودار . له ب = ليو .
له عل = گه وه ر .

(۲۶۶)

ئەگەر نا مېھرە بانىم مېھرە بان بى
چرا ئەز دىدە كانم خوون رەوان بى
ئەگەر دولبەر بەمو دلدار مىشد
چرا دەر تەن مەرا نەدل نەجان بى

مېھرە بانى = دوستايە تى . مىشد = دە يىت .

(*) ئاواتى باباتاھىرە كە دولبەر بېتە دلدارى و دل و گىيانى ئىتر دل
گىيانى ناوېت . ئەمەش گەورە ترين ئاواتى بابايە لە ناخى سو فيگە رىدا ، تا بە
يە كجارى شادى بىگريته وه .

(۲۶۷)

بە سوي باغ و بوستان لالە وا بى
هەمە مووھا مىسالى ژالە وا بى
وہ گەر سوي خوراسان كاروان را
رەھانم مو سوي بە نگالە وا بى

وابى = كرايە وه ، دەمى كرده وه . موو = تەور . ژالە ، درەختى پەر گول و
تالە . بە نگالە = جى گرتن ، ، شوئى داخراو . رەھا = نازاد .
(*) باباتاھىر لېرە دا جوړە پېش بينى دە كات لە ژياندا ، ئەوانەى
دە خوئىنە وه لە ناخى سو فيگە رى دا لە دونياى ئاين ئاين زاندا ئەم جوړە
پېشينا نەيان هەيە .

(۲۶۸)

بە دامى دولبەرى دل موبتە لا بى
كە هيجرانىش بلا وە صلش بە لا بى
دەر ئىن وپرانە چىز دلخوون نە دىدەم
نە دل گوئى كە دەشت كە ر بە لا بى

بە دامى = بە داوى .

دلزار له لا ۱۵۶۳ کردویه به سورانی به م شیوهی خواروه :-
 به داوی دولبه ری دل موبته لای بی
 که هیجرانی به لا وه صلی به لایه
 به غهیره خوینی دل نه مدی له ناویا
 دلی ویران بی ده شتی که به لایه
 (۲۶۹)

غم ئاندر سینهی مو خانه دیری
 چو وپرانه که بووم کاشانه دیری
 فهلهک ئان دهر دلی مسکین موونه
 ئەز ئین رو ههر چه دهر ئەنبانه دیری

ئان دهر = له ناو . دیری = ههیه تی . کاشانه = گویش، تهقه لا. موونه =
 ده مینته وه . ئەنبانه = ده تگ و باس، هه مبانه .

بابا تاهیر ههستی خوی دهر ده بری ده لی: هه رچه نده سینهی بوته
 عه مباری غه م و په ریشانی کردوو و دلی له تهقه لادایه، به لام
 مه عشوقه کهی له دلدا جیگیر بووه و خوشه ویستی ئەو هاوتای ئەم غه م و
 په ژاره یه تی زیاتریش .

(۲۷۰)

ئیلاهی ئەهی فهلهک چوون موزه بوون شی
 دلت هه مچوون دلی مو غه رق خوون شی
 ئەگه ریهک له حزه بی غه م بینیی
 به قین زوونه م که ئەز غه م سه ر نگون شی

دئزار له لا ۱۵۰ کردویه به سورانی بهم شیوهی خواره وه:-
 خودایه ئه ی فه له ك وهك من زه بوون بی
 دئت هه ر وهك من غه رق خوون بی
 ئه گه ر ساتی بینه ی من به بی غه م
 به قین مه ساله داخا سه ر نگون بی
 (۲۷۱)

هه ر ئان کالوه ند دامان مو نشانی
 دامان ئه ز هه ر دوو عالم دهر ک شانی
 ئه شک خونین بی پاشم راه ئه لوه ند
 تا که دلبه ر به پایش به ر فشانی

د. مارف خه زنه دار بهم شیوهی خواره وه نویسیویه تیه وه و کردویه به
 سورانی له لا ۱۵۲۰۱:-

بشهم به ئه لوه ند دامانی مو نیشانوم
 دامه ن ئه ژ هه ر دوو گیتی هاویشانوم
 نیشانه م توو له و موویهم به زاری
 بی کی بلبل هه نی وه ویل نیشانوم
 و اتاکه ی:-

ده چم بو دامه نی کیوی ئه لوه ند وله وی داده نیشم
 خووم له هه ر دوو گیتی بزگار ده که م
 داده نیشم و پرچم ده که مه وه و واوه یلا ده که م
 با بلبل و گول به شداری له م دانیشتمه بکه ن

د. صدیق بوره که ی هه مان شت نویسیویه تیه وه له گه ل هه ندی
 جیاوازی که م وهك :- بشهم = بشوم . وه ویل = واول

کالوهند = رو باری ئه لوه ند . فشانی = بلاؤه . به پایه ش = به پئی خوئی . بهر
= میوه، به رو بووم .

(۲۷۲)

دونیا خوان بی ومه رد م میهمان بی
ئه مروز ئالاله بی فه ردا خه زان بی
سیه چالی کینه ن نامش نه هند گور
به مو و اچن که ئینه ت خانمان بی

خوان = خانه، مال . سیه چال = چالیکه ره ش . کینه ن = دوژمن .
نه هند = ده نین .

(۰) بابا تاهیر لیره دا ئه وه ده خاته روو مروؤ له م دونیا به دا میوانه و مردن
له رینه گور (قه بر) مالی هه میشه بی مروؤ فه، با ئاگامان له خو بیت نه که وینه
داوی ئاره زوه کانی دهرونه وه له خشته مان بیات .

(۲۷۳)

مو هه ر شام و سه حه ر گریه م بگوئی
که جاری گردد نه ز هه ر گوشه جوئی
مو بیچاره ئه نده ر باغ وه صلت
هه ر ئانچه لاله کارم خار روئی

گه ردد = ده گه ری، سه یران ده کا . هه ر گوشه جوئی = له هه ر سوچ
وجیگایه ک . ئه نده ر = له ژیر . له ده ره وه ی . هه ر ئانچه = هه ر ئه وه نده، هه ر
ئه و کات .

(۰) بابا تاهیر بو مه عشوقی دیار نه بوه که ی گله بی ده کات که له ژیر
سایه ی ئه وینی ئه ودا هه ر چی گولاله سوره ده روینی درک شین ده بی بویه
شه و و روژ له گریان و فیغاندایه .

(۲۷۴)

زه دل بی روون به به ختم ناله نائی
زه موژگان توو موژاله نائی
شه وی نایه که مو خوابت بوئنه م
به به خت مو به چه شمم ناله نائی

ژاله = دره ختی ژاله . موژگان = بیر، فکر . خوابت بوئنه م = خهوت

ببینم .

(۰) بابا تاهیر به یار ده ئیت: ئه وین و زیگری توله ناخی دأ
نهینیه که که س پی نازانی وه له بیرى تودا شتی خراب نایینی ئه
شه ویک نه بوو بیته خام و بتیینم بو ئه وهی گریان و فیغان ده ست
هه لگری.

(۲۷۵)

شه وی نایه کز ئه شکم دیده تهر نی
روژی نایه که خونینم جگر نی
شه وو و روژم روود با ناله و سوژ
توو خوش خفته زه حالی مووت خه بهر نی

روود = دروات، تیپهر ده ئیت. خفته = خه وتووی . مووت = له من، به

(۲۷۶)

سه هر گاهان که بوبل بهر گول ئایو
ئه شکی چه شمم به دامان گول ئایو
رووم دهر پای گول ئه فغان که رم سهر
که ههر سوته دلای دهر غه لغه ل ئایو

بهر گول ئایو = دینه لای گول . رووم = دهرۆم . که رم سهر = ده بیبه مه

. ددر غه لغه ل ئایو = به په رو شه وه دین، به خوتیلکه وه دین .

(۲۷۷)

سه راسه ر مائی دونیا سوتنه نی بی
نه زهر ئه ز مال دونیا دوتنه نی بی
غم و دهردی که دهر دل داری ئه امروز
به رای روز حشر ئان دوتنه نی بی

دوتنه نی = پاشه کهوت

(۲۷۸)

به دونیا هیچ کس کی مانده نی بی
که دامان بهر جهان ئه فشانده نی بی
هه نی لا تقنتو خوونی عه زبزم
مه گهر یاوه یله نا ناخوانده نی بی

ئه فشاندن = چاندن، وه شانندن. لاتقنتو = جینشین نه بی. یاوه یله نا =
وای بوو ئه و رۆژه ی. دامان = داوین.

(۲۷۹)

دل من ئه ز ناتش غم سووته نی بی
به جانم سوۆز عشق ئه فروته نی بی
گره نا کرده ریشه دهر کفنها
به شاهان و گه دایان دووته نی بی

ئه فروته نی = پرژاندن. گره نا کرده = ئه وه ی کردوته و نه تکر دوه. دوته نی
= پاشه کهوت.

(۰) بابا تاهیر ده ئیت: دل به ئاگری غم سوتاوه گیان به ئه وینی یار
رژاوه له م دونیا به دا هه رچی بکه ی هه ر له پاشه رۆژدا خه لاتی تو ته نها
کفنیکه گه ر پاشا بیت یان گه دا، واته ئاگات له خو بیت نه که ویته داوی
ته ماعی دونیا وه.

(۲۸۰)

هەر که دهردی نه داره مورد نه وه لی
دل بی دهرد و عشق نه فسرده نه وه لی
سه هر بولبل زه نه ئاواز به گولبه ن
که هەر کی عشق نه داره مورد نه وه لی

نه داره = نه بیئت. مورد = مردوه. نه وه لی = له سه ره تای
ژیانه وه. نه فسرده = خه موکه، گو شه گیره. زه نه = ده سته پی ده کات.

(۲۸۱)

دل نه ز ده ست غه مت زیروزه بهر بی
دوو چه شمانم پر نه ز خوونی جگه ر بی
هەر ئان یار عه زیزش نازوه ر بی
دلش پر غه صه جانش پر شه ره ر بی

دلزار له لا ۱۵۸۳ کردویه به سورانی به م شیوه ی خواره وه :-

دل له ده س غه مت زیروزه به ره
چاوانم پرینان خوینی جگه ره
نه وه ی دولبه ری جوان و نازداره
دل پر له داخ و گیان پر شه ره ره

م. فواد حسین له لا ۵۷۵ دا ده ئیت :- " دولبه ر جگه له نازاردانی هیچ

رفتاریکی له گه ل ناکات. "

(۲۸۲)

چه واچم هەر چه واچم واته شان بی
سوخن نه ز بیش واز که م واته شان بی
به ده ریا روو شوده م گه وه هر بهر نارم
هەر ئان گه وه هر که دیده م واته شان بی

فہمی کاکہی لہ ۱۵۸۷۲ دا بہم شیوہ بہ کردویہ بہ سورانی :-
 چی بلیم ہر چی بلیم گوتوویانہ
 قسہ چ زور بان کہم گوتوویانہ
 بو زہریا چووم تا گہوہر دہریئم
 ئو گہوہرہی دیمہوہ بہ توہانہ (تو بووی)
 (۲۸۳)

شہو تارت بوینم خواہش ئەز پەہی
 شووہ کەون و مەکان ئەز خەلقەتی حەہی
 حەقیقەت بشنەو ئەز تاهیر کہ گوہد
 بەیەک کون خەلقەتی کەون و مەکان تەہی

خواہش = تکا، ناوات. پەہی = مەبەستی خواہ. حەہی = زیندوو. تەہی =
 جیگای ماتەمی. شووہ = بووہ. بشنەو = بیستە. کون = کن فیکن)
 وشەہی کی عارەبیہ مەبەست لہ ئەمری خودایە).

(۲۸۴)

زە موشکی چین سیاہ تر سونبلیت بی
 ہہ زاران دل بہ قەیدی کاکلت بی
 نہ باشد نالہم را دەر دلست راہ
 زہ خارا سەخت تر گویا دلست بی

دلزار لہ ۱۵۹۷۲ دا کردویہ بہ سورانی بہم شیوہی خوارہوہ :-

لە مسکی چین رەشتر سومبلیتہ
 بەہ زاران دل بہ نەدی کاکولتہ
 پنگا بہ دلست نابا نالہی من
 لہ بەردان رەق تر سەخت تر دلتہ

(۲۸۵)

زه‌مانی لاله زارون هه‌فته‌یی بی
که فه‌صلی نه‌و به‌هارون هه‌فته‌یی بی
غه‌نیمه‌ت دوون و بصلی یاری جانی
که فه‌صلی رووی یاروون هه‌فته‌یی بی

دلزار له لا ۱۵۲۲ به‌م شیوه‌یه کردویه به‌سورانی:-

زه‌مانی لاله زاران هه‌فته‌یه که
که فه‌صلی به‌هاران هه‌فته‌یه که
هه‌لیکه یاری گیانیت ده‌ست که‌وی تو
که وه‌صلی رووی یاران هه‌فته‌یه که

فه‌صلی نه‌و به‌هاران=وه‌رزی نه‌و به‌هاران. فه‌صلی رووی یاران
وه‌صلی (پی‌گه‌یشنی) رووی یاران.

(۲۸۶)

واته هه‌ر که‌س قوربش بیشته‌ر بی
دلش نه‌ز دووری ته‌ر بیشته‌ر بی
نه‌گه‌ریه کبار موژگان ته‌ر وینهم
به‌جانم سه‌ده هه‌زاران نیشته‌ر بی

قوربش=نزیك بوونه‌وه‌ی. بیشته‌ر=له‌پنشته‌ر. ریشه‌ر=برین، زام.یه‌کبار
یه‌کجار. نیشته‌ر=نه‌شته‌ر، چه‌قو.

(*) بابا‌تاهیر له‌باری خوا ناسیدا خوی زور به‌نزیك ده‌زانی، به‌لا
هیشتا نه‌گه‌یشتوه به‌مراز، بو‌یه دل بریندارو غه‌مووکه، ئاواتی نه‌وه‌یه نه‌گه
یه‌ک جاریش بیینی ده‌با سه‌ده هه‌زار تیری پی‌که‌وئت.

(۲۸۷)

بمیرم تا که چه شم تهر نه وینی
شهراره ی ئاه پر ئازهر نه وینی
چنان نه ز ئاته شی عشقت بسووجه م
که نه ز مورهنگ خاکستر نه وینی

فهمی کاکهی له لالا ۹۳۱د بهم شیویه کردویه به سورانی:-

بمیرم تا کو چاوی تهر نه وینی
بلیسه ی ئاهی پر ئاگر نه وینی
وههاله ئاگری عیشتت بسوزیم
که له من رهنگی خاکستر نه وینی

(* خاکستر=خوله میشی، واته رهنگ شیواو.

(۲۸۸)

دلم بولبل صفت حهیران گول بی
دهروونم چوون درهخت پی بیگل بی
خونابه بار دیرم نه رغه نون وار
درهختی نه هله بارش خوون ودل بی

پی بیگل=پیکول یان پهیکول درهختیکی در کاویه له دهشت وچولاید

خوړسک دهرویت.

نه رغه نون=نه رغه وان وشهیه کی تورکیه به مانای ناشه وان. وار=

شایسته، په سه ند. خونابه=خوناو(نم نم باران). نه هله=پوچ، لاواز. صفت=

توندوتول، خهسلهت.

(۲۸۹)

موئەحوالْم خراپە گەر تۆجووئى
جگەر بەندم كەبابە گەر تۆجووئى
تۆكە رەفتى و يار نوؤگرفتى
قيامەت ھەم حيسابە گەر تۆجووئى
جووئى=جيايى. يار نوؤگرفتى=يارى تازەت گرت.

(۲۹۰)

خەيالْت ميگەرم موگاہ گاہى
موسيبەت بووئە گەر مورپا نەخواھى
تە كە كەردى مەرا ئالوودە دەر خوون
نە باشد رەنگ بالاي سياهى

ميگەرم=دەكەم. نەخواھى=نەتەوئت. ئالوودە=ئەسىر.
گيرودە.نەباشد=نايئت.

(*بابا لەگەل پيروانى دەدوئت و دەئيت :- تۆخووت منت گيرودەى
ئەم حالە خوئناويە كرده، ناشيْت رەنجم بسوتينيت، بمخەيتە ماتەمينى
وسەر تا پارەش پۆشم بکەيت .

(۲۹۱)

نيگارى تازە خيز موکوجائى
بەچەشمان سورمە ريزى موکوجائى
نەفەس بەر سينه يى تاهير رەسيده
دەمى مردن عەزيزى موکوجائى

د. مارف خه زنده دار له لا ۱۴۱۵۲ به م شیوهی نویسه ته وه:-
 نیگاری تازه خیزی موو کوجائی
 به چه شموون سورمه ریزی موو کوجائی
 نه فسه بهر سینهی تاهیر ره سیده
 ده می ره فتهن عه زیزی موو کوجائی

واته که ی به سورانی وتووه:-

ئه ی تازه جوانی ئیمه له کوی ی
 ئه ی خاوهن چاوی به کل ریزراوی ئیمه له کوی ی
 هه ناسه له سنگی تاهیر ده رچوو (گه بشته گه روو)
 ئه و ده مه ی رویشتی ئه ی خوشه ویستی ئیمه له کوی ی

(۲۹۲)

زه خوړئین چه هره ت نه فزووته تر بی
 تیر عیشت بدانم رووته تر بی
 مه را نه ختهر بوود خاکی سیاهت
 زه مور یارا که نه ختهر سووته تر بی

بدانم=به جانم. رووته=نه دارو فه قیر(رووته ل). مور=دره ختیکی بالاً
 به رزه، گولیکی پئوهیه بوئی وهك ره یحان و یاسه مینه. نه فزووته=زیاد کردن.

(۲۹۳)

بیاتا ده ست ئه ز ئین عالم بداریم
 بیاتا پای خود ئه ز گل بهر ئاریم
 بیاتا برد باری پیشه سازیم
 بیاتا توخم نیکوئی بکاریم

(*) واتاكەى:-

وهره تالەم دونيايەدا دەست بەردار بين
وهره تا پىي خوۋمان لەم قورپاوه دەريينين
وهره بەسەبرو خوۋراگرى پيشەبەك بنوينين
وهره تا تاوۋى چاكي بچينين

(۰) بابالەگەل پروانى دەدووت و بانگيان دەكات بين بۇلاى تا دل
داكەوى و پىكەوه لەو بارەى رزگارى يىت كردهوهى چاكە بەخشيت .
(۲۹۴)

دلأ ئەز دەستى تەنھائى بە جوونم
زە ئاھ و نالەى خود دەر فيغوونم
شەوانى تار ئەز دەردى جوودانى
كەرە فریاد مەغزى ئەستخوونم

بە جوونم = بە گیانم . فيغوونم = فيغانم . ئەستغوونم = ئیسقانم . كەرە
دەكات .

(*) دادو فریادو فيغانى بابا تاھیر ھەندە زور بوە گەشتوہ تە ناخ
ئیسقانى لە دوورى یارو مەشوقە كەى .
(۲۹۵)

موونى محنەت كيشى ھەسرەت نەسبم
كە دەر ھەر ملك و ھەر بەزمى غەربم
نە بو رۆزى كە ئائى بەر سەر من
نە بود بەك شەب كە گەردى تۆقەرىم
قەرىنم = ھاودەنگم ، ھاورىم .

(* باباتاھیر لە باری غەربیی و محنەت کیشی و حەسرەتدا، گلەیی لە یار دەکات و دەئیت نابو رۆژیک سەریکم لی دەی یان شەوێک بیست بە هاودەنگم؟ .

(۲۹۶)

پسەر شەوقی سەر کۆی تو دیرم
بە دل موهری ماھی رووی تو دیرم
پوتی من کە عەبی من قیبلەیی من
تەیی هەر سەر نەزەر سوی تو دیرم

پسەر = کور . کۆی = گلکۆی، قەبر.

(* باباتاھیر سۆزی دل دەردەبریت بو تەنھا کورە کەیی کە دەمریت،
وہبروا وایە بابا دەستی لە دنیا هەنگرتوہ و مال و حالی نەبوہ.

(۲۹۷)

پسەر غەیری تە سەودائی نە دیرم
بە دل جز تە تەممە نائی نە دیرم
خودا دوونە کە دەر بازار عیشت
بە جز جوون هیچ کالائی نە دیرم

سەودا = بێر کردن . کالا = مەیل . جز = سوتاوی . جوون = گیان.

(* بابا جارێکی تر سۆزی دلی خوێ دەردەبریت بوون بوونی
کورە کەیی لەم چوارینەدا.

(۲۹۸)

غەم عیشت تە ما دەر زاد دیرم
نە ئەز ئاموزش ئوستاد دیرم
خۆشم با ئانکە ئەز یومنی غەم توو
خراب ئاباد دل ئاباد دیرم

زاد = خوان. ناموزش = فیر بوون. ئوستاد = ماموستا. خوشم = باشیم،
چاکیم. یومن = برین .

(۲۹۹)

به عومر خویشتن تایاد دیرم
زه هیجرت نالّه و فریاد دیرم
نه دارم خاتری شادی به خاتر
همیشه خاتری ناشاد دیرم

خویشتن = خودیه تی، خو و پستی. خاتر = یادگاری، خه یال.
(۰) بابا تاهیر له هیجرانی دولبه رهمیشه له نالّه و گریانه هیج
یادگاریه کی خوشی به خه یالدا نایهت غیره یادگاریه ناخوشیه کان نه ییت.

(۳۰۰)

به غهیری ته دیگه رباری نه دیرم
بی نه غیاری سه روکاری نه دیرم
به دوکان توو ئان کاسه مه تاعم
که نه سل رووی بازاری نه دیرم

دیگه ر = یه کینکی تر. نه غیار = پیاو چاک. مه تاعم = خوراکم. نه سل = هیچ.

(۳۰۱)

بوره نهی رووی ته باغ و به هارم
خه یالت مؤنسی شه بهای تارم
خودا دوونه که دهر دونیای فانی
به غهیری عشق ته کاری نه دارم

بوره = وهره. شه بهای تارم = شهوانی تاریکم. مؤنس = هاوری، هاوده م.

(۳۰۲)

زه دهست چه رخ گهر دوون داد دیرم
چگونه خاتر خود شاد دیرم
نشسته دلستانم با خهس و خار
هه زاروون ناله و فریاد دیرم

چگونه = چ گوناهیکه، چ تاوانیکه. خاتر خود = بو تو، بو خوئی. با
خهس و خار = به چاک و خراب.

(۳۰۳)

به دونیا دل نه بوده هه که مرده
که دونیا سه ر به سه ر نه ندوه وده رده
به قه برستان گوزهر کون تا بوینی
که دونیا با ره فیقوننت چ که رده

نه بوده = نه ماوه، نه یداوه. نه ندوه = غم. گوزهر کون = تپه ره، ره د به.
(* باباتا هیر لیره دا ناموزگاری ده کات، که دونیا ناخیره تی هه ر مردنه و
به جینی ده هیلیت، کرداری چاکه و خوا ناسی به که لک دیت .

(۳۰۴)

چ خوش دارم که چینم من گوئنار
چ خوش دارم که بینم چه هره ی یار
چ خوش دارم که یار نایه د به بیرون
جیهانی را کونه د روشن زه رو خسار

چینه م = ده چینم. نایه د به بیرون = دیته ده ره وه. ؟ کونه د = ده یکات.

(۳۰۵)

ئەگەر شېرى ئەگەر بەبرى ئەگەر گوور
گوزەر بايەد كوني ئاخىر لەب گوور
دلارە حمى بە جان خووشتن كون
كە مؤرانت نەهن خوان وكونەن سوور

گوور = گرى ئاگر، قەبر . لەب = لىو. سوور = شايى. مؤر = مارو مورى.
نەهن = دە نين. خوان = سفرە

(۳۰۶)

سەرى دارم زە سەوداى توو پىر شوور
دلئى دەر سینه چوون موردە دەر گوور
هەمى خواهم بە بالينم ييائى
كە باشم تا قيامەت با توو مەحشوور

شوور = شەوق، مەيل. موردە = مردوہ. بالينم = جىگام، نوينم. باشم
= دەبم. مەحشوور = حەشر بوون.

(۳۰۷)

كەمان ئەبرووت پەيوەستە وينەم
گول صەنعەت بە رووت دەستە وينەم
زە بەس موهر رەخت عالم فرووزەد
جىهان را دل بە موهرت بەستە وينەم

كەمان ئەبرووت = كەوانەى ئەبروت. وينەم = دە بينم. دەستە وينەم = بە
شېوہى دەستە گول دە بينم. رەخت = روخسار، بەرگ. فرووزەد = رووناك
بوو. بەستە = پەيوەست، پابەند.

(۳۰۸)

عه بیرو مسك ئەز مووی توو خواهم
نه مه هروومه که من رووی توو خواهم
ئه گەر با غه م بهرن که گول بچینه م
گولی هه مرهنگ وهه م بووی توو خواهم

موو = قز . نه مه هروومه = جه رام نیه . رووی توو خواهم = روخساری توم
دهوی . با غه م = به زور . هه مرهنگ = ها ورهنگی توو .

(۳۰۹)

ئه گەر چوون مو دووسه د سوره ت په زیره م
به هه ر سوره ت به دل نه قش توو گیره م
توو تا بهخت منی هه رگز نه خوابم
توو تا عه هد منی هه رگز نه میره م

په زیرم = میوانم ، پیشوازم . نه خوابم = ناخه وم . نه میره م = ناروم . عه هد =
په یمان .

(۳۱۰)

هه مه ئەز باغ وبوستان یادم که
دل ئەز زندان غه م ئازادم که
مه کان دیگەر ومولک دیگەر چووی
وه تهن دهر ئین خه راب ئابادم که

(*) ناوات وداواکاری بابا تاهیره له پیروانی که به فریای کهون وله بیری
نه کهن ، شهیدای نهو بیرو باوهره ی نهوانه له خوا ناسیدا . داوای ئازادی
دهکات له زندانی غه مدای به دیتن و پیگه یشتنی نهوان .

(۳۱۱)

توو که دوور نهز منی نزدیک کی بی
بلورین بازویت بالین کی بی
بگوشیرین لهبت باکی که ره راز
نشینی باکی وهه مرآز کی بی

بازو=قؤل . که ره=ده کات. هه مرآز=هاوراز، گفتوگوؤ .

(۳۱۲)

مه را دیوانه و شهیدای ته دیری
مه را سهر گوشته ورسوای ته دیری
نمیدونم دلّم دارد کوجا جای
هه میدونم که درووی جاته دیری

سهر گوشته=سهر کیشی، په رستیار کردن. دارد کوجا جای=چ جیگای
دهوی. هه میدونم=ههر ده زانم. درووی=دهوری، جاته=جیگای توؤ.

هه لښه سته د وږ راوه کانی
(بابا تاهیر)

د. مارف خه زنه دار له میژووی نه ده بی کوردیدا ب ۱ ل ۱۹۶۶ د ده ئیت:-
 له و دوايي يه دا کوډمه ئیک شيعری بابا تاهیری هه مه دانی له نامه خانە ی
 مؤزه ی قونیه له نارامگای جه لاله دینی رومی دوزراوه ته وه، ئه و
 ده سنووسه ی شيعره کانی تیدا تومار کراوه له سالی ۸۴۸ ک / ۱۴۴۴ ز
 روونووس کراوه. شيعره کوردیه کانی ده سنووسه که ی نه مانه ی لای
 خواره وه ن:-

(۱)

گەر ئه ژ زهر ئه و نه هی دیوانه ئه ز گل
 به پهر چینه ش کهری وانووشه وو ول
 گەر ئه و بشنه ش نه هی ئان داری شمشاد
 گەر ئه و روونه ش کهری ئاواجی بلبل
 سه ره نه نجامان بشی به پا به هه رزی
 پایی ته گوور وی ماوایی ته گل

واتاکه ی:-

با له باتی گل و خاک ته لاریک له زپر دروست بکه ی
 له گول ووه نه وشه په رزینی بو بکه ی
 با له سایه ی ئه و داری شمشاده رابیشی
 با له هه موو لاییکه وه بلبل ئاواز بپژینی
 سه ره نه نجام له ناو ده چی و نامینی
 جیگه ت گوور و مه ئوات گل ده بی

هه ر وا د. مارف له سه ری ده دویت و ده ئیت:- " شاعیر لیره دا باس له کورتی ماوهی ژبانی ئاده میزاد ده کا، ئه وهی دروستی ده کا ودایده مه زینیی له تمه نی درئژتره، ئه م بیرو رایه ده ور کردنه وهی بیرو باوه ری ئاینی یه، ئه وهی ده لی ژبانی سه ر زه وی کورته و ژبانی دووه م نه مرو هه میشه یی یه. سو فیزمی پراکتیکی خه ریکی ئه م مه سه له یه چونکه بایه خ به ژبانی گیانی ده دا نه وه کو ژبانی مه تریالی، له وانیه له مه دا جیاوازی له نیوان بیرو پای ئاینی و سو فیزم (شریعت و ته ریه ت) دا هه بی.

(*) (تاکه که سی سو فی که شهیدای رنبازه که ی ده بییت به و پلانه دا ده بییت تی په ریت شه ریعت، ته ریه ت، مه عریه ت، هه قیه ت).

(۲)

زاری جه م دی وه دایی مورج ئه د خه ورود
 مورجان دوو ده سستی وه خودا ده رود
 ناگه هان بامه ده ند بازی وه داری
 زاره جه ش کوست و موران زارج ئه د خورود
 دالی چه نه لوه ند کووه هان که رد په رواز
 بازش به کوشت و خوونش پاک و خورود
 به عد نه چیروان ده ر دین وده ر ئایین
 به و که ده ش تیر وه دال ئه ژکار به درود
 بشه نه و چیروان ده سته ت وه جاده ست

چه مننهت بهد كره ئەژكار به درود
 به نامی نه شئه ئینی كه مهن كهرد
 به مهن ههر ئان كه رهند هروهد كه مهن كه رود
 خورره م ئان كێژ كو وه د كار نه بی
 خوش ئان كێژ كو وه زنت كو بی كه رود

واتا كهی: -

كه وێكم دی بالنده بیکی گرت و خوواردی
 بالنده كان ههر دوو دهستیان پان كرده وه له بهر خودا
 له پر بازیک له سه ر دارێك به فریایان كهوت
 كه وی كوشت و بالنده كان كه وه كه یان خوارد
 دالێك له شاخی ئەلوه ند په روزه ی ده كرد
 بازی كوشت وه هه موو خوینی خو ارده وه
 له پاشان راوچی یێك په ییدا بوو
 تیریکی ئاراسته ی داله كه كرد وله پی ی دا
 دال ووتی ئە ی راوچی خودا ده ستت بشكینی
 چونكه راوی ئیمهت تێك دا
 له ولاما ووتی به م كرده وه یه ی خو ت مه نازه
 ههر كاریکی خراپی من بیکه م بو خو م دیته وه
 به ختیا ری بو ئە و كه سه به كه كاری بهد ناكا
 خو شی بو ئە و كه سه به كه به به دكاری رازی نابی

ههر وا ده ئیت: - له م په نده دا شاعیر ده به وی ئە وه ده ربخا كه له دوای
 هه موو هیزێك هیزێکی به هیزتر هه به. كه هیزو تووانا بی، ده بی زه بر

وزۆرداری هه بی، که وابی بهختیاری ته نیا له وه دا ده بی که هیز نه بی،
که نه بوو زۆرداری نابی.

(۳)

یاگیم دوو دی هه نی ده ریه نه بو دیار
یاگیم خوه ردید گهان پهیدا نه بو دیار
من نه ژ ئان روو به دامانی ته زه ده ست
ده گهردوونت په رو پایی نه بو دیار

واتاکه ی:-

ئه و جی یه ی دوو تیدا دی هیشتا زه ریا نه بوو ئه ی یار
ئه و جی یه ی روژم تیدا دی هیشتا گیتی نه بوو ئه ی یار
من له و روژه ی که ده ستم گه یشته داوینت
له گهردوونت دا هیشتا په رو بال نه بوو ئه ی یار

ئینجا د. مارف لیکی ده داته وه وده لیت:- " له م دوو بهیته دا بابا تاهیر
باس له گیان (یار) ده کا، ئەمه زۆر پیش دروست کردنی گیتی که وتوه. وه به
پیی کتیبی سه ر نه نجامی یارسان راقه ی ده کات و له داواییدا ده لیت:-
شاعیر له م دوو بهیته دا هه میشه یی "موتله ق" ده خاته روو، که "گیان"
هه بوو هیشتا "مادده" نه بوو، که دوو وروژ وبار هه بوو هیشتا گیتی دروست
نه بوو بوو.

به لآم صدیق بۆره که ی (له میژووی پیزهی کوردی له ۱۹۲۷) به شیوهیه کی پروون وسا کارتر راقهی ده کات و ده لیت: - باباتا هیر ده لیت: نهی خوی گه وره و به به زهیی، له و جیگه دا که دور بوو، منیش له پرۆژی به ریندا له وی بووم و نه و دورهم چا و پی که وت، نه و دهمه هیشتا ده ریا وزه وی و ئاسمان و ئهم جیهانه ت به دی نه هینا بوو، وه له جیهانی روون و خاوینی خوایی تو دا که من هه تاوی خواییم دی، وه گه وه هری هه موو به نده کان بو سروشت بوون و به دی هیسانی به لیتن و په یمانیان دا و به گه وره یی و شکویی خوایی تو گه وایان دا، منیش ده ستم گرت ه داوینت و به لیتنم دا.

(* باباتا هیر لیره دا باسی دۆنای دۆنی خوی ده کات به و گفتو گو یه وه ک فریشته یه کی خوایی، که نه مهش ته وه ریکه له بیرو باوه ری رپبازه که ی، که رپبازی یارستانه. وه نه و بوون و نه بوونه له راقه کردنی د. مارف خه زنه دار و صدیق بۆره که یدا هاتوو وه له ناو سروده کانی یارستاندا بهر چا و ده که ویت.

(۴)

یا که نه ژ میهری ته م ده م می زه د نه ی یار
 خویش بیگانه کان سنگم زه د نه ی یار
 جورمم ئینه که نه ژ ته دوست داروم
 نه خوونم که رد ونه م راهی زه د نه ی یار

واتاکه ی: -

له وی که من بهر میهری تو ده که وووم نه ی یار
 خویش و بیگانه سنگم بریندار ده که ن نه ی یار
 گونا هم نه وه یه که من دوستی تو م
 من نه خوینم کردوو وه ونه ری ی که سم گرتوو وه نه ی یار

هه روا ده ئیت :- شاعیر له وه ده دوی که له ریزی خه لکی چۆته ده ره وه
چونکه خه لکی گوی ناده نه عه شق بویه ده بی به بیگانه و خوشیان ناوی
وده بیته تاوانبار به رامبه ریان،
هه ر له بهر نه وه شه ده لی من گونا هم نه وه یه توم خوش ده وی.
د. صدیق بوره که ی هه مان شت ده چیتته سه ر رای د. مارف خه زنه دار، له
رافه کردنی ئەم دوو به یته.

بابا تاهیر نه وه ههسته ده ر ده بری به رامبه ر یار (مه عشوق)، چونکه ئەوی
خوش ده وی و چوه ته سه ر ریبازه که ی. نه وه خه لکه ش که ده یه وی
رینمایان بکات له ژیر فشاریکی زور ده ستیان له بیرو باوه ری کونی خویان
و باو باپیرانیان هه لگرتوه، نایان ئەوی جاریکی تر بکه ونه ژیر نه وه فشاره.

(۵)

مه ن ئان پیروم که خوانه نده م قه له نده ر
نه خانم بی نه مانم بی نه له نگه ر
روو هه مه روو وه رایه م گه ردی گیتی
شه وه ده ر ئایه وه نه وه سه نگی نه هم سه ر

(*) له سه ر ئەم دوو به یته دواوین له ز ۳۸. دا. وه ئەم دوو به یته له
چاپه که ی عه باس ره جه وی دا هه یه له لا ۱۵۲۸. واته تازه دوزراوه نه. وه
د. مارف خه زنه دار ده ئیت : ئەم دوو به یته ی ده سنوسی قونیه (۱۴۴۴ز) له
ده سنوسی پاریس (۱۸۴۴ز) یشدا هه یه.

(۶)

یا ئەز ئین به ند ده ر ئیز ناوه کیتیم
خوونه م ئەز خور دو ده ر خوونا وه کیتیم
یا ده رین شوومه گیتی ئوم نه یایا
ئەز خووبی باره ده ر وه لاوه کیتیم

واته که ی:

هزم ده کرد له ئیزناوه بوومایه
خوینم خوواردۆته وهو لوناو خوینا ده ژیم
له م گیتی یه دا هیچ جی ئیک نییه بو من بشی
دیاره من له خۆم دا نه ماووم

پاشان د. مارف ده ئیت :- ده بی پیری باباتاهیر یا دل بهری له
ئیزناوه (ناوی ناوچه یه که له هه مه دان) بووی و خووی له هه مه دان
له یه کتری دوورن. باباتاهیر ده بی له نزیك پیری وه بی، نه گهر له وی نه بی،
دیاره له هیچ جینگه یه کی تر نییه، که له هیچ جینگه ییک نه بی بوونی نییه.
(* نه مهش ده بی له کاتی سه فه ری شا خوشین ییت بو هه مه دان بو
سهردانی باباتاهیر و موریدانی رېبازه که ی.

(۷)

په نچ رووزی هه نی خورره م گنهان بی
زه مین خه ندان و بهرمان ناسمان بی
په نچ رووی هه نی هازبید و سامان
نه جینان نام و نه ژنانان نیشان بی

واتا که ی :-

له پینچ رۆژدا گیتی به ختیاره
زه مین بو مان پی ده که نی و ناسمان دامان ده پۆشی
پینچ رۆژی تریش سهروهت و سامان له ناوه وه یه
نه له مان ونه له وان هیچ نیشانه یه که نه ماوه

هه ر وا د. مارف له ناخه فه لسه فیکه وه بو ی ده چیت و ده ئیت :-
باباتاهیر نه م هه له پنه مان بو ده کاته وه له بابته (نه بوون) ی گیتی و (بوون)
ی گیان . ده لی له پینچ رۆژی یه که م گیتی به ختیاره، نه م خو شی یه پینچ

پوژی تریش دەمینی، لە پاش ئەو نامینی، مەبەستیشی ئەوویە کە تەنیا چاکە لە سەر پرووی زەوی دەمینی.

صدیق بۆرە کە لە ۹۳ ی میژووی و پێژە کوردی بە ۱ بە پێی وەرزە کانی سال لیکێ دەداتەووە کە یەك لە دوای یەك دین و هەریە کە بارو دووخیکی تایبەتی هەیه و ژبانی مرووفیش وەك وەرزە کانی سال، ماوویەك بە خووشی وشایی رای ئەبوپری و جیهان بزە ی بو ئەگریتەو، کوت و پڕ خولی ئەم خووشی یە تی ئەپەری و جیهان دەر ئەچی و ناوونیشانیکی لی بە جی نامینی .

(۸)

ئەلف کەژ کاف و نوونەش سەر بە بەر کەرد
هەمەش هەمان گەهان ئەو لاجیوەر کەرد
ئانکیش ئەو ئافیری گەردوونی گەردان
ئانیش ئەدسات و مەن ئەنداجە نەر کەرد

واتاکە ی :-

کە کاف و نوونی ووت و گیتی دروست کرد
گیتی بەرەنگی لاجیوردی خستە پروو
ئەو کەسە ی گەردوونی گەردان دەسورنیتەو
هەر ئەویشە ئەدگاری ئیمەشی دەرشتوو

د. مەرف لەسەری دەرواو دەئیت :- لەم دوو بابەتە باباتاهیر بیروپرای
بارسان دەردەپری لە بارە ی کردە گارو دروست کردنی گیتی یەو . بی
گومان ئەمە لە گەل بیروپرای ئایینە ئاسمانی بە کانی تریش دەگونجی،
بە تایبەتی ئیسلام، چونکە ئەو تە کاف و نوونی لە قورئان وەر گرتوو.

(۹)

بشهم به ئهلوه نند دامانی مو نیشانوم
دامهن ئه ژ ههر دوو گیتی هاویشانوم
نیشانه م توو له وو موویم به زاری
بی کی بلبل هه نی وه وهیل نیشانوم

(*) ئه م دوو بهیته یان ئه م چوارینه یه تازه دوزراو نیه، چونکه له
کتیبه که ی عه باس ره جه ووی دا له لا ۱۵۸۶ له ژیر ژماره ی ۱۲۷۱ هاتوه و که
پشتی به کتیبه که ی وه حید ده ستردی به ستووه، د. مارفیش به چاکترین
چاپی زانستی دوو بهیته کانی باباتا هیر دای ده نیت.

(۱۰)

ئه ز ئان ئه سپیده بازم هه مه دانی
به ته نهایی که رووم نه چیره وانی
هه مه به من ویدیره نند چه رخ وشاهین
به نامی من که ره نند نه چیره وانی

(*) ئه مه ش له کتیبه که ی عه باس ره جه ویدا هه یه له ژیر ژماره ۲۵۵ له لا

۱۵۸۲.

(۱۱)

بی ته سه رده ر گریبانوم شه وو روچ
سریشک ئه ز دیده باروونوم شه وو روچ
نه بیماروم نه ژایوم میکهر و دهر د
هه می زوونوم که نالوونوم شه وو روچ

واتاکہی:-

بی توشہو و پوڑ لہ بیابانان دا دہڑیم
شہوو پوڑ فرمیسک لہ چاووم وہ کو باران دیتہ خوارہوہ
نہ نازارم ہہیہ ونہ دہردہ داریشم
ہہر تہو نندہ دہزانم کہ شہوو پوڑ دہنالیئم

وہ لہ لا ۱۲۵۸ د. مارف لئی دہدویت و دہلیت :- لیرہ دا سنوور بو کات
و جیگہی شاعیر نیہ، کات ہہموویہ تی، شہوو پوڑ، جیگہش ہہموویہ تی،
ہہموو پرووی زہوی، ہہرورہا نہوہ کو بہلہش لہ مہتریال دوورہ، بہ لکو
بہ گیانیش لہ ئیش و دہرد و نازار دوورہ، کہ چی فرمیسک ہہر دہ پڑی ولہ
نالہ نالیس ناکہوی چونکہ نہ گہیشتوہ تہ راستی (حہقیقت).

صدیق بورہ کہی لہ لا ۱۹۵۹ لہ میزووی و بڑہی کوردیدا بہ سادہی
راقہی دہ کات .

(* بیجگہ لہم چوارینانہ کہ د. مارف خہزنہ دار دیاری کردوہ کہ
دوڑراونہ تہوہ ولہ چاپہ کونہ کاندہ نہ بوہ. پاش گہرائیکی زور و ماوہیہ کی
زور توانیم ہہندی دوو بہیتی باباتاہیر بدوزمہوہ کہ لہ سہر چاوہ کاندہ
ناماڑہی پی کرابوو کہ باباتاہیر ناردویہ تی بو ناویارسان وہ ئہوان
بہ شیوہی سرودی پیروڑ دہ یخویننہوہ، بہ لام لہ راستیدا دہر کہوت گفتو
گویہ کی نیوان باباتاہیرو شا خوشینہ لہ گہل فاتمہ لہ رہ دا.

له کاتی^۲ که شاخوئشین ده چیته هه مه دان وسهردانی باباتا هیر ده کات،
باباتا هیر بهم دوو بهیتانه له جزوری شاخوئشین دا ده لیت:-

باشا یاشا هه ر کهس تو گوویده هائش هه مین نه ست
بالاش خشت خام بالینش زه مین نه ست
به کهسانی ده هی نان که ندم کونا کون
به کهسانی ده هی نان جو ئالووده باخوون
به کهسانی ده هی گه نج تهخت پادشاهی
به کهسانی ده هی نان جو گه داهی
ئه گه ر ده ستم ره سد بهر چه رخ گه ردوون
ئه ز مه می پور سه م ئین چیره نه ست نه و چوون

(*) واتا که ی:-

باشا هه ر کهسی تو ده پرسی وتوی له بیره حالی خراپه
سه رینی خشته و راخه ری (نوینی) سه ر زه و بیسه
به هه ندی ده ده ی نازو نیعمه ت ونانی گه نم
به هه ندیکی تر ده ده ی نان جو ی پلکاو به خوین
به که سانیک تر ده ده ی ده سه لات و تهختی پادشاهی
به که سانیک ده ده ی نان جو به گه دایی
ئه گه ر ده ستم بگاته چه رخ گه ردوون
من ئه پرسم ئه مه چیه و ئه وه چوون
(*) شاخوئشین له گه ل نوسه د سوار روو ده کاته مالی باباتا هیر وفاتمه
له ره، بابا له بهر نه بوونی و هه زاری ناره حه ت ده بیته بوئه به و شیوه یه قسه
ده کات، شاخوئشین زوری پی ناخوش ده بیته به لام فاتمه له ره زو به زو

دلى دەداتەوۋە لىيى دەپارىتتەوۋە، فاتمە بە ئازوقەيە كى كەم خوار دىكى
 زۆر دروست دەكات كە بەشى ھەمويان دەكات بە پىي كەرامات و
 بەرە كەتى شا خۇشىن، پاشان باباتاھىر بە خويدا دەچىتتەوۋە، پەشىمان
 دەبىتتەوۋە ئەم دوو بەيتانەي لاي خوارەوۋە دەئىت :-

ياشا ياشا ھەر كەس ئاھى بەر كىشد
 تۆدەر مەھيان ئان ئاھى
 ھەر كەس راھ خەلەت كوندەد
 تۆرەھنمەي ئان راھىي
 ئەگەر مەرۇچە كەدەر ئان راھ دەم زەندەد
 تۆئەز ئاھ مەرۇچە ئاگاہ بىناھى
 تىرى كە تۆزەدى بەر جان وجگەر
 كە من ئەز وەشت تىر تۆجان بەر نەبرم
 ئەگەر تۆشادى من ئەز تۆشادمان ترم

(*) واتاكەي :-

ئەي شاھ ھەر كەسى ئاھ و غەمىكى ھەبى
 تۆخوت لىيى بە ئاگاي
 ھەكەس رېگاہ ھەلە بەكات
 تۆخوت رى نىشان دەرى رېگاي
 ئەگەر مېرولە لەو رېگايەدا دەم بكاتەوۋە
 تۆلە ئاھى مېرولە بە ئاگاي
 تىرى كە بىوەشىنى و بىدا لە گيان وجگەر
 من بۆتىر وەشاندى تۆگيانم ناوى
 ئەگەر تۆبەو حالە شادى وا لەم بەكى من شادمانترم

له کتیبی سەر ئەنجام لە ٤٩-٥١ دا ئەم دوو بەیتانە بە ناتەواوی هاتووە
 و زۆر بە لای فارسیدا شکاوەتەووە که بەم شیوەی خوارەوویە بو بەراورد
 کردن :-

ياشا ههركهس شاهش تويي حالش هه مينه
 سه رينش خشت و بايئيش زه مينه
 جورم ئينه ست كه تو را دوست ديرم
 هه ر ئان يارش تويي حالش چه نينه
 ياشا موهر تو را چ چاره كونه م
 نايه د روزيكه موهرت زه دل ئاواره كونه م
 نه گه ر به عد سيصه د سال بهر سه ر قه برم گوزه ري
 بوي ويسالت به من ره سد كفن پاره كونه م

به شی دووهم :-

ياشا تيره زه دي بهر جان و جگه رم
 من نه زه خم تير تو جان ده ر نه برم
 تو شادمان بهر من تيري زه دي
 من هه م شادمانم كه زه خم تير خورده م
 هه ركه س شاهش تويي بويش خوش ئايوو
 به هه ر مه جلس نشينه خه نده ش ئايوو
 هه ركه س تو را گو به د با دل و با جان
 هه ميه شه كاينه ش هه ر دوو شه ش ئايوو

چوارینه گومان لی کراوه کان

(*) له کتیبی باباتاھیر عوریان - مه سعود میرزائی چ ۱ نهم چوارینانہی
دین وهك پاشکوی کتیبه که له ژیر ناونیشانی
(دوو بهیته های مه شکوک) نوسراوته وه.

هه ر له سه ره تاوه که هه ست کراوه به واته کانی باباتاھیر له ناخی
چوارینه کاندای له رووی فله سه فیه و روخساری شرین، وه به پئی سه رچاوه
جوړاو جوړه کان وا دهر ده که ویت له سه دهی هه ژده و نوزده وه ده ستیان
کردوه به روونوس کردن و کو کردنه وه بیان تا بپاریزین، له گهل نه و
کاره شدا و چاپ کردنه وه بیان چهند جار چوارینه ی جوړاو جوړ خزاونه ته
ناویانته وه. د. مارف خه زنده دار له لا ۱۹۵۱ ده لیت :- "نه وه ی به ناوی
باباتاھیره وه که وتوه ته ناوه وه له به ره همی شیعی نه وه یه که نزیکه ی ۶۰۰
دوو بهیت و پینج غه زهل و چهند پارچه یه که به لام وا باوه که دوو
بهیته کانی له ۱۳۰ تیپه ر ناکه ن. له کتیبه که ی عه باس ره جه وی به ناوی)
باباتاھیر عوریان) ژماره ی چوارینه کان ۳۶۲ چوارینه یه له گهل چوار پارچه
شیعی غه زهل، له کتیبی دیوان باباتاھیر به چوار زمان (فارسی،
ئینگلیزی، نه لمانی، فره نسی) به کوششی مه سعود میرزائی ته نها ۳۱۳

چوارينه ده کاته مولکی باباتاھیر و گومانیش ده خاته سہر ئه وانی تر، بؤیہ به باشمان زانی چوارينه گومان لی کراوه کان به جیا بنوسینه وه بؤ زیاتر ورد بوونه وه ولیکولینه وه.

(۱)

نمیدونہم دلّم دیوونہی کیست
 کوجا میگہر دد و دہر خوونہی کیست
 نمیدونہم دل سہر گوشتہی مو
 ئه سیر نہر کس مہ ستوونہی کیست

دلزار له لا ۱۵۹۸ کردویہ به سورانی بهم شیوہی خوارہ وه:-

ننازانم دلّم دیوانہی کییہ
 له کوی ئه گہری ولہ خانہی کییہ
 ننازانم دلّم ئاوارہ بی من
 دیلی نیر کزی مہ ستانہی کییہ؟

شیخ مہ حمہد خال له لا ۱۲۰ دەربارہی ئەم چوارینہیہ دەلیت:- خوا
 له هه موو شوینیک هه یه و قه له مپه وی زانی نی هه موو بوونه وه ره، ئەم خوا یه
 گه وره یه نه قه باره ی هه یه نه ره نگه ی هه یه نه ده نگه ی هه یه نه له که س
 ده چی نه وینه ی هه یه، له بهر ئەوه دلخواز (مه عشوقه) که ی بابا له هیچ
 دلخوازیک ناچی بؤیہ ئەو جوړه چوارینہیہ دەلیت.

(*) ئەو مه عشوقه ی بابا شهیدای دیتیه تی، روناکی (نووری) خوی
 ده به خشیت به که سانی خاوین (به گشت مانا)، هه رچه نده باباتاھیر له و
 جوړه که سانه یه به لām هیشتا نه گه یشتوه ته ئەو موراده، بؤیہ به سہر سامیه وه
 پرسیار ده کات.

(۲)

ئەگەر زەرین کلاھى عاقبەت ھىچ
بەتەخت ئەر پادشاھى عاقبەت ھىچ
گرت ملك سلیمان دەر نىگىن ئەست
دەر ئاخىر خاك راھى عاقبەت ھىچ

زەرین گلاھ = کلاوى زېرىن . نىگىن = بەد سىروشت .

(*) باباتاھىر لەم چوارىنەيەدا ئاموزگارى مروۇ دەكات، كە روو لەچاكە
بكات، چونكە كوتايى زيان ھەر مردنە وگەر انەوہيە بو خاك. وەھىچ شتىكى
تر بەكار نايەت غەيرە كردهوہى چاكە لە رۇزى حىسابدا .

(۳)

چو ئان شاخم كە بارش خورده باشند
چو ئان وپرون كە گەنجش برده باشند
پر ئوون پىرى ھەمى نالم دەر ئىن دەشت
كە روودان جوونش مورده باشند

وپرون = وپرانە، كاول . برده = دزرا . روودان = بەرىز، بەغیرەت . بارش =
كولى . چو = بوچی، چ جوړ

(۴)

خوړ ئەز خوړشىد رووبەت شەرم دارد
مەنوز ئەبرووبەت ئازەرم دارد
بەشەھر وكوۋە وسەحرا ھەركە وپنەم
زوبان دل بە وەصلت كەرەم دارد

خوړشىد = خوور . رووبەت = روخسارت . مەنوز = ناز مەنوئە .
ئەبرووبەت = ئەبروت . دارد = ھەيەتى .

(۵)

پهسه ندى خووارو زارم تاكهى و چه ندى
پهريشوون رپوز گارم تاكهى و چه ندى
زه دوشم بارى ئه ر بارى نه گيرى
كه رى سه ر بار بارم تاكهى و چه ندى
خوار = لاژير، پايين. دوشم = كۆلم، شانم.

(*) باباسكالاً بويار ده كات، كه له ژياندا پهريشانه وبارى قورسى له سه ر
شانه (زكرو عبادت خو پاراستن دوور كوتنه وه له خوشى ژيان) تا كهى
خوى پيشان نادات؟ تا يه كبوون وشادمانى بيگرېته وه.

(۶)

نيهاللى كان سه ر ئه ز باغى به ر ئارد
به بارش هه ر كه سى ده ستي ده ر ئارد
ببایه د كه نده نش ئه ز بيخ و ئه ز بن
ئه گه ر به ر جاى مپوه گوهر ئارد

نيهال = جوانى. به ر بارش = به هوييه وه. ببایه د = ده بوایه كه نده نش =
هه لكه ندى، ده ر هينانى. ئه ز بيخ و ئه ز بن = له ره گ وريشه وه.

(۷)

يه كى ده رد و يه كى ده رموون په سه نده ندى
يه كى وه صل و يه كى هيچروون په سه نده ندى
مو ئه ز ده رموون وده رد و وه صل هيچروون
په سه ندىم ئانچه را جانوون په سه نده ندى
ئانچه = ئه و جا كه.

(۸)

دلّا خو بوون دلّ خونین په سه نده ند
دلّا خوون شو که خو بوون ئین په سه نده ند
مه تاع کفرو دین بی موشته ری نیست
گروهی ئوون گروهی ئین په سه نده ند

خو بوون = چاکه، باشه. خوون شو = بو به خونین. مه تاع = خوشی .
گروه = تاقیم، دهسته.

(۹)

دوو چه شمم دهر د چه شموون تو چیناد
نه وا دهر دی به چه شموونت نشیناد
شنیده م ره فتی و وه بیاری گرفتگی
نه گهر گووشم شنه و چه شمم نه ویناد

چیناد = لاده بات، کزی ده کات، هه ل ده چنی. نشیناد
= بنشینه وه. ره فتی = رویشتی. گرفتگی = گردوته. نه ویناد = نایینی. شنه و =
بیستی. گووشم = کویم

(۱۰)

نه گهر شیبری نه گهر به بری نه گهر کوور
سه ر نه نجامت بوود جا دهر ته کوور
ته نت دهر گور گهر دد سفره که سته ر
بگهر دش مووش و مارو عه قره ب و مور

به بر = گیانه وهریکه له نیوان پلنگ وپشیله. که ستر = که سیکه تر .
عه قره ب = دوو پشک.

(۱۱)

جودا ئەز رۆپەت ئەى ماھ دل ئەفروز
نەرووز ئەز شەو شناسم نە شەو ئەز روز
وصالت گەر مەر گەر دد مەیسەر
بوود ھەر رۆوز من چون عید نەو روز
ئەفروز = پاک، روناك. مەیسەر = رڤك كەوتن، پىكھاتن. عید = چەژن.
وصال = پەبۆەندی.

(۱۲)

دل ئەسلا نەترسى ئەز راھى دوور
دل ئەسلا نەترسى ئەز تەھى گوور
دل ئەسلا نەترسى كە سە رووزى
شەوى بنگاه مارو ولانە موور

(*) باباتاھیر دل نەوایی خوئی دەداتەوہ کە رڤگایە کی زوور دوور و
قورسى ھەلبزاردوہ و ناییت بترسىت و دل بگورڤت (وہك كورد دەئیت
رڤشى ناوہ تە گرەو دەئیت تا سەر ڤیت)، چونکە دونیا چەند رۆژیکە و
دە کەوڤتە بن خاک ولاشەى دەئیتە لانەى مارو موورى.

(۱۳)

بەروى ماھت ئەى ماھ دە دچار
بەسەر و قەدت ئەى زبندە رفتار
بەجز عشقت خەيالى دەر دلّم نى
بە ديارى نەبوو جز توو سەر و کار

دچار = تووش بوو. زببندە = خشل، هوئی رازاندنه‌وه. ده = ژماره‌ی ده،
ئه‌مر کردن. ده‌ستور دان.

(۱۴)

به گورستان گوزهر که ردم کهم و پیش
بدیدم حالی ده‌وله‌تمه ندو ده‌رویش
نه ده‌رویشی به خاکی بی کفن ماند
نه ده‌وله‌تمه ند به‌رد ئه‌زیه‌ک کفن پیش

له کتبه‌که‌ی شیخ مه‌حه‌مه‌د خال له‌لا ۱۲۴۴ دیری سییه‌م نوسراوه :-
نه‌ده‌رویشی بی کفن دهر خا‌ک ره‌فته.

(*) مه‌به‌ستی بابا لیره‌دا ئاموز‌گاریه، مردن بو هه‌موو وه‌ک‌یه‌که
ده‌له‌مه‌ند بیت یان هه‌زار هه‌ر ته‌نها کفنی‌ک له‌گه‌ل خووت ده‌بات، جا
ده‌بیت ناگات له‌ خو‌بیت، سامان وپله‌و پایه مه‌غرورت نه‌کات وله‌ ریگای
خوا ناسیدا له‌ خشته‌ت ببات له‌ زئی راست لا بده‌ی.

(۱۵)

فه‌له‌ک نه‌ هامسه‌ری دارد نه‌ هام کوف
به‌ خوون ریزی که‌سی نه‌صلانه‌گوفت ئوف
هه‌میسه‌ شیه‌و و کارش هه‌مینه
چراغی دوود مانی را کونه‌د پوف

هامسه‌ری = هاوتا. هام که‌ف = هاو ده‌ست. ئوف = له‌ ئوفی عاره‌بیه‌وه
وه‌ر گیراوه. پوف = کوژانه‌وه. دوودمانی = داگیرسان، ده‌م دان. هه‌مینه =
هه‌ر ئه‌وه‌یه، هه‌ر وایه.

(۱۶)

مهرا دهر د با سوته دهرمان چه حاصل
مهرا مهرگ نامرته گریان چه حاصل
بسوونه م گولی ئالاله بی سهر
سوموته کهمان باروون چه حاصل

سووته = سوتاندن، سخت. مرت = پوسته‌ی ناسک یان پهری دوومی
بالتده. بسوونه م = بگرم. کهمان = کهوان. باروون = بهینن، پیشه. سوموته
= سبه‌ینی من وتو.

(۱۷)

هرامم بی ته بو ئالاله و گول
هرامم بی تو بو ئاوازی بلبل
هرامم بی نه گهر بی تو نشینه م
کشم دهر پای گوئنه ساغری مل

کشم = بی ده نگم. ساغر = پیاله

(*) بابا به مه عشوقه (یار) ده ئیت که بی نه وه مووشتی له خو حه رام
کردوه له م دونیابه دا، ته نها یادی نه و نه بیت و خوا ناسی و کرده وهی چاک.

(۱۸)

به خه نجه ر گهر دهر ئارن دیده کوونم
نه گیرم دل زه یسار میهره بوونم
نه گهر بهر ناخونم نهی بکو بن
نه گیرم دل زه یساری میهره بوونم

ئەم چوارىنبەيە لە چاپە كۆنە كەي عەباس رەجەويدا دوو نيۆە دېرى
يە كەم بەم شېۆەيەيە:-

بەخەنجەر گەر دەر ئارن ديدە كوونم
بە ئاتەش گەر بسوزەن ئەستخوونم

دلزار بەم شېۆەي خوارەووە كردوبە بە سورانى:-

بەخەنجەر گەر دەر يېنن ديدە كانم
بە ئاگر گەر بسووتېنن سوقانم
ئە گەر نەي ئازنېش كەن ناخونانم
نكۆل ناكەم لەيارى مېرەبانم

رزائش لە لا ۱۲ دا گۆريوبەتي بو سورانى.

(۱۹)

من ئوون مسكين بى قەدر و پەرستم
من ئوون سوزندە شەمەي بى سەرستم
نە كار ئاخەت نە كار دونيا
من ئوون خشكيدە نە خلى بى بەرستم

من ئوون = من ئەو . سوزندە = سوتاو . خشكيدە = ووشك بوو. نە خل =

دار خورما . بى بەرستم = بى بەرم .

(۲۰)

موئان رەندەم كە عصيان پېشە دېرم
بە دەستى جام و دەستى شېشە دېرم
ئە گەر توو بى گوناھى رو ملك شو
مو ئەز حەواو ئادەم رېشە دېرم

دئزار له ۱۹۹۹دا کردویه به سورانی بهم شیوهی خوارهوه:-
 من ئه وپه ندهمه عصیانه پیشمه
 به دهستی جام و به دهستی شیشه
 گهر توو بی خه تایی ببه فریشته
 من له حه واو ئادهمه ریشمه

(* مروڤه هست و ئاره زوی ههیه واته گوناھی ههیه، چونکه
 ئاره زوه کانی دهروون زال دهبن به سهر هوش و بیری مروڤدا و تووشی
 گوناھی ده کهن. ئه وهی بی گوناھ بیت له م دونیا به دا فریشتهیه. بابا لیره دا
 ناخوتن له گهل یار ده کات.

(۲۱)

زه بهخت به ده هه زار ئه ندیشه دیرم
 هه میسه زه هر غه م ده ر شیشه دیرم
 زه ناسازی بهخت و گهر دش چه رخ
 فیغان و ئاه و زاری پیشه دیرم

ئه ندیشه = بیروکه، هه زهر. چه رخ = زه مانه، فه له ک.

(۲۲)

زه عشقت ئاته شی دهر بووته دیرم
 دهر ئوون ئاته ش دلی خوون سو وته دیرم
 سه گت گهر پا نه هد بهر چه شمم ئهی دووست
 به موژگان خاکی راهش روو ته دیرم

بوته = بوټو. راه = ریگا.

(۲۳)

بووره بووره که دیداری توو وینهم
گول و سونبل زه دیداری توو چینهم
همین شه وقم به دی سالوون و ماهوون
که دهر رووی چه من با ته نشینهم

بووره=وهره . چینهم =دههونمه وه. سالوون = سالان. چه من =چیمه ن.

(۲۴)

ئیلاهی ئاتش عشقم به جان زهن
شهره زه ئان شوعلهم بهر ئیستخوان زهن
چو شه معم بهر فرووز ئه ز ئاتش عشق
بهر ئان ئاتش دلّم په روانه سان زهن

بهر فرووز=روناکی. زهن = ده ست پی بکا. شهره = بلیسه. شوعله
= گر. ئیستخوان = ئیسقان. په روانه سان = به شیوه ی پوروانه.

(۲۵)

بی ته گولشن به چه شمم گولخن ئایو
واته گولخن به چه شمم گولشن ئایو
گولم ته گولبه نم ته گولشه نم ته
که با ته مورده را جان بهر تن ئایو

(۲۶)

به دل چوون یادم ئه ز بووم و بهر ئایو
سرشکم بی خود ئه ز چه شمم ته ر ئایو
ئه ز ئان ترسه منی بهر گشته دهوران

که عومرم دهر غه ریبی بهر سه ر ئایو
 بووم و بهر = بهرو بوومی دره خت. سرشک = فرمیسک. بهر گشته = سه ر
 گهر دان. دهوران = زه مانه.

(۲۷)

خوش ئان ساعات که یار ئەز دهر دهر ئایو
 شهوی هیجران و پرووز غه م سه ر ئایو
 زه دل بیروون کونه م جان را به صدق شهوق
 هه مین و اچم که جایش ده ل بهر ئایو
 ئەز دهر = له دهر گا. دهر ئایو = بیته دهر. بیروون کونه م = دهری ده هیئم
 هه مین و اچم = هه ر و ا ده ئین.
 (*) بابا تاهیر ئەوه نده به په رووشه بو دیتنی یار، ئە گه ر بیینی چه ز
 ده کات دلّی دهر بیینی و یار بخاته جیگای. ئیتر غه م و په ژاره ی نامینی،
 شادمان ده بیت.

(۲۸)

بی ته هه ر که سه رم بهر بانش ئایو
 ئیستخوانم چونی دهر نانش ئایو
 زه هیجروونت به جای ئە شک ئەز چه شم
 زه مژکون شووعله های ئاتەش ئایو

(۲۹)

ئامان ئەز ئەختەری شوریده ی مو
 فیغان ئەز بهخت بهر گردیده ی مو
 فه لکه ئەز کینه ورزی کی گوزاره
 دهر خوون ئەز دلّی غه م دیده ی مو

رزی=رهز.

(۳۰)

عه یزان مه وسمی جوّش به هاره
چیمهن پر سه بزه سه حرا لاله زاره
دهر ئین مه وسم ده می فرسەت غه نیمەت
که د و نیای ده نی بی ئیعتبار

مه وسم = وهرز. فرسەت غه نیمەت = فرسەت به ده ست
بینه. ده نی = ئاست نزم. بی ئیعتبار = بی قیمەت.

(۳۱)

غمم بی حد و دهر دم بی شماره
فیغان کاین چاره و دهر موون نه داره
خوداوه ندا نه دووننه ناصح مو
که فریای دلّم بی ئیختیاره

کاین = نه مه یه .

(۳۲)

سه ری سه ر گشته م ساموون نه داره
دلّی خوون گشته م دهر موون نه داره
به کافر مه زهه بی دلّ به سته دیرم
که دهر هه ر مه زهه بی ئیموون نه داره
سه ر گشته = سه ر گهردان . ساموون = سامان . ئیموون = ئیمان .

(۳۳)

ئىلاھى سۆزە شىقىم بىشىتر كە
دل رېشىم زە دەردش رېشى تر كە
ئەز ئىن غەم گەر دەمى فارغ نشىم
بە جانم سەد ھەزاران نىشىتر كە

فارغ = دەست بەتال يان لە بىرى بکات. نىشىتر = نەشتەر. بىشىتر = زياتر.

(۳۴)

سەرم بالىن، تەنم بەستەر نەدارە
بە جز شوور غەمت دەر سەر نەدارە
نەھد دوور ئەزتە ھەر كەس سەر بە بالىن
ئىلاھى سەر زە بالىن بەر نەدارە

شوور = قوناغ، شەوق، مەيل. نەھد = دادە نىت. بەستەر = رايەخ، جىگا.
نەدارە = نىيەتى. بەر نەدارە = دەر نەھىنى.

(۳۵)

زە بەس موھرى روخت عالەم فرووزە
جەھان را دل بە موھرت سىنە سووزە
فەلەك را شىوہ دايم ئىن چەنن بوود
كە ھەر جا چەشىم ئامىدى بدووزە

رووخت = پرووت. فرووزە = روشن بووہ. ئامىد = ھىوا، ھىنات. موھر =
خوشەوبىتى.

(۳۶)

غهمی عشقت زه گه نجی رایکان به
وصالی ته زه عومر جاویدان به
که فی ئەز خاک کویهت دەر حه قیقته
خودا داند که ئەز کهون ومه کان به

گه نج = بی به رامبه ر. رایکان = خورایی. جاویدان = نهر که فی
= مستی، چنگی. کویهت = کوّه،

(۳۷)

سه دای چاوشان موردن نایه
به گووش ئاوازه جان که نندن نایه
ره فیکون میروون نوبهت به نوبهت
وای ئان پرووزی که نوبهت بهر من نایه

سه دا = ئاواز، ده نگ. چاوشان = چاوشه کان. موردن = مردن، مورد
= شوین، جی مه سه له. که نندن = خاوبوون. میروون = دهر وون. نوبهت به
نوبهت = یه ک له دواى یه ک. نایه = دیت.

(۳۸)

چ خووش بی میهره بان ههر دوو سه ربی
که یه کسه ر میهره بانى دهر ده سه ربی
ئه گهر مه جنوون دل شوریده ی داشت
دلی له یلا ئەز ئان شوریده تر بی

دل شوریده = دل به شه وق، دل مایل. داشت = هه یبوو.

(۳۹)

زە دەست عشق ھەر شەو ھال ئىن بى
سەرپرەم خىشت و بائىنم زەمىن بى
خۇشىم ئىن بى كە مۇتە دۇست دىرم
ھەر ئان تە دۇست دارە ھال ئىن بى

سەرپرەم = جىگا، چوار پاىە. خۇشىم ئىن بى = خۇشىم
لە ۋە داىە. كە مۇتە دۇست دىرم = كە من دۇستى تۇم. ھەر ئان تە دۇست
دارە = ھەر ئە ۋە دۇستى تۇبە. ھال ئىن بى = ھال ئى ئە مە يە.

(۴۰)

ئە گەر جاىەت بە چەرخى چارەمىن بى
مە دوومت گورگى مەرگ ئە نەدەر كەمىن بى
ۋە گەر سەد سال دەر دۇنيا بىمۇونى
دەر ئاخىر مە نزلت زىرى زەمىن بى

دلزار لە لا ۵۴۱۵ كوردوبە بە سورانى بەم شىۋەى خوارە ۋە :-
ئە گەر جىگەت لە چەرخى چوارەمىنە
كە مادام گورگى مەرگت لە كەمىنە
ئە گەر سەد سال لە دۇنيادا بىمىنى
لە ئاخىر مە نزلت زىرى زەمىنە

شىخ مە ھەمەد خال لە لا ۲۳۱۵ دە ئىت :- "باباتاھىر سۇفىيە كى پاىە بەرز
بوو ھەمىشە لە بىرى خواو مردنا بوو ۋە سۆزۇ گودازو نىازو خەم و
خەفەتى ھەر يادى خواو مردنە، ئە ۋە كە ھە ژارە و دە ۋە لە مە نەدە و گە ۋە ۋە
بچوك و دانو نادانى لە لا چوون بە كە و ئاموزگارى ھەردو لايان دە كات.

(۴۱)

به گورستان گوزهر که مردم سه باحی
شنیده م نالسه و فغان و ناهی
شنیده م که للهیی به خاک میگوفت
که ئین دنیا نمی نازهرد به گاهی

گوزهر که مردم = تیپه ریم. سه باحی = به یانیا نیک، سبه یانیا نیک. شنیده م
= بیستم، گویم لی بوو. میگوفت = نه یوت، ده دوا. نمی نازهرد = به جی
ناهیلی. گاهی = تاو نیک .

(۴۲)

هه ر ئوون که س مال و جاهش بیشر بی
دلش نه ز دهردی دویا ریشتر بی
نه گهر بهر سه ر نه ههد چوون خه سره و ئان تاج
به شیرین جانش ئاخر نیشر بی

جاهش = سامانی. بیشر = رزورتر . ریشتر = بریندارتر، زامدارتر. بهر سه ر
نه ههد = بیناته سه ر سه ری، له سه ری نی. نیشر = بهر نه شتهر، چه قوو.

(۴۳)

عه زیزوون نه ز غه می دهردی جودائی
به چه شموونم نه مانده روشنائی
گرفتارم به دهردی غور بهت و دهرد
نه یار و هه مده می نه ناشنائی

(*) باباتا هیر سکالا ناراسته ی دوست و یارانی ده کات و له دست
غهریبی و دووره ولات ده نالینی، هه روا له ژیر گرفتار بوونی به نه وینی یارو

ئاواتى به دى نەھاتووى، كە بە تەنيا ماوۋە تەوۋە نە يار و نە ھاودەم و دۆست
لە دەۋرى نىھ، بوۋىھ غەرقى دەرياي غەم و پەژارە بوۋە .

(۴۴)

دلى شاد ئەز دلى زارش خەبەر نى
سەلامەت روزى بيمارش خەبەر نى
نە تەقصير تە، ئىن رەسمى قەدىمە
كە ئازاد ئەز گرفتارش خەبەر نى

دلزار لە ۱۶۶۱ دە کردوۋىھ بە سورانى بەم شىۋەى خوارەوۋە:-

دلى شاد ئاگای لە دلزار نىھ
سپووساغ ئاگای لە بيمار نىھ
سووچى تۆنىھ رەسمىكى كۆۋنە
ئازاد لە ئەسیر ئاگادار نىھ

(* ئەمەش لە گەل دەقى قسەى نەستەق دە گونجیت كە دە ئیت:-

سكى تېر ئاگای لە سكى برسى نىھ.

ھەرۋەھا رازىش لە ۱۲ دا ئەم چورنەى کردوۋە بە سورانى.

(۴۵)

نەسىبى كەس نە بى دەردى دلى مو
كە بىسارە غەمى بى حاصل مو
كەسى بوو ئەز غەم و دەردم خەبەردار
كە دارە موشكى چوون موشكى مو

(* بابا تاهير گرفتارى دەردىك بوۋە بى و پەنەىھ، ھەرچەندە دە ئیت بى

ئەنجامە، بەلام ئەو ئەنجامەى دەست دە كە و پت لە رۆژى پەسلاندا.

(۴۶)

به لامه ردش به کامم ده لبهرم بی
سوخته نه‌ای خویشش تاج سهرم بی
نه‌گهر شاهم بیه‌خشنه‌ند مولکی شیراز
همان به‌تر که دولبه‌رده‌ر به‌رم بی

لامه‌ردش = شاریکه له ناوچه‌ی شیراز.

(۴۷)

زه دل موهری روخی تووره‌فته‌نی نی
غمی عشقت به‌هر که‌س گوفته‌نی نی
وله‌لیه‌کون سوزش موهر و موحه‌بته
مه‌یان مه‌ردموون بن هه‌فته‌نی نی

موهری روخت = وینه‌ی رووت. ره‌فته‌نی نی = دوور ناکه‌وینته‌وه، له‌یاد
ناچیت. وله‌لیه‌کون (وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه) = هه‌روا. مه‌ردموون = کو‌ی مه‌رده،
واته مروؤف. (خه‌نکان)

(۴۸)

ته‌که خورشید نه‌وج و دل ره‌بائی
چه‌نین بی ره‌حم و سه‌نگین دل چرائی
به‌نه‌هل ئان هه‌مه‌موهر و موحه‌بته
به‌ئاخر راه و ره‌سم بی وه‌فائی

خورشید = خوړ. نه‌وج = لوتکه. دل ره‌بائی = دل رفیننی. چه‌نین = وه‌ها،
به‌م جوړه.

(۴۹)

نەبوپۇيەم بە غەير ئەزبى قەرارى
شووون يىئىدارى و فغان وزارى
بەمن سۆزى دلى ھەر دوور و نزديك
تە ئەز سەنگين دلى پەروانەدارى

پۇيەم = پۇزۇيەم. شوون = لە شيوەى، لە جياتى.

هه ليه سته غه زه ليه كان

يه كه م =

ئه لا تازار چوون توو، دولبه رستم
سه را پا هه مچوو سوووته مه جمه رستم
مو ئان سوووته دلي ئاتش مزاجم
كه دوزه خ جزوي ئه ز خاكه سترستم
نه خور نه خواب ديرم بي توو گوئي
كه ده ر تن هه ر سه ري مو خه نجه رستم
جودا ئه ز تووبه خولد و حه ور و توبا
ئه گه ر خرسه ند گه ردم كافرستم
نه بي ئه ز ئه فسه ر شاهيم فه خري
كه ئين ژولیده موو به زه ئافسه رستم
زه بائينم هه مه ئه ئماس پروئي
هه مه خارو خسك ده ر به سته رستم
چو شه معم گه ر سه ر ئه ندازه ندسه دبار
فروزه ننده تر و سوزان ترستم
نه كاري ئاخره ت كه ردم نه دونيا
يه كي بي سايه نه خلي بي به رستم
روخ توو ئافتاب و موو زه حيرمان

يه کی پژمورده تنه نيلوفه رستم
 سپند ناسا مه يانی ناتهش عشق
 يه کی پهره که نده مورغی بی پهرستم
 مویه م نان بارور نه خلی موحه بیهت
 که حه سرهت سایه و زه حمهت پهرستم
 به یه ک ناله بسو و چه م ههر دو و عالهم
 که نه ز سووز جگه رخیا گره رستم
 دهر ئین دیرم چنان مه همووم و مه غمووم
 توو پهن داری چوو مووغ دهر نازه رستم
 زه دهوران به کسه ری موو به هرام نیست
 که پرووز نه ز پرووز دیگه ر به دترستم
 دهر ئین دونیا به تیمم بی ته گووئی
 چوو تفلّی بی پدهر بی ماده رستم
 به سان کافر م دهر مؤمنستان
 به سانی مومن نه ندهر کافره رستم
 به مولک عشق رووحی بی نیشانم
 به شه هری دل یه کی سورهت پهرستم
 نه گهر پرووزی دووسه د بارت بوپنم
 به جان موش تاق، باری دیگه رستم
 زو بانی به هله وی را ئوستادم
 کتاب عاشقی را مه صده رستم
 خودایا عشق تاهیر بی نیشان بی
 که نه ز عشق پوتان بی پاسه رستم

ئەلا=خودا .ھەم=دوووبارە .ھەمچو=دوووبارە چۆن .تازار =پەريشان .
 مزاج=سروشت .حەزوى=قەستى .خولد=نەمەر .حور=كیژی ناو
 بەھەشت .توبا=بەختەوەر ، پاكتەر .خرسەند=شادو خوشحال .ژولیدە
 =شەلەزاو ، شەربار .رەخ توو ئافتاب =رووی توو وەك ھەتاوہ .پژموردە =لاواز
 بوون ، سیس بوون .سپند=بزیو ، چالاک .بارور =كۆل وبار .خنياگرەستم
 =دەنگى ھەناسە .چنان =چەندى .موغ =موغەكانى زەردەشتى .پەن
 دارى =عيبەرەت ھەيە .بەھرام =پەسەند كراو .بەسان =وہ كو .
 مۇمنستان =جىگای بـ پرواداران .بار =جار .مەسدەرستم =
 سەرچاوەم .پوتان =كۆي پوت .بى پا سەرستم =بى پاو سەرم .
 تىبىنى :- پاش نيوہ دىپرى ۱۹ دوو نيوہ دىپر لە چاپى نویدا لابر اوہ وەلە
 چاپى كۆنى عەباس رەجەويدا ھەيە كە ئەمانەن :-

نەمىگىرەد كەسەم ھەرگز بە چىزى
 دەر ئىن كىشوەر زە ھەر كەم كەمتەرستم

نيوہ دىپرى ۱۴ لە چاپى كوندا بەم شىوہيە نوسراوہ :- فروندەتر
 وسۆزان پەرستم
 (*) ئەم پارچە شيعرەى باباتاھير لە ژىر ناونىشانى غەزەل ھاتووە ، ئەگەر
 لە ناخى بدويى غەزەلئىكى ئاسايى نىيە ، بەلكو غەزەلئىكى مەجازيە بەرامبەر
 خواو پىروانى رىبازە كەى .

دووہم =

مو ئان سوووتہ دل بی پاسہ رستم
کہ دل سوووتہ زہ عشقی دولبہ رستم
بہ دل نہ زلالہ رویان داخ دیرم
ہمہ ئان دہر پڑگ و جان نشتہ رستم
پہ خش تا کردہ دہر دل جلوہ نہز موہر
بخوبی نافتاب خاوہ رستم
مو ئان نہ خچیر وہ چشم تیر خوردہ
کہ دہر دامی زہ مانہ مضطر رستم
بہ جز موہرت نہ گہر دہر دل گوزینہم
بہ ہفتاد و دوو مللہت کافر رستم
دہر ئین ناما جگہ دونیای فانی
یہ کی نہ شکستہ تہیری بی پەر رستم
ہمہ سووچم ہمہ سووچم ہمہ سووچ
بہ گہرمی چوون فروزان نازہ رستم
مہنم تہاہیر کہ دہر خونابہ نوشی
موحہمہد را کہ مینہ چاکر رستم

جلوہ = لہ پیشہ وہ . بخوبی نافتاب = بتہوی پڑوژ . مضطر رستم
= ناچارم . گوزینہم = لہ گوزہ رانہ وہ وہر گیرا وہ .

ناما ج = ناماژ ، دست نشان کردن . تہیری بی پەر رستم = مہلی بی پەر
بالسووچ = سوتانم . فروزان = روشنایی
خونابہ = خون و ناو

سیہم =

دلآ دہر عشق توو سہد دہ فترستم
کہ سہد دہ فتر زہ کہونین ئہ ز بہ رستم
مہنم ئان بولبل گول ناش کفتم
کہ ئازہر دہ تہ ہی خاک سترستم
دللم سووچہ زہ غصہ و ہر بریڑہ
جہ فای دوست را خواہان ترستم
موان عوودم مہیان ئاتہ شستان
کہ ئین ہفت ئاسمان ہا مہ جمہ رستم
شود ئہ ز نیلی غم و ماتہم دللم خوون
بہ چہ ہرہ خووشتر ئہ ز نیلوفہ رستم
دہ رین ئہ لالہ دہر کویش چو گولخن
بہ داخلی دل چوو سوؤزان ئاخگرستم
نہ زور ستہم کہ با دوشمن ستیزم
نہ بہ ہرہی دوستان سیم وزہ رستم
زہ دہوران گرچہ پوور بی جام عہیشم
وہ لی بی دوست خونین ساغرستم
چرم دایم دہر ئین مہرز و دہر ئین دہشت
کہ مورغ خوگری باغ و بہ رستم
مہنم تاہیر کہ ئہ ز عشق نہ کوپان
دلی لہب ریز دہر خوون ئہ ندہ رستم

دہ فترہ = نوسینگہ، دہ فترہی نوسین. عود = دار. ئاتہ شستان = جیگای
ئاگر کرد نہ وہ. نیلی = نہ ہیلی. کو بہ = خوشی. سوزان = سوتینہر. ئاخ گرستم

= داخ ده خوم. ستیز = مملانی، شهر. سیم = وایه. زهر = زیر،
 ئالتون. به هره ی = به هره، سوود. پوور = نه بدال. جام = تاس،
 کاسه. عیش = زبان. ساغر = په یمان. چرم = بانگ ده که م. مهرز = سنور. مورغ
 = بالنده. خوگری = خوو گرتن. نه کویان = کو نه بوون. له ب ریز = لیو ریز،
 سه ر ریز. نه نده رستم = له و لاوهم.

چوارهم

من ئان مسکین ته زه رو بی پرستم
 موئان سوزنده شه مع بی به رستم
 هه مه دهر ئاشیان دیرن نه شمین
 دهر ئین ویرانه مرغی بی پرستم
 به دین مهردانه کی هه ستم چنان خوار
 نه په نداری که بهر سه ر موعج رستم
 دلآ نامورده ئاسایش نه بینی
 که مو تاجان نه دادم و نه نده رستم
 دل نه ز ئالاله روویان سووته دیرم
 نه ز ئینان دل دهر و جان نشته رستم
 نه گهر جوز میهر توو نه ندهر دلیم بی
 به هه فتادو دوو میلله ت کافرستم
 فراقی لاله روویان سووته دیرم
 وزایشان دهر په گ و جان نشترستم
 مه را نه ز ئاتش دوزه خ چ غه م بوود
 که دوزه خ جزووی نه ز خاکسترستم
 مسال کسافر م دهر مؤمنستان

چو و مؤمن دهر مه یانی کافرستم
 همه سووچم همه سووزم همه سووز
 به گهرمی چون فروزان ناخگرستم
 ره خش ناکرده دهر جلوه ئەز موهر
 به خوبی نافتابی خاوه رستم
 مو ئەز روز ئەزهل تاهیر به زادم
 ئەز ئان رونام بابا تاهیرستم

ناشیان = مالی ئیمه. نه شمین = نه شمیل (ره نگین بالاکول). مهردانه کی
 = جوامیرچنان = وهها. خوار = خراب. دیلم = دیل،
 ئەسیر. زایشان = خواردنیان. مسال = وهك. مؤمنستان = ناوچهی
 پرواداران. سوزم = ده سوتیم. فروزان = روشنایی.

سه رچاوه کان

- ۱- نینسکلوییدای نیسلامی، بهرگی (۲، ۳، ۴)،
- ۲- میژووی نه ده بی کوردی، م. علاء الدین سجادی ج ۲ سالی ۱۹۷۱ز.
- ۳- ده قه کانی نه ده بی کوردی، م. علاء الدین سجادی سالی ۱۹۷۸ز.
- ۴- میژووی سوله یمانی، م. مه حمه د نه مین زه کی سالی ۱۹۵۱ز به غدا.
- ۵- میژووی کوردو کوردستان، مه حمه د نه مین زه کی ب ۱ ج ۲.
- ۶- کورد تورک عه رب، سی. جی. نه دموندز سالی ۱۹۵۵ز.
- ۷- بورهان الحق، نوور عه لی نیلاهی ۱۳۴۲ فارسی ته هران.
- ۸- موعجه م البلدان، التبری ب ۶، ۷ سالی ۱۹۰۶ز.
- ۹- الکا کانیه فی التاريخ، عباس العزاوی سالی ۱۹۴۹ز.
- ۱۰- الواقیه فی الادب الکردی، د. عزالدین مصطفی رسول.
- ۱۱- شجره السادات الحسنيه والحسينيه، محمد عبد الکریم الشیخانی البرزنجی سالی ۱۹۷۱ز.
- ۱۲- سادات برزنجه عبد القادر البرزنجی سالی ۱۹۵۶ز.
- ۱۳- گو فاری کۆری زانیاری کورد، ب ۲، ۵، سالی ۱۹۷۴، ۱۹۷۷ز.
- ۱۴- نینسکلوییدیا، پوترس بوستانی ب ۷.
- ۱۵- گه نجینه، د نزار سالی ۱۹۶۰ز.
- ۱۶- کلیات بابا تاهیر عوریان، عباس ره جه وی.
- ۱۷- من الادب الکردی، محمد البدری سالی ۱۹۶۹ز.
- ۱۸- صفحات من النضال الشعب الکردی فی ایران، محمد توفیق الوردی سالی ۱۹۷۱ز.
- ۱۹- گو فاری لئه العرب، ب ۷، ۸ سالی ۱۹۲۹ز.
- ۲۰- فهره تکی له ک ولوړ حه مید نیزی په ناه سالی ۱۹۷۸ز.
- ۲۱- چوارینه کانی بابا تاهیر عوریان، رازی ج ۲ سالی ۱۹۷۶ز به غدا.
- ۲۲- میژووی ویزه ی کوردی ب ۱ د. صدیق بوره که ی (صفی زاده) سالی ۱۳۷۰ فارسی.
- ۲۳- دوو بهیته های بابا تاهیر، مؤسسه توبا - قم سالی ۱۳۸۲ فارسی.
- ۲۴- دیوان بابا تاهیر، به گو شش مسعود میرزائی، (ئینگلیزی، نه لمانی، فره نسی، فارسی) ج ۱ سالی ۲۰۰۳ز.
- ۲۵- گو فاری ماموستای کورد ژ ۱۱، ۱۲، نه وروپا.
- ۲۶- نام ناوهران یارسان. د. صدیق صفی زاده ج ۱ ته هران.
- ۲۷- الاوراد الکسنزانیه - دار القادری للتباعه والنشر والتوزیع دمشق.
- ۲۸- شاعر و ناو دارانی کاکه بی - هه رده ویل کاکه بی.
- ۲۹- میژووی موسیقای کوردی - محمد حه مه ی باقی.

- ۳۰- نیگهای گوزه را به تاریخ و فلسفه‌ی اهل هق ((پارسان)-د. مراد گولمرادی.
- ۳۱- گوفازی العربی کویتی ز ۲۴۵ سالی ۱۹۷۵ز، ز. ۲۴۸ سالی ۱۹۷۹ز.
- ۳۲- میژووی نه‌دبی کوردی ب ا د. مارف خه‌زنه‌دار-هه‌ولیر.
- ۳۳- میژووی وپژه‌ی کوردی ب ا د. صدیق بوره‌که‌ی ج ۱ سالی ۱۳۷۵ فارسی
- ۳۴- نینسکلویپیدیای گشتی- یاسین صابر صالح سلیمانی ۲۰۰۵ ز ج ۱.
- ۳۵- فره‌نگی باشور- کوردی، کوردی، فارسی. -عباس جلیلیان سالی ۲۰۰۵ ز هه‌ولیر.
- ۳۶- فره‌نگی کاروانی هاوچه‌رخ- ابو بکر کاروانی ج ۴ سالی ۲۰۰۷ هه‌ولیر.
- ۳۷- فره‌نگی کاوه- فارسی، کوردی- کاوه شوانی ج ۱ سالی ۲۰۰۷ هه‌ولیر.
- ۳۸- دیوانی باباتاھیر- صابر کرمانی تهران ۱۳۸۳ فارسی ج ۱۰.
- ۳۹- نافرته له هونراوه‌ی کوردیدا- فؤاد حسین احمد سالی ۱۹۹۰ به‌غدا.
- ۴۰- سه‌ر نه‌نجام- تیب تاهری سالی ۲۰۰۷.
- ۴۱- باباتاھیر هه‌مه‌دانی مه‌شهور به عوریا- شیخ محمد خاں ۱۹۷۷ ز به‌غدا.
- ۴۲- تاریخ ادبیات فارسی- نه‌ز ده‌وران فردوسی تا عهد سلجوقی- یه‌کنی ادوارد ویج برنلس، ت. سیوس تهران سالی ۱۳۷۴ فارسی.
- ۴۳- فریاد ره‌س له نیوان مه‌هدی و عیسا‌دا- سامی علی عه‌زیز (نارام) ۲۰۰۹ چاپخانه‌ی روون.
- ۴۴- فلسفه و رمانی یارسانی له فره‌نگ و کومه‌نگای کورده‌واریدا- د. جه‌مال نه‌به‌ز، هه‌ولیر ۲۰۰۹.
- ۴۵- باباتاھیر- ژبان و به‌همی- احمد ناقانه ۲۰۰۹- هه‌ولیر.
- ۴۶- تاریخ و فلسفه‌ی سه‌رنجام طیب طاهیری ۲۰۱۰ هه‌ولیر
- ۴۷- شهر ف نامه، شهر ف خانی به‌دلیسی وهر گپزانی بۆ زمانی عه‌ره‌بی محمد جمیل روژبه‌یانی ج ۳ به‌غداد ۲۰۰۷.
- ۴۸- بابه‌تیکی فه‌همی کاکه‌بی ده‌رباره‌ی باباتاھیر له نینته‌رنیته وهر گپزاوه.

لە ناوەڕۆکی ئەم کتێبەدا:

۱. ژيانى باباتاھير.
۲. ۳۱۲ چوارينه، كۆمهڵێك چوارينهى دۆزراوه، ۴۹ چوارينهى گومان لێكراو.
۳. هه‌موو چوارينه‌كان به رهنوسى كوردى نوسراون.
۴. زۆربهى چوارينه‌كان گۆراون بۆ شيوه زارى سۆرانى.
۵. روون كردنه‌وه‌و لێدوان ده‌رباره‌ى زۆربهى چوارينه‌كان.

